တက္ကသိုလ်

နေလင်းအောင်

ဓားရာနီသခင်နှင့် သွေးယစ်ပလ္လင်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၃၃၆/၂၀၀၁(၁၀)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၃၄၅/၂၀၀၁(၁၁)

၂၀၀၄-ခုနှစ်၊ မတ်လ
ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ-၅၀၀
တန်ဖိုး- ၄၅၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်မိုးကေခိုင် (ချိုတေးသံစာပေ)
ရွှေနှင့်သာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့(၃)
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးလှသိန်း။
လှသိန်းဦးပုံနှိပ်တိုက်
၁၂/ဒါနလမ်း။ သာယာကုန်း
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးရိုက်
ဦးထွန်းလင်း။
ဖိုးဝအော့ဖ်ဆက်
အမှတ် ၁၄၇၊ ၄၅-လမ်း
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အခန်း (၁၈၀)
ရှာလျှင်တွေ့သည်

ဘွန်လူအော ဖုံ့ဖြသွား၏။

'မဖြစ်နိုင်ဘူးနဲ့တူတယ်၊ အိုအေစစ်ဆိုရင် သစ်ပင်တွေ စိမ်းနေမှာပေါ့၊ စိမ်းစိမ်းစိုစို အုပ်စုကလေးကိုတွေ့ရမှာပေါ့'

မှန်သည်။ အဝေးမှကြည့်သောအခါ မည်းညစ်ညစ် မြင်နေရသော ထိုအရာများကို မည်သို့မျှ အိုအေစစ်ဟု ထင်မှတ်စရာမရှိပေ။

လုစုယာက ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။

'ညီမလေး. . . ဟောဒီ သဲပြင်တွေကိုကြည့်စမ်း။ နေ့ခင်းက မြင်တဲ့အရောင်နဲ့ တူသလား'

ဘွန်လူအောက သေချာစွာကြည့်ပြီး. . .

'မတူဘူး. . . အခုဟာက လရောင်ကြောင့်။ ဒါကြောင့်မို့ အရောင်မတူတာနဲ့ တူတယ်'

'အေးပေါ့။ သစ်ပင်တွေရဲ့အရောင်လဲ နေ့ခင်းလိုတော့ ဘယ်စိမ်းမလဲ၊ နောက်ပြီး ဝေးတော့ အခုလို ညိုညစ်ညစ် မည်းမည်း အုပ်အုပ်ကလေးပဲ မြင်ရတာပေါ့။ ကဲ. . . ဒါတွေထားတော့ အဲဒီကို သွားကြမယ်၊ ရသေ့ကြီးတွေ အဲဒီမှာရှိမှာ သေချာနေပြီ'

'ကဲ. . . ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာရပ်နေတော့မှာလဲ၊ ဒိုအေစစ်စခန်းကိုပြေးကြစို့'

လုစုယာသည် ဘွန်လူအော၏လက်ကိုဆွဲ၍ ပြေးလေတော့၏။

တဖြည်းဖြည်း နီးလာသောအခါမှ သစ်ပင်များသည် ပို၍ ဝိုပြင်လာသည်။

နီးလာလေလေ စွံပလွန်ပင်များ ဖြစ်ကြောင်း သိလာလေလေပင်။

'အစ်ကိုပြောတာ မှန်တယ်၊ စွံပလွန်ပင်တွေ ဝိုင်းနေတဲ့ ဒိုအေစစ်ကလေးပဲ'

သူတို့ ပြေးလာကြရာ တဖြည်းဖြည်း ဒိုအေစစ်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ဒိုအေစစ်ကလေးမှာ အတော်ကျယ်ဝန်းသည်။ ညိုမှိုင်းသော ကမ္ဘလာခင်းကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ထိုနေရာသည် စိမ်းမြသော မြက်ခင်းပင် ဖြစ်ရမည်။

'ညီမလေး သတိထား၊ ရသေ့ကြီးတွေ ဒီမှာရှိတယ်လို့ အစ်ကို သေချာပေါက်ပြောနိုင်တယ်'

လုစုယာက တီးတိုးပြောလိုက်၏။

ဘွန်လူအောသည် ဒိုအေစစ်စခန်းများသို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မရောက်ဘူးခဲ့ချေ။

ဒိုအေစစ်၏အလှအပကို ခံစားမည်ကြံကာ ရှိသေးချိန် လုစုယာ၏ သတိပေးစကားကြောင့် သူ့စိတ်များကို အချိန်မီ ပြန်လည် ထိန်းသိမ်းလိုက်ရသည်။

သူတို့ရောက်နေသည့် ဒိုအေစစ်စခန်းမှာ သစ်ပင်များဝိုင်း၍ စိုက်ထားသော ဥယျာဉ်ကလေးသဖွယ် လှပနေသည်။

သူတို့သည် အထူးသတိဝီရိယထားပြီး သစ်ပင်များ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကြ၏။

'အဟင်း. . . ဟင်း. . . ဟင်း'

'အဟီး. . . ဟီး. . . ဟီး'

တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လွန်းလှသော ကန္တာရအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မည်သည့်အသံမဆို ကျယ်လောင်သည်ဟု ထင်ရပေရာ၊ ယခု နိုက်ခိုက်တုန်ညည်းလိုက်သော အသံကြီးမှာ တစ္ဆေသရဲ ညည်းသကဲ့သို့ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ဘွန်လူအောခမျာ အကြီးအကျယ် တိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

အသည်းငယ်သူ အကြောက်လွန်သူများဆိုလျှင် ထိုအသံကြားသည်နှင့် တစ်ဟုန်ထိုးလှည့်ပြေးမည်မှာ သေချာသည်။

လုစုယာက ဘွန်လူအော၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး တီးတိုးပြောလိုက်လေ၏။

'ဟဲ. . . အစ်ကိုပြောတယ် မဟုတ်လား၊ သူတို့ ဒီမှာ သေချာပေါက် ရှိနေပါတယ်လို့'

'ရသေ့ကြီးတွေ ဟုတ်လား၊ စောစောက ညည်းသံကြီးဟာ ရသေ့ကြီးတွေရဲ့ ညည်းသံလား'

'ရသေ့ကြီးတွေပေါ့၊ သူတို့ ဒဏ်ရာရထားကြတယ်လေ၊ အိုအေစစ်စခန်းကို ရောက်ပြီဆိုရင်တော့ ရေတော်ပြီး မသေနိုင်ဘူးပေါ့၊ တို့နှစ်ယောက် အိုအေစစ်ထဲကို တိတ်တိတ်ကလေး ဝင်ကြမယ်၊ ဘာသံမှ မကြားစေနဲ့၊ သူတို့ အခြေအနေကို တိတ်တဆိတ် ချောင်းကြည့်ရမယ်'

ဘွန်လူအော နေခါင်းညိတ်လိုက်၏။

သူတို့သည် အလွန်တရာ ကိုယ်ဖော့ပညာ ကောင်းသူများဖြစ်၍ လုံးဝ ခြေသံမထွက်ဘဲ အနီးကပ်ဆုံး စွံပလွန်ပင်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေတော့သည်။

⌘ ⌘ ⌘

စိမ်းမြသော မြက်ခင်းပြင်သည် သဲ့ဘာသာ တစ်ခင်း တစ်ပြန့်ကြီး တည်ရှိနေသည် မဟုတ်ပေ။ အလယ်တွင် ရေကန်တစ်ကန် ရှိသည်။ ထိုရေကန်မှာ စမ်းရေအိုင်ဖြစ်သည်။

သဲကန္တာရခရီးသွားများအတွက် အဖိုးတန်လှသော နားခိုရာ ကွန်းစခန်း ဖြစ်သည်။

သဲကန္တာရခရီးသွားများအတွက် ရေသည် အသက်ပင်။ ရှည်လျားဝေးလံသော ခရီးရှည်ကြီးအတွင်း အိုအေစစ်စခန်းများ၌ ဝင်နားပြီး ကုလားအုတ်နှင့် မြင်းကို ရေတိုက်ခြင်း၊ လျော့ပါးနေသော ရေအိတ် ရေဘူးများကို ရေဖြည့်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ကြရ၏။

ထို အိုအေစစ် စခန်းကလေးသည် ဒဏ်ရာရလာသော ရသေ့ကြီးများအတွက် အသက်ကယ်စခန်းဖြစ်၍နေချေပြီ။

ထိုရေကန်ဘေး မြက်ခင်းပေါ်၌ လူအချို့ အိပ်လျက်ရှိသည်။ အချို့ကား ထိုင်လျက်။

ထိုလူများကား လုစုယာတို့ အလွန်တွေ့ချင် မြင်ချင်နေသော လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့များပင်ဖြစ်ပါလေသတည်း။

အလင်းရောင်ဆို၍ လရောင်မျှသာရှိရာ အရိပ်ကျနေသည့် စွံပလွန်ပင်၏ ပင်စည်နောက် ဝင်ရောက်ခိုကပ်လိုက်သောအခါ လုစုယာတို့မှာ လုံးဝ လူရောင်ပျောက်သွားလေသည်။

လုစုယာက ဘွန်လူအော၏ နားနားသို့ကပ်ပြီး တီးတိုးပြောလေ၏။

'ညီမလေး ဒီနားကပဲ စောင့်နားထောင်မယ်၊ ခြေသံမကြား လူရိပ်မမြင်ရင် သူတို့ပြောတာတွေကို ဒီကနားထောင်လို့ရမယ်'

ဘွန်လူအောက စကားနှင့်မဖြေ။ ခေါင်းသာ ညိတ်ပြသည်။

လုစုယာပြောသည့်အတိုင်း မှန်သည်။ မကြာမီပင် ရသေ့ကြီး များအချင်းချင်း ပြောနေသည့်စကားများကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

'ဟင်း. . . တို့တစ်တွေ မနက်ကျရင်တော့ ရှေ့ခရီးဆက်မှ ဖြစ်တော့မယ်'

ထိုအသံကား ရသေ့ကြီး ကိုးပါးအနက် နံပါတ်တစ်ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ကြည်၏အသံပေတည်း။

'ဟင်. . . ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ခရီးဆက်ရဦးမယ်၊ ဟုတ်လား နောင်တော်'

နံပါတ်နှစ်ရသေ့ ကျန်းကြည်ချူက အလန့်တကြား မေးလေ၏။

'ဆက်ရမှာပေါ့ ညီတော်၊ ကိုယ့်အခြေအနေတွေကိုလဲ ကိုယ် ပြန်သုံးသပ်ကြပါဦး၊ အောင်မြင်ချင်ရင် လူဟာ အခြေအနေကို သုံး သပ် တတ်ရမယ်၊ တို့တစ်တွေဟာ လမ်းတစ်ဝက်ကို ရောက်နေပြီ၊ ရှေ့ကိုဆက်မှ ဖြစ်မှာပေါ့'

လုစုယာမှာ ကျန်းကြည်ချူ၏အမေးစကားသံကို လွန်စွာ ကရုဏာသက်မိသွားသည်။

အကြောင်းမှာ ကျန်းကြည်ချူသည် မည်သည့်အခါမျှ မာန်မချ တတ်သူ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သူသည် ကျန်းကြည်ကြည်ကဲ့သို့ ခေါင်းမာသူပင် ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် ယခုအခါ၌ ကျန်းကြည်ချူသည် အရှိတရားကို မျက်ကွယ် မပြုနိုင်တော့ချေ။

လုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့သည် ရသေ့များကို ရေတွက်ကြည့် ၏။ ရသေ့များ ကိုးပါးတိတိ ရှိသည်။ တစ်ပါးမျှ အပျက်အစီးမရှိသေး ပေ။

နံပါတ်နှစ်ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ချူမှာ ခေါင်းတွင် ပတ်တီး စည်းထားသည်။

ထိုပတ်တီးသည် နီညိုရောင်ဖြစ်နေသဖြင့် သွေးများ စွန်းထင်း နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိသာပေသည်။

အချို့ရသေ့များမှာ မြက်ခင်းပေါ်၌ လဲလျောင်းနေကြသည်။ ကျန်းကြည်ချူထက်ပင် အခြေအနေဆိုးဝါးပုံ ရပေသည်။

ကျန်းကြည်ကြည်က စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောသည်။

'ညီတော်တို့ ၊ ဒီရောက်ပြီးမှ ပြည်မထဲ ပြန်သွားရမယ်ဆိုတာ ကတော့ ဘယ်လိုမှမသင့်လျော်ပါဘူး၊ ပါးစပ်နား ရောက်လုလု ထမင်းလုတ်ကို ချပစ်လိုက်ရတော့မှာလား'

ထိုအခါ နံပါတ်သုံးရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ရှင်က သူ့နောင်တော် နံပါတ်တစ် ကျန်းကြည်ကြည်၏စကားကို ခါးခါးသီးသီး ဆန့်ကျင် တော့သည်။

'ဒီလို ဇွတ်တရွတ်သွားလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ နောင်တော်နံပါတ် တစ်၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးလိုလို ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်နေကြပြီပဲ၊ အခုလို ရေရှိတဲ့နေရာမှာတောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်ဘူးဆိုရင်

ရွှေ သဲကန္တာရကြီးထဲ ဘယ်လိုဖြတ်ကျော်နိုင်မှာလဲ၊ လမ်းမှာ အကုန် လုံး သေစေချင်လို့လား'

ဤရသေ့ကြီးများသည် ပြည်မတွင်ရှိနေစဉ်က ဝါစဉ်အလိုက် လွန်စွာ ရိုသေလေးစားကြသည်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ပမာမခန့် မပြောခဲ့ ကြချေ။

ယခုမူ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပြန်လည်အော်ဟစ်နေကြချေပြီ။

လုစုယာတို့ သေချာစွာလေ့လာလိုက်သောအခါ လဲကျနေ သည့်ရသေ့ကြီးများမှာ လွန်စွာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်ကြကြောင်း တွေ့ လိုက်ရသည်။

လက်မောင်း ကျိုးသူကျိုး၊ ဒဏ်ရာရသူရ ပေါင်၌ သွေးစိမ်းရှင် ရှင် ကျသူကျဖြင့် အတော်ကလေး အဖြစ်ဆိုးနေကြပေသည်။

သူတို့သည် ပထမတစ်ကြိမ် ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများနှင့် တိုက် ခိုက်ရခြင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် သဲမုန်တိုင်းနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း၊ တတိယ အကြိမ် အင်အားကြီးမားသော ကန္တာရငှက် လူရိုင်းများနှင့် ထပ်မံတိုက် ခိုက်ကြခြင်းကြောင့် လွန်စွာအထိနာနေကြပေသည်။

သဲကန္တာရကို ဆက်လက် ဖြတ်ကျော်ပြီး ပါရှားပြည်သို့ သွား မည့်ကိစ္စတွင် ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်က နောက်မဆုတ်တမ် သွားချင်နေသည်မှာ သူ့စကားအရ ပေါ်လွင်နေသည်။

နံပါတ်နှစ်ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ချူနှင့် နံပါတ်သုံးရသေ့ ကျန်းကြည်ရင်တို့ကမူ ကျန်းကြည်ကြည်၏အစီအမံကို သဘော တူညီကြပုံ မရှိပေ။

❖ ❖ ❖

'ဟေ့. . . လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့တွေဆိုတာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ နေကြတာပါကွယ်၊ ပြည်မကို ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေနဲ့ ပြန်ဆုတ်လာ တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းဟာ သိုင်းလောကထဲပျံ့နှံ့သွားရင် ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်းလိုက်မလဲ'

ကျန်းကြည်ရင်က. . .

'နောင်တော်နံပါတ်တစ်၊ ဒါကတော့ တဇွတ်ထိုးကြံစည်တဲ့ အကြံအစည်ပဲဗျာ၊ ရေထဲလမ်းလျှောက်ရင် ရေနစ်မယ်၊ မီးထဲဖြတ် လျှောက်ရင် မီးလောင်မယ်ဆိုတာ သိရက်နဲ့ ဇွတ်လုပ်တဲ့လူတွေလို မလိုက်သင့်ပါဘူးဗျာ၊ ဒါဟာ သေလမ်းပါ၊ ကျွန်တော်တို့ ညီတော်၊ နောင်တော်တွေ အခြေအနေမှ မကောင်းဘဲဗျာ၊ ပြည်မကို ပြန်ဆုတ် သင့်ပါတယ်'

ကျန်းကြည်ရင်၏စကားက မှန်သည်။ ဒဏ်ရာမရှိ အကောင်း ပကတိဆို၍ နံပါတ်တစ်ခေါင်းဆောင်ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ကြည် တစ်ယောက်သာ ရှိသည်။

ကျန်းကြည်ကြည်အနေဖြင့် သည်တစ်ကြိမ် ပြန်ဆုတ်သွားပါ က နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ထွက်ရန် မလွယ်တော့ကြောင်းရိပ်မိ၍ ဤသို့ သွေးဆောင်နေရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ယခု သူ့အစီအစဉ်မှာ မဟာသဲကန္တာရကို ဖြတ်ကျော်ဖြစ်အောင် ဖြတ်ကျော်ပြီး ပါရှားပြည်ထဲ၌ ဆေးဝါးကုသ အနားယူမည်။

အင်အားပြည့်ဝမှ လုစုယာ၊ ကုလန်တို့နှင့် တွေ့ဆုံယှဉ်ပြိုင်မည် ဟု စိတ်ကူးထားသည်။

ကျန်းကြည်ကြည်က ကျယ်လောင်စွာရယ်လိုက်ပြီး. . .

'မပျော့ညှံ့နဲ့ ညီတော်တို့၊ မပျော့ညှံ့နဲ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားတင်းကြ၊ မာန်သွင်းကြ၊ လုံ့လဝီရိယစိတ်ဓာတ်နဲ့ သွားဖို့ ပြင်ဆင်ရမယ်ကွာ'

ကျန်းကြည်ချူ မျက်နှာပျက်သွား၏။ သို့သော် ချက်ချင်း မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး သွေးရောင်လွှမ်းလာသည်။ သူ့ဒေါသ ထွက်လာသည်။

'ဒါ ပျော့ညံ့တာမဟုတ်ဘူး နောင်တော်၊ အသိဉာဏ်ရှိခြင်းကို ပျော့ညံ့ခြင်းလို့ နောင်တော်ကဆိုလိုတာလား'

'ဟ မင်းတို့စဉ်းစားကြလေ၊ တို့တစ်တွေ သဲကန္တာရထဲက နောက်ပြန်ဆုတ်လို့တော့ အသက်ရှင်မှာတဲ့လား။ ဒီသဲကန္တာရထဲက လူရိုင်းတွေနဲ့ မတွေ့တော့ဘူးတဲ့လား'

'တို့တတွေအဖို့ ရှေ့ဆက်ရမယ့်လမ်းက လွဲလို့ တခြားရွေးချယ်စရာ မရှိဘူးကွ၊ တို့တစ်တွေ ဒီအိုအေစစ်မှာ ခိုနေတာတောင် စိတ်မချရဘူး။ အိုအေစစ်ဆိုတာ လူရိုင်းရော၊ လူယဉ်ပါ အဆက်မပြတ် ရေလာယူနေကြတဲ့နေရာကွ'

'လူယဉ်ဆိုတဲ့ ကုန်သည်ခရီးသွားတွေ ရောက်လာရင် ကျုပ်တို့ ညီအစ်ကိုတော်တွေ အသက်ရှင်ခွင့် ရမှာပေါ့ နောင်တော်၊ ဒါကတော့ ကံတရားပဲ၊ ဒီသဲကန္တာရကို ဆက်ဖြတ်မယ်ဆိုရင်တော့ အသက်ရှင်စရာ မရှိတော့ပါဘူး'

'ဒီမှာ ညီတော်နပါတ်နှစ်၊ ငါပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင်စမ်း။ ငါတို့ ဒီမှာနေနေရတဲ့အတွက် ရေပဲရတယ်၊ တခြား

ရိက္ခာမရဘူး၊ ဒီအခြေအနေမျိုးနဲ့ ငါတို့ ဘယ်လိုအသက်ရှင်မှာလဲ၊ သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီးဆိုပြီး ရှေ့ဆက် မသွားသင့်ဘူးလား'

ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ကြည်သည် စကားဆုံးသော် နှုတ်ခမ်းကို လျှာနှင့် သပ်လိုက်၏။

ရေရသော်လည်း တခြားအစားအစာမရသဖြင့် သူတို့၏ ဝမ်းဗိုက်အားများ ဆုတ်ယုတ်နေကြရသည်။

သူ့မျက်လုံးများကလည်း ယခင်ကလို တောက်ပခြင်းမရှိ။ ပျော့တော့နေသည်။

သူသည် သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီးဟူသည့်စကားကို ပြောပြီးမှ ထိုစကားကို ပြောလိုက်ခြင်းသည် အမှန်တရားနှင့် နီးမှန်းစပ်ပါ့မလား ဟု ပြန်လည်တွေးတောနေပုံရသည်။

ကျန်းကြည်ချူနှင့် ကျန်းကြည်ရင်တို့သည် သူတို့၏ နောင်တော်ကြီးကို လွန်စွာစိတ်ပျက်နေပုံရသည်။

ယခင်က သူတို့တရှိန်းရှိန်း အလွန်တရာ နားလည်မှုရှိခဲ့သည် ဟူသော နားမည်ကောင်းမျက်နှာဖုံးလည်း ကွာကျသွားပေပြီ။

❖ ❖ ❖

နောင်တော်နံပါတ်တစ်ဟာ တဖွတ်ထိုးပဲကိုး။ အခုကိစ္စက သူ
တစ်ယောက်တည်းစွမ်းဆောင်နိုင်မယ့် ကိစ္စလဲ မဟုတ်၊ ငါတို့ ညီနောင်
ကိုးယောက်စလုံး စုစုစည်းစည်း ညီညီညွတ်ညွတ် ကျွန်းကျွန်းမာမာ
ရှိမှ အောင်မြင်နိုင်မယ့်ကိစ္စမျိုး၊ လက်ရှိအခြေအနေတွေကို ပစ်ပယ်တာ
ကတော့ လုံးဝ မကောင်းပါဘူး'

ကျွန်းကြည်ချူက ဝမ်းနည်းစွာတွေးတောနေသည်။

ထိုစဉ် ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ကြည်က. . .

'ဟား - ဟား - ဟား - မင်းတို့ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပေ
ပြည်မမှာဆိုရင် ကိုယ့်ဘာသာ စားရေရိက္ခာရှာနိုင်တယ်၊ သစ်သီး
သစ်ဥ ရှာဖွေစားနိုင်တယ်၊ ငွေရှိရင် ဘာမဆို ဝယ်ယူလို့ရတယ်၊ ဟား
. . . ဟား. . . ဟား. . .၊ အခု မင်းတို့ ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ'

ကျန်သော ညီတော်ရသေ့များက ကျွန်းကြည်ကြည်ကို အံ့ဩ
စွာ ကြည့်နေကြလေ၏။

'အခုကြည့်စမ်း၊ မင်းတို့ ဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘူး၊ ကိုယ့်အစွမ်း
အစနဲ့လဲ ရှာလို့မရဘူး၊ ငွေအသပြာ အစွမ်းအစနဲ့လဲ ဝယ်လို့မရဘူး
ဒီမှာ မြက်ခင်းရှိတယ်၊ တို့က ကျွဲ၊ နွားတွေလို မြက်တွေကိုစားနိုင်ကြ
သလား၊ စွံပလွန်ပင်ရဲ့ပင်စည်ကို ကိုက်စားနိုင်ကြသလား၊ တို့တစ်တေ
ဒုက္ခတွေရောက်ဆိုက်နေတာကို မင်းတို့ သတိပြုမိရဲ့လား၊ ဒီမှာ လည်စင်
အစာငတ်ခံ သေမလား၊ သဲကန္တာရထဲ ထွက်သွားရင် သေချင်သေမယ်
သဲကန္တာရထဲက လွတ်မြောက်ချင် လွတ်မြောက်သွားမယ်၊ ဒီမှာနေရ
ကတော့ သေဖို့ပဲရှိတယ်၊ ပြန်ရင်ကော မသေဘူး ထင်သလား၊ တို့

ခရီးတစ်ဝက်နီးပါး ရောက်နေတာ၊ အပူဒဏ်၊ နေဒဏ်၊ လေဒဏ်၊
လှိုင်းတွေရဲ့တိုက်ခိုက်မှုဒဏ်နဲ့ သေနိုင်တာပဲ၊ ငါက အကြောင်းမဲ့
ရှေ့ဆက်သွားခိုင်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး'

ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်က ရှည်လျားစွာရှင်းပြပြီး ရှေ့ခရီး
သို့ဆက်ရန် သွေးဆောင်ဖြားယောင်းပြန်တော့သည်။

လုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက် ကြည့်မိကြသည်။

ဘွန်လူအောက တိုးညင်းစွာ ပြော၏။

'အစ်ကို. . . ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်ဟာ ပြောမယ့်သာ
ပြောနေရတယ် သူလဲ ခပ်ယဲ့ယဲ့ပါပဲ၊ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ပါလား၊
ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေတာပဲ မဟုတ်လား'

လုစုယာ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဒီလောက် ခန္ဓာကိုယ်မှာ အင်အားယုတ်လျော့နေတာတောင်
သူ စိတ်ဓာတ်မကျသေးဘူး'

'သူ ဒဏ်ရာမရသေးလို့ပါ အစ်ကိုရယ်'

'မထင်နဲ့ညီမလေး၊ သူက လက်တစ်ဖက်ပြတ်သွားတာတောင်
စိတ်ဓာတ်လျော့မယ့်လူ မဟုတ်ဘူး၊ သူဟာ သတ္တိရှိတယ်၊ မာနကြီးမား
တယ်၊ လက်မြှောက် အရှုံးပေးရတယ်ဆိုတာကို လက်မခံ နိုင်တဲ့သူ၊
လူတစ်ကိုယ် စိတ်တစ်မျိုး ကွဲပြားတတ်တယ်လေ ညီမလေး ရဲ့၊
သူ့ညီတော် ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ချူလဲ ကျွန်းကြည်ကြည်လို သတ္တိ
ရှိတာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူက အရှိတရားကိုလက်ခံတယ်လေ'

ဘွန်လူအောက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်က တစ်စုံတစ်ခုကို ကိုင်မြှောက်ပြပြီး ဆက်ပြောနေသည်။

'တို့ဟာ ဒီတစ်ချီ သေတွင်းကလွတ်ပြီဆိုရင်တော့ ဘာမှ ပြောစရာမလိုတော့ဘူး၊ နောင်တစ်ချိန်မှာ ငါတို့ဟာ သိုင်းလောကထဲမှာ တကယ့်အကျော်အမော်တွေ ဖြစ်တော့မှာပေါ့၊ ဒီလို ဖြစ်စရာအကြောင်းကိုလဲ ငါ တွေ့ထားပါပြီ၊ ညီတော် ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ဖွဲ့ကလေး ခတ်လိုက်ကြစမ်းပါ'

လုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောမှာ ရသေ့ကြီး၏နောက်ဆုံးစကားကို လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားသွား၏။

ထိုစကားသည် ရသေ့ကြီး၏လက်ထဲ၌ ကိုင်ထားသော အရာနှင့် ပတ်သက်ဆက်စပ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသဖြင့် သေချာစွာ အကဲခတ်သည်။

သို့သော် အနည်းငယ် ဝေးနေသဖြင့် မည်သည့်အရာ ဖြစ်သည်ကို ကွဲကွဲပြားပြား မမြင်ရပေ။

ဘွန်လူအောက. . .

'ထူးဆန်းတယ် အစ်ကို၊ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်များ တွေ့သွားပြီလဲ မသိဘူး'

'သူ့လက်ထဲကအရာနဲ့ ပတ်သက်လိမ့်မယ်'

'အဲဒါ. . . ဘာလဲ'

'အစ်ကိုလဲ သေသေချာချာမသိဘူး၊ တဲ - ရွှေနားကသစ်ပင်ကို

ကူးမယ်၊ နည်းနည်းနီးမှ မြင်နိုင်မှာ'

လုစုယာသည် သစ်ပင်အရိပ်ကျသည့်နေရာများမှ ကင်းလိပ်ရွောကဲ့သို့ တွားသွား၍ ရွှေနားရှိ စွံပလွန်ပင်စည်သို့ တိုးသွားလေ၏။

ဘွန်လူအောလည်း သူကဲ့သို့ လှုပ်ရှားပြီး ကပ်လိုက်လာသည်။

ရသေ့ကြီးများ မရိပ်မိမီ ရွှေနားရှိ စွံပလွန်ပင်များဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ရသေ့ကြီးများသည် ကျန်းကြည်ကြည်၏စကား ကျန်းကြည်ကြည်၏ လက်ထဲမှ အရာများကို ဂရုစိုက်နေကြသဖြင့် လုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့ ချဉ်းကပ်လာသည်ကို မည်သို့မျှ မသိလိုက်ကြပေ။

ထိုအခါကျမှ လုစုယာသည် ကျန်းကြည်ကြည်၏လက်ထဲမှ အရာကို ကွဲကွဲပြားပြား မြင်ရသည်။

ထိုအရာမှာ တစ်တောင်ခန့်ရှိသော သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အခေါက် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

လုစုယာသည် ဘွန်လူအောအား တီးတိုးပင် မပြောတော့ဘဲ စွံပလွန်ပင်၏အခေါက်ကို လက်ညှိုးဖြင့်ထောက်ပြလိုက်သည်။

ဘွန်လူအောက သဘောပေါက်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလေ၏။

တကယ်တော့ ထိုအရာမှာ သစ်ပင်အခေါက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ စွံပလွန်ခေါက်တော့ မဟုတ်ပါ။

⌘ ⌘ ⌘

ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ချက. . .

'နောင်တော်က ဘာထူးထူးဆန်းဆန်းတွေများ ရထားလို့လဲ၊ ရှင်းပြပါဦး'

ကျန်းကြည်ကြည်က သူ့လက်ထဲမှအရာကို မြှောက်ပြလိုက်သည်။

"မင်းတို့ ဘာမှအားမငယ်ကြနဲ့၊ အလွန်တရာတန်ဖိုးရှိတဲ့ သစ်ခေါက်တစ်မျိုးကို ငါ ရှာဖွေတွေ့ရှိထားပြီးပြီ၊ တံဆိပ်တော်နဲ့ မယှဉ်နိုင်ပေမယ့် တံဆိပ်တော်နီးနီး တန်ဖိုးရှိတဲ့ သစ်ခေါက်ပဲကွ၊ ဟောဒီမှာ ---"

အားလုံးက ငေးမောကြည့်ကြသည်။ ဘာမှတော့ ထပ်မမေးပေ။

'တွေ့လား. . . ဒီအခေါက်ကို၊ ဟောဒီအခေါက်မှာ ထူးခြားတဲ့ အမျှင်ကလေးတွေပါတယ်၊ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် ခိုင်ခံ့တယ်၊ အဲဒီအမျှင်တွေကိုထုတ်ပြီး တို့ဘာသာ ယက်လုပ်ယူရမယ်၊ တို့ဘာသာ ယက်လုပ်ယူရမယ်ဆိုတာက ဒီအမျှင်တွေကို တခြားယက်ကန်းသမားတွေ လက်ထဲ မအပ်ချင်လို့ကွ'

ကျန်းကြည်ကြည် ဆက်ပြောနေရာ နံပါတ်သုံးရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ရင်က ဖြတ်၍မေးလိုက်၏။

'အဲဒီလို ယက်လုပ်ပြီးတော့ ဒါက ဘာအသုံးကျမှာလဲ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ဘာအသုံးကျမှလဲ ဟုတ်လား၊ ဓားလှံလေးမြား တိုးမပေါက်နိုင်တဲ့ သံချပ်အင်္ကျီကိုတော့ စစ်သားတွေ

သုံးကြတယ်ကွ၊ ဒါပေမယ့် သံချပ်အင်္ကျီက လေးလံတယ်၊ လှုပ်ရှားရ ခက်ခဲတယ်၊ တို့သိုင်းသမားတွေနဲ့လဲ မလိုက်ဘူး၊ တို့သိုင်းသမားတွေ က ခုန်ပျံလှုပ်ရှားနေရတာ မဟုတ်လား၊ အခု ငါ့လက်ထဲက အမျှင်နဲ့ ဖျော်လုပ်တဲ့ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကတော့ မလေးလံဘူးလေ၊ ဓားလှံလေး မြားလဲ တိုးမပေါက်ဘူး၊ ကဲ. . . ငါတို့ကလွဲလို့ ဘယ်သူက သိုင်းလောကကို အုပ်စိုးနိုင်တော့မှာလဲ၊ ဟို ကောင်ညစ်ကလေး လုစုယာကို တောင် ကြောက်စရာမလိုတော့ဘူးပေါ့ကွာ ဟား. . . ဟား. . . ဟား'

လုစုယာမှာ သူ့အား ကောင်ညစ်ကလေးဟု အပြောခံလိုက်ရသဖြင့် ဒေါသထွက်သွား၏။ သို့သော် သူ့ဒေါသကို ပြန်ထိန်းနိုင်သည်။

ဘွန်လူအောက လုစုယာအား ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်၏။

'ဟင်း - ဘယ်အချိန် ဖျတ်ခနဲ သေမယ်ဆိုတာတောင် ခန့်မှန်းလို့မရတဲ့လူက ဝင့်ဝါနေလိုက်တာ၊ ဟင်း'

လုစုယာ စိတ်ထဲက ကျိတ်ပြောလိုက်၏။ လုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့သည် ရသေ့ကြီး၏ 'လျှော်မျှင်'၊ 'ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ' ဆိုသော စကားများကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဖြုတ်ခနဲ သိနားလည်လိုက်ကြတော့သည်။

ထိုအရာကား. . .

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈၁)
အထိနာသော ရသေ့ကိုးပါး

ဤ မဟာသဲကန္တာရကြီးအတွင်း၌ အလွန်တရာ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော သစ်ပင်မျိုးတစ်မျိုး ပေါက်ရောက်ခဲ့လေ၏။ ထိုသစ်ပင်သည် အိုအေစစ်များအနီး၌ ပေါက်သော်လည်း သူ့ထံမှ အသီးအပွင့်ရရှိရန် မျှော်လင့်၍မရခဲ့ချေ။

ထိုသစ်ပင်ကို သဲကန္တာရထဲရောက်လာသော ပြင်ပကုန်သည်များ ခရီးသွားများက တွေ့ရှိကြသော်လည်း ရေရရှိနိုင်သည့် အမှတ်အသား လက္ခဏာမှလွဲ၍ အခြားတန်ဖိုးရှိမည့်အပင်ဟု မယူဆခဲ့ပေ။

အထူးသဖြင့် အမျှင်များသော အပင်ဖြစ်မည်ဟု သာ၍ပင် မထင်ခဲ့ချေ။

ပြင်ပသားများက ထိုသစ်ပင်အကြောင်း သေချာစွာ မသိရှိသော်လည်း ထိုသစ်ပင်၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သဲကန္တာရလူသားဟု ခေါ် ဆိုနိုင်

လောက်သည့် ကန္တာရင္ဒက် လူရိုင်းများက သိရှိခဲ့ကြ၏။

သူတို့အဖို့ ထိုသစ်ပင်သည် ရေရရှိနိုင်သည့်လက္ခဏာ ရှိရုံမျှမက သူတို့အတွက် အဝတ်အစားယက်လုပ်နိုင်သော အပင်တစ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ကြသည်။

ထိုသစ်ပင်၏သစ်ခေါက်သည် အုံပြဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် အမျှင်များသည်။

သာမန်လက်နှင့် ဆွဲထုတ်ယူလျှင်ပင် အမျှင်များကို ဆွဲထုတ်ယူနိုင်သည်။

ထိုကဲ့သို့ လွယ်ကူသောကြောင့်လည်း အသိဉာဏ်နည်းပါးသော ကန္တာရင္ဒက်များက ထိုအမျှင်များဖြင့် အင်္ကျီချုပ်ရန်တွေးမိကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအမျှင်များသည် လွန်စွာနူးညံ့၏။ သို့သော် ပိုးကြိုးကဲ့သို့နူးညံ့ခြင်းမရှိ၊ လွန်စွာ ခိုင်ခံ့၏။ ထိုအမျှင်များကို ပိတ်ခံအဖြစ် ယက်လုပ်ပြီး ဓားလှံလေးမြားများနှင့်ထိုးပါက မပေါက်ပေ။

ထိုးချက်မမှန်လျှင် ချော်ထွက်ပြီး၊ ထိုးချက်မှန်လျှင် ကန်ထွက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကန္တာရင္ဒက်လူရိုင်းများသည် သဲကန္တာရရှိ အခြားလူရိုင်းမျိုးစုများအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်ခွင့် ရလာတော့သည်။

ကျွန်းကြည်ကြည်၏ လျှော်မျှင်ဟူသောစကား၊ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီဟူသောစကားများကို ကြားလိုက်ရသောအခါ လုစုယာရောကျွန်လူတောပါ ကန္တာရင္ဒက်များ၏ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီများကို ပြေး၍

သတိရကြ၏။

သူတို့သည် လူရိုင်းများ၏ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီများကို သေချာစွာ စစ်ဆေးခဲ့သော်လည်း သေသေချာချာကား မမေးမြန်းခဲ့ချေ။

ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီထက် အရေးကြီးသောအကြောင်းအရာများကိုသာ မေးမြန်းခဲ့ကြရသည်။

ယခု မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် အဖိုးတန်သော ဝတ်စုံ၏မူလဘူတကို သိခွင့်ရခဲ့လေပြီ။

ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ၏မူလဘူတကား ထူးခြားသော သစ်ပင်၏ အခေါက်အမျှင်များသာ ဖြစ်လေသည်တကား။

❖ ❖ ❖

ကျန်းကြည်ကြည်ကား အခေါက်မှအမျှင်များကို ဆွဲခွာနေလေ၏။ သူ့ လက်ထဲတွင် အမျှင်များရောက်နေပြီ။

သို့သော်. . . ယက္ကန်းသမားကဲ့သို့ ခွာထုတ်ခြင်းမဟုတ်၍ အမျှင်များမှာ ကြီးမားနေသည်။

ထိုအမျှင်များကို သေးငယ်အောင် ထပ်မံခွဲထုတ်နိုင်ပေသေးသည်။

ထိုစဉ် ကျန်းကြည်ကြည်မှာ ဆတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။ သူ့အမူအရာမှာ လန့်သွားပုံရသည်။

လုစုယာပင် ကိုယ်ကြုံ့သွား၏။ ဘွန်လူအော့ကို အလျင်အမြန် သတိပေးရသည်။

'ညီမလေး ဘွန်လူအော၊ သတိထား'

ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်က. . .

'လူသံကြားတယ်ဟေ့'

သူသည် အထိတ်တလန့်ရေရွတ်လိုက်၏။ လက်ထဲမှအခေါက်နှင့် လျှော်မျှင်များကို ရင်ခွင်ထဲသို့ အလျင်အမြန် ထိုးသွင်းသိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး မြက်ခင်းပြင်ပေါ်သို့ မှောက်ချလိုက်၏။

မြက်ခင်းပြင်ကို နားဖြင့် ကပ်ထောင်လိုက်ခြင်းသာတည်း။

လုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့သည်လည်း ပင်စည်ကို ကပ်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းလျှောချပြီး သဲပြင်သို့ နားဖြင့်ကပ်ထောင်လိုက်၏။

မကြာမီ ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည် ခုန်ထလိုက်သည်။

'မြေသံတွေပြင်းတယ်၊ လူလဲ များတယ်၊ ကန္တာရင့်ဂတ် လူရိုင်း

တွေကလွဲလို့ တခြားမဖြစ်နိုင်တော့ဘူး'

ရသေ့ကြီးတွေရဲ့ မျက်လုံးများသည် ချက်ချင်းပင် အရောင်တောက်လာ၏။

ယခုတစ်ကြိမ် တွေ့ရာသချိုင်း ဓားမဆိုင်း သတ်ဖြတ်တော့မည့် အရိပ်အယောင်များသည် သူ့မျက်လုံးများ၌ပေါ်လာလေ၏။

ကျွန်းကြည်ချူက. . .

'ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သေနေ့စေ့ပြီပေါ့'

သူက အားလျော့စွာ ပြောသည်။ သူသည် ဦးခေါင်း၌ ဒဏ်ရာရထားသော်လည်း ကောင်းစွာ ခုခံနိုင်သူဖြစ်ပါသေးသည်။

သူဆိုလိုသည်မှာ သူ့ညီတော်များအတွက် ဖြစ်ပါသည်။ ဒဏ်ရာရသူများအနေဖြင့် ရေတို ခုခံနိုင်သော်လည်း ရေရှည်တွင် ခုခံနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ဒါကို ကျွန်းကြည်ချူသိပါသည်။

'ဘုရား. . . ဘုရား။ ပြည်မမှာ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့တွေဟာ ရေခြားမြေခြားမှာ အသေဆိုးနဲ့သေရတော့မှာပါလား'

ဤကား ကျွန်းကြည်ရင်၏ ညည်းညူသံ ဖြစ်ပါသည်။

မြက်ခင်းပေါ်၌ စောစောက အိပ်လျက် ထိုင်လျက်ရှိသော ရသေ့များသည် ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ထရပ်ကြသည်။ သူတို့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်မှာ လုံး၀ အားမာန်မရှိချေ။

သူတို့ဟန်မှာ ၀င်ရှိသလောက်တော့ ခုခံလိုက်ကြဦးစို့၊ ပြီးတော့ အသေခံလိုက်ကြစို့ဟူသော ဟန်ပန်မျိုး ဖြစ်နေပေသည်။

ကျွန်းကြည်ရင်နှင့် ကျွန်းကြည်ချူတို့သည် သူတို့၏ အချို့

ညီတော်များကို နိုင်နိုင်မာမာရပ်နိုင်အောင် ဖေးမပေးကြသည်။

'ဒီတစ်ပွဲ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရင်ဆိုင်လိုက်စမ်းပါ၊ ဒီတစ်ပွဲပါ ညီတော်တို့ ဒီတစ်ပွဲပြီးရင် တို့သေဘေးကလွတ်မြောက်ပါပြီ'

ထိုအခါ အငယ်ဆုံးညီတော်ရသေ့က. . .

'နောင်တော်နံပါတ်နှစ်၊ ညီတော်တို့ကို ဘာဖြစ်လို့ လာနှစ်သိမ့်နေရတာလဲ၊ စောစောက နော်တော်နံပါတ်တစ်နဲ့ နောင်တော်တို့ အကျိတ်အနယ်ပြောနေတာ ကျွန်တော်တို့ ကြားကြားနေရတာပဲ၊ ဒီတစ်ခါ အသက်ရှင်ရင် ရှေ့ခရီး ဆက်ဦးမှာဆိုတော့ ဘယ်မှာ ကျွန်တော်တို့ အသက်နဲ့ကိုယ် မြဲတော့မှာလဲ'

'ညီတော်. . . အားမလျှော့ပါနဲ့၊ နံပါတ်တစ်နောင်တော်ကို ငါတို့ မျှော်မျှော်ပါ့မယ်၊ အကျိုးအကြောင်းနဲ့တင်ပြရင် နောင်တော် နံပါတ်တစ် လက်ခံမှာပါကွာ၊ ကဲ. . . ကဲ. . . စိတ်တင်းထားလိုက်ပါဦး'

ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ချူ နောက်ပြန်ဆုတ်သွားလေ၏။ ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်၏ ခန့်မှန်းချက်မှာ မှန်သည်။ မကြာမီပင် မြေပြင်ကို နားဖြင့်ကပ်၍ နားထောင်ရန်မလိုသော ခြေသံများကို ကြားလာရလေတော့၏။

လှုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့မှာ အကြီးအကျယ်အံ့ဩသွား၏။

ဤကန္တာရင်ငှက်များက အဘယ်အစုပေနည်း။ ဤတိုအေစစ်တန်းနှင့် အနီးဆုံးဟုပြောနိုင်သည့် အရိုင်းများမှာ သူတို့နှင့်အတူ ရှိနေသည့် အရိုင်းများသာ ရှိသည်။

'အစ်ကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ရသေ့ကြီးတွေဆီ ခုပဲ သွားမလား သူတို့ အားတက်သွားတာပေါ့'

'နေဦး ညီမ၊ ဒီလောက် အဆုံးအဖြတ်မမြန်နဲ့၊ စောင့်ကြည့်ဦး'

'ဟာ. . . အစ်ကိုမှားနေပြီ၊ သူတို့ ဘယ်လောက်အခြေအနေ ဆိုးနေပြီလဲ'

'မပူနဲ့ညီမလေး၊ လူရိုင်းတွေဟာ ရသေ့တွေကို ယုန်ကလေးတွေ သတ်သလို မသတ်နိုင်ပါဘူး၊ သူတို့က ဆင်ပိန်ကျွဲပါ၊ ဆင်လောက် မစွမ်းနိုင်တော့ပေမယ့် ကျွဲလောက်တော့ စွမ်းပါသေးတယ်၊ သူတို့ ဘယ်လို ခုခံတယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ပါဦး၊ စောင့်ကြည့်လို့ မှားတယ် ဆိုတာလဲ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး'

ထိုစဉ် ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်၏အော်သံ ကြားလိုက်ရ၏။

'နက်မှောင်အမျိုးတူ ပျိုးခင်းကိုးကွက်ကို အမြန်ဆုံးစီစဉ်. . .'

ရသေ့များသည် ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ကြည်နှင့် စိတ်သဘော မည်မျှကွဲကွဲ တစ်သက်လုံးစွဲလာသည့်အမိန့်ကိုမူ ငြင်းဆန်နိုင်စွမ်း မရှိကြပါ။

ထို့ပြင် အရေးကလည်း ကြုံနေပြီမဟုတ်ပါလား။

သူတို့သည် ဖရိုဖရဲဖြင့် ပျိုးခင်းကိုးကွက်ဗျူဟာကိုခင်းကျင်း ကြလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

ရသေ့များသည် စက်ဝိုင်းပုံသဏ္ဍာန် စီစဉ်လိုက်၏။ ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်က စက်ဝိုင်း၏အလယ်ဗဟိုတွင် နေရာယူသည်။

ဤကား မိုးဗဟိုနေရာသာတည်း။

ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်က စိတ်မာန်တက်ကြွစွာ အော် ဟစ်လိုက်သည်။

'ညီတော်တို့၊ တို့ဟာ တစ်သက်လုံးမခွဲ လက်တွဲလာကြတဲ့ ညီ အစ်ကို နောင်တော်တွေဖြစ်တယ်၊ တို့ဟာ အမြဲစည်းလုံးခဲ့တယ်၊ အမြဲ တမ်း ညီညွတ်ခဲ့တယ်၊ ဒီတိုက်ပွဲမှာ နိုင်မယ်နိုင်မယ် အသေအချာ မပြောနိုင်ဘူး၊ မနိုင်ရင် သေကြရမယ်၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အသက် ကိုလှူဒါန်းဖို့ကောင်း ကြိုးစားပြီး တိုက်ခိုက်ကြ၊ ကန္တာရရှင့်က လူရိုင်းတွေဟာ တို့ရဲ့ ပျိုးခင်းကိုးကွက်ကို ဘယ်လိုမှမယှဉ်နိုင်တာ ညီတော်တို့ ကိုယ် တွေ့ပဲ'

ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်၏စကား ဆုံးသောအခါ ရသေ့ ကြီးကျွန်းကြည်ချူက မချိပြုံး ပြုံးလေ၏။

'အင်း. . . နောင်တော်. . . နောင်တော်၊ ဟိုတစ်ခါ ပျိုးခင်း ကိုးကွက်ကို သူတို့ ဆက်ပြီး မယှဉ်လို့ပေါ့၊ ယှဉ်ရင် အားလုံးဟာ သူတို့ မတတ်နိုင်ခင် ပျော့ခွေလဲကုန်မှာ အသေအချာပေါ့'

ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်ချူက ကျိတ်၍ပြောမိလေသည်။

ကန္တာရရှင့်များ ဆုတ်ခွာသွားကြသောအခါ ရသေ့အားလုံးနီးပါး အမှုဝ်ကြိုးပြတ် လဲကျကုန်သည်။

အနိုင်မာဆုံး ရပ်ကျန်သူဆို၍ ရသေ့ကျွန်းကြည်ကြည် တစ်

ယောက်သာ ရှိပေသည်။

ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ သဲမုန်တိုင်းဒဏ်ကို အလူးအလဲခံရသော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူသည် သဘာဝ၏ သားကောင်တစ်ကောင်မျှသာ ဖြစ်ရ
သဘာဝဘေးဒဏ်ကို အနည်းနှင့်အများ ခံကြရမည်သာ ဖြစ်ပေ
သည်။

ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ချူသည် သူ့အတွေးစများကို ဖြတ်
တောက်ပစ်လိုက်ပြီး. . .

'ညီတော်တို့သိတဲ့အတိုင်း လူရိုင်းတွေဟာ အင်အားအလွ
ကောင်းကြလိမ့်မယ်၊ ဟိုတစ်ခါကလို ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီတွေ ဝတ်လာမှ
လဲ သေချာတယ်၊ ဒီတော့ သူတို့ကို နှလုံးကွဲ အသည်းခြွေလက်ဝါးသ
ပြီး မရိုက်လို့ကတော့ ညီတော်တို့အတွက် မချောင်ဘူး၊ တိုက်တိုင်
ရိုက်တိုင်း တစ်စည်းတစ်လုံးထဲ အားပါပါစေ၊ တစ်ချက်ရိုက် တစ်
ယောက်သေ ဖြစ်ပါမှ တော်ရုံကျလိမ့်မယ်'

ဤကား တိုက်ပွဲလမ်းညွှန်ချက်တည်း။

ရသေ့များသည် အံကြိတ်လိုက်ကြ၏။

လူရိုင်းများနှင့် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်တိုက်ခဲ့ဖူးရာ အတွေ့အကြ
အတော်အသင့် ရရှိခဲ့ပြီးကြပြီ။

ထို့ကြောင့် နောင်တော် နံပါတ်နှစ်ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ချူ၏
တိုက်ပွဲလမ်းညွှန်ချက်သည် အမှန်ကန်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း သူတို့ သိလိုက်
ကြပေသည်။

သူတို့သည် စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသဖြင့် မျက်လုံးများက ဂဏှာမ
ငြိမ် ဖြစ်နေသည်။ ဒဏ်ရာရထားသူများကား အတော်ကလေး တသိ
ကနအောက် ဖြစ်နေကြသည်။

သူတို့ကြောင့် မျိုးခင်းကိုးကွက်ဗျူဟာ ပျက်စီးမည်ကို လွန်စွာ
စိုးရိမ်နေကြသည်။

မကြာမီပင် ပြင်းထန်သောခြေနင်းသံများနှင့် တအူးအူး အော်
သံများကို ကြားလာကြရတော့၏။

လုစုယာက ဘွန်လူအောကို တီးတိုးပြော၏။

'သေချာသွားပြီ၊ ဒါဟာ ကန္တာရဖုက်လူရိုင်းတွေပဲ၊ ဒီအသံတွေ
ကို ညီမ ကောင်းကောင်းနားယဉ်နေပြီ မဟုတ်လား'

ဘွန်လူအောက ခေါင်းညိတ်၏။

'ဟူး. . . အူး. . . အူး'

ညာသံပေးပြီး လူတစ်အုပ်ပြေးဝင်လာ၏။ ထောင်ထောင်
မောင်းမောင်း လူရိုင်းများကား ကန္တာရဖုက်များပေတည်း။

သူတို့သည် အချိန်ဆိုင်း မနေပေ။ စက်ဝိုင်းပုံသဏ္ဌာန် ဝိုင်းထား
သောလူများကို တွေ့သည်နှင့် တရကြမ်းဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ကြ
လေတော့၏။

လူရိုင်းများ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ စနစ်မကျပေ။ ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲ
ကြီး တစ်ခုလုံးမှာ ရှုပ်ထွေးနေလေတော့သည်။

ကျန်းကြည်ချူသည် လူရိုင်းကြီးတစ်ယောက်နှင့် တိုက်ခိုက်
နေလေ၏။

ဘွန်လူအောက အထိတ်တလန့်ပြောလိုက်လေ၏။

'အစ်ကို လုစုယာ. . . ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည် ချူနဲ့ တိုက်နေတာ ညီမတို့နဲ့တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ လူရိုင်းခေါင်းဆောင် မဟုတ်လား'

လုစုယာ အသေအချာကြည့်မိသည်။

'အေး ဟုတ်တယ်၊ လူရိုင်းတွေ တို့ခြေရာအတိုင်း လိုက်လာတာ နဲ့ တူတယ်'

'ဒါ. . . ဒါဖြင့် ညီမလေးစန်းအော်တို့ကိုများ တစ်ခုခု လုပ်ခဲ့ လား မသိဘူး'

ဘွန်လူအောက စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာ ပြော၏။

လုစုယာမှာ ပင့်သက် တစ်ချက်ရှိုက်လိုက်သည်။

'ဘာတွေဖြစ်လာသလဲဆိုတာတော့ အစ်ကိုလဲ မသိတော့ပါဘူး ညီမရယ်'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်နှင့် ကျန်းကြည်ချူတို့၏ တိုက်ပွဲမှာ ကြည့် ကောင်းသည်။

သူတို့သည် နှလုံးကွဲ အသည်းခွေလက်ဝါးကို တဝုန်းဝုန်း ရိုက် ထုတ်ကြသော်လည်း ရသေ့များနှင့် တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ ရပြီးသူမှ က ထိပ်တိုက် ရင်မဆိုင်ပေ။

ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ အားကိုးဖြင့်လည်း အရဲမစွန့်ကြချေ။ လစ်လျူ ဝင်တိုက်ပြီး ရသေ့များကရိုက်လျှင် နောက်ဆုတ်ကြ၏။

ထို့ပြင် ရသေ့များမှာ အားအင်ဆုတ်ယုတ်နေကြသဖြင့် ပြည်မ ရှိတုန်းကလို လျင်မြန်စွာ ပြင်းထန်စွာ မရိုက်နိုင်ကြပေ။

❖ ❖ ❖

လုစုယာမှာ တိုက်ပွဲကိုကြည့်ပြီး လွန်စွာ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ် မိလေ၏။

'ကျန်းကြည်ချူလို လူမျိုးကတော ဒီအရိုင်းခေါင်းဆောင်ကို ရလို တိုက်နေရတယ်ဆိုတော့ ရသေ့တွေ ဒဏ်ရာရထားတာဟာ နည်း နည်းနောနော မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ရိပ်မိနိုင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ဟိုရသေ့တစ်ပါးကို ကြည့်ပါလား၊ လက်ကို လွယ်သိုင်းတောင် ပတ်တီးစည်းထားရတယ်၊ သူလက်ကျိုးနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့'

ရသေ့များအတွက် တစ်ချက်တဲကောင်းသည်မှာ နက်မှောင် မျိုးတူ ပျိုးခင်းတိုးကွက်ကို ဣန္ဒြေရရ ခင်းကျင်းထားနိုင်ခြင်း ပေတည်း။

ကန္တာရင်ကျက်များသည် ရသေ့များ အဘယ့်ကြောင့် စက်ဝိုင်းပုံ ပျက်ပြန် ရပ်သည်ကို မသိပေ။ သူတို့က တွေ့လျှင်တိုက်မည်ဟူသီည့် သဘောမျိုးသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဒဏ်ရာရသူများ များပြားခြင်း၊ ရေမှတစ်ပါး အခြား အစားအသောက်များ မစားရခြင်းတို့ကြောင့် ပျိုးခင်းကိုးကွက်မှာ ပျက်ရကိုက်ကြီးနှင့် တူနေသည်။

တစ်ချိန်ချိန်တွင် ပေါက်သွားမည်မှာ သေချာလှသည်။ သူတို့ မှာ ဆိုနေစဉ် ပျော့ကွက်ဟာကွက်များ များစွာဖြစ်ပေါ်နေ၏။ လူရိုင်းများ က ထိုပျော့ကွက် ဟာကွက်များကို မတွေ့ရှိကြပေ။

ကြာသော် ပျိုးခင်းကိုးကွက်၏လှည့်ပတ်မှုနှုန်းမှာ နှေးကွေး လေးလံလာသည်။

လူရှိုင်းများက အားစိုက်တိုက်သောကြောင့်မဟုတ်။ သူ့ဘာသာ အခြေမခိုင်သောကြောင့် နွေးကွေးလေးလံလာရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်. . .

'ဗုန်း. . .'

လုစုယာတို့ မသက်မသာ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် လက်ဝါးရိုက်သံ တစ်ချက်ပေါ်လာပြီးနောက် လူတစ်ယောက်လွင့်စဉ်သွား၏။

သူတို့စိတ်ထဲ၌ အရိုင်းတစ်ကောင်တော့ သွားပြီဟု ထင်လိုက်မိကြသည်။

သို့သော် တကယ်တမ်း ကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင်ကား အရိုင်းကောင် မဟုတ်ဘဲ ရသေ့ကျန်းကြည်ရှု ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသတည်း။

'ဟာ. . .'

လုစုယာရော ဘွန်လူအောပါ အာမေဋိတ်သံ ပြိုင်တူထွက်သွားမိကြ၏။

'ဟင်. . . ဒါဖြင့် သွားပြီပေါ့'

မှန်ပါသည်။ ကျန်းကြည်ရှုတစ်ယောက် လဲကျသွားပြီဆိုသည်နှင့် ပျိုးခင်းကိုးကွက်လည်း ပျက်တော့သည်။

ခေါင်းဆောင်ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ကြည်သည် ပျိုးခင်းကိုးကွက်ကို ထိန်းနိုင်ရန် ကြိုးစားသေး၏

သူ့တာဝန်အပြင် ကျန်းကြည်ရှု၏တာဝန်ကိုပါ ပူးတွဲထမ်းဆောင်ရန် ကြိုးစားရာသည်။

ကန္တာရငှက် လူရိုင်းလေးယောက်လောက် သူ့လက်ချက်ဖြင့် အသက်ထွက်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ပျိုးခင်းကိုးကွက်ကို အသက်ဝင်အောင်ကား ပြန်မလုပ်နိုင်တော့ချေ။

အကြံ့နိုင်ဆုံးသော ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်ပင် တစ်ချက်ချက် ယိုင်ထိုးသွားကြောင်း တွေ့နေရသဖြင့် ရသေ့ကြီးများ၏ ဇာတ် [illegible] မဝေးတော့ကြောင်း လုစုယာတို့ ရိပ်မိလာလေ၏။

ထိုအချိန်၌ နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောင်လည်း ရောက်လာ

❖ ❖ ❖

နက်မှောင်အမျိုးတူ ပိုးခင်းကိုးကွက်သည် လုစုယာ၏ တိုက်
ခိုက်မှုကြောင့် တစ်ကြိမ်ပျက်ဖူးသည်။

ယခု ဒုတိယအကြိမ်ပျက်ရပြန်လေပြီ။

ယခုအခါ ရသေ့တို့သည် တစ်ဦးချင်းပင် အသက်လုပွဲ ဆင်
နေရလေတော့၏။

ကျွန်းကြည်ရှုကား လဲကျလျက်ရှိ၏။ သေသလား၊ ရှင်သလာ
မသိရပေ။ ရသေ့ရှစ်ပါးသည် တစ်ဦးချင်း ခွဲထွက်လျက် ကိုယ့်သို
ပညာစွမ်းအလျောက် အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်နေကြရသည်။

လုစုယာသည် ရသေ့ကိုးပါးတို့ကို ဝိုင်း၍ ကြည့်နေမိသည်။
တက်ကြွားကြွကြွ ရှိလွန်းကလည်း လျော့ကျနောက်ဆုံး ရှိနေ
၏။

ဟူသော သံဝေဂသဘောကို လုစုယာ ထပ်တွေ့နေရပြန်ချေပြ
'အစ်ကို ဘာငိုင်နေတာလဲ၊ ဒီအတိုင်းပဲ ကြည့်နေတော့မှာလာ
ဘာမှ ပင်မလုပ်တော့ဘူးလား'

'လုပ်ဖို့မသင့်သေးဘူး ညီမ'

'ဟင်. . . အစ်ကို ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ သူတို့ဟာ ဟန်
ရှုတ်တွေပါပဲ အစ်ကိုရယ်'

'အစ်ကိုက မကယ်ဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ အစွ
ကျိုးတဲ့အထိ စောင့်ကြည့်ချင်တာပါ၊ သူတို့ဟာ မမက်မောအပ်
ကျောက်စိမ်း တံဆိပ်တော်ကို မက်မောတယ်၊ ကိုယ်နဲ့မတန်တဲ့ ေ
ရာဇ် အရှင်သခင်ဘဝကို မျှော်မှန်းတယ်၊ သူတို့ တကယ်လုပ်ေ

ရ) အလုပ်ကတော့ သူတို့ထိုင်ချင်တဲ့ ပလ္လင်ပေါ်မှာ သူတို့ လည်
ချောင်းသွေးတွေကို သွန်းဖြန်းရတဲ့အလုပ်ပဲ မဟုတ်လား'

'ဒါကတော့ အစ်ကိုရယ်၊ သူတို့လိုလူတွေ အများကြီးပဲ မဟုတ်
လား၊ သူတို့မှကွက်ပြီး အပြစ်တင်လို့ဘယ်ရမလဲ'

'သူတို့တင်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံးကိုပြောတာပါ၊ လူ
တိုင်း ကိုယ့်အဆင့်ကို ကိုယ်သိရမယ်၊ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိတဲ့လူဟာ
ကိုယ်တယ်အဆင့်မှာပဲ နေသင့်တယ်ဆိုတာ သိရမယ်၊ ကေရာဇ်
အဆင့်လား၊ ပလ္လင်အဆင့်လား သိရမယ်၊ မှန်ကင်းလား၊ ထင်းလား
ခွဲခြားနိုင်ရမယ်၊ ကေရာဇ်အဖြစ်ကို မျှော်မှန်းရင်း ကိုယ့်သွေး ကိုယ့်
အသက်ကို ပလ္လင်ပေါ်မှာစတေးကြတဲ့လူတွေ အများကြီးပဲပေါ့၊
တကယ်တော့ ဒီလူတွေဟာ လူမိုက်တွေပဲ၊ အခု ရသေ့ကြီးတွေ ဟာလဲ
ရူးမိုက်တွေပဲ၊ သဲကန္တာရထဲ ဘာယူလာရမယ်မှန်းတောင် မသိတဲ့
လူတွေဟာ တရုတ်ပြည်ကြီးရဲ့ကေရာဇ်အဖြစ် ဘယ်လို ထမ်းဆောင်
နိုင်မှာလဲ၊ တကယ်ကြီးမြတ်တဲ့ ကေရာဇ်သခင်ဟာ အမြော်အမြင်
အဆင်အခြင်တရား ကြီးမားမှသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် ညီမ'

ကွန်လူအောသည် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွားသည်။ ရသေ့
များကား အခြေအနေဆိုးနေလေပြီ။

လူတို့သည် တစ်ဝိုင်းဝိုင်း အရိုက်ခံလျက် ရှိကြပြီ။ လူရိုင်းများ
၏ဓားချက်များက သူတို့ကို ဇီဝိန်ခြွေရန် ကြိုးစားနေကြပြီ။

လေလှမျှောပါး ရှောင်တိမ်းနိုင်ကြ၍သာ ဆက်လက် အသက်
ရှင်နေရနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ် အဖြစ်ဆိုးမှာ လုစုယာက ထန်တိုဆရာတော်၏ အကူအညီဖြင့် သူတို့၏ပျိုးခင်းကိုးကွက် ပျက်စီးသည်ထက် ပို၍ ဆိုးဝါးပေသည်။

ရသေ့များ၏ကျွန်းပွဲပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဘွန်လူအော ဆက်၍မကြည့်ရက်တော့ပေ။ ဟန်တရုတ်သွေး[illegible] သည် သူမ၏ကိုယ်ထဲမှ ဆူပွက်လာ၏။ လုစုယာမတွေ့လျှင် ရှိမေ[illegible] တော့။

'ရသေ့ကြီးတို့ ဘာမှမစိုးရိမ်နဲ့၊ ကျွန်မလာကူမယ်'

ဘွန်လူအောသည် ခုန်ပျံဝင်လာရင်း ကျွန်းကြည်ချူအား ကု[illegible] တိုက်နေသည်။

လူရိုင်းနှစ်ဦးအား ဘယ်ညာလက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို အသုံးပြုကာ[illegible] ပြိုင်တူတွန်းထုတ်လိုက်သည်။

'ဘယ်ညာဝေမျှ၊ မရဏာလက်' ဟူသော သိုင်းကွက်ဖြစ်၍ လူရိုင်းနှစ်ယောက်မှာ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး လွင့်စဉ်ထွက်သွား လေတော့[illegible] ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈၂)
ပျားစွဲသောရှဉ့် လျှောက်သောနည်းလမ်း

ဘွန်လူအောက သူ့အား မည်သို့မျှသတိပေးခြင်း မရှိဘဲ [illegible]သဖြင့် လုစုယာ အံ့အားသင့်သွားသည်။

ဘွန်လူအော ဝင်သွားပြီဖြစ်၍ လုစုယာမှာ သူချန်နေရစ်၍ [illegible] အကြောင်းမထူးတော့ကြောင်း သိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ပါတည်း ခုန်လိုက်သွားရတော့သည်။

ရသေ့ကြီးများသည် ဘွန်လူအော၊ ထို့နောက် လုစုယာတို့ [illegible]လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ အကြီးအကျယ်အံ့အား [illegible]ကြသည်။

အမျိုးသားစိတ်ဆိုသည်မှာ ဤသို့သာပဲဖြစ်သည်။ ရေခြား [illegible]လူမျိုးများနှင့် တိုက်ခိုက်နေစဉ် လူရိုင်းများ၏လက်ချက်ဖြင့်

သူတို့ သေတော့မည်ဟု ယူဆထားရာမှ မိမိတို့ ဟန်တရုတ် အမျိုးသား[illegible] များကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ တအားတက်သွားသည်။

မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို ဟန်တရုတ်အမျိုးသားသည် မိမိတို့[illegible] ကယ်တင်လိမ့်မည်ဟု စိတ်ချယုံကြည်မိသည်။

'ရသေ့ကြီးတို့ ဘာမှမစိုးရိမ်ကြနဲ့၊ ကျွန်မလာကူမယ်' ဟု အော်[illegible] ပြောခဲ့သော ဘွန်လူအော၏အသံကလေးကလည်း သူတို့အား အာ[illegible] ခံချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် တူနေသည် မဟုတ်ပါလော။

ရသေ့ကိုးပါးသည် သူတို့၏ အန္တရာယ်အတွက် စိတ်ချလုံ[illegible] သွားရပြီဖြစ်ကြောင်း သိနားလည်သွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် တအာ[illegible] တက်သွားကြ၏။

'ကန္တာရငှက်တွေ၊ ရှင်တို့ ရပ်လိုက်ကြ၊ မရပ်ရင် ကျွန်မတို့ အခ[illegible] မဆိုနဲ့'

သူမက အော်ဟစ်သတိပေးသည်။

သို့သော်. . .

ဘွန်လူအော၏စကားများကို မည်သည့်အစိုင်းကမျှ နားမလည်[illegible] ကြားထဲမှ စကားပြန်လုပ်ပေးမည့် ကိုလန်ထူလည်းမရှိ။

ဤသို့ဖြင့် တိုက်ပွဲကြီးမှာ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေတော့သည်။

'ကောင်းပြီ၊ ပြောမရရင် တိုက်ရတော့မှာပဲ'

ဘွန်လူအောသည် ပထမတစ်ကြိမ်ကတည်းက တိုက်[illegible] အတွေ့အကြုံ ရှိနေသူဖြစ်၍ အရမ်းကာရော မတိုက်ချေ။ ခုန်ပျံလူ[illegible] ရားလျက် လူရိုင်းသုံးယောက်ကို အကြောပိတ်လိုက်၏။ လူရိုင်းများမှ[illegible]

[illegible] တဝိုင်းဝိုင်း လဲကျကုန်သည်။

ထိုအခါ လူရိုင်းခေါင်းဆောင်သည် အကြီးအကျယ် ဒေါသ [illegible]လာတော့သည်။

'မင်းတို့ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ၊ မင်းတို့ ပြောတုန်းကတော့ ရသေ့[illegible] ဝိုင်းရှာပေးပါဆို၊ အခုတော့ မင်းတို့က ရသေ့တွေဘက်က [illegible]ပြန်ပြီလား'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်၏ ဒေါသဖြင့် အော်ဟစ်သောစကားကို [illegible] ဘွန်လူအောက နားမလည်ပြန်။

ဘွန်လူအောက အဆက်မပြတ် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်တော့ [illegible]။

'ဗုန်း. . .'

'အား. . .'

ဘွန်လူအောက ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း တိုက်ခိုက်သည်။ ရသေ့[illegible] ခံထားရသည့်အတွက် သူမ ရင်နာနေသည်။

ဘွန်လူအောကြောင့် လူရိုင်းတစ်ယောက် မြောက်တက်သွားပြီး [illegible] ပြုတ်ကျလာ၏။

ဘွန်လူအောမှာ ဒေါသအလျှောက် ဓားနှင့်ထိုးသွင်းလိုက်ရာ [illegible] သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ပန်းထွက်ပြီး သေဆုံးသွား၏။

လုစုယာသည် ဤသို့သော သွေးထွက်သံယိုမှုများကို မလိုလား [illegible]။

ဤလူရိုင်းများသည် သူတို့ ကျေးဇူးကန်းခဲ့ခြင်းအတွက် လက်

စားချေ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ဤသို့ သတ်ဖြတ်ရန်လည်း မလိုချေ

သူ အလျှင်အမြန်ခုန်ထွက်ပြီး တားဆီးရတော့သည်။

'လူအော. . . ညီမလေး၊ လူတွေသေအောင် မတိုက်နဲ့၊ သူတို့ဟာ တမင်လုယက်တိုက်ခိုက်တဲ့လူတွေ မဟုတ်ဘူး'

'သူတို့က ရသေ့တွေကိုသတ်တော့မှာ အစ်ကိုရဲ့'

'အကြောပိတ်ရုံသာ ပိတ်ပေါ့၊ တို့နဲ့ တိုက်တုန်းကလိုပေါ့'

လုစုယာသည် ပျံလွှားတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ခုန်ပျံလွှပ်ရှားလေတော့သည်။

ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများ တဖိုင်းဖိုင်းလဲကျကုန်သည်။ မကြာမီ အချိန်အတွင်းမှာပင် ကန္တာရငှက်လူရိုင်းအားလုံး လဲကျကုန်သည်။

အားလုံး သွေးကြောပိတ်ခံလိုက်ရသည်။

တိုက်ပွဲကား ပြီးသွားလေပြီ။

❖ ❖ ❖

'ဟူး. . .'

ရဲသူကြီး ကျန်းကြည်ကြည်သည် ဒီးဒီးကျနေသော ချွေးများကို လက်ဖြင့်သပ်ချလိုက်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'လုစုယာ. . . မင်းတို့က ဒီကိုရောက်နေကြပြီကိုး'

ကိုးအေစစ်စခန်းကလေးကား တကယ့်ဘိုအေစစ် ဖြစ်သွားပြီ။ စောစောက ဘိုအေစစ်မှာ တိုက်ပွဲနှင့်ညစ်နေသော ဘိုအေစစ် ဖြစ်၏။

ယခုမူ အားလုံး အေးချမ်းသွားပြီ။

လုစုယာက နွမ်းနယ်ခြင်းမရှိ၊ ကြည်လင်လန်းဆန်းသော ပုံဖြင့် လဲကျနေသူများအား ကျော်လွှားထွက်လာသည်။

ရဲသူကြီးကျန်းကြည်ကြည်သည် ရှေ့သို့ရောက်သောအခါ လက်ကိုယှက်လျက် ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ရသေ့ကြီးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီကိုရောက်နေပါပြီ၊ ရဲသူကြီးတို့ ဘာမှအထိအခိုက်မရှိပါဘူးနော်၊ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာတဲ့အခိုက်အတန့်အတွင်းကို ကြိုက်တယ်ပါ'

ရဲသူကြီးကျန်းကြည်ကြည်မှာ ရှက်စိတ်ကြောင့် မျက်နှာ တစ်ပြင်လုံး ရဲရဲတွတ်သွားလေတော့၏။

လုစုယာက သာသာနဲ့နာနာ နှက်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်၏။ သူပြောသည့်အဓိပ္ပာယ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာသည့်အတွက် ရဲသူကြီးတို့ အသက်ဘေးမှလွတ်မြောက်သွားကြရပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဟူသောအမိန့်ကို ဆောင်ပေသည်။

သူတစ်ပါး၏အကူအညီကြောင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်ကင်းသည့်အဖြစ်မှာ သိုင်းသမားတို့အတွက် ရှက်စရာတစ်မျိုးပင်။ ကို အသက်အန္တရာယ်ပင် ကိုယ် မကာကွယ်နိုင်သည့်သဘောပင်။

လုစုယာသည် ရသေ့ကြီးများကို စကားဖြင့်ထပ်မံမနှိပ်စ တော့ပေ။

အသာစီးရနိုက် တစ်ဘက်လူအား နှိပ်နယ်ပြောဆိုခြင်းမှာ တော်လူကောင်းတို့၏ အပြုအမူမဟုတ်ပေ။

'ကဲ. . . ညီမလေး'

လုစုယာက ဘွန်လူအောအား အချက်ပေးလိုက်ရာ ဒဏ် ရနေသည့်ရသေ့များကို မေးငေါ့ပြသည်။ ဘွန်လူအော ချက်ချ သဘောပေါက်သည်။

ဒဏ်ရာရနေသည့်ရသေ့များကို ချက်ချင်းပြုစု ကုသတေ သည်။ ပတ်တီးများကိုရှာရန် မခက်ပါ။ ရသေ့များ၏အင်္ကျီလက် ရှည်များကိုပင်စုတ်ဖြဲပြီး ပတ်တီးလုပ်သည်။

လုစုယာကိုယ်တိုင်ပင် ဘွန်လူအောနှင့်အတူ တက်ညီလက်ည ဝင်ကူညီသည်။

ဤသည်မှာ လုစုယာ၏အလိမ္မာတစ်ရပ်ပင်။ ကန္တာရ လုရှိုင် များနှင့်ကား တစ်စခန်းရပ်သွားပြီ။

လူရှိုင်းများကို မည်သို့ ကိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့၌ အတွေ အကြုံ ကောင်းကောင်းရှိထားပြီ။

နောက်ထပ် လူရှိုင်းများထပ်ရောက်လာ၍လည်း မှုစရာမလို ...။

...တို့အတွက် ပြဿနာသစ်ကား လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့ကြီး များနှင့် ပေါင်းတိုက်ဖြေရှင်းရမည့်ကိစ္စသာတည်း။

...ကြောင့် စေတနာရော မျှော်လင့်ချက်ရော နှစ်ခုစလုံး ...ပြီး ရသေ့များကို ကူညီပြုစုပေးခြင်းဖြစ်ပေသည်။

...တို့ ကူညီကုသပေးနေစဉ် လူတစ်စု ဖုန်တစ်ထောင်းထောင်း ... ပြေးလာကြ၏။

'ဘယ်သူတွေလဲ'

ဘွန်လူအောက ကုသခြင်းကိုရပ်နားကာ လှည့်ကြည့်ရင်း ...လှမ်းလှတ်လိုက်၏။

လုစုယာက ပေါ့ပါးစွာဖြေသည်။

'ဟွမ်ရှီရုံတို့ လိုက်လာကြပြီ'

...သည်။ ကုလားအုတ်ငါးကောင်နှင့် လူလေးယောက် ဒိုအော ...သို့ အပြေးအလွှားလာနေကြချေပြီ။

'အင်း. . . သိပ်ကောင်းတယ်၊ အားလုံး ဘေးကင်းရန်ကင်း ...မှာ ဆုံမိကြတယ်ဆိုတာ နည်းနည်းနောနောတိုက်ဆိုင်မှု ...ဘူး။ လူရှိုင်းတွေကို ပေးတိုက်လိုက်ရတဲ့ ရေကနည်းတာ ...ဘူး။ ဒီ ဒိုအောစစ်မှာ ပြန်ဖြည့်ရမယ်'

...အော်သည် တလေးငယ်တစ်ဦးပမာ အော်ဟစ်ရင်း ရှေ့ဆုံး ...ပြေးလာနေသည်။

မကြာမီ စန်းဘော်၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဟွမ်ရိုစုံနှင့် ကျိုလန်ထု
ရောက်ရှိလာကြ၏။

❖ ❖ ❖

ရသေ့ကြီးများမှာ လုစုယာတို့လူသိုက် ဒဏ်ရာရခြင်း၊ နွမ်းန
ခြင်းမရှိ အားလုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စုစုစည်းစည်းရှိနေခြင်းကို လွန်
ဇုံ့ဩသည်။

ဝမ်းလည်း ဝမ်းသာသည်။

သူတို့ ပို၍အံ့ဩရခြင်းမှာ ဝန်စည်စလှယ် အပြည့်ပါသေ
ကုလားအုတ်ကြီးငါးကောင်ကို မြင်တွေ့ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကျန်းကြည်ကြည်မှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျမလို ဖြစ်သွားသည်

'အင်း. . . ဒီကောင်လေးတွေဟာ လူသာငယ်တယ်၊ ဘယ်ခ
မှာ ဘာလိုအပ်တယ်ဆိုတာ သိရှိကြတယ်၊ ငါတို့ကတော့ အသက်ကြ
ပြီး အချိန်မစီးဘူး၊ ဘာလိုအပ်မှန်းလဲ မသိဘူး၊ တကယ့် ငတုံးငအ
ပဲ'

ရသေ့ကြီးသည် သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ထဲမှ ပြန်၍အပြစ်တင်နေ
သည်။ ဤသို့ တိုက်ခိုက်ကြခြင်း၏အစကို ပြန်ကောက်ရသော်. .

ကန္တာရငှက် လူရိုင်းများသည် ရသေ့ကြီးများ ဤအိုအေစ
လာခိုနေလိမ့်မည်ဟု လုံးဝမရိပ်မိကြချေ။

သူတို့သည် လုစုယာတို့နှင့်အတူ အိပ်စက်နားနေကြသည်

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်ကား မအိပ်ပေ။ လုစုယာတို့၏အခြေ
စောင့်ကြည့်နေသည်။

ခေါင်းအချိန်လောက်တွင် လုစုယာ တဲထဲမှထွက်သွား
လူရိုင်းခေါင်းဆောင်သည် သဲပုံထဲမှ ငြိမ်သက်စွာ
စောင့်ကြည့်နေခဲ့လေ၏။

လူအောပါ ထပ်မံထွက်လာသောအခါတွင်မူ လုစုယာတို
စည်တော့မည်ဟုတွေးပြီး သဲပြင်၌ တွားသွားလျက်
လိုက်လာလေတော့၏။

လုစုယာတို့ သဲတောင်ကုန်းသို့ ရောက်သွားသည့်အချိန်တွင်
ခေါင်းဆောင်သည် သူ့လူများကိုနိုးပြီး ခြေရာခံလိုက်လာခဲ့ကြ
သည်။

အိုအေစစ်စခန်းကိုလည်း တွေ့ရပြီဖြစ်၍ ရသေ့များသည်
မှုချရှိနေလိမ့်မည်ဟု လူရိုင်းခေါင်းဆောင် တွက်ချက်ပြီး
လေ၏။

လူရိုင်းတို့သည် လုစုယာတို့၏ပစ္စည်းများကို လက်ဖျားနှင့် မတို
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့အား ရေနှင့်ရိက္ခာပေးပြီး
ကယ်ထားသည့် ကျေးဇူးရှင်များအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသော
တည်း။

အိုအေစစ်တွင် ရသေ့များကိုဝင်တိုက်ပြီး နောက်ဆုံး လုစုယာ
လက်ချက်ဖြင့် အားလုံးလိုလို အကြောပိတ်ခံရပြီး တိုက်ပွဲ
၏။ ဤကား ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများလိုက်လာပြီး တိုက်ခိုက်
သည့် ကဏ္ဍတည်း။

❖ ❖ ❖

နေမင်းကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာ၏။ ဟွမ်ရိုစုံ[illegible] လိုက်လာသဖြင့် ရသေ့များကို ဆေးဝါးများဖြင့် ကုသနိုင်လာသည် ရိက္ခာအချို့ကိုလည်း မျှဝေပေးနိုင်လိုက်လေသည်။

ကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးသောအခါ လုစုယာသည် ရသေ့ကြီ[illegible] ကျွန်းကြည်ကြည်နှင့် ပြန်လည် မျက်နှာချင်းဆိုင်လေ၏။

'ရသေ့ကြီး ပါရှားပြည်ကိုခရီးဆက်ဖို့ စိတ်ကူးရှိပါသလ[illegible] ခင်ဗျာ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . မင်းက တို့ဒုက္ခရောက်နေတ[illegible] တွေ့လို့ ဝမ်းသာနေပြီမှတ်တယ်၊ မင်းတို့ ကုသပေးလို့ ရိက္ခာက[illegible] ခွဲဝေပေးလို့ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်အတွက် မင်းတို့ကိုချည်း ဝကွ[illegible] လွှတ်လိုက်မယ်ထင်ရင်တော့ မှားလိမ့်မယ်'

ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ကြည်က ကျေးဇူးနှင့်တာဝန်ကို ခွဲခြား[illegible] ပြောလိုက်ရာ လုစုယာ အနည်းငယ်စိတ်ပျက်သွားသည်။ သို့သေ[illegible] စိတ်ပျက်သည့်အမူအရာကိုတော့ မျက်နှာ၌ မပေါ်စေပေ။

'ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုမထင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဖွံ့ပလွန်[illegible] တွေနောက်ကို လူရိုင်းတွေ မရောက်ခင်ကဘဲ ရောက်နေတာပါ၊ အ[illegible] ကတည်းက ရွှေခရီးဆက်ဖို့တိုက်တွန်းနေတဲ့ ရသေ့ကြီးရဲ့စကာ[illegible] တွေကို ကျွန်တော်တို့ ကြားနေရတာပဲဥစ္စာ'

'ကောင်းပါလေရဲ့ကွာ၊ တို့ကတော့ ငုပ်မိသဲတိုင် တက်နိုင်[illegible] ရောက်ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးပဲထားတယ်'

'ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ချ[illegible]

[illegible]တို့ရဲ့ ရသေ့ကြီးကိုဆန့်ကျင်တဲ့ စကားတွေရယ်၊ ရွှေခရီး [illegible]တော့ဟန်မရှိတဲ့ ရသေ့တွေရဲ့အမူအရာတွေကို တွေ့နေ [illegible] အခု ရသေ့ကြီးတို့ ပေါက်မြောက်လာတဲ့ခရီးဟာ ခရီးစဉ် [illegible]ရဲ့ ဘယ်နှစ်ပုံ ရှိတယ် ဆိုတာကော ရသေ့ကြီးသိပါရဲ့လား'

ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ကြည် ငြိမ်နေသည်။

လုစုယာက. . .

'ဒီခရီးဟာ ခရီးတစ်ခုလုံးရဲ့ သုံးပုံပုံတစ်ပုံပဲ ရှိပါသေးတယ်၊ [illegible] ရကတော့ အိုအေစစ်ကရပြီ၊ ထားပါတော့၊ ဘယ်မှာလဲ [illegible] ဘယ်မှာလဲ နားခိုစရာတဲ၊ ဘယ်မှာလဲ လမ်းပြ'

ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ကြည် ဘာမျှ မပြောနိုင်။ ငူငူကြီး ဖြစ်နေ [illegible] လုစုယာမေးနေသည့်လိုအပ်ချက်များ မပြည့်စုံခဲ့သဖြင့် သုံးပုံ [illegible]အစ၌ပင် သူတို့ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရခြင်းမဟုတ်ပါလား။

'မဟာဒီလူကိုကြည့် ရသေ့ကြီး'

လုစုယာက ကျိုလန်ထူကို ညွှန်ပြလိုက်၏။

'သူဟာ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းက အရိုးစိမ်းလူရိုင်းအုပ်စုရဲ့ ခေါင်း [illegible] သူ့ကို ကျုပ်တို့က လမ်းပြလုပ်ပေးဖို့ တောင်းတောင်း ပန်ပန် [illegible]ရတယ်။ သူ့ကို မခေါ်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ကျုပ်တို့က သဲကန္တာရ [illegible]၊ ဘာမှ သိတာမှမဟုတ်ဘဲကိုး'

ရသေ့ကြီးသည် ကျိုလန်ထူကိုငေးကြည့်နေ၏။ သူ မချိတရိ [illegible]လိုက်သည်။

'ဟား. . . သူ့ကို ထူးခြားပါတယ်ဆိုပြီး ငါကကြည့်နေတာ၊

လက်စသတ်တော့ သူက ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းက လူရိုင်းတစ်ယောက်

လူရိုင်းဆိုပေမယ့် သူဟာ ကျုပ်တို့အပေါ်မှာ ညီရင်းအစ်ကို ခင်တဲ့လူပါ၊ ကျုပ်တို့အတွက်ဆိုရင် သူ့အသက်ကိုတောင် ပေး လူပါ'

ကျိုလန်ထူသည် ဟန်တရုတ်စကားကို မတတ်ပေ။ စင်တ ဘာသာစကားကိုသာ တတ်သည်။ သို့သော် လုစုယာသည် သူ ပတ်သက်ပြီး အကောင်းချည်းပြောနေသည်သာဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိ

သူတို့အားလုံး ခေတ္တငြိမ်သွားသည်။ ယခုပုံစံအရ ရသေ့ များကလည်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှေ့ခရီးဆက်မည့်သဘော ဖြစ်နေသ ထိုစဉ် လုစုယာ၏ဦးခေါင်းထဲ၌ ဝင်းခနဲလက်ခနဲ ပြိုးပြက်သွားသ အကြံတစ်ခုရသွားခြင်းသာ။

'ဒီမှာရသေ့ကြီး ကျုပ်အကြံတစ်ခုရတယ်'

ရသေ့ကြီးက အေးစက်စက်ပြန်မေးလေ၏။

'ဘာအကြံလဲ'

'ပျားလဲစွဲသာ ရှဉ့်လဲလျှောက်သာတဲ့ အကြံပေါ့'

'ဆိုစမ်းပါဦး'

'ရသေ့ကြီး. . .၊ ကျုပ်နဲ့ခင်ဗျားတို့ ပါရှားပြည်ထဲမှာ သိုင်းပည ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ကတိပြုခဲ့ကြတာကို မှတ်မိကြဦးမယ်ထင်တယ်'

'ဟ. . . မေ့ရမလား၊ အဲဒီအတွက်ကြောင့်ပဲ ငါတို့ ဒီသဲကန္တ ထဲ ထွက်လာကြတာပေါ့'

'အခုဆိုရင် ရသေ့ကြီးတို့ အတော်ဒုက္ခရောက်နေပါပြီ၊ ပါ

[illegible] ကျုပ်တို့နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ အတော်ခက်ဦးမှာပါ၊ [illegible] သဘောမျိုး ရှိနေပါသေးတယ်'

'[illegible] အကြံအစည်ကို ပြောစမ်းပါ'

[illegible] ကြည်ကြည်က စိတ်မရှည်စွာပြော၏။

'[illegible] အခြေအနေအရ ရသေ့ကြီးတို့အဖို့ ရှေ့ခရီးဆက် [illegible] နေပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ကတော့ သွားနိုင်တဲ့အင်အားရှိပါ [illegible] ကျုပ်တို့လူတွေအားလုံး ကျန်းမာပကတိပါ၊ စောစောက လူရိုင်း [illegible] ပြောပြီတ်တာပဲ ကြည့်ပါတော့လေ၊ လမ်းခရီးမှာ ဒီလို [illegible] တယ်နှစ်ခုတွေ့ရမယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မခန့်မှန်း [illegible] ကျုပ်တို့ရဲ့မိတ်ဆွေကြီး ကျိုလန်ထူက ပြောခဲ့ပါတယ်၊ သဲ [illegible] ဘာမဆိုဖြစ်နိုင်ပါသတဲ့'

[illegible] ခပ်အေးအေးဝင်ပြောသည်။

'[illegible]. . . အချိုးနိဒါန်းတွေ သိပ်လုပ်မနေပါနဲ့၊ မင်း ဘာ [illegible] ပြောချင်တာကိုပြောပါ၊ တို့လက်ခံနိုင်တာဆိုရင် [illegible]'

[illegible] ပြုံးလိုက်၏။

'[illegible] အခြေအနေကို လိပ်ပတ်လည်အောင် ရှင်းပြနေတာ [illegible] တို့ဆီက မြေပုံတစ်စိတ်ကို ကျုပ်တို့ကို ငှားလိုက်ပါ၊ [illegible] မြေပုံနှစ်စိတ်ပါလာတာကို ကုလန်သိရင် ကျုပ်နဲ့ ဝမ်းသာ [illegible] မှာသေချာပါတယ်၊ ကျုပ်နိုင်ရင် ကျောက်စိမ်းတံဆိပ် [illegible] ပြည်မကြီးထဲ ပြန်သယ်လာခဲ့ပါမယ်၊ ပြည်မကျတော့ ရသေ့

ကြီးတို့နဲ့ကျုပ်တို့ တစ်ပွဲထပ်ပြီးပြိုင်တာပေါ့၊ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော် ဘယ်သူရသင့် မရသင့် ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ပွဲပေါ့။ ရသေ့ကြီးတို့နိုင်ရင် ရသေ့ ကြီးတို့ယူပါ။ ကျုပ်နိုင်ရင်တော့ ကျုပ်ယူပါ့မယ်၊ ရသေ့ကြီးတို့ အနေ နဲ့ကတော့ ပြည်မကိုပြန်သင့်ပါတယ်၊ ဒုက္ခရောက်ရတဲ့လူတွေကို ကူသသ ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ပြန်လာရင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်အောင် ပြင်ဆင် ထားသင့် ပါတယ်"

လုစုယာ၏စကားဆုံးသွား၏။

❖ ❖ ❖

ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ကြည်ငိုင်သွား၏။ လုစုယာ၏အပေး အယူမှာ မဆိုးလှချေ။

အမှန်တကယ်ပင် ပျားစွဲရှည်လျှောက်သာသော အခြေအနေ ဖြစ်သည်။

ထိုအကြံဉာဏ်ကိုလက်ခံပါက သူတို့ တရိုတသေသိမ်းဆည်း ထားသော မြေပုံတစ်စိတ်ကို လုစုယာ၏လက်ထဲသို့ ထည့်လိုက် ရပေ တော့မည်။

ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည် အသေအချာစဉ်းစားနေ၏။ လုစု ယာသည် ကုလန်ကို နိုင်နိုင်ပါမည်လော။ နိုင်နိုင်သည်။ ရသေ့ကြီးက သူ့ ဘာသာ အဖြေပေး၏။

လုစုယာသည် သူတို့၏ပျိုးခင်းကိုးကွက်ကို အနိုင်ယူခဲ့သူ ဖြစ်

[illegible]

[illegible] သူတို့၏ ပျိုးခင်းကိုးကွက်ကို မနိုင်သူဖြစ်၏။ ထို့ [illegible] လုစုယာက ကုလန်ကို သေချာပေါက်နိုင်နိုင်သည်ဟု သူ [illegible]

[illegible] ကုလန်ကိုနိုင်ပြီး ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော် ရလာပြီ [illegible]

[illegible]သည် သူ့ကတိအတိုင်း ပြုလုပ်ပါမည်လော။ ပြုလုပ်နိုင် [illegible]

[illegible] သူ့ဘာသာ အဖြေပေး၏။ လုစုယာသည် နောက် [illegible]များအနက်မှ တစ်ဟုန်ထိုး ရှေ့တက်ခဲ့သူဖြစ်၏။ [illegible]လည်း မွေးလှသည်။ အမှန်တရားကို ရှေ့ရှုသူ [illegible]

[illegible]ရောင်သိုင်းသမားများ၏ရန်သူ ထန်တိုဆရာတော်၏ [illegible]

[illegible]စာရိတ္တကို သိုင်းလောကသားတိုင်းက ယုံကြည်ကြ [illegible] သိုင်းလောက၌ ကျော်ကြား၏။

[illegible] တံဆိပ်တော်ရပြီးနောက် သူတို့အား မလိမ့်တပတ် [illegible]မည်မဟုတ်ဟု ရသေ့ကြီးယုံကြည်သည်။

[illegible] မိုးမပြိုဘူး ပြိုခဲ့သော်ဟူသော အတွေးမျိုးဖြင့် [illegible]ကြည်ကြည် တုန့်ဆိုင်း တွေဝေနေမိသည်။ သူသည် [illegible] တပြတ်တနိုးသိမ်းဆည်းထားသော မြေပုံတလေး

ကို ထုတ်မပေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ တွန့်ဆုတ်နေသည်။

လုစုယာသည် ရသေ့ကြီး၏စိတ်အကြံကို သိသည့်အလ[illegible]
ဝင်ပြော၏။

'ရသေ့ကြီး သေသေချာချာစဉ်းစားပါ။ တကယ်လို့ ရသေ့[illegible]
တို့ ပါရှားပြည်ကို ရောက်ပြီဆိုပါတော့၊ ကုလန်ကိုလဲ နိုင်ပြီ ဆိုပါတေ[illegible]
ဒီတော့ ရသေ့ကြီးတို့အနေနဲ့ ကျုပ်ရဲ့မြေပုံတစ်စိတ်ကို လိုဦးမှာပ[illegible]
ကျုပ်တို့ ပါရှားကို ရောက်မလာရင် ရသေ့ကြီးရော ကုလန်ရော အ[illegible]
တွေအလကား ဖြစ်သွားမယ်ဆိုပါတော့ ရသေ့ကြီးတို့ ရောက်မလာ[illegible]
ကျုပ်တို့လဲ အချည်းအနှီးဖြစ်ရမှာပါပဲ'

လုစုယာသည် ရေကိုယူပြီး တစ်ငုံမျှသောက်လိုက်၏။

'ကဲ. . . ရသေ့ကြီးတို့က ကျုပ်ကို မယုံမကြည်ဖြစ်နေလို့ မြေ[illegible]
တစ်စိတ်ကို မပေးလိုက်ချင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်၊ ရသေ့တို့ကိုယ်တို[illegible]
ပါရှားကို ရောက်ချင်နေတယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် ကျုပ်တို့က ရသေ့ကြီးတို[illegible]
ခေါ်သွားဖို့ ကြိုးစားရမယ်၊ ကျုပ်တို့ကလဲ ခေါ်ချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမ[illegible]
ကျုပ်တို့မှာ ခင်ဗျားတို့ကိုးယောက်အတွက် တစ်လစာ ရိက္ခာမပါဘူး[illegible]
ခေါ်ချင်တာတောင် မခေါ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေပါ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျ[illegible]
တို့က ကျုပ်အကြံကိုလက်ခံပြီဆိုရင် ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားတို့ အပြန်[illegible]
အတွက် ရိက္ခာတစ်ချို့ခွဲပေးရဦးမယ်၊ အဲဒါ ကျုပ်တို့ ရှေ့ခရီးအတွ[illegible]
အတော်ဒုက္ခရောက်ရဦးမှာဗျ။ အတော်ကလေးလဲ ခြိုးခြံချွေတာရ[illegible]
မယ်၊ ကဲဗျာ. . . ခင်ဗျားတို့ဘာသာ စဉ်းစားဗျာ၊ ကြိုက်ရင်လဲလု[illegible]
မကြိုက်ရင် မလုပ်နဲ့'

[illegible] ယတိပြတ်ပြောလိုက်သည်။ သူသည် သည့်ထက်
[illegible] မျှ မပြောလိုတော့ပေ။

[illegible]. . .

[illegible]ကြည်မျှက ချောင်းဟန့်လိုက်ပြီး. . .

'[illegible]နံပါတ်တစ်၊ လုစုယာပြောတဲ့အကြံဉာဏ်ဟာ
[illegible]ပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့လဲ သိက္ခာမကျဘူး။ မျှော်လင့်ချက်လဲ
[illegible] ညီအစ်ကိုတော်တွေအတွက်လဲ အကောင်းဆုံးဖြစ်တယ်၊
[illegible]တဲ့ကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့က ဘာဖြစ်လို့ မငြင်းချင်ရမှာ
[illegible]'

[illegible]ကြည်ကြည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ဟုတ်သည်။ သည်
[illegible] အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

[illegible]ကိုပင် ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကောင်းသေးသည်။ သူသည်
[illegible]ဆုတ်ဖြင့် မြေပုံစာရွက်ကိုထုတ်လိုက်သည်။

[illegible]. . . လုစုယာကိုတော့ လှမ်းမပေးပေ။

[illegible] မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ငံ့လင့်နေမိ၏။ ထိုစဉ် -
[illegible]ကြည်သည် မြေပုံကို ပြန်သိမ်းမလိုလုပ်ပြန်သည်။

[illegible] ဒေါသထွက်လာ၏။

[illegible] စိတ်ကောင်းစေတနာဖြင့် အကောင်းဆုံးအစီအစဉ်ကို
[illegible]လည်း ကျန်းကြည်ကြည်သည် မသိခေါက်ခက် အဝင်
[illegible] ဖြစ်နေသည်။

'[illegible]ရသေ့ကြီး၊ မြေပုံအတွက် နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ပြိုင်ဖို့

ရသေ့ကြီးနဲ့ကျုပ် ကတိပြုခဲ့ကြတာပဲ၊ ကျုပ်က အေးချမ်းတဲ့န
အစီအစဉ်ကို တင်ပြတယ်၊ ရသေ့ကြီးက အဲဒီအစီအစဉ်ကို လ
ဘူး၊ ဒါဖြင့်ရင် ရသေ့ကြီးတို့ ပျိုးခင်းကိုးကွက်ကို ပြင်ဆင်ပါ
ကျုပ်နဲ့ အပြတ်အသတ် ပွဲနွှဲကြတာပေါ့'

ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ကြည် ဝုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်၏။

'လုစုယာ မင်းမရှက်ဘူးလားကွ ဟင်. . . ငါတို့ အာ
ဘယ်လို အခြေအနေ ဆိုးနေသလဲ၊ အားလုံး ဒုက္ခရာရနေကြ
မင်းတို့ပဲ ပြုစုကုသပေးထားကြရတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါတောင် မ
စိန်ခေါ်သေးသလား'

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်နေခဲ့သော စန်းအောင်သည် ရုတ်တ
ရှေ့သို့တိုးထွက်လာ၏။

'ဆရာ ဘိုးဘိုး'

စန်းအောင်၏အသံကြောင့် ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည် ဆ
ခနဲ ဖြစ်သွား၏။

'ဆရာဘိုးဘိုး၊ ဘိုးဘိုးတို့ ဒုက္ခရာအနာတရဖြစ်နေတုန်း
ခေါ်ရင် အကျပ်ကိုင်ရာကျတယ်လို့ ယူဆပြီး အစ်ကိုက နှစ်ဦး
ဘက် လက်ခံနိုင်လောက်တဲ့အစီအစဉ်ကို တင်ပြတယ်၊ အဲဒီအ
အစဉ်ကျတော့လဲ ဆရာဘိုးဘိုးတို့က လက်မခံပြန်ဘူး၊ စိန်ခေါ်ပြ
တော့လဲ မင်းတို့က မစာနာဘူးလို့ ပြောပြန်တယ်၊ ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့
ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ကျွန်မတို့မှာရှိတဲ့ ကုလားအုတ်တွေ၊ ရိက္ခာတွေ
ဆေးဝါးတွေ၊ မြေပုံတွေပေးပြီး တဲ. . . ဘိုးဘိုးတို့ပဲ ပါရှားကို သွား

ပါတော့၊ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို ဘိုးဘိုးတို့ပဲ ယူပါတော့လို့
ပြောလိုက်ရမှာလား'

စန်းအောင်၏စကားမှာ ထိမိလွန်းလှသဖြင့် စကားလုံးများသည်
ရသေ့ကြီး၏နားသို့ ဝိသာလေးဖြင့် ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ရှိလေ၏။

စန်းအောင်ကား မရပ်သေး။

'အစ်ကို လုစုယာနဲ့ မမဘွန်လူအောတို့သာ အချိန်မီ ဝင်မကယ်
ရင် ဘိုးဘိုးတို့ အခုလို စကားပြောနေနိုင်ဦးမယ် ထင်သလား၊
အစ်ကို လုစုယာ၊ မင်း မရှက်ဘူးလားလို့ ပြောနိုင်ဦးမယ် ထင်သလား၊
အခုချိန်မှာ ဘိုးဘိုးတို့ ၊အသက်တွေဟာ'

'ကြီးမလေး၊ ရပ်တော့'

ဘွန်လူအောက အလျင်အမြန် ဝင်ဟန့်လိုက်ရသည်။ စန်း
အောင်သည် စကားပြောလျှင် ဤသို့ အလျှံတပြောင်ပြောင် ထသော
စကားလုံးကို ပြောတတ်သည်။

ဘွန်လူအောသည် စန်းအောင်၏စိတ်ဓာတ်၊ စန်းအောင်၏အသုံး
အနှုန်းများကို သိထားသည်ဖြစ်ရာ အဘိုးကြီးများဖြစ်သော ရသေ့
ကြီးများလုံး ရှက်ကြောက်စိတ် ဖြစ်ပေါ်သွားမည်ကို မလိုလားပေ။

စန်းအောင် ဆက်မပြောတော့ပါ။ စကား တစ်ပိုင်းတန်းလန်းဖြင့်
ရပ်ဆိုက်သွားပါသည်။

❖ ❖ ❖

ကျန်းကြည်ကြည်မှာ အမှန်တရားကို တကယ်ပင် တွေ့သွ[illegible]
သည်။

အခြား အချက်အလက်များကို ဘေးချိတ်ထားလိုက်ဦး။ လု[illegible]
ယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့သာ ရောက်မလာလျှင် သူတို့အားလုံး လူမို[illegible]
များလက်ချက်ဖြင့် ဇိဝိန်ကြွေမည်မှာ သေချာလှသည်။

ဤအိုအေစစ် စခန်းကလေးသည် သူတို့၏သချိုင်း ဖြစ်သွ[illegible]
ရပေလိမ့်မည်။

ကျန်းကြည်ရင်က. . .

'နောင်တော် နံပါတ်တစ်၊ ဂိုဏ်းတူမြေးမလေးပြောတာ အမ[illegible]
ချည်းပါပဲ၊ စိတ်ကူးမလွဲပါနဲ့၊ အကောင်းဆုံး အစီအစဉ်ကိုမှ ကျွန်တေ[illegible]
တို့ လက်မခံဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ထက် ဘယ်သူက ပိုမိုက်ဦးမှာ[illegible]

ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်သည် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချ[illegible]
လက်ထဲမှ မြေပုံစာရွက်ကလေးကို လုစုယာထံသို့ လှမ်းပေးလိုက်တေ[illegible]
သည်။

'ရှော့. . . မင်းပြောတဲ့အစီအစဉ်ကို ငါ လက်ခံလိုက်ပြီ၊ မ[illegible]
သာ ကတိတည်ပါစေ'

လုစုယာက ကတိတည်ပါမည်။ ဘာဘာညာညာ မပြော[illegible]
မြေပုံစာရွက်ကလေးကိုသာ တယုတယ လှမ်းယူပြီး သေ[illegible]
ချာချာ သိမ်းဆည်းလိုက်၏။

သူသည် မြေပုံစာရွက်ကလေးကို ဖြန့်၍ပင် မကြည့်ပါချေ[illegible]
စက္ကူဝါကလေးဖြစ်ကြောင်း တွေ့သည်နှင့် မြေပုံစာရွက်[illegible]

[illegible] ဖြစ်ပေသည်။

'[illegible]တင်ပါတယ်၊ ဒီ မြေပုံစာရွက်ရလိုက်တော့၊ ကျုပ်တို့
[illegible]ရတာ သိပ်အဆင်ပြေသွားတာပေါ့၊ ဟိုနေ့တွေကဆိုရင်
[illegible] ဒီမြေပုံအတွက်ပဲ စိတ်ပူနေရတယ်၊ ကုလန်ကို ရှာဖို့ကတော့
[illegible] သူက ပါရှားပြည်သားဆိုတော့ ပါရှားပြည် ရောက်တာနဲ့
[illegible] သေချာပါတယ်'

[illegible]ကြည်ရင်က. . .

'[illegible] မင်းကတိအတိုင်းလုပ်မှာ သေချာပါတယ်နော်'

'[illegible]. . . သေချာပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ပါရှားပြည်ကပြန်လာတဲ့
[illegible] နားစွင့်နေပါ၊ ကျုပ်တို့ ပြန်လာတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့အားလုံး
[illegible] ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြတာပေါ့'

[illegible] အသေအချာဝန်ခံလိုက်၏။

[illegible]ကြည်ကြည်က. . .

'[illegible] မင်းကိုယုံပါတယ်ကွာ၊ ဒါကြောင့်လဲ မြေပုံကို မင်းလက်
[illegible]ပေးလိုက်တာပေါ့'

'[illegible] လူမမှားစေရပါဘူး၊ လုစုယာဟာ ပြောတဲ့အတိုင်း
[illegible]ပါတယ်၊ အားလုံး တရားသဖြင့် ဖြစ်စေရပါမယ်'

'[illegible] - ဒီလိုပဲဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ကဲ - ဒီလိုဆိုရင်လဲ သွားကြ
[illegible]တယ်'

[illegible]များသည် ချက်ချင်းပင် သွားရန်ပြင်ဆင်ကြလေတော့၏။

'[illegible]ကြပါဦး'

လုစုယာက တားလိုက်၏။

ကျွန်းကြည်ကြည်က မေးခွန်းထုတ်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်၏။

လုစုယာသည် ရသေ့ကိုးဦး၏ အဆင်အခြင်မရှိပုံကို လွန်စွာ ကရုဏာသက်မိသည်။

သူတို့သည် ကြောက်စရာကောင်းလှသည့် မဟာသဲကန္တာရကြီး အတွင်းသို့ လက်ချည်းသက်သက်ဖြင့်ပင် ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြ၏။

ဒုက္ခပေါင်းစုံတွေ့ပြီး မသေရုံတမယ် ခံစားပြီးသောအခါ ယ သဲကန္တာရထဲမှ ပြန်ထွက်တော့မည်။

လက်ချည်းဗလာ ပြန်ထွက်ခြင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေ ကြောင်း ကြံခြင်းဖြစ်သည်ကို ရသေ့ကြီးများ ထပ်မံ မတွေ့ကြပါ။

အပြန်ခရီးကား ပိုဆိုးသည်။

သူတို့ အလာခရီးမှာ ရသေ့အားလုံး ကျန်းကျန်းမာမာ သန်သ စွမ်းစွမ်း ရှိကြ၏။

ယခုအခါ အလာခရီးတုန်းကလို မဟုတ်တော့ပေ။ ခွန်အားမှ ယုတ်လျော့နေကြပြီ။

ဒဏ်ရာအနာတရ ရလျက် ရှိနေကြပြီ။

ထို့ကြောင့် ရန်သူနှင့် မတွေ့ဦးတော့ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ရသေ့များ ပျက်စီးဆုံးပါး သွားနိုင်သည်။ လုစုယာသည် ထိုအချက်မှ ကို ကွင်းခနဲမြင်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ရသေ့ကြီး ကျွန်းကြည်ကြည်ကား ထိုအချက်ကို မမြင်ပေ။ သူတို့အပြန်ခရီးကို ပန်းခင်းလမ်းအလား မှတ်ထင်နေသည်။

လုစုယာက. . .

'ရသေ့ကြီးခင်ဗျာ၊ အပြန်ခရီးဟာ အင်မတန်ဆိုးဝါးပါတယ် ခင်ဗျာ၊ အဓိကအကြောင်းကတော့ ရသေ့ကြီးတို့ဟာ အလာတုန်းက လို သန်သန်စွမ်းစွမ်း မဟုတ်ကြတော့လို့ပါပဲ၊ လမ်းခရီးမှာ ဒီပုံစံအ တိုင်း ပြန်သွားလို့ကတော့ ရသေ့ကြီးတို့ အကြီးအကျယ်ဒုက္ခရောက် မှာ သေချာပါတယ်'

လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့ကြီးများမှာ လုစုယာအား ထပ်မံ ကျူးရှုးတင်ကြရပြန်၏။

'ကျုပ်တို့ဆီက ရေအိတ်တစ်ချို့နဲ့ ရိက္ခာတစ်ချို့ကို ခွဲဝေပေး လိုက်ပါမယ်၊ နောက်ပြီး ကုလားအုတ်နှစ်ကောင်ကိုလဲ ခွဲဝေပေးလိုက် ပါမယ်၊ ကုလားအုတ်တွေကတော့ ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ရှလို အကြီး အကျယ် ဒဏ်ရာရထားတဲ့ ရသေ့ကြီးတွေ သက်တောင့်သက်သာ စီးနိုင်ဖို့ပါ၊ အလှည့်ကျ စီးသွားရင်လဲ ရပါတယ်'

ရသေ့ကြီးကျွန်းကြည်ကြည်မှာ လုစုယာ၏ ရက်ရောမှုအတွက် အကြီးအကျယ် မှင်တက်သွားလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

သူတို့နှင့် လုစုယာသည် မည်သည့်အခါကမျှ မိတ်ဆွေ မဖြ
ကြချေ။ မိတ်ဆွေမဖြစ်ရသည့် အဓိကအကြောင်းမှာ ကျောက်စိ
တံဆိပ်တော်ကို သဲသဲမဲမဲလိုချင်နေသူများ ဖြစ်သောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကိစ္စသည် မပြတ်
ချေ။

ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို လုစုယာ ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါက တို
ထပ်ဖြစ်ရဦးမည်မှာ သေချာသည်။

အကယ်၍ မိမိတို့အုပ်စုတစ်စုလုံး အပြန်ခရီး၌ ဒုက္ခ
လျှင် လုစုယာ့အတွက် မကောင်းပါသလော။

မိမိတို့ သေကြေဒဏ်ရာရလေလေ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်
ကို လုစုယာပိုင်ဖို့ သေချာလေပင် မဟုတ်ပါလော။

'တော်တော်တော့ ထူးဆန်းတယ်၊ ငါတို့သေရင် တစ်တော
တဲ့ညစ္စာ၊ သူက ငါတို့သေမှာကို ဘာဖြစ်လို့ စိုးရိမ်နေရတာလဲ'

ထိုအတွေးကြောင့် ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်သည်
အိတ်နှင့် ရိက္ခာများကို လက်ခံရန် တွန့်ဆုတ်နေမိလေတော့၏။

လုစုယာသည် ရသေ့ကြီး အဘယ့်ကြောင့် တွန့်ဆုတ်နေ
ကို သဘောမပေါက်ပေ။

ဘွန်လူအောက သူ့အနားကပ်၍ တီးတိုးပြောလေ
ရသေ့ကြီး တွေးသည့်အတွေးကို ရိပ်မိသိရှိတော့သည်။

လုစုယာက မချိုမြုံ ပြုံးရင်း ပြောလိုက်လေ၏။

'ရသေ့ကြီးခင်ဗျာ၊ လူတွေကို အမြဲတမ်း ကိုယ့်စိတ်နဲ့နှိုင်းပြီး
ပါနဲ့ ခင်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့က ရေအိတ်တွေ၊ ရိက္ခာတွေ၊ ကုလားအုတ်
ပေးတာဟာ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်တို့ဟာ ဟန်တရုတ်တွေ
ပါပဲ၊ ကိုယ့်အမျိုးသားကို ကိုယ်ပြန်စောင့်ရှောက်တဲ့ သဘော
ပြီး ညီမလေးစန်းအောင်ရဲ့ဦးရီးတော်တွေ ဖြစ်နေတဲ့
ကလဲ ရှိပါသေးတယ်၊ ကဲ. . . ဟောဒီမှာကြည့်ပါ'

လုစုယာသည် ရေအိတ်များထဲမှ ရေများကို တစ်ငုံစီ သောက်
ရိက္ခာအိတ်ထဲမှ ရိက္ခာခြောက်များကို အနည်းငယ်စီ စားပြ၏။

'ကဲ. . . စိတ်လက် ရှင်းသွားပြီလား၊ ကုလားအုတ်တွေကိုတော့
တာမှ ထောင်ချောက် မဆင်နိုင်ပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့မှာ
ကောင်းသေးဘူးဆိုရင်တော့ ဒီရေအိတ်တွေ ရိက္ခာအိတ်တွေ
ပါနဲ့တော့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီရိက္ခာတွေဟာ ရှေ့ခရီး
ကျုပ်တို့အဖို့ တန်ဖိုးရှိလွန်းလို့ပါ'

ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်မှာ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး နီမြန်း
တော့၏။ အလွန်တရာ ရှက်သွားသည်။ သူသည် စေတနာ
နှင့်ကူညီသူအား အထင်လွဲမှားမိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

'ငါ. . . ငါ. . . ငါ. . . အထင်မှားသွားတယ်၊ ခွင့်လွှတ်ပါ. . .
လုစုယာ'

ကာ၊ ရသေ့ကြီးကျန်းကြည်ကြည်၏ ဘဝတစ်သက်တာ၌
ပါ၊အား ပထမဆုံးအကြိမ် တောင်းပန်ဝန်ချသည့် စကားပေ
ဦး။

ရသေ့ကြီးသည် လုစုယာ၏ခွဲဝေပေးမှုများကို အားတုံ့အား
လက်ခံလိုက်၏။

ကျန်ရသေ့ရှစ်ပါးတို့သည် လုစုယာအား လေးစားသမှုဖြင့် ဂါရ
ပြုကြလေ၏။

လုစုယာသည် ရသေ့ကြီးများ၏ဂါရဝပြုမှုကို တုံ့ပြန်မနေတော့

ကျိုလန်ထူအား လှမ်းခေါ်ပြီး ရသေ့များအား မဟာသိကန္တ
နှင့် ထလီမူချိုင့်ဝှမ်း နယ်စပ်အထိ ဘေးကင်းရန်ကင်း ပြန်ခေါ်သွား
တောင်းပန်သည်။

ကျိုလန်ထူမှာ အင်တင်တင် ဖြစ်နေသည်။ သူ ဆောင်ရွက်
သည်မှာ လုစုယာတို့၏အကျိုးဖြစ်၏။ ရသေ့ကြီးများ၏ အကျိ
မဟုတ်ချေ။

သူက လုစုယာအား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြန်ပြောသည်။

ထိုအခါ လုစုယာက မြေပုံစာရွက်နှစ်ရွက်ကို ထုတ်ပြသည်
ရသေ့ကြီးများထံမှ မြေပုံစာရွက် ရလိုက်သဖြင့် သူတို့၏ရည်မှန်းချ
သုံးပုံပုံ နှစ်ပုံမျှ အောင်မြင်ခဲ့ပုံ၊ ဤမြေပုံသာမရလျှင် ပါရှားခရီးသ
အချည်းအနှီးဖြစ်နိုင်ပုံတို့ကို ရှင်းပြပြီး ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်
အရေးကြီးပုံများအကြောင်းကိုပါ အပြည့်အစုံရှင်းပြသည်။

'နောင်ကြီးကျိုလန်ထူ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ တကယ်ချစ်ခင်ပါတ
ညီရင်းအစ်ကိုလို ချစ်ခင်ပါတယ်၊ ပါရှားကိုလဲ တကယ်ခေါ်သွား
ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရသေ့ကြီးတွေက ကျုပ်တို့ကို မြေပုံ ပေးအပ်ခဲ့
ကျေးဇူးကို ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုမှလျစ်လျူရှုလို့ မရပါဘူး ဗျာ၊ နောင်ကြီ

ကို ဘေးရန်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက် ခေါ်မသွားပေး
ကျုပ်တို့ ပါရှားသွားရမယ့်ခရီးကို ဘယ်လိုမှ စိတ်ဖြောင့်
မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျား စဉ်းစားပါ'

ကလည်း ဝင်ရောက်တောင်းပန်သည်။ ဤသို့ဖြင့်
မှာ မည်သို့မျှ မငြင်းဆန်နိုင်တော့ဘဲ လုံဟူစန်းတောင်
ကိုပြန်ပို့ရန် တာဝန်ယူလိုက်ရတော့သည်။

❖ ❖ ❖

အခန်း (
ပါရှားပြ

ဆယ်ယောက်တိတိရှိသော လူများသည် အိုအေစစ်က
ကျောနိုင်းလျက် တရွေ့ရွေ့ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ကိုလန်ထူမှာ လက်တပြပြဖြင့် နှုတ်ဆက်သွားသည်။ သ
အလွန်ကြီးသော လူရိုင်းကြီးပါပေ။ လုစုယာသည် ထိုဆယ်
မြင်ကွင်းမှပျောက်သွားသည်အထိ ငေးမောကြည့်နေမိသည်

'ဟင်း. . .'

လုစုယာ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ရသေ့ကြီးတွေဟာ ရတနာမြေပုံကိုတော့ ပေးခဲ့ပါရဲ့၊ ဒ
သူတို့ လိုလိုချင်ချင်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ မပေးချင်ပေးချင်
မတတ်သာလွန်းလို့ ပေးခဲ့ကြတာ၊ ဒီရသေ့ကြီးတွေလောက်
တဲ့လူမျိုးတော့ ငါမတွေ့ဖူးသေးဘူး'

စန်းအော်က စိတ်ပျက်စွာဝင်ပြောသည်။

'. . .တယ်၊ ဆရာဘိုးဘိုးတို့ဟာ အတော်ပြောရခက်တာပဲ၊
. . .မှ မဓာတ်နိုင်တော့လို့ ပေးခဲ့တာနော်၊ သူတို့မှာ ရွေးချယ်
. . . မရှိတော့လို့ အစ်ကို့ကို ရတနာမြေပုံပေးခဲ့တာ၊ ကြည့်နေ. .
. . .ကို ပြန်များရောက်ခဲ့ပြီဆိုရင် ပေဘဒီ ရသေ့ကြီးတွေရဲ့
. . .နဲ့တိုက်ခိုက်မှုကို ခံရမှာအသေအချာပဲ'

'. . .တယ်၊ အသေအချာပါပဲညီမလေးရယ်၊ ဒါကို အခု က
. . . ငါတွေးမိပါတယ်'

လုစုယာက စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းစွာပြောသည်။

. . . ဘွန်လူအောက လုစုယာအား ဝင်၍နှစ်သိမ့်လေ၏။

'အစ်ကို. . . ဒါတွေ တွေးမနေပါနဲ့တော့လေ၊ ညီမတို့ တရုတ်
. . .လောကမှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး၊ တစ်ဂိုဏ်းနဲ့တစ်ဂိုဏ်း သတ်
. . .မဆန်းတော့တာဘဲ၊ အခုပဲ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်
. . .သူတွေ ဘယ်လောက်များနေပြီလဲ၊ တကယ်လို့ ညီမတို့
. . .လာလို့ သူတို့နဲ့ တိုက်ခိုက်ရရင်လဲ ထူးခြားပြီး လုပ်ရတဲ့ကိစ္စ
. . . အစဉ်အလာအတိုင်း တိုက်ရခိုက်ရတာပါပဲ၊ အစ်ကို
. . .တာက သူတို့လို ကိုယ်ကျိုးအတွက်မဟုတ်ဘူး။ ဟန်
. . .သားလုံးအတွက် လုပ်နေရတယ်ဆိုတာပဲ၊ သူတို့
. . . တိုင်းပြည်အကျိုးဆုတ်ယုတ်သွားတယ် ဆိုရင်တော့
. . .ရယ်၊ သူတို့ဟာ တိုင်းပြည်အတွက် ဘာမှအကျိုး
. . .ရင် အစ်ကို စိတ်သန့်သန့်နဲ့တိုက်ခိုက်ရှင်းလင်းနိုင်
. . .'

ဘွန်တိမ်စန်းက ဝင်၍ထောက်ခံသည်။

'သူတို့ဟာ တကယ်ပြောရရင် တိုင်းပြည်ရဲ့ဆူးပြောင့်ခလု[illegible] တွေပါပဲ၊ အခုကြည့်လေ ငါတို့က တိုင်းပြည်အကျိုးကို ဆောင်ရွက်[illegible] တယ်၊ ငါတို့ မနှောင့်နှေး နှောင့်နှေးအောင် ငါတို့အကြံ မပျက်ပျ[illegible] အောင်၊ ငါတို့ကို အနိုင်ရအောင် သူတို့ အမျိုးမျိုးလုပ်ဆောင်နေတာ[illegible] ငါတို့ကို ပျက်စီးအောင် လုပ်တာဟာ တိုင်းပြည်ကို ပျက်[illegible] အောင်လုပ်တာနဲ့ အတူတူပဲပေါ့'

လုစုယာမှာ ခေါင်းသာညိတ်နေရတော့သည်။ သူသ[illegible] ရသေ့ကြီးများကို ခေါင်းထဲမှဖျောက်ပစ်လိုက်၏။ ထိုအခါ ကျိုလ[illegible] က ပေါ်လာပြန်သည်။

ထိုစဉ်...

'ကဲ...ကဲ... အနာဂတ်ကိစ္စကို ခဏမေ့ထားလိုက်[illegible] ရအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိစ္စကို ရှင်းလင်းကြရအောင်'

ဘွန်လူအောက လဲကျနေသော ကန္တာရငှက်လူရိုင်းမျာ[illegible] ညွှန်ပြပြီး ပြောကြားလိုက်၏။

လုစုယာသည် ကျိုလန်ထူ၏မျက်နှာကို မေ့ဖျောက်ပစ်လိုက်[illegible] သူ့အတွေးများကို ပစ္စုပ္ပန်လောကသို့ ပြန်သယ်ဆောင် လိုက်ရ[illegible] သည်။

သူသည် သူအကြောပိတ်ထားသဖြင့် လဲကျနေသူများ[illegible] လိုက်လံစစ်ဆေးလိုက်၏။

'အစ်ကို သူတို့ကိုရှင်းပစ်ခဲ့မလား'

[illegible]က မေး၏။

လုစုယာကခေါင်းခါသည်။

'ဟာ... ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ သူတို့ဟာ ရသေ့ကြီးတွေအပေါ်မှာ [illegible] ကျူးလွန်တဲ့လူတွေ မဟုတ်ပါဘူး'

ဘွန်လူအောက...

'[illegible] သူတို့ဟာ ကန္တာရထဲမှာ ဆက်ကြေးတောင်းလု [illegible]နေတဲ့ လူတွေတော့ဖြစ်တယ် အစ်ကို'

'[illegible]အထိ အပြစ်မပေးသင့်ဘူးလို့ အစ်ကိုထင်တယ်'

'[illegible] သူတို့ကို အကြောတွေဖွင့်ပေးလိုက်ရင် အစ်ကို့ [illegible] ရသေ့ကြီးတွေနောက် ထပ်လိုက်ကြဦးမှာပေါ့။ သူတို့ရဲ့ [illegible] ကြီးပါဘိသနဲ့'

'[illegible]... ခက်တော့တာပဲ'

လုစုယာ အခက်ကြုံသွားသည်။

ဘွန်လူအောက ရုတ်ခြည်းသတိရ၏။

'[illegible]အစ်ကို၊ အခု သူတို့ကိုအကြောဖွင့်ပေးလိုက်ပေါ့၊ [illegible] ပထမတုန်းက ပြေးမရ လွှားမရဖြစ်အောင် လုပ်သလို [illegible]ကြောကိုပဲ ပြန်ပိတ်ခဲ့ရင် မကောင်းဘူးလား၊ ဒါဆိုရင် [illegible] လူသာမန်လို ဖြစ်သွားမယ်၊ ဘယ်သူ့မှလဲ ဒုက္ခမပေးနိုင် [illegible]'

လုစုယာ [illegible]ပေါင်ကို ပြန်ပုတ်မိ၏။

'[illegible]... အကောင်းဆုံးအကြံဉာဏ်ပဲ'

လုစုယာသည် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းဖြင့် အကြောမှ
ပေးသော်လည်း ပြေးလွှားလွတ်ရှားမရနိုင်အောင် ပေါင်တွင်းကြေ
ကိုတော့ ပြန်ပိတ်ခဲ့သည်။

ဤကန္တာရဌက်များအနေဖြင့် လူသာမန်များသာ ပြန်ဖြစ်သွာ
ခဲ့ရချေပြီ။

ရုတ်တရက်တော့ သူတို့သည် သူတို့၏ဆုံးရှုံးမှုများကို သိမည်
မဟုတ်ချေ။

'တစ်လကိုးသီတင်းကြာမှ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်သိပြီး ဝမ်းနည်
ကြေကွဲကြပေလိမ့်မယ်'

မဟာသဲကန္တာရအတွင်း၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ လွှမ်းမိုးအနိုင်ကျ
ခဲ့သော ကန္တာရဌက်လူရိုင်း လူမျိုးစုတစ်စုမှာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြ
လုစုယာတို့နှင့် တွေ့ကာ အစွမ်းမဲ့ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြရလေပြ

လုစုယာတို့သည် ထိုလူစုအား အိုအေစစ်တွင်ထားခဲ့ပြီး ခရီ
ဆက်ထွက်ခဲ့ကြလေ၏။

ကျိုလန်ထူ မပါသဖြင့် လုစုယာတို့အတွက် အခက်အခဲရှိပြီ
မသတ်မှတ်နိုင်ချေ။

အကြောင်းမှာ လုစုယာနှင့်ဟွမ်ရီရုံတို့က ရွှေခမီးစဉ်အတွက်
အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း

သဲကန္တာရအတွေ့အကြုံလည်း အတော်ရခဲ့ပြီဖြစ်၍ လုစုယာ
တို့အုပ်စုသည် မဟာသဲကန္တာရကို တစ်လခမီးဖြင့် အောင်မြင်စွာ
ဖြတ်ကျော်နိုင်ကာ ပါရှားနိုင်ငံနယ်စပ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ကြတော့
သည်။

❖ ❖ ❖

[illegible] တရုတ်ပြည်နှင့်စာလျှင် တိုင်းပြည်ငယ်
[illegible]

[illegible] အိမ်မရှိလှ။ တရုတ်ပြည်၏ပြည်နယ်တစ်ခုမျှ
[illegible] မရှိချေ။

[illegible] စားမှု၊ သောက်မှု၊ နေမှု၊ ထိုင်မှု၊ ပြောမှု၊ ဆိုမှု
[illegible] တို့သည် တရုတ်ပြည်နှင့် လုံးဝမတူချေ။

[illegible] သီးခြားတိုင်းပြည်ဖြစ်၍ ထိုသို့ဖြစ်ရမည်မှာ
[illegible]

[illegible] ပါရှားနယ်စပ်ရောက်သည်နှင့် အကြီးအကျယ်
[illegible]

[illegible] ဘာသာစကားချင်း မတူခြင်း၊ ကူညီ
[illegible] ကြောင့် သူတို့သည် မဟာသဲကန္တာရဒေသမှ
[illegible] သို့ ရောက်ရှိလာသလို ခံစားလာကြ
[illegible]

[illegible] ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အချင်း ပြည့်သည်ဆို
[illegible] ပါရှားသို့ရောက်သောအခါ ဘာမျှမလုပ်တတ်
[illegible] လှုပ်လှုပ်အဘဝသို့ ရောက်ရလေတော့သည်။
[illegible] အကြီးအကျယ် ခေါင်းခဲရလေ၏။

'[illegible] ကုလန်နဲ့ ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရမယ်
[illegible] မလုပ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စပဲ'

'[illegible]'

'ကုလန်ကလဲ လိုတာပဲ၊ ပါရှားပြည်ထဲကိုလာရင် သူ့ကို
နေရာမျိုးမှာ ရှာသင့်တယ်ဆိုတာ ပြောပြထားသင့်တယ်'

'ကုလန်ကတော့ သတိရချင်မှရမှာ၊ ကျွန်တော်က မေး
တာ၊ အခုတော့ ဘယ်လိုက်ရမှန်း မသိဘူး ဖြစ်ရပြီ၊ ဟိုရသေ့
သာ ဒီကို အောင်အောင်မြင်မြင်ရောက်လာရင် ဘယ်လော
ရောက်လိုက်မလဲလို့၊ ပါရှားပြည်သားတွေဟာ လူစိမ်းတွေကို
ရွေရွေ မရှိဘူးနော်. . .'

သူတို့သည် မြို့စွန်သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ထိ
ကုလန်ကို မည်သို့ ရှာဖွေရမည်ကို တိုင်ပင်နှီးနှောနေမိကြလေ

လုစုယာကလည်း စဉ်းစား၍မရ။ အခြားသူများက
စဉ်းစားမရသဖြင့် အားလုံးပင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်နေမိ
၏။

ဟွမ်ရီစုံက. . .

'သူရဲကောင်းလေး ကုလန်ရဲ့နာမည်ကို ဆိုင်းဘုတ်တစ်
မြို့ထဲလျှောက်သွားရင် ကောင်းမလား'

'ခင်ဗျားက ဖာရစီဘာသာ ရေးတတ်လို့လား'

'အာ. . . ဒါတော့'

'ပါရှားတွေဟာ တရုတ်စာကို ဘယ်ဖတ်တတ်ပါ့မလဲ၊
ပြောသလိုရေးလဲ အလကားပါပဲ၊ အဲ. . . ကုလန်နဲ့ တည့်တည့်
တော့ ဟုတ်တာပေါ့လေ'

ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် အသိဉာဏ်ကုန်သလို ဖြစ်သွား

[illegible] လုစုယာက ဤသို့အဆုံးအဖြတ်ပေးလိုက်၏။

'[illegible]. . . ဒီနေရာကို ဌာနချုပ်စခန်းအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်မယ်၊
[illegible] အမြဲတမ်း ဒီမှာကျန်နေရမယ်၊ ကျန်တဲ့လူတွေ အား
[illegible] စုံစမ်းမယ်၊ စုံစမ်းပြီးတာနဲ့ ဒီနေရာကိုပြန်လာခဲ့ကြ'

[illegible] ဌာနချုပ်စခန်း၌ စန်းအော်ကိုထားခဲ့
[illegible] မြို့ထဲသို့ မွှေနှောက်ကြလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

[illegible] နှစ်ရက်၊ သုံးရက်. . .

[illegible] ရှာဖွေသော်လည်း သူတို့သည် ကုလန်၏
[illegible] မည်သို့မျှမရခဲ့ကြပေ။

[illegible] မြို့ထဲသို့ ဝင်ရောက်စုံစမ်းခွင့်မရသဖြင့် အလွန်
[illegible] ဖြစ်နေ၏။ လုစုယာက စန်းအော်အား တမင် အစောင့်
[illegible] ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

[illegible] စန်းအော်သည် စိတ်ဆတ်သောကြောင့်တည်း။
[illegible] ပြဿနာသစ်များ ထပ်မံဖြစ်လာပါက ကုလန်ကို
[illegible] အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့်တည်း။

[illegible] စိတ်ကောက်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ လုစုယာ
[illegible]

'[illegible] နင်က သခွပ်ပင်က မီးတကျီကျီ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊

ကုလန်ကို မတွေ့ရလို့ ဒုက္ခရောက်နေရတဲ့အထဲ တခြားပြဿနာသစ်ဖြစ်လာရင် တို့ ပါရှားလာတာ အလကား ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့ ညီမလေးရဲ့'

စန်းအောင်က နှုတ်ခမ်းစူနေ၏။ သူမသည် ကုလန်ကိုရှာရန် အကြံသစ်ရနေပြီး ဖြစ်သည်။

'အခု ညီမလေးတို့ ကုလန်ကိုရှာနေကြတာ မဟုတ်လား'

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်၏။

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ကုလန်ကိုတွေ့ဖို့က ကောက်ရိုးပုံထဲ အပ်ရှာတာထက်တောင် ခက်နေသေးတယ်'

'မခက်ပါဘူး။ နည်းလမ်းရှိပါတယ်'

'ဟင်. . . ရှိရင်လဲ စောစောကပြောပါလား၊ အမိုက်မလေးရဲ့'

လုစုယာ ဒေါသထွက်သွားပြီး ငေါက်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါဘူး။ ညီမလဲ စောစောကမှတွေးမိတာပါ'

'တဲ. . . တဲ. . . ပြောစမ်း ပြောစမ်း'

'ညီမတို့က ကုလန်ကိုမရှာကြနဲ့တော့၊ ကုလန်က ညီမတို့ကို ရှာကြပစေတော့'

လုစုယာ စိတ်ပျက်သွား၏။ ဘွန်တီမ်စန်း၊ ဘွန်လူအောနှင့် ဟွမ်ရိုစုံတို့သည် စန်းဇ်အော်ကို မသက်မသာလှမ်းကြည့်ကြသည်။

'ညီမလေး နင်နောက်မနေနဲ့'

လုစုယာ ငေါက်လိုက်၏။

'တို့က ကုလန်ရဲ့အရိပ်အယောင်လေးတောင် မတွေ့ရဘူး၊ မင်းပြောနေတာ အမြီးအမောက်တည့်ရဲ့လား ဆိုတာလဲ ပြန်စဉ်းစား

'[illegible]ပါတယ်အစ်ကိုရဲ့၊ ညီမလေး နောက်နေတာ မဟုတ်ပါ

'[illegible]ကို ကုလန် ဒီမှာတွေ့ဖို့ချိန်းထားတာ သေချာရဲ့လား'

'[illegible]ပါတယ်၊ ငါနဲ့တင် ချိန်းတာမဟုတ်ဘူး၊ လုံဟူစန်း [illegible]တွေလဲ ပါတယ်၊ မြေပုံကိုရဖို့ကိစ္စနဲ့ တိုက်ရ ခိုက်ရ [illegible] တယ်သူက နောက်ပြောင် ချိန်းဆိုမှာလဲ'

'[illegible] ညီမလေးက ဒီအကြံကိုပြောတာပေါ့၊ ကုလန်ဟာ [illegible]၊ တရုတ်ပြည်ကဧည့်သည်တွေကို မျှော်နေမှာပဲ၊ [illegible] တယ်မှာရောက်နေတယ်ဆိုတာလဲ သူနားစွင့်နေမှာ [illegible] ဒီတော့ ညီမလေးတို့က ကုလားအုတ်တွေဆွဲ၊ မြို့ထဲ [illegible]ကလျှောက်သွားရမယ်၊ ကိုးရိုးကားယားတွေ လျှောက် [illegible] ဖြစ်နိုင်သမျှဖြစ်အောင် လိုက်လုပ်ရမယ်၊ ပါရှား [illegible] အနာတရမဖြစ်ရင် ပြီးတာပဲ၊ ညီမလေးတို့ကြောင့် ဒီ [illegible] ကုက်စော်သောင်းနင်းဖြစ်ရင် ကုလန်ဟာ ညီမလေးတို့ [illegible] ပြူးသွားမယ်၊ ဒါဆိုရင် တရုတ်ပြည်က ဧည့်သည်တွေ [illegible]ကိုတာသိပြီး သူ ချက်ချင်းပြေးလာလိမ့်မယ်'

[illegible]နှင့်တကွ ရဲဘော်ရဲဘက်အားလုံးမှာ စန်းအောင်၏ [illegible]ကောင်းလှသဖြင့် ချီးကျူးခြင်းပင် မပြုနိုင်ဘဲ အားလုံး [illegible]နေသည်။

[illegible]က သူတို့အားကြည့်ရင်း. . .

'ဘာလဲ ညီမလေးပေးတဲ့အကြံဉာဏ်က မဖြစ်နိုင်လို့လ[illegible]
သူမက မကြည်မသာပြန်မေးလိုက်၏။

ထိုအခါကျမှ အားလုံး ရယ်မောမိကြတော့သည်။
ဘွန်လူအောက လှိုက်လှဲစွာ ချီးကျူးလေ၏။

'တော်တယ်. . . သိပ်တော်တယ်၊ ညီမလေးပေးတဲ့[illegible] ဉာဏ်က ကောင်းလွန်းတော့ အားလုံးမှင်တက်မိကုန်တာပါ[illegible] ကောင်းတဲ့ အကြံဉာဏ်နော် အစ်ကို'

လုစုယာက ဝင်းပသောမျက်နှာဖြင့် တဟားဟား[illegible] စန်းအော်၏ခေါင်းကလေးကိုလည်း ပုတ်လိုက်သည်။

'ညည်းဦးနှောက်ထဲမှာ အကောင်းဆုံးအကြံဉာဏ် ရှိ[illegible] တာကို ငါ အံ့ဩလို့ မဆုံးဘူး။ ကုလန်ကိုရှာဖို့က ဘာခက်တော[illegible] ညီမလေးပြောသလို ငါတို့ လိုက်လုပ်ရင် ပြီးတာပဲ၊ ကုလန်က [illegible] လိုက်ရှာလိမ့်မယ်'

ဘွန်တိမ်စန်းသည် သူချစ်သူ၏ထက်မြက်မှုကို ကော[illegible] သိ၏။

ဂုဏ်ယူသောအပြုံးဖြင့် ပြုံး၍ကြည့်နေ၏။
စန်းအော်က ပြုံး၍မေးလိုက်သည်။

'အစ်ကိုဘွန်တိမ်စန်း၊ ညီမရဲ့အကြံဉာဏ် မကောင်းဘူ[illegible]
ဘွန်တိမ်စန်းက ပြုံးပြုံးကြီး ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

'သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ သိပ်ကောင်းလို့ ညီမကိုချီးကျူး[illegible] တာပေါ့'

[illegible] လုံမလေးကျန်းပြောသလို ဟိုရက်ကတည်းက [illegible] ဒီနေ့လောက်ဆိုရင် ကုလန်ရောက်လာလောက်ပြီ'
[illegible]လည်း လှိုင်လှဲစွာ ဝင်ပြောသည်။
[illegible]အကြံဉာဏ်ကို အားလုံးကပင် လက်ခံလိုက်ကြ[illegible]

[illegible]အတိုင်း အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဆုံးဖြတ်[illegible]ည်။

❖ ❖ ❖

[illegible] သူတို့သည် စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာအိပ်စက်ကြ၏၊ [illegible] သူတို့၏လုပ်ငန်းကို စကြတော့သည်။ အဝတ် [illegible] ကားယားဝတ်ဆင်ပြီး နေရာအနှံ့လျှောက်သွား [illegible]

[illegible]သားများသည် အမြင်ဆန်းသောလူငါးယောက် [illegible]နေသည်ကို မျက်စိနောက်လာ၏။
[illegible] ပါရှားဈေးအတွင်း လျှောက်သွားပြီး သစ်သီးတင် [illegible]ကိုလည်း ဝင်တိုက်၏။
[illegible]နေရာ၌ ကုလားအုတ်ကြီးများကို ဆွဲဝင်လာ [illegible] ပါရှားများနှင့်ကားများရသည်။ သူတို့သည် ပါရှားများ [illegible] မရေစနိုင်သော အနှောင့်အယှက်ပေးသမျှကို အားလုံး

ဖြုလုပ်ကြ၏။

မြို့တစ်မြို့လုံး အတော်ကလေးဆူဆူညံညံ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ပထမနေ့ အစီအစဉ်ကို အောင်မြင်စွာ ဖြုလုပ်ကြလေသည်။

ညဘက်၌ ပြန်လည် ဆွေးနွေးကြသည်။

လုစုယာက. . .

'တို့ အခုလုပ်ခဲ့တာ ဟန်ရဲ့လား'

ဟွမ်ရီစုံကရယ်ပြီး. . .

'ဟန်တာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ သုံးရက်မလုပ်ရပါဘူး၊ ကုလစကြာနဲ့ရိုက်ခေါ်ခံရသလို ရောက်လာမှာဗျ၊ ဟား. . . ဟား'

'ဟုတ်တယ်၊ အောင်မြင်ပါတယ်၊ နက်ဖြန်တစ်ရက် ဆူဆူထပ်လုပ်သင့်သေးတယ်'

ဘွန်လူအောကပါ ထောက်ခံချက်ပေးသည်။

ထိုတစ်ညသည်လည်း လုစုယာတို့အုပ်စု နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သောည ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်ပြန်သောအခါ လူထူးလူငါးဦးသည် ပါရှားတို့၏မြင်ကွင်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာပြန်တော့၏။

သူတို့သည် အစားအသောက်ဆိုင်များထဲသို့ ဝင်၍ လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် မှာယူစားသောက်ကြသည်။

စားသောက်ပြီးသောအခါ ပိုက်ဆံမပေးဘဲထွက်လာသည်

ဆိုင်ရှင်က တားသောအခါ စားပွဲ ကုလားထိုင်များကို ပစ်ပေါက်ရိုက်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ပါရှားများနှင့်လုစုယာတို့ ထိပ်တိုက်တွေ့[illegible] ဆူဆူညံညံဖြစ်ကုန်တော့၏။

ပါရှားတို့၏အစောင့်တပ်သားများသည် တစ်မြို့လုံး ပွက်လောရိုက်နေသဖြင့် ထိုင်ကြည့်နေရန်မတတ်သာတော့ဘဲ ဖမ်းဆီးရန် ပြင်လာကြတော့သည်။

လုစုယာတို့ အဖမ်းမခံ။ ခုခံတိုက်ခိုက်ပြီး လှည့်ပတ်ပြေးရာ [illegible]မြို့လုံး ရှုတ်ရှုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ရက်တည်းနှင့် လုစုယာတို့ငါးဦး၏အမည်[illegible]သည် ပါရှားပြည်၌ ဟိုးဟိုးကျော်သွား၏။

'လူဆိုး ငါးယောက်' ဟူသတည်း။

လူတို့၏ သိုင်းပညာထက်မြက်မှုကြောင့် ပါရှားအစောင့်[illegible]များ ဖုကွရောက်ရသည့်သတင်းသည်လည်း အမှန်ထက်[illegible] ပြောခံရကာ လူဆိုးငါးယောက်သည် ရောမကြောက်မက်ဖွယ်[illegible] လူဆိုးများဖြစ်ကုန်လေတော့သည်။

လူတို့သည် သုံးရက်တိတိ ဤသို့မွှေနှောက်ကြပြီးနောက် ခေတ္တ[illegible]ကြ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈၄)

မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံခြ[illegible]

သုံးရက်တိတိမွေ့နှောက်ပြီးသောအခါ လုစုယာတို့အုပ်စုသည် ကုလန်၏ဆက်သွယ်မှုကို ပြန်လည်စောင့်ဆိုင်းကြလေ၏။ ဤသို့ဖြ[illegible] တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်ဆုံးသွားသည်။

ကုလန်ကား သူတို့ကို လာရောက်မဆက်သွယ်ပေ။ သူတို့ထံ[illegible] ရောက်ရှိမလာပေ။

ထိုအခါ လုစုယာတို့အုပ်စုမှာ ခေါင်းချင်းရိုက် တိုင်ပင်ကြ[illegible] ပြန်လေ၏။

'ညီမလေးစန်းဖော်ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်ကတော့ တကယ်[illegible] ကောင်းတဲ့အကြံဉာဏ်ပါ၊ တို့ကိုဆက်သွယ်ဖို့ ကုလန်ကို တို့[illegible] လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်တာ အင်မတန်မှန်တယ်၊ အခု သုံးရက်ရှိသွားပြ[illegible] ကုလန်က လာမဆက်သွယ်သေးဘူး'

[illegible] အများသိပြီးသည့် အခြေအနေကိုပင် ထပ်ရှင်းပြ [illegible]

[illegible] ဘွန်တိမ်စန်းက စဉ်းစဉ်းစားစားဝင်ပြောလေ၏။

'[illegible]လုစုယာ၊ ကုလန် လာမဆက်သွယ်နိုင်တဲ့အကြောင်း [illegible] ရှိကောင်းရှိမနေနိုင်တယ်၊ ဥပမာ. . . သူ ဒဏ်ရာအနာတရနဲ့ [illegible] ပါရှားထဲမှာ သူ့ရန်သူရှိလို့ အဖမ်းအဆီးခံထားရမယ်၊ [illegible] သေနေမယ်၊ ဒါဆိုရင် သူ ဘယ်လာဆက်သွယ်နိုင်မလဲ၊ [illegible]အနေနဲ့ နောက်ထပ်သုံးရက်လောက် စိတ်ရှည်လက်ရှည် [illegible]ရှိကောင်းတယ်'

[illegible]က ဝင်ပြော၏။

'[illegible]. . . ညီမတို့ လှုပ်ရှားမှုနည်းနေသေးလို့ ကုလန်ကြီး ညီမ[illegible] မကြားသိရသေးတာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီတော့ [illegible] ပါရှားတစ်ပြည်လုံး လန့်သွားအောင် ထပ်လုပ်လိုက် [illegible]'

'[illegible]'

[illegible]က ဝေါက်လိုက်၏။

'[illegible] မဟုတ်မဟပ်တွေလျှောက်လုပ်လို့ ပါရှားတစ်နိုင်ငံလုံး [illegible]ပြီ၊ ဒီသတင်းတွေကို ကုလန် မကြားဘဲနေပါ့မလား၊ [illegible]အောင်လဲ မလုပ်သင့်တော့ပါဘူး၊ ပါရှားတွေ [illegible]အောင်လဲ မလုပ်သင့်ဘူး'

[illegible] အခြေအနေ၌ သူမ၏အကြံအစည် အောင်မြင်မှု မရှိ

သလို ဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ထဲ၌ အတော်မကျေမနပ် ဖြစ်နေသ[illegible]

သူမသည် တစ်နိုင်ငံလုံးတုန်လှုပ်သွားစေနိုင်သည့် အ[illegible] ပျက်မျိုးကို ဖန်တီးရန်ကြံစည်နေသည်။

'အစ်ကို. . . ညီမလေးတို့လုပ်တာတွေ မထင်ပေါ်[illegible] ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

'ဟ. . . တို့လုပ်ရပ်တွေနည်းသလား ညီမလေးရဲ့၊ ဒါ[illegible] လုပ်ရဦးမှာလား'

'လုပ်ရမယ်၊ ကုလန် နားထဲပေါက်နိုင်တဲ့ လုပ်ရပ်တစ်[illegible] တယ် အစ်ကိုရ'

'တဲ. . . ဆိုစမ်းပါဦး၊ ဘာများလဲ'

'ဗီမြို့မှာ အုပ်ချုပ်ရေးအကြီးအကဲ ဘယ်သူလဲဆိုတာ[illegible] ကြည့်ကြမယ်၊ တတ်နိုင်ရင် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့အိမ်ဖြစ်ရင် ပို[illegible] တယ်၊ အဲဒီအိမ်ကို မီးရှို့ပစ်မယ်၊ အဲဒီလို လုပ်လိုက်ရင် ကုလ[illegible] ထွက်လာမှာပါ'

'ဟာ. . . မဟုတ်တာ'

ဟွမ်ရီစုံက တန့်တွက်၏။

'လုံမလေးကျန်း၊ လုံမလေး ရှို့လိုက်တဲ့မီးဟာ အဲဒီ တစ်[illegible] လောင်ရင်တော့ ကောင်းပါရဲ့၊ တစ်အိမ်ထဲ မလောင်ဘဲ တစ်ခြ[illegible] တွေ ကူးစက်လောင်ကျွမ်းရင် မြို့သူမြို့သားတွေ ဘယ်[illegible] ဒုက္ခရောက်လိုက်လေမလဲ'

'ဒါဖြင့် ရှင်က ဘယ်လိုလုပ်ချင်သလဲ'

[illegible] နှုတ်ခမ်းရှုပြီး ပြန်မေး၏။

'[illegible] မြို့ပေါ်က အချမ်းသာဆုံးအိမ်တွေဆီက အဖိုးတန် [illegible] ခိုးလိုက်ချင်တယ်၊ သူဌေးဆိုတဲ့လူတွေဟာ ဆင်းရဲ [illegible] တွေဆီက မတရားယူတဲ့ပိုက်ဆံတွေနဲ့ ချမ်းသာနေ [illegible] ရတဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေကို ကျုပ်ခိုးပေးမယ်၊ [illegible] ဆင်းရဲသားတွေကိုခွဲဝေပေးလိုက်၊ ဘယ်လောက် [illegible] ဖြစ်သွားမလဲ၊ လုံမလေးကျန်းရဲ့စိတ်ကူးထက် [illegible] ပိုကောင်းပါတယ်'

'[illegible] ရှင်ကလဲ တစ်ဆိတ်ရှိ ခိုးဖို့ပဲစဉ်းစားနေတာပဲ'

'[illegible] ဒီလိုမပြောရဘူးလေ -'

[illegible] စန်းဇော်အား တားမြစ်လိုက်၏။

[illegible] ရယ်လျက်. . .

'[illegible] သူရဲကောင်းလေး၊ လုံမလေးကျန်း ဒိုးဒိုးခေါက် [illegible] တာကို ကျုပ်သဘောပေါက်နားလည်ပြီးပါပြီ၊ ကျုပ် [illegible]'

[illegible] သည် သူစကားလွန်သွားသည်ကို တောင်းပန်လေ [illegible] ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ခွင့်လွှတ်သည်။

'[illegible] ရောမလိုပါဘူး လုံမလေးကျန်း၊ တို့တစ်တွေဟာ [illegible]'

[illegible] သည် သူစကားများအတွက်စိတ်မကောင်းပေ။

[illegible]. . .

'အဲဒီ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ မယားငယ် သုံးဆယ်လောက်ရှိသ[illegible]
ကျွန်မ စုံစမ်းခဲ့မယ်၊ အဲဒီ မယားငယ်တွေကို တစ်ယောက်မကျန် [illegible]
နိုင်ခဲ့ရင်တော့ တစ်မြို့လုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်မှာသေချာတယ်'

'ဟင်. . . ညီမလေးက ပါရှားဘာသာစကားကို မတတ်[illegible]
ဘယ်လို စုံစမ်းလာရတာလဲ'

'ခစ်. . . ခစ်. . . ခစ်. . . ဘာသာစကားနဲ့ စုံစမ်းတာမှမ[illegible]
ဲ မမရယ်၊ မျက်စိနဲ့နားကို စုံစမ်းတာပဲ၊ ကျွန်မရဲ့သတင်းက သေ[illegible]
တယ်၊ ဟွမ်ရီရဲ့ ကျွန်မအကြံမကောင်းဘူးလား'

ဘွန်တိမ်စန်းက ရယ်ရင်းထောက်ခံ၏။

'ဒါ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ပါရှားနိုင်ငံတည်ထောင်ပြီးတဲ့နောက်[illegible]
ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်သနစ်မျိုး ပေါ်ပေါက်ဖူးမှာ မဟုတ်သေး[illegible]
သတင်းဟာ ကုလန်နားကို တကယ်ပေါက်မယ့်သတင်းဗျ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား'

အားလုံး စိတ်ညစ်ညည်းညူနေသည် မှန်သော်လည်း ဘွ[illegible]
စန်း၏စကားကိုမူ မရယ်ဘဲမနေမိကြချေ။

အားလုံး ရယ်မိကြသည်သာ။

အမြတမ်း အတွေးဝက်ပါထဲ နစ်မြုပ်နေတတ်သည့် လ[illegible]
ပင် ရယ်မောမိသည်။

သို့သော် လုစုယာ၏မျက်လုံးများသည် တစ်နေရာသို့ [illegible]
သွားပြီးနောက် ချက်ချင်းအရယ်ရပ်သွား၏။ သူသည် ထို[illegible]
စူးရှစွာကြည့်နေသည်။

❖ ❖ ❖

[illegible]ကိုတော်တို့. . . ခဏလောက် တိတ်တိတ်နေလိုက်ကြ
[illegible]မှာ ဘာတွေလဲ ကြည့်ကြစမ်း၊ ဂရုစိုက် ကြည့်ကြစမ်းပါ'

[illegible]သည် မြို့ပြင်သစ်ပင်ကြီးအောက်၌ ထိုင်နေကြခြင်း
[illegible]

[illegible] ကြည့်နေသည့် နေရာမှာ အဆောက်အဦးများရှိသည့်
[illegible] မြို့ပြင် အဝေးတစ်နေရာဖြစ်လေသည်။

[illegible] တောင်ကုန်းငယ်ကဲ့သို့ တောင်ငယ်တစ်ခုရှိရာ ထို
[illegible]ပေါ်၌ လူရိပ်များလှုပ်ရှားနေကြသည်။

[illegible]ဝေးသောနေရာ၌ ပြေးလွှားလှုပ်ရှားနေမှုများသည်
[illegible]ရာဖြစ်ပေရာ အားလုံးသည် ထိုနေရာသို့ စူးစူးစိုက်
[illegible]လေ၏။

[illegible]မကြည့်လျှင် ထိုအရာများကို လူဟူ၍သိနိုင်ကြမည်
[illegible]

[illegible]သဖြင့် သစ်ပင်အချို့လှုပ်ယမ်းနေသည်ဟုသာ
[illegible]ပေလိမ့်မည်။

[illegible] သေသေချာချာ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်သောအခါ
[illegible]လှုပ်ရှားနေသူများမှာ ငါးယောက်တိတိဖြစ်ကြောင်း
[illegible]ရသည်။

[illegible] အထိတ်တလန့်ပြော၏။

'[illegible] ဒီလူငါးယောက်ရဲ့လှုပ်ရှားမှုဟာ ပေါ့ပါးလှချေ
[illegible]လုစုယာ. . . ဒီလူတွေဟာ သာမန်အရပ်သားတွေ

မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သာမန် သိုင်းသမားတွေ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ပါရွားမှာ ဒီလိုလူ[illegible] တွေ တော်တော်များများ ရှိတယ်ဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား'

လုစုယာက ခပ်သွက်သွက်ပြောၡ၏။

'ဘာဖြစ်လို့မရှိနိုင်ရမှာလဲ၊ ကုလန်ဟာ ပါရှားပြည်သားပဲ[illegible] ကုလန်တောင် သိုင်းပညာတတ်သေးရင် ဒို့ပြင်ပါရှားတွေလဲ သိုင်[illegible] ပညာတတ်နိုင်တာပေါ့'

'ဟန်တရွတ်တွေများ ဖြစ်နေဦးမလား'

'ဒါတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ စောင့်ကြည့်ရမှာပဲ'

ထိုစဉ်. . . စန်းအော်က. . .

'အစ်ကိုလုစုယာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှာတာဝန်ရှိတဲ့ အရာရှိကြ[illegible] တစ်ယောက်ယောက်က အမိန့်ပေးလို့များ ဒီလူတွေက ညီမတို့[illegible] လာဖမ်းတာလား မသိဘူး'

'ဒါလဲ မဖြစ်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မှန်တောင်း[illegible] မှန်နိုင်မယ့် အချက်ကတော့ သူတို့ဟာ မြို့ဘက်ကပြေးလာတာ[illegible] မဟုတ်လို့ဘဲ၊ သူတို့က ဒို့ပြင် တစ်ရပ်တစ်ကျေးက ဒီမြို့ကိုပြေးလာ[illegible] ကြတာ'

လုစုယာက မှတ်ချက်ချ၏။

သူတို့သည် ထိုလူများကိုငေးကြည့်နေကြ၏။ ထိုစဉ် ဘွန်[illegible] အောက အထိတ်တလန့် လက်ညှိုးထိုးပြလေတော့သည်။

'ကြည့်ကြ. . . ကြည့်ကြ၊ ကျွန်မတို့က ဝိဝိသသမြင်နေရ[illegible] တောင်ထိပ်ပေါ်ကလူတွေကိုပဲ မဲကြည့်နေကြတယ်၊ တောင်[illegible]

[illegible]မှာ လူတစ်ယောက်ပြေးလွှားလာနေတာ တွေ့ကြ[illegible]

[illegible] . . ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်'

[illegible] လှုပ်လှုပ်ရှရှဖြစ်သွားကြ၏။

[illegible]က ဆက်ပြော၏။

[illegible] ရှင်းသွားပြီ၊ ဒီငါးယောက်ဟာ ကျွန်မတို့နဲ့ ဘာမှ [illegible] ရှေ့ကလူကို လိုက်ဖမ်းနေတာလား၊ သတ်နေတာလား [illegible] ရှေ့ကလူ သေပြေး ရှင်ပြေး ပြေးနေတော့ နောက်ကလူတွေ [illegible]ပညာကို အစွမ်းကုန်ထုတ်သုံးပြီး အမီလိုက်နေကြ [illegible] သူတို့ ဒီလောက်မြန်နေကြတာ၊ ဒီလူ ခြောက် [illegible] အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာတော့ [illegible] မလိုတော့ဘူး'

[illegible] တီးတိုးရေရွတ်၏။

[illegible]ထဲမှာသာ သိုင်းသမားတွေရှိတယ် အောက်မေ့ပါ [illegible]မှာလဲ ရှိနေပါကလား၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ဒီပါရှားပြည် [illegible]တွေတောင် ရှိနေဦးမလားပဲ၊ အံ့ရော. . . အံ့ရော'

[illegible] ပြေးလွှားသူများသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လုစုယာတို့ [illegible]၏။

[illegible] ကျေးလက်တစ်ခုခုမှ မြို့ဘက်သို့ပြေးလာကြဟန် [illegible]

[illegible]နှင့် နီးလာလေလေ ရှေ့မှလူရိပ်သည် ဒယီးဒယိုင်

ဖြစ်လာပုံ ရလေလေ မြင်နေရ၏။

'ဟော့ . . . ရှေ့ကလူကို ကြည့်ကြစမ်း'

လုစုယာက အလန့်တကြားအော်သဖြင့် အားလုံး လန့်သွား[illegible]သည်။

'ဘာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ရှေ့ကလူဟာ တို့သိဘူးတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့တူသလိုလို[illegible]

အားလုံးပင် အားစိုက်ကြည့်ကြသည်။ အတော်ကလေး [illegible] နေသေးသဖြင့် ထိုသူကို ခွဲခြား၍မရသေးပေ။ လုစုယာတို့[illegible] သစ်ပင်အောက်မှထွက်ပြီး ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းအထိ ထွက်ကြည့်[illegible]

လူရိပ်သည် တစ်ဖြည်းဖြည်းနီးလာသည်။ လူလုံးကွဲလာ[illegible] သူတို့အားလုံးထက် မျက်စိစူးရှသောလုစုယာက ထိုသူ မ[illegible] ဖြစ်သည်ကို အလျှင်ဦးဆုံးသိလိုက်သည်။

'ဒါ. . . ဒါ. . . ကု. . . ကုလန်ကြီးပဲ'

ကျန်လူများ၏ 'ဟာ' ဟူသော အာမေဍိတ်သံများ[illegible] တစ်ညီတည်း တစ်ပြိုင်တည်း ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈၅)

လောကဓံ တရား၏ အလှည့်အပြောင်း

ကုလန်ကြီးသည် ဒယီးဒယိုင် ပြေးလွှားလာနေသည်။ သူ့ပြေးပုံ [illegible] သူသည် မကြာမီ ရန်သူများ၏လက်အတွင်း ကျရောက်တော့ [illegible] သေချာသလောက်ရှိနေသည်။

လုစုယာသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ကုလန်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် [illegible]အကျယ်တဲ့အားသင့်နေရာ ထွက်၍မကြိုမိဘဲ ရှိနေသည်။

'အစ်ကို ဘာငေးနေတာလဲ၊ အစ်ကိုထွက်မကြိုရင် သူမှောက် [illegible]ကျတော့မှာ သေချာတယ်'

ကျန်လူအော၏သတိပေးစကား စူးရှစွာထွက်ပေါ်လာသည့် [illegible] လုစုယာ သတိဝင်လာပြီး ပြေးထွက်သွားလေတော့သတည်း။

'ကုလန် . . . ကုလန် . . . အားမလျှော့နဲ့ ဆက်ပြေးလာ၊ ကျုပ်

လာပြီ၊ ကျွပ် လာကူပြီ'

လုစုယာက အတွင်းအားထုတ် အော်ဟစ်ရင်း ကုလန်ဆီသို့ အရောက်ပြေးတော့သည်။

ကုလန်သည် ဟောဟဲလိုက်နေ၏။ သူ့မျက်လုံးများမှာ လုစုယာကိုမြင်သည်နှင့် ဝင်းဝင်းတောက်အားတက်သွားသည်။

မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်များ သမ်းလာခဲ့ပြီ။

လုစုယာက ကုလန်၏လက်တစ်ဘက်ကို သူ့ပခုံးပေါ် လျှိုတင်ကာ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးလျက် ထိန်း၍ပြေးလိုက်သည်။ ကုလန်မှာ အတော်ကြီး သက်သာရာရသွားသည်။

ကုလန်ကြီး၏ ညိုညစ်သောမျက်နှာ၌ သွေးစသွေးနများ ဖုံးလွှမ်းနေ၏။

မျက်နှာပေါ်မှ ဓားဒဏ်ရာများသည် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဓားဒဏ်ရာများပင်။

အလွန်တရာ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်ပြီး သိုင်းပညာထက်မြက်လှသော ကုလန်တစ်ယောက် ဤသို့ဖြစ်နေရခြင်းမှာ လုစုယာအတွက် အံ့ဩဖွယ်ရာ မြင်ကွင်းပင်။

လုစုယာသည် ကုလန်ကို သူတို့၏စခန်းဖြစ်သော သစ်ပင်ကြီး အောက်သို့ ခေါ်လာ၏။

ဘွန်လူအော၊ စန်းအော်၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရိုစုံတို့က ဝိုင်းဝန်း ဖေးမကြသည်။

'ဩော. . . မင်းတို့လဲ ပါလာကြသကိုး'

ကုလန်မှာ ဒဏ်ရာများ ရလာသောကြောင့်လားမသိ၊ လေသံက [illegible] ပျော့လျ၏။

လုစုယာက. . .

'[illegible]သစ်ပင်အောက်မှာ စခန်းလုပ်ပြီး နေနေတာ ရက်သတ္တ [illegible]ယောက် ရှိနေပြီ၊ ခင်ဗျားအတွက် ကျုပ်တို့ ရွတ်ဖျင်တဲ ထိုးပေး [illegible]'

'[illegible]ဖျင်တဲမထိုးနဲ့ဦး၊ ငါ့နောက်မှာ ရန်သူတွေ လိုက်လာတယ်၊ [illegible] ပြင်ဆင်ဦး၊ မင်းတို့ ငါးယောက်စလုံး ခုခံမှုဖြစ်လိမ့်မယ်'

[illegible] ကုလန်က အမောတကောပြောသဖြင့် လုစုယာ အံ့အားသင့် [illegible]။

'[illegible]ရေ. . . ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းတောင် မခုခံနိုင်ဘူးတဲ့ [illegible]. . . ဟွမ်ရိုစုံ ခင်ဗျား သူ့ကိုပြုစုလိုက်ပါ၊ ကျုပ်တို့ လေး [illegible]ပါစေပြီ၊ သူ့ရန်သူကို ခုခံမယ်'

လုစုယာသည် ကျန်လူများကိုခေါ်ကာ သစ်ပင်ရိပ်အပြင်သို့ [illegible]။

[illegible]. . . ကုလန်နောက်သို့လိုက်လာသော လူငါးယောက် [illegible]မျှ မမြင်ရတော့ပါ။

[illegible] ကုလန်ကို ဂရုစိုက်နေခိုက် ထိုလူငါးယောက် ပျောက် [illegible]ပါသည်။

[illegible] လုစုယာတို့သည် သစ်ပင်အောက်သို့ ပြန်ဝင်လာကြ [illegible]။

'ကုလန် ခင်ဗျား ရန်သူတွေပျောက်သွားပြီဗျ၊ ဒီမှာ လူတွေ
တာ တွေ့လို့ လှို့သွားပြီလား မသိဘူး'

'သေချာရဲ့လား'

'သေချာပါတယ်ဗျ၊ ဒီသစ်ပင်အောက်ပြေးလာတာကို
မတွေ့ဘဲ ရှိပ့ါမလားဗျ၊ ဘာသဘောနဲ့ ဆက်မလိုက်လာတာလဲ
တော့ ကျွပ်လဲ မပြောတတ်ဘူး'

'မင်းတို့ မြို့ထဲမှာ မတည်းဘူးလား'

'ဘယ်လိုလုပ်တည်းမှာလဲဗျ၊ ကျွပ်တို့က ခင်ဗျားတို့ ဘာ
စကားမှ မတတ်တာ၊ ဒါကြောင့် ဒီမှာပဲ စခန်းချနေရတာပေါ့၊ ခ
သက်တောင့်သက်သာ နားနိုင်အောင် ကျွပ်တို့ တဲထိုးပေးပ
ကျွပ်တို့ဆီမှာ ရွက်ဖျင်တဲတွေ ပါတယ်'

'မထိုးနဲ့၊ ဒီမှာ ဘာမှစိတ်မချရဘူး၊ ငါ့အိမ်ရှိတယ်၊ အဲ
သွားကြမယ်၊ လုစုယာ မင်းက ငါ့ကိုတွဲပါ'

'ကောင်းပြီလေ. . . သွားမယ်၊ မြို့ထဲကိုသွားမှာလား'

'ဟင့်အင်း. . . မြို့ပြင်ကိုသွားရမှာ၊ ငါနေတာက မြို့ပြ
ရွာလေးတစ်ရွာမှာ'

လုစုယာက အားလုံးကို အချက်ပေးပြီး ကုလန်၏အိ
ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ကြတော့သည်။

❖ ❖ ❖

လုစုယာတို့အုပ်စုမှာ ကုလန်ကို မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့လိုက်ရ
ဝမ်းသာရမည်လား၊ ဝမ်းနည်းရမည်လား မသိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြ
သည်။

သူတို့တွေ့ရသည့်ကုလန်မှာ ဘာမထီကုလန် မဟုတ်တော့ပေ။
ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေသောမျက်လုံးများဖြင့် ကျီးကြည့်
ကြည့် ကြည့်ကာ ဒဏ်ရာအနာတရ ရနေသော ကုလန်
နေလေပြီ။

ကြာပီ ကျေးရွာကလေး တစ်ရွာသို့ရောက်လာ၏။

'ဒီရွာဟာ ငါ့ရွာပဲ၊ မြောက်ဘက်လှည့်ဝင်ကြ၊ အဲဒီဘက်မှာ
တိပ်မြေ မရှိဘူး'

လုစုယာတို့သည် ကုလန်၏ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း သူ့အိမ်သို့
ရောက်လာခဲ့ကြရသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အိမ်ရှေ့သို့ရောက်လာရာ ကုလန်က အိမ်တံခါးကို
ကြောက်ဖြင့်ကန်၍ ဖွင့်လိုက်သည်။

'ဝင်ကြပါ၊ ဒါ. . . ငါ့အိမ်ပါ'

လုစုယာက ကုလန်ကို ခုံတန်းတစ်ခုပေါ်တင်ပေးပြီး ဒဏ်ရာ
မြုစုကုသပေးလေ၏။

အိမ်ကား အိမ်ဆိုရုံမျှသာဖြစ်သည်။ ပရိဘောဂပစ္စည်းဆို၍
ပေ၊ အလွန်တရာ စုတ်ချာလှသည်။

လုစုယာသည် ကုလန်၏ဒဏ်ရာများကို ကောင်းစွာပြုစု
ပေးပြီး အကဲခတ်သည်။

ကုလန်၏မျက်လုံးများသည် သူ့ကိုတွေ့သဖြင့် ဝမ်းသာ
တက်ပုံရသော်လည်း ယခင်ကလို စိမ်းစိမ်းတောက် မနေတော့

မျက်လုံးများ မှိုင်းနေသည်။ မကြာခဏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ခတ်နေခြင်းများကလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို ကြောက်ရွံ့နေကြောင်း
လွင်နေသည်။

တရုတ်ပြည်မကြီးထဲ၌ လှုပ်ရှားသွားလာခဲ့သည့် သူရဲကော
အသွင်သဏ္ဍာန်မျိုးသည် ယခုအခါ ကုလန်ထံ၌ လုံးဝမရှိတော့

စိတ်ပျက်အားလျော့နေသည့် ကုလန်ကိုသာ လုစုယာ
နေရသည်။

ညေသည့်အကြောင်းအရာက ကုလန်ကို ဤသို့ပြောင်းလ
လေသနည်း။

အခန်းထဲ၌ အောက်သိုးသိုးအနံ့များ နံနေသဖြင့် လုစုယ
စန်းအော်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

'ညီမလေး စန်းအော် - တံခါးတွေ ဖွင့်လိုက်စမ်း၊ လေတေ
လေသန့်မဝင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်'

'မဖွင့်နဲ့. . . မဖွင့်နဲ့'

ကုလန်က အရေးတကြီးတားသဖြင့် လုစုယာက ကုလ
ကြည့်မိသည်။

'ခင်ဗျားအခန်းက ဘယ်လောက်ကြာအောင် ပိတ်ထားသ
မသိဘူး၊ မကောင်းတဲ့ အနံ့တွေရနေတယ်ဗျ'

'ပိတ်ထားလိုက်ပါ လုစုယာ၊ ပိတ်ထားတာ ဘေးကင်းပါတ

'ဟာဗျာ. . . ကျုပ်တို့ ရှိနေပြီပဲဗျာ၊ ဘာကြောက်စရာ ရှိတော့မှာ
ဖွင့်လိုက်မယ်နော်'

'မဖွင့်နဲ့. . . မဖွင့်နဲ့'

လုစုယာ ပခုံးတွန့်လိုက်မိသည်။ စန်းအော်ကိုလည်း တံခါးမဖွင့်
ရန် တော့ဟု အချက်ပြလိုက်ရလေ၏။

'လုစုယာ. . . ငါ အတော်သက်သာသွားပါပြီ၊ ထပါရစေ'

လုစုယာ နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်သဖြင့် ကုလန် ထနိုင်သည်။

ထို့နောက် သူသည် အခန်းတံခါးများကို စစ်ဆေးပြီးနောက်
ကျွင်းနံရံတစ်နေရာကို လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်လိုက်၏။

ပျဉ်ပြားတစ်ချပ်ကွာကျသွားပြီး ခလုတ်ကလေးတစ်ခု ပေါ်လာ
၏။

'ခင်ဗျား ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ ကုလန်'

ကုလန် ဘာမျှ မဖြေ၊ ခလုတ်ကိုသာ ဆွဲချလိုက်သည်။

'ထစ်. . .'

အသံက မကျယ်လောင်လှချေ။ နံရံအောက်ခြေ၌ လူတစ်
ယောက်ဝင်သာရုံ အပေါက်တစ်ပေါက်ပေါ်လာသည်။ အပေါ်၌
မျက်နှာ ပျဉ်ချပ်တပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မြေအောက်ခန်း ဖြစ်
ကြောင်း သိသာထင်ရှားပါသည်။

'ဟဲ. . . အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတို့၊ ခင်ဗျားတို့ ခရီးဝေးကြီး
လာကြတာဆိုတော့ ပင်ပန်းနေကြပြီ၊ ပါရှားပြည်ထဲက တစ်ဦး
တည်းသောမိတ်ဆွေဆိုတဲ့ ကျုပ်ကုလန်ကလဲ ခင်ဗျားတို့ကိုကြိုဆို

မနေတော့ ခင်ဗျားတို့ အတော့်ကိုဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြတာပေါ့၊ ဒီအ
မှာတော့ အိမ်ရှင်ကုလန် ရောက်နေပါပြီ၊ စကားလေးပြောကြရအေ
အောက်ထပ်ကိုဆင်းကြပါတော့'

အားလုံး စိတ်ထဲ၌ မသက်မသာဖြစ်သွားကြသည်။ လုစုယာ
ကုလန်၏အပြုအမူကို ဘဝင်မကျဘဲဖြစ်သွား၏။

ကုလန်သည် မိမိတို့အား ရန်သူကဲ့သို့ ဆက်ဆံနေသလ
မိတ်ဆွေကဲ့သို့ ဆက်ဆံနေသလားဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ခွဲ
မသိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ဟွမ်ရီစုံသည် ကုလန်ကို မျက်မှောင်ကုပ်၍ကြည့်နေ၏၊
ထွားကြိုင်းလှသောလူကြီးသည် သူတို့အား ဒုက္ခရောက်စေရန် တ
တစ်ခုကြံစည်နေသည်ဟု သူထင်နေမိသည်။

လူအားလုံးသည် မြေအောက်ခန်းထဲသို့ မဆင်းနိုင်ဘ
အပေါက်ဝ၌ ရပ်တန့်နေမိကြလေသတည်း။

❖ ❖ ❖

ကုလန်သည် တစ်အုပ်စုလုံး မည်သို့ခံစားနေရသည်ကို နိုင်မိ
ပြီ၊ လူက ချက်ချင်းအော်ဟစ်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်လို့ ရပ်နေကြတာလဲ'

'ရှေ့ကကော ဘာထောင်ချောက်ဆင်နေတာလဲ'

နန်းမေအော်က ပြန်အော်၏။

'ဒါက ဘာထောင်ချောက်ဆင်ရမှာလဲ၊ မင်းတို့အားလုံး ပါရှား
...ကောင် သတ္တိရှိရှိ ဝင်လာကြပြီ၊ ဒီမဟုတ်မဟတ် မြေတိုက်ခန်း
...မှ ကြောက်နေကြရသလား'

နန်းမေအော်သည် နှာခေါင်းရှုံ့သွား၏။

'ရှေ့မြေတိုက်ခန်းကို ကျွန်မတို့က ဘာဖြစ်လို့ကြောက်ရမှာလဲ'

'မကြောက်ရင် ဘာဖြစ်လို့ရပ်နေကြရတာလဲ၊ ဝင်ပါလား'

'ဝင်တယ်. . . ဝင်တယ်'

နန်းမေအော်က ဗိုးဗိုးဇတ်ဇတ်ကောက်ဝင်သွားသည်။ နောက်မှ
...မဆင်း၍မဖြစ်တော့ချေ။ ဘွန်လူအော၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဟွမ်ရီစုံ
...တို့ ဆင်းလိုက်လာကြရတော့သည်။

ကုလန်သည် သူ့ပစ္စည်းအားလုံးကို နေသားတကျပြန်ထားပြီး
မြေအောက်ခန်းထဲသို့ ဆင်းလာ၏။

အထဲသို့ရောက်မှ သူတို့ ဆင်းသက်လာသည့်နေရာသည်
...ခန်း မဟုတ်၊ မြေအောက်ဥမင်သာဖြစ်ကြောင်း သိလာရ၏။
မြေအောက်ဥမင်တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အနံ့များရရှိနေသဖြင့်
...နှာခေါင်းတရှုံ့ရှုံ့ ဖြစ်ကုန်တော့၏။

အလင်းရောင်ကလည်း မရှိ၊ မှောင်မည်းနေသဖြင့် ရှေ့ဆို စန်းအောက်မှာ မည်သို့မည်ပုံ ရှေ့ဆက်ရမှန်းမသိတော့ချေ။

ကုလန် ဆင်းသက်လာကြောင်း တွေ့သောအခါ စန်းအော် လှမ်းမေး၏။

'မည်းမှောင်နေတဲ့အခန်းထဲမှာ ကျွန်မတို့က ဘယ်လိုလု ရှေ့ဆက်လျှောက်လို့ရမှာလဲ'

'သိပ်ပြီး ဒေါသထွက်မနေနဲ့ မိန်းကလေးရေ၊ ကျွပ်ဆီ ဖယောင်းတိုင်ပါပါတယ်၊ ကျွပ်ပဲ ရှေ့ကသွားပါ့မယ်'

မကြာမီ မီးခတ်သံထွက်လာပြီး မီးအလင်းရောင်များ ဖြာထွ လာ၏။

ကုလန်သည် အားလုံးကို ကျော်တက်လိုက်ပြီး ရှေ့ဆုံ လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားလေတော့၏။

လုစုယာသည် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းကို လေ့လာသည်။ အရ သေသပ်စွာ ပြုလုပ်ထားသော ဥမင်လိုဏ်းခေါင်းပါပေ။ ကိုက်ငါးဆ ခန့်သွားမိသောအခါ ရုတ်ခြည်းလိုလို ကျယ်ဝန်းသောခန်းမကြီးထဲ ရောက်သွားလေတော့၏။

ပေနှစ်ဆယ်ပတ်လည်ခန့်ရှိသော အခန်းသည် မြေအောက် အခန်းကျယ်ကြီးဟု သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။

ထိုအခန်းကား မြေပေါ်မှအခန်းနှင့် လားလားမျှမဆိုင်ပေ တခမ်းတနား လှလှပပ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြင်ဆင်ထားသည်။

ပရိဘောဂများလည်း ထိုက်သင့်သလောက် ရှိ၏။ စား

...ကိရိယာများလည်း ရှိ၏။

...များ။ တိုးများလည်းရှိနေရာ ထိုပစ္စည်းများထဲ၌ စား ...ကိရိယာများ ရှိနေမည်မှာလည်း သေချာလှတော့သည်။

လုစုယာသည် ကုလန်အပေါ် အထင်မှားသွားသည်ကို အားနာ ...ရှိသော် ကုလန်၏အပြုအမူကိုလည်း လုံးဝ ဘဝင်မကျပေ။

'နောင်ကြီး ကုလန်၊ ခင်ဗျားရဲ့မြေအောက်ခန်းက နေချင်စဖွယ် ...'

ကုလန်က မရယ်ချင်ရယ်ချင် ရယ်သည်။

လုစုယာက ရယ်ရွှန်းပတ်ရွှန်း ပြောလိုက်သည်။

'နောင်ကြီးကုလန်၊ ကျွပ်တို့ဟာ မိုင်ပေါင်းများစွာဝေးတဲ့ တရုတ် ...တဲ့ ဧည့်သည်တွေပါ၊ ပါရှားပြည်ရဲ့ ဧည့်သည်တော်တွေ ...များ။ တစ်နည်းအားဖြင့် နောင်ကြီးကုလန်ရဲ့ ဧည့်သည်တော် ...ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွပ်တို့ကို မြေပေါ်ဧည့်ခန်းမှာ ဧည့်မခံဘဲ မြေ ...ခန်းမှာဧည့်ခံတာကတော့ အတော့်ကိုထူးဆန်းတဲ့ အဖြစ်ပဲ ...'

ကုလန် မျက်နှာပျက်သွားသည်။

လုစုယာတို့က သူတို့အတွေး သူတို့အသိအမြင်ဖြင့် ပြောပြ ...များသည်ဟုလည်း မဆိုသာပါ။

...ပွားစရာများကို မပွားပါနှင့်ဟု တားမြစ်ရန်လည်း မဖြစ် ...မှာ ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိသည့်အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံနေ ...၏။

ကုလန် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'လုစုယာ. . . မင်းကို ငါက ကျေးဇူးတင်စကား အရင်[illegible]

ပြောပါရစေ'

'ဗျာ'

ကုလန်၏မဆီမဆိုင်စကားကြောင့် လုစုယာ ကြောင်အမ်း[illegible]

ဖြစ်သွားသည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ'

'မင်းနဲ့ဝါ့စောစောက တွေ့တဲ့အဖြစ်ကြောင့်ပေါ့ လုစုယာ။ [illegible]

ကို ငါ ကျေးဇူးတင်ရမှာအမှန်ပါ။ ကဲ. . . ဒါတွေ ခဏထားလိုက်[illegible]

ပါရှားပြည်ကကုလန်အကြောင်း မင်းကို နည်းနည်းပါးပါးတော့ [illegible]

ပြရဦးမယ်'

လူအားလုံး စိတ်ဝင်စားသွား၏။

ကုလန်က အားလုံးကို ဝေ့ယမ်းပြီးပြောသည်။

'ကဲ. . . မိတ်ဆွေတို့၊ လွတ်နေတဲ့ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ကြပါ။ [illegible]

လောဆယ်ဆယ်မှာတော့ ဒီနေရာလေးဟာ ဘေးရန်ကင်းတဲ့[illegible]

လေးပါဗျာ'

အားလုံးပင် ထိုင်ခုံအသီးသီး၌ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြ၏။

'လုစုယာ. . . ကျုပ်ကို ကြွားဝါတတ်တဲ့လူ မဟုတ်မမှန် လု[illegible]

ပြောတတ်တဲ့လူလို့များ မင်း အတွဲဖြတ်မိခဲ့သလား လုစုယာ'

အဲဒီလိုတော့ အကဲမဖြတ်မိပါဘူးဗျာ'

'ငါသိပါတယ် လုစုယာ၊ ပိုသေချာအောင် မေးရတာပါ[illegible]

[illegible] ငါဟာ များသောအားဖြင့် လူဖြောင့်လူမှန်ဖြစ်အောင်

[illegible]လူပါ။ အခု ငါ မင်းကို ကြွားဝါပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။

[illegible]အတွင်းမှာဆိုရင် ငါဟာ မင်းတို့ကို ဒီလိုညှော်ခန်းထဲမှာ

[illegible]ပါမလဲကွာ. . .'

'[illegible]တော်ဟာ အကြီးကြီးပါ။ ရှေ့မှာ ဥယျာဉ်ကြီးလဲရှိပါ

[illegible]ဆောင် အခန်းခန်းရှိတဲ့ ငါ့စံအိမ်တော်ဟာ မင်းတို့

[illegible] အမက်ကြီးရဲ့အိမ်ထက် အောက်မကျပါဘူး။ ချွေးရုံသင်း

[illegible] တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးပေါ့. . .'

[illegible] ကြီးကျယ်ခြင်း၊ ခမ်းနားခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်း မှန်သမျှနဲ့

[illegible] ထယ်ထယ်ဝါဝါနဲ့ နေခဲ့ရတယ်၊ ခင်ဗျားက သူဌေး

[illegible] လှကဲ့တဲ့မို့လို့ ဒီလိုနေနိုင်တာလားလို့ မင်းက မေးချင် မေး

[illegible] ငါက သူဌေးသကြွယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပါရှားဘုရင်

[illegible]ချွင်ဆိုတဲ့ ရာထူးရာခံကြောင့် ငါ ဒီလိုနေနိုင်တာပါ

[illegible]'

[illegible]ပြောလိုက်သည့် သူ့စကားသည် ရပ်ဆိုင်းသွား၏။

'[illegible]. . .'

[illegible] အာမေဋိတ်သံများ ပြုမိကြသည်။ မွန်ဂိုဘုရင်၏

[illegible] အကြီးအမှူး ကိတ်အာကျုတ်ပင် ဘုရင်ငယ်ကဲ့သို့

[illegible] အဆင့်မြင့်မြင့်နေနိုင်လျှင် ကုလန်ကဲ့သို့ ကိုယ်ရံတော်

[illegible]ကလည်း အဘယ့်ကြောင့် သူပြောသကဲ့သို့ အဆင့်

[illegible] နေနိုင်ရမည်နည်း။

အားလုံးက အံ့ဩရသည့်အချက်မှာ ကုလန်ကို ဘာမန် အရ[illegible] သားတစ်ယောက်ဟု ထင်မြင်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုသော် ကုလန်သည်လည်း ပါရှားဘုရင်၏ကိုယ်ရံတော်ချုပ် မင်းမှုထမ်[illegible] ဖြစ်နေသည်။

ကုလန်သည် ထိုအကြောင်းများကို ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစွာ ပြောခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။

ငယ်စဉ်က ရွှေထီးဆောင်းခဲ့ရသောအဖြစ်များကို တသ[illegible] ပြန်ပြောနေသကဲ့သို့ လွမ်းဆွတ်တသစွာ ပြန်ပြောနေခြင်းသာ ဖြ[illegible] သည်။

ပြောင်းလဲသွားသော ထိုအကြောင်းအရာများကြောင့် ယခင[illegible] ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တက်တက်ကြွကြွရှိခဲ့သော ဘာမထီကုလန်ကြီးသည် ယ[illegible] သူငယ်ကဲ့သို့ ပြောင်းလဲသွားလေသလားဟု လုစုယာ တွေးတော[illegible] မိသည်။

'အခုတော့ ငါဟာ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး လှုပ်ရှားရတဲ့[illegible] ဖြစ်နေပြီ၊ မီးစင်ကြည့်ကရတဲ့ အညတြလူဖြစ်နေပြီ၊ ပုန်းလျှိုးကွယ်[illegible] ညှင်ုက်သတ္တဝါ ဖြစ်နေပြီ၊ ငါဟာ ပါရှားပြည်ရဲ့ ပထမဆင့် ကိုယ်ရံတေ[illegible] ချုပ်ဆိုတဲ့ရာထူးက လျှောကျလာတဲ့ အနုတ်စုတ် ဂုတ်စုတ် တန်[illegible] မရှိတဲ့လူ ဖြစ်နေပါပြီ'

သူ့အသံသည် ဆို့နစ်သွား၏။ အသံသည် တိမ်ဝင်သွားသည်[illegible]

လုစုယာတို့သည် ဘာမျှမပြောနိုင်ဘဲ အပြောင်းအလဲ[illegible] ပြောင်းလဲသွားသည့် ကုလန်ကြီးကိုသာ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ[illegible] ငေးမော ကြည့်နေမိကြလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈)
ညှော်ဝတ်ပြုခြင်း

ဘွန်လူအောသည် ကုလန်၏ကျဆုံးမှုကို သိရသောအခါ မျက်ရည်လည်မတတ် ကြင်နာသွားမိ၏။

'ဩြော်. . . ငါတို့က ပါရှားတွေရဲ့စကားကို မတတ်ပေမယ့် ကုလန်ဆိုတဲ့နာမည်ကိုတော့ သိကြမှာလို့ ယူဆပြီး ကုလန်. . . ကုလန်ကို သိသလား မေးတော့၊ အားလုံးက ခါးခါးသီးသီးနဲ့ ခေါင်းခါ [illegible] ဒါကြောင့်ကိုး၊ မင်းမှုထမ်းဘဝမှာ နိမ့်ပါးကျဆင်းမှုဟာ ကြေကွဲ [illegible] သိပ်ရကောင်းတာပဲ၊ အာဏာတန်ခိုးမရှိတော့တဲ့အခါ လူတွေက [illegible]မော်ကြောဘက်မှ မလှုပ်ချင်ကြတော့တာကိုး'

စိတ်ဓာတ်မာကျောသော စန်းအော်သည်လည်း ဝမ်းနည်း [illegible]ကွဲသွားသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီစုံတို့လည်း ငြိမ်သက်နေကြ၏။

လုစုယာသည်ကုလန် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှပြောင်းလဲသ သနည်းဟု ကုလန်၏ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်၍ သူ့ဘာသာ မေ ထုတ်နေရာ ယခုမှ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိခွင့်ရတော့သည်။

'အြော်. . . ကုလန်ဟာ ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်သာမကဘူး၊ အ အတွင်းသဏ္ဌာန်ပါ ပြောင်းလဲသွားရှာတာကိုး'

လုစုယာသည် စိတ်ထဲမှ ထိုသို့ရေရွတ်မိလိုက်သည်။

ကုလန်၌ ပြောစရာစကားများ ရှိနေသေးကြောင်း သိသ ၏။

ယခုမျှ ပြောပြီးရုံနှင့် ကုလန်သည် ထိုင်ခုံပေါ်၌ ခြေကုန ပန်းကျပြီး ပန်းလျှစွာထိုင်နေပေရာ၊ လုစုယာမှာ ဆက်၍မမေ အောင် ဖြစ်သွားလေ၏။

ဘွန်လူအောက ကြင်နာစွာမေးသည်။

'ကုလန် ရှင့်ကြည့်ရတာ သိပ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပုံရ ကျွန်မတို့ ဘာစားစရာ သောက်စရာ လုပ်မေးရမလဲ'

ဘွန်လူအော၏ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ကု သည် ဒုံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လေ

'ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျုပ် မေ့နေတယ်၊ အားလုံးပဲ ခွင့်လွှတ်ကြပါ အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့အားလုံးကို ဧည့်ခံရမယ့်တာဝန်ရှိပါတယ်၊ ကျ အိမ်ရှင်ပါ၊ ဒါပေမယ့် သိတဲ့အတိုင်း ကျုပ် အင်မတန်ပင်ပန်းနေ ခင်ဗျားတို့ထဲကပဲ တစ်ယောက်ယောက်က စဖိုမှူးတာဝန်ယူပြီ အားလုံးအတွက် ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ပေးပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံပါ

ဒီမြေအောက်ခန်းထဲမှာ ချက်ပြုတ်စရာပစ္စည်းသီးနှံ အစုံအလင် ရှိ ပါတယ်၊ အဲဒီလိုပြောရတဲ့အတွက် ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

ဘွန်လူအောက ထိုင်ရာမှ အလျှင်အမြန်ထလိုက်၏။

'ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ပစ္စည်းပစ္စယအစုံအလင်ရှိရင် ကျွန်မပဲ တာဝန် ယူပြီး ချက်ပြုတ်ပေးပါ့မယ်၊ ရှင်. . . ဒီမှာပဲ အေးအေးဆေးဆေးထိုင် ပြီး အနားယူပါ'

'ကျေးဇူးပါပဲ မိန်းကလေးရယ်'

ကုလန်က လေးစားစွာပြောလေ၏။

သိုင်းပညာထက်မြက်သလောက် အချက်အပြုတ်တွင် မိန်းမ ပီသစွာတတ်ကျွမ်းလှသော ဘွန်လူအောသည် မီးဖိုချောင်အတွက် လိုအပ်မည့်ပစ္စည်းများကို သယ်ဆောင်လျက် သီးခြားဖွဲ့ထားသော အခန်းတစ်ခုဆီသို့ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

စန်းအော်မှာ ထိုင်ရမလို ထရမလိုဖြစ်နေ၏။

ထိုအခါ ဘွန်တိမ်စန်းက. . .

'ညီမ. . . ညီမ မချက်ပြုတ်တတ်ပေမယ့် ဘွန်လူအောကို သွားကူညီလိုက်ပါလား'

စန်းအော် ခေါင်းညိတ်ပြီး ထသွား၏။ စန်းအော်မှာ ကျား ချောက်တမ်းပါး၌ နေစဉ်ကပင် ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ခဲ့သူ မဟုတ်ပေ။

သူမသည် ကစားလျှင် ကစားမည်။ ရေထဲတံငါလှေဖြင့် လိုက် လျှင် လိုက်မည်ဖြစ်သည်။ အချက်အပြုတ်ကိစ္စကိုတော့ လုံးဝ မသိ ပေ။

သူမ၏မွေးစားဖခင်ကြီး လုကွမ်နန်ကလည်း သူမအား လုံ
မခိုင်းခဲ့ချေ။

လုပ်စရာရှိလျှင် သူ့ဘာသာ လုပ်၏။

စန်းအော်ကိုတော့ လုံး၀ ခွင့်လွှတ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် စ
အော်မှာ မိန်းကလေးဖြစ်လျက် မိန်းမ မပီသဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ရရှာတေ
သည်။

ထို့ပြင် သူမ၏စိတ်ဓာတ်မှာ လွန်စွာထက်လှသဖြင့် ယောက်
တစ်ပိုင်းဖြစ်ကာ တုံးတိုက်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက်စိတ်မျိုး ဝင်နေ
တော့သည်။

'လာ. . . ညီမလေး၊ မမကို နည်းနည်းပါးပါးကူညီရုံပါ'

ဘွန်လူအောကလည်း စန်းအော်ကို သိနားလည်စွာခေါ်
၏။

ထို့ကြောင့် ကုလန်အနီး၌ လုစုယာ၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရို
သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတော့သည်။

ကုလန်က. . .

'လုစုယာ. . . မင်းတို့ပုံစံကြည့်ရတာ အားလုံး ကျန်းကျန်း
မာနဲ့ တကယ့်စစ်သားတွေလိုပဲ၊ မဟာသဲကန္တာရထဲမှာ ဘာအခ
အခဲမှ မတွေ့ရဘူးလား'

လုစုယာက ပြုံးပြီး. . .

'တွေ့တော့ တွေ့တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ထလီမူချိုင့်ဝှမ်း
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့တွေ့ပြီး သူ့ကူညီ လမ်းပြမှုရလာလေတေ

တို့အားလုံး မဟာသဲကန္တာရကို ဘေးမသီ ရန်မခ ဖြတ်ကျော်လာ
ခဲ့ကြတာပေါ့'

'အင်း. . . မင်းကတော့ ရောက်လေရာ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ တွေ့
ပဲကိုး'

ကုလန်က ထိုသို့မှတ်ချက်ချပြီး ဆက်မမေးတော့သဖြင့် လုစု
ယာက သဲကန္တာရ၏အတွေ့အကြုံများကို ဆက်မပြောတော့ပေ။

'လုစုယာ. . . မင်း ရောက်လာတာဟာ ငါ့အဖို့ အတော်ကောင်း
တယ်၊ မင်းကို ပြောစရာတွေအများကြီးရှိတယ်၊ စားသောက်ပြီးမှ
ပြောတာပဲ ကောင်းတယ်နဲ့တူမယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ စားသောက်ပြီးမှ ပြောကြတာပေါ့'

'ဒါနဲ့ မင်းတို့ ဒီရောက်လာတာ ရက်သတ္တတစ်ပတ်လောက်
ရှိပြီဆို၊ ငါ့ကို လိုက်မရှာကြဘူးလား'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား၊ ရှာတာပေါ့ဗျာ၊ ရှာလို့မတွေ့တော့
ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ရှာအောင် တော်တော်များများ အလုပ်လုပ်ခဲ့
ရပါသေးတယ်'

လုစုယာက သူတို့လုပ်ခဲ့သည့်အလုပ်များကို ပြန်ပြောပြရာ
ကုလန်က မချိပြုံး ပြုံးလျက် နားထောင်နေ၏။

'မင်းတို့ရဲ့ စိတ်ကူးကလေးက ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါက
ခုလိုပြောင်းလိုဖြစ်နေတော့ မင်းတို့ကို ဘယ်ဆက်သွယ်နိုင်တော့
မလဲကွာ၊ နောက်ပြီး ငါက မြို့ထဲကရှောင်ပြေးနေရတော့ မြို့ထဲက
သတင်းအပျက်တွေဟာ ငါ့နားထဲ ဘယ်ရောက်တော့မှာလဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဇိမ် မီးမန္တိဖြစ်တာတာတော့ ကံကောင်းသွားတယ်၊ ဘာပဲပြော
ပါရှားစစ်တပ်နဲ့ ထိပ်တိုက် မတိုးတာတော့ အကောင်းဆုံးပဲကွ
စစ်သားတွေဟာ အင်မတန်သတ္တိရှိပါတယ်'

'ကျုပ်လဲ သိပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ညီမလေးက သူလုပ်
တွေ လျှောက်ပြောနေတာပါ၊ အန္တရာယ်ရှိတဲ့အလုပ်မျိုးကို
ကျွန်တော်ကလဲ ဘယ်ခွင့်ပြုပါ့မလဲ'

'အေး. . . မင်းညီမကတော့ အင်မတန်ကြောက်စရာ
တယ်၊ သူသာ ယောကျ်ားကလေးဖြစ်နေရင် မင်းတို့ သိုင်း
သားတွေ အတော်ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ်'

ကုလန်သည် စန်းအော်နှင့်အတော်ကလေး တွေ့ဖူး
သဖြင့် စန်းအော်၏စိတ်ဓာတ်ကို သိနေသည်။

လုစုယာ ခေါင်းညိတ်ပြီး ---

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဆရာ ဆရာတော်ထန်
ကျွန်တော့်ညီမအပေါ်မှာ သိပ်ကရုဏာထားပါတယ်၊ သူစိတ်
လွန်းတာသိလို့ ကျွန်တော့်ကို ဖေးဖေးမမ သွန်သင်ထိန်းသိမ်း
အမိန့်ပေးထားပါတယ်၊ ဒီကလေးမဟာ လူကောင်းတွေကြား
ရင် မဉ္ဇူသာကနတ်ပန်း ဖြစ်မတဲ့၊ လူဆိုးတွေကြား ရောက်
အဆိပ်ပန်းဖြစ်မတဲ့ သူဟာ မိန်းကလေးဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်တော်
စိတ်ထက်တာတော့ အမှန်ပဲဗျာ'

'ဟား ဟား ဟား၊ မင်းက ဘယ်မှာ စိတ်ထက်မှာလဲ၊
တောင် သနားနေတဲ့လူပဲ၊ မင်းဟာ စိတ်ထားနူးညံ့တဲ့လူပါ'

ကုလန်က သူ့အကဲဖြတ်ချက်ကို ပြောပြ၏။

လုစုယာသည် ကုလန်၏မျက်နှာကို ငေးကြည့်မိ၏။ ဒဏ်ရာ
မျက်များသည် မျက်နှာပေါ်၌ ပြည့်နေသည်။

ကုလန်ကဲ့သို့ သိုင်းပညာကောင်းလှသူအား ဒဏ်ရာအနာတရ
သူများ၏သိုင်းပညာကို ခန့်မှန်းရန် မခက်လှချေ။

သူတို့သည် ပထမတန်းစားသိုင်းသမားများမှလွဲ၍ အခြား
နိုင်ချေ။

တရုတ်ပြည်၌ဆိုလျှင် သိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများကိုပင် ချောက်ချား
သူများ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် -

'ကုလန်. . . ကျုပ်တော့ စဉ်းကို မစဉ်းစားတတ်တော့ပါဘူးဗျာ၊
ဟာ အဖျတ္တသဏ္ဍာန်ရော၊ ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဍာန်ပါ အပြောင်းလဲကြီး
လဲသွားတယ်၊ အခြေအနေတွေက ဒီလောက် တောင်ပဲ
သွားလို့လားဗျာ'

'ဆိုးတာပေါ့ ငါ့ညီရာ'

ကုလန်က လိုက်လှဲစွာပြောလေ၏။ အစားအသောက်များက
မလာသေး။ စကားဆက်ကလည်း မပြတ်သေးသဖြင့် မပြောရ
အကြောင်းအရာများကို စတင်နှိုင်းချိန်လာမိလေတော့

❖ ❖ ❖

ကုလန်က နှာကြည်းစွာဆက်ပြောသည်။

'လုစုယာ. . . မင်းအနေနဲ့ ငါ့ဒီအိမ်ကိုတွေ့တာနဲ့ ငါ့ကို စိတ်ပျက်မယ်၊ သံသယလဲ ဝင်နိုင်တယ်၊ ဒါတွေကို ငါရိပ်မိပါတယ် မင်းတို့ကို ငါပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ငါ့စံအိမ်တော်ဟာ ဒါမဟုတ်ပါဘူး ဒါက နွားတင်းကုတ်သာသာပဲ ရှိတာပဲ၊ ဒါပေမယ့်'

'ဒါပေမယ့် ဒီနေရာကိုတော့ အရေးအကြောင်းကြုံရင် ခိုလှုံ နေရာအဖြစ် ခင်ဗျား သတ်မှတ်ထားတယ်မဟုတ်လား'

'မြေအောက်ခန်းမှာ အားလုံးပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိတာကို ကြည့်ပြီ မင်း ခန့်မှန်းတာမဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'အရင်တုန်းကတော့ ဒီနေရာဟာ တကယ်လုံခြုံတဲ့နေရာပဲ ဘယ်သူမှ မသိတဲ့နေရာပေါ့၊ ခုတော့ ဒီလိုမဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျွ ရန်သူတွေဟာ ဒီနေရာကိုသိသွားကြပြီ၊ ဒါပေမယ့် မြေအောက်ခ ရှိတယ်ဆိုတာတော့ သူတို့ မသိသေးဘူး။ သူတို့က အပေါ်ယံကြော သိသေးတယ်၊ ကျုပ်ပြောခဲ့တယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ရန်သူဟာ ဒီည ကိုန်းေ ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့'

'ဒီရန်သူဆိုတာတွေကရော ဘယ်လိုပေါ်လာတာလဲဗျာ၊ ကုလ ဆိုတာ ပါရှားပြည်မှာ တွင်ကျယ်ရတာ အားမရလို့ တရုတ်ပြည် ထဲတောင် လာပြီး ပြိုင်ဘက်ရှာသေးတဲ့လူပဲ၊ အခု ကုလန်ဟာ ပါရှာ ပြည်မှာ ပထမဆင့် မဟုတ်တော့ဘူးလားဗျာ. . .'

ယခင်က အစိမ်းရောင်တောက်နေသော မျက်လုံးများသည် ယ

တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် မရှိတော့ပေ။

သူ့မျက်နှာပေါ်မှ ဒဏ်ရာများကလည်း အဆင့်နိမ့်ကျသွားမှုကို ပြနေသည်။

'လုစုယာ မင်းအမြင်ပါပဲကွာ၊ အမဲလိုက်ခွေးတွေရှေ့က လူယ်ဟာ ဘယ်လို ပြေးရမလဲ၊ ငါဘယ်လိုပြေးရသလဲ၊ မင်းတို့ကို လို့ ကြောက်သွားပြီ ဒီကောင်တွေ လျှိုနေလိုက်ကြတာတော့ တူး။ သူတို့မှာ အကြံရှိလိမ့်မယ်၊ သူတို့ဟာ ငါ့ကို ကြောင်က က်ကို ကစားသလို ကစားနေကြတာပါ လုစုယာ၊ သူတို့ငါ့ကို က်သက်ညှင်းဆဲနေကြတာပါ'

လုစုယာ စိတ်မသက်မသာဖြစ်သွား၏။ တရုတ်ပြည်မှ သိုင်း များသည် သေမှာကိုမကြောက်ကြပေ။

ား၊ လှံ၊ လေးမြားသုံးပြီး မရဏသေခြင်းတရားနှင့် အမြဲတမ်း ိုင်နေကြရသောကြောင့်လားမသိ၊ သေခြင်းတရားကို လုံးဝ ကြောက်ကြပေ။

ယခု ကုလန်ကြုံတွေ့နေရသော အဖြစ်အပျက်မျိုးသာ တရုတ် သမားများ တွေ့ကြုံပါက အများစုသည် ဤသို့ ကြောက်ကြောက် ်မှန်းနေမည် မဟုတ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသော်လည်းကောင်း သတ်သေမည်။ က်ချင်းလဲပြီး တိုက်ခိုက်လျှင်သော်လည်းကောင်း တိုက်ခိုက်မည်၊ ခြင်းတရားနှင့် သိုင်းသမားသည် ခေါင်းနှင့်ပန်းပမာ ကျောနှစ်ခု နေသည်ဟု ယုံကြည်ယူဆထားပေသည်။

လုစုယာသည် ကုလန်တစ်ယောက် ဤမျှ စိတ်ဓာတ်ချတ်ခြုံကျ သွားသည်ကို လုံးဝ နားမလည်နိုင်တော့ပေ။

ကုလန်သည် လုစုယာ၏လက်ကို ကိုင်လိုက်၏။ သူ၏ကြီးမား လှသော လက်ကြီးထဲ၌ **လုစုယာ၏လက်**မှာ ပျောက်သလို ဖြစ်နေ၏။

'လုစုယာ - ငါ့ကို **ကယ်ပါကွာ၊ သူတို့**ဟာ အရှက်တကွဲ အကျ နည်းဖြစ်အောင် တိုက်ခိုက်**ကြလိမ့်မယ်**၊ ငါ့အလောင်းကို လမ်းလေး ဆုံမှာ ချိတ်ဆွဲပြီး သိက္ခာချလိမ့်မယ်၊ ငါ မရှက်မကြောက် တော ပန်ပါတယ်ကွာ၊ ငါ့ကိုကယ်ပါ လုစုယာ'

လုစုယာမှာ လွန်စွာစိတ်ထိခိုက်သွားလေ၏။ ကုလန်က သူ့အား မျှော်လင့်အားကိုးစွာ ကြည့်နေသည်။

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ကုလန် ဟင်းခနဲသက်ပြင်းချသည်။

စိတ်သက်သာရာ ရသွားပုံပေတည်း။

ကုလန်က အများသိအောင် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချနိုင်ခဲ့သော် လည်း လုစုယာကမူ အများသိအောင်သက်ပြင်းမချနိုင်ခဲ့ပါ။

ရင်ထဲ၌ ကျိတ်၍သက်ပြင်းချလိုက်ရပါသည်။

လုစုယာ သည်တစ်ကြိမ် ပါရှားပြည်သို့ရောက်လာခြင်းမှ ကုလန်နှင့်တိုက်ခိုက်ရန်သာ ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်ထဲ၌ ကုလန်ရှိစဉ်က လုစုယာသည် စခန်းကြီးသုံ ကို ဖြတ်ကျော်ရမည်။

ထိုစခန်းကြီးများမှာ လုစုယာ၏သိုင်းပညာနှင့် ဉာဏ်စွမ်း

...သပ်မည့်စခန်းကြီးများ ဖြစ်သည်။

ထိုစခန်းကြီးများကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ပြီးမှ ကုလန်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်ရ ...ဟု ကုလန်က ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရောက်လာပြီး ရင်ဆိုင်ရန် ကြံရွယ်ထားသည်ကတစ်မျိုး၊ ...ကယ် ရင်ဆိုင်ရသည်ကတစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ အခြေအနေများ ...ည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ။

ပါရှားပြည်၏ အဓိပတိသိုင်းသမားထိပ်သီး ကိုယ်ရံတော်ချုပ် ...သည် ဝရမ်းပြေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အသက်လုပြေးနေရလျက် ...လေပြီ။

လုစုယာက ကြုံသလို စခန်းသွားရန်ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်သည်။ ကုလန်၏ဒုက္ခများကို တတ်နိုင်သမျှကူညီမည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ် ...ည်။

ကိုးကွယ်ရာမဲ့လူတို့၏ ယုံကြည်အားကိုးရာဘဝမှ သူသည် ...သည့်အခါမျှ သူ့ကိုယ်သူ လျှော့ချလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

'စိတ်ချပါ နောင်ကြီးကုလန်၊ ခင်ဗျားဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်မြောက် ...အောင် ကျွန်တော်ကူညီပါ့မယ်'

'ငါ သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လုစုယာ'

'ကျွန်တော်နဲ့ ခင်ဗျားဟာ ရန်သူမှမဟုတ်ဘဲဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ...သက်လာရင် ဓားတောင်ကိုပဲ တက်ရတက်ရ မီးပင်လယ်ကို ...ဖြတ်ရ ကျုပ်အသက်စွန့်ပြီးကူညီမယ်လို့ ကတိပြုပါတယ်ဗျာ'

ကုလန်သည် အလွန်တရာဝမ်းသာအားတက်သွား၏။

သို့သော်. . . မျက်လုံးများသည် ချက်ချင်းမှိုင်းဖျော့သွားသည်၊ အားတက်မှု အရိပ်အယောင်များ ကျဆင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ကုလန် မျက်လုံးမှ တောက်ပသော အစိမ်းရောင်သည် အဘယ်ကြောင့်မှိုင်းဖျော့သွားသနည်း။

လူစုယာမှာ ထိုအချက်ကို သတိမပြုမိလိုက်ပါ။

ကုလန်၏အတွင်းစိတ်ကို သူမသိရှိနိုင်ပါ။

ကုလန်၏မြေအောက်ခန်း၌ စကားသံများ တိတ်ဆိတ်သွားပြီး လူတိုင်း အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်နေမိကြလေသတည်း။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈၇)
သိက္ခာနှင့်ပညာ

ကုလန်၏မျက်လုံးထဲမှ ထူးခြားသောအရိပ်ကို သတိပြုမိသူမှာ ...ရှိ၍ဖြစ်သည်။

...သူသည် ပစ္စည်းအတုပြုလုပ်ရာတွင် တစ်ဘက်ကမ်းခတ်သလို ...ရိပ်အကဲကို ကြည့်ရာတွင်လည်း တစ်ဘက်ကမ်းခတ်သူ ဖြင်၏။

ကုလန်၏မျက်လုံးထဲ၌ သံသယအတွေးများ ဖုံးလွှမ်းနေသည် ...ရိပ်မိလိုက်သည်။

...သို့သော်. . . ဘာကိုသံသယပွားသွားသည်ကိုတော့ တိတိ... မသိပေ။

လူစုယာမှာ သူတို့အဖွဲ့၌ ခေါင်းဆောင်သဖွယ်ဖြစ်နေရာ ...ကိုင်း၌ သူ့ဘာသာဝင်၍ မစွက်ဖက်သင့်ဟုလည်း ယူဆသည်။ ...ကြောင့် ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ငြိမ်နေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်. . .

ကုလန်ထံမှ ဟင်းခနဲသက်ပြင်းချသံ ပေါ်လာလေသည်။

ထိုအသံက လုစုယာကို အလန့်တကြားဖြစ်စေသည်။

'နောင်ကြီးကုလန်၊ ခင်ဗျား ဘာကို စိုးရိမ်ပူပန်ပြန်သလဲ'

လုစုယာက ကုလန်အား မေးမြန်းလိုက်၏။

'လုစုယာ မင်းကို ငါ အထင်သေးတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး... ဒီကိစ္စကို မင်းကူညီမယ်ဆိုလို့ ဝမ်းသာမိပေမယ့် ရင်ထဲမှာ လွတ်လွ... ကျွတ်ကျွတ်ကြီးတော့ ဝမ်းမသာနိုင်ပါဘူး'

'ဘုရားရေ. . . ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲဗျာ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့... အထင်သေးနေသလား၊ ဒီမှာမိတ်ဆွေကြီးရဲ့ ကျုပ်ရှင်းပြပါရစေ၊ ... ဆက်ပေးပါရစေ၊ ခင်ဗျားဟာ ညီမလေးဘွန်လူအောနဲ့ ညီမ... ကျွန်းစန်းအောင်ကို သိပြီးပါပြီ၊ ဘွန်လူအောဟာ လင်းကြည်မယ်... ရဲ့သမီးပါဗျာ. . .

'သူ့မယ်တော်ဆီက နှင်းငွေ့အလင်းခွဲဓားနဲ့ ဓားသိုင်းပညာ... အကုန်ရထားတဲ့မိန်းကလေးပါ၊ ကိုယ်ဖော့ပညာမှာ ကျွန်တော်... တန်းတူလိုက်နိုင်တယ်၊ စန်းတော်ဆိုတဲ့မိန်းကလေးရဲ့ တိုက်ခိုက်... ပညာကို ခင်ဗျားတွေ့ဖူးတယ်. . .

'အခု စန်းအောင်ဟာ အရမ်းတိုးတက်နေတယ်၊ ကျွန်တော့်ဆ... ထန်တိုဆရာတော်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကို ကိုယ်ဖော့ပညာ၊ အတွင်း... ပညာနဲ့ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ပညာတစ်ခုကို သင်ပေးခဲ့တ... ခင်ဗျား တွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့စန်းအောင်နဲ့ အခုစန်းအောင်ဟာ ဆီနဲ့ရေလို...

...တယ်'

လုစုယာက ဆက်ပြော၏။

'ဟောဒီက နောင်ကြီးဘွန်တိမ်စန်းဆိုတာ ဘွန်လူအောရဲ့ ...ကိုပဲ၊ သူ့ပညာ အတိမ်အနက်ကို ကျွန်တော် မပြောလိုဘူး။ အရေး ...ရင် ဘယ်လိုအကူအညီရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားစောင့်ကြည့်ပါ'

ကုလန်သည် ဘွန်တိမ်စန်းကို သေချာစွာ ကြည့်၏။

ဘာမျှတော့ မှတ်ချက် မပေးပေ။

လုစုယာက ဟွမ်ရီစုံ၏ပခုံးကို ပုတ်ပြသည်။

'သူ့ကိုတော့ ခင်ဗျား သိမယ်လို့ထင်ပါတယ်'

'ငါ သိပါတယ်၊ သူဟာ စောရဒေဝပဲ၊ သူ့ကို အကြိမ်များစွာ ငါ ...တွေ့ဖူးပါတယ်'

'သူ ကိုယ်ဖော့ပညာဟာ ကျွန်တော်နဲ့ဘွန်လူအောကို မမီ ...ယ့် ပထမတန်းအဆင့်မှာ ရှိပါတယ်၊ သူ့လက်မှုပညာနဲ့ ပဥ္စလက် ...တ်ကိုတော့ ကျုပ် ဘာမှမပြောလိုဘူး၊ သူ့ပညာဟာ ဒီတစ်ပွဲမှာ ...ကောင်း လိုအပ်လာနိုင်ပါတယ်၊ သူသာ လိုအပ်လာပြီ ဆိုရင် ...ာ့ ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေကြီးတော့ ကောင်းကောင်းကြီးအရှုံးဖြစ်ပြီ ...မှာ မှတ်လိုက်ပေတော့'

ကုလန် ခေါင်းညိတ်၏။

'သူ့အစွမ်းကို ငါ ကြားဖူးပါတယ်'

'ကျုပ်တို့ငါးယောက်ဟာ ငါးသိန်းအားနဲ့ညီတယ်လို့တော့ ...လိုဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့အုပ်စုကို ခင်ဗျားလူတွေ လွယ်လွယ်

နဲ့ နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ အမှားကြီး မှားသွားလိမ့်မယ်'

လုစုယာက အားနှင့်မာန်နှင့်ပြောလိုက်ရာ ဘွန်တိမ်စ…
ဟွမ်ရီစုံတို့မှာ ကြက်သီးတဖျန်းဖျန်းထမိကြလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

ကုလန်က ဖြည်းလေးစွာပြောသည်။

'သူတို့အုပ်စုကလဲ ငါးယောက်ပါပဲကွာ'

'ငါးယောက် ဟုတ်လား။ ဟား. . . ဟား. . . ဟား။ စောစေ…
အပြေးအလွှားတွေ့လိုက်တဲ့ ငါးယောက်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ သ…
ကိုယ်ဖော့ပညာဟာ မဆိုးပါဘူး။ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ကသာပြီး မ…
သေးတယ်၊ ငါးယောက် ငါးယောက်ချင်းပဲ'

'လုစုယာ. . . မင်းကိုငါ အထင်မသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မ…
သူတို့ကို အထင်သေးရင် မင်းမှားလိမ့်မယ်'

'ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်တော့မှအထင်မ…
ဒါပေမယ့် ဘယ်တော့မှလဲ အထင်မသေးဘူး'

'မဟုတ်သေးဘူးလုစုယာ၊ ငါ မင်းရဲ့ပညာကို သိပါ…
အဲဒီလို သိသလို သူတို့ရဲ့ပညာကိုလဲ ငါသိတာပဲ၊ ဒီမကောင်း…
ငါးကောင်ဟာ သိုင်းပညာမှာ တကယ်ထူးချွန်တယ်နော်၊ ထ…
လွန်းတယ်၊ အေး - ဆိုးတာက သူတို့ရဲ့သိုင်းပညာဟာ အော…
ဂိုဏ်းဆန်တယ်၊ တကယ် ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်တိုက်တဲ့ လူတွေ…

…တို့လို လူကြီးလူကောင်းသိုင်းသမားတွေ ခံနိုင်ပါ့မလားဆိုတာ ငါ
…အများကြီး သံသယရှိမိပါတယ် လုစုယာ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား'

လုစုယာက ကျယ်လောင်စွာရယ်လေ၏။

'အင်း. . . ကျုပ် မအံ့ဩတော့ပါဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့ဗဟိဒ္ဓ၊ အဖွဲ့တွ…
…သတ္တာန်တွေပျက်စီးနေတာကို ကျုပ် ဘာမှမအံ့ဩတော့ပါဘူး၊
…ခင်ဗျားဟာ သူတို့ကို တကယ်ပဲကြောက်လန့်နေပြီပဲကိုး'

လုစုယာ၏စကားသည် အလွန်ရက်စက်ရာကျ၏။ သို့သော်
…မှန်ချည်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ကုလန်သည် မကောင်းဆိုးရွားကောင်တွေဟုပြောနေသော
…ရန်သူများ၏ ပယ်ပယ်နယ်နယ်နှိပ်စက်မှုကို ရေရေလည်လည်
…ခံခဲ့ရပြီဖြစ်ကြောင်း လုစုယာရိပ်မိလိုက်တော့သည်။

ကုလန်သည် သူ့ရန်သူများအား မိမိက တွန်းလှန်မှ တွန်းလှန်နိုင်
…ပါမည်လားဟုတွေးတော စိုးရိမ်နေကြောင်း လုစုယာ ရိပ်မိသိရှိလိုက်
…သည်။

'ဒီမှာနောင်ကြီးကုလန်၊ ကျုပ် ဒီကိုမလာခင်ကလေးမှာပဲ တရုတ်
…ပြည်နဲ့ စင်ကျန်ဒေသမှာ တိုက်ပွဲကြီးနှစ်ပွဲတိုက်ခဲ့ရတယ်၊ ခင်ဗျားကို
ကျုပ်ပြောပြမယ်၊ သေသေချာချာနားထောင်နော်'

'ပြောပါကွာ၊ မင်းစကားကို ဘယ်တုန်းကများ ငါက သေသေ
…ချာချာ နားမထောင်ဘူးလို့လဲ'

'ကောင်းပြီ၊ တစ်ပွဲက လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့ကိုးပါးရဲ့ နက်

မှောင်အမျိုးတွေ ပိုးခင်းကိုးကွက်နဲ့ တိုက်ခိုက်တဲ့ပွဲပဲ'

လုစုယာသည် ရသေ့ကြီးများကို မည်သို့ ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ကြ ခဲ့ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်၏။

ကုလန် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေ၏။

'သူတို့ မင်းကို အရှုံးပေးသွားကြတယ်ပေါ့ဟုတ်လား'

'ရှုံးနေပြီပဲဥစ္စာ၊ အရှုံးပေးရမှာပေါ့၊ ကိုးယောက်ရှိတဲ့ အထဲမှာ ငါးယောက် ဒဏ်ရာရပြီး ရှုံးသွားတာဗျ'

'အင်း. . . အံ့ဩစရာပါပဲ၊ နောက်တစ်ပွဲကကော'

'နောက်တစ်ပွဲက စင်ကျန်ဒေသမှာ ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဟောင်း ကြီး ကိတ်အာကျက်နဲ့ ယှဉ်ရတဲ့ပွဲလေ'

လုစုယာသည် ထိုပွဲအကြောင်း ခရေစေ့တွင်းကျ ရှင်းပြသည်၊

လုစုယာမှာ စကားပြောကောင်းသူဖြစ်၍ ကုလန်၏မျက်စိထဲ ၌ ထင်ယောင်မြင်ယောင် ဖြစ်လာအောင် ပြောနိုင်ပေသည်။

'အင်း. . . ဒါလဲ ချီးကျူးစရာပါပဲ'

'ကဲ. . . ခင်ဗျားပြောတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်တွေကို ကျွန်တော်တို့ အကြီးအကျယ်ရှုံးနိမ့်နိုင်တုန်းပဲလား'

ကုလန်က ဟင်းခနဲသက်ပြင်းချလိုက်၏။

'လုစုယာ. . . မင်းဟာ တူတူတန်တန်လူတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ပြီး အနိုင်ရခဲ့တာ မှန်ပါတယ်၊ ငါ ချီးကျူးပါတယ်၊ ငါပြောတဲ့ သဘောကို မင်း တကယ်နားမလည်သေးဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မင်းဟာ အတွေ့အကြုံနုနယ်သေးလို့ပဲ'

လုစုယာမှာ အတော်ကြီးစိတ်ပျက်သွားသည်။

'ကျွပ်အပေါ် ဒီလောက်တောင်မှ မယုံကြည်တော့ရင် ဘာဖြစ် လို့များ အကူအညီတောင်းနေရသေးသလဲဗျာ'

ကုလန် ခေါင်းခါလိုက်၏။

'ညီလေး မင်းဟာ ငါပြောတာကို နားမလည်နိုင်ပါကလားကွ၊ ငါဟာ မင်းကိုမယုံတာမဟုတ်ဘူး ညီလေး၊ စိုးရိမ်ပူပန်နေတာကွ၊ စိုးရိမ်ပူပန်နေတာ၊ ငါပြောမယ်၊ မင်းဟာ ကိတ်အာကျက်လို လူမျိုးနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးနီဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလို လူမျိုးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် အတွင်းအား ခံနိုင်ရည် ရှုပြိုင်မယ်ဆိုပြီး အဆိပ်ရည်ကို တစ်ခွက်တစ်ဖလားချင်း ယှဉ် သောက်ရဲမယ်၊ ငါမေးမယ်၊ မင်းယှဉ်သောက်ရဲတယ် မဟုတ်လား'

လုစုယာ ဦးနှောက်ခြောက်သွားသည်။ သူ့အား ဘာသဘောဖြင့် ဤသို့ ပြောမှန်းမေးမှန်း သူမသိပေ။

ကုလန် ရူးသွားလေပြီလားဟု သေချာစွာကြည့်၏။

ကုလန်က. . .

'လုစုယာ မင်းငါ့ကို အဲဒီအကြည့်မျိုးနဲ့ မကြည့်စမ်းပါနဲ့၊ ငါမေး တာကို ဖြေစမ်းပါ'

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'သောက်ရဲတာပေါ့ဗျာ'

'အေး. . . ငါသိတာပေါ့၊ မင်း သောက်ရဲတယ်ဆိုတာ၊ ကဲ. . . မင်းတို့တရုတ်ပြည် အောက်လမ်းသိုင်းလောကထဲက အရိုးတစ်ရာ ဂိုဏ်းရဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မင်းနဲ့ ကျွင်ငယ်ရေ အသောက်ပြိုင်မယ်ဆိုရင်

မင်း ပြိုင်ရဲပါ့မလား'

'ဟာ. . . ဒါတော့ဗျာ'

'အေး. . . ဒါပဲပေါ့၊ မင်းက ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိနဲ့ပြိုင်မှာ သေ
တယ်၊ ငါ့ရန်သူ မကောင်းဆိုးရွားကောင်တွေဟာ မင်းကို ဘယ်နည်
နိုင်မလဲ၊ သူတို့ နိုင်နိုင်တဲ့ နည်းမှန်သမျှ အကုန်သုံးလိမ့်မယ်၊ ငါ
ဒါကိုပြောတာပါ ညီလေးရာ'

လုစုယာ ငြိမ်သွားသည်။

'သူတို့က ဒီလောက်တောင်မှ အဆင့်အတန်းနိမ့်သလား
'သဘောကို ပြောတာပါ၊ သဘောကို ပြောတာပါ၊ မင်းနဲ့
တူရည်တူ ယှဉ်နိုင်သမျှ အချိန်အတွင်းမှာတော့ သူတို့ ဂုဏ်သိက္ခာ
ယှဉ်ပြိုင်မှာပါ၊ သူတို့ ရှုံးရိပ်မြင်လာရင်တော့ မင်းတို့ မလွယ်ပါဘူ

လုစုယာက ချက်ချင်း ထရပ်လိုက်၏။

'နောင်ကြီး ကုလန်၊ ထန်တိုဆရာတော်က ကျုပ်ကို နောက်
ဘာပညာသင်ပေးလိုက်တယ် ထင်သလဲ'

'ဒါတော့ ငါ ဘယ်သိမလဲ၊ မင်းပြောမှပေါ့'

'ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းဗျ၊ ကျောက်စိမ်း လက်ချေ
သိုင်း။ ရသေ့တွေကိုရော ကိတ်အာကျက်ကိုပါ ကျုပ်က ဒီပည
အနိုင်ယူခဲ့တာပါ၊ ဒီပညာကို စောစောက ကျုပ်မြုပ်ပြီး ပြောခဲ့တ
အဲဒီပညာအကြောင်း ခင်ဗျား ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား'

'ကြားဖူးတယ်၊ ဒါဟာ ထန်တိုဆရာတော်ရဲ့လျှို့ဝှက်ပညာ
ထဲက ဝါစ်ခုပဲ၊ ဒါနဲ့ မင်းက အနိုင်ယူနိုင်တယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ'

'ခင်ဗျား. . . ဒီကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းပညာကို မမြင်ဖူး
သေးပါဘူး၊ ကဲ. . . ကျုပ်ပြမယ်'

❖ ❖ ❖

ကုလန်က ဘာမှမပြောချေ။ ထိုင်ကြည့်နေသည်။

လုစုယာသည် အခန်းထဲသို့ လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်၏။

ထူထဲသော သံပြားကြီးတစ်ချပ်ကို အခန်းနံရံဘေး၌ ထောင်
ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

လုစုယာက ထိုနေရာသို့ ထသွားပြီး သံပြားကြီးကို ခုံတစ်ခုပေါ်
တင်ပြီး မြေတိုက်နံရံ၌ အပြားလိုက်ကပ်ထားလိုက်သည်။

'နောင်ကြီးကုလန်၊ သေသေချာချာ ကြည့်ထား'

လုစုယာသည် သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ရင်ဝ၌ လက်အုပ်ချီလိုက်
သည်။

ထို့နောက် ညာခြေထောက် ဖြည်းညင်းစွာ မြောက်တက်လာ
သည်။

ပေါင်သည် ရေပြင်ညီတစ်တန်းတည်း ဖြစ်လာပြီး ခြေသလုံး
မြေဖျားက ထောင့်မတ်တည့်တည့် အောက်စိုက်သွားသည်။

လက်အုပ်ချီထားသော လက်နှစ်ဖက် ကွဲကွာသွားပြီး ဘယ်
လက်က နောက်ကျောခါးစည်း၌ကပ်သွားသည်။

ညာလက်မှ လက်ခလယ်လက်ချောင်းက သံပြားကြီးဆီသို့

တရွေ့ရွေ့ တိုးသွားနေသည်။

ထိုတစ်ခဏအတွင်း၌ လုစုယာထံမှ မိုးချုန်းသံကဲ့သို့ ကျယ်လောင်လှသည့် မာန်သွင်းသံ ပေါ်ထွက်လာပြီး လက်ခလယ် လက်ချောင်းသည် သံပြားကြီးဆီသို့ လှစ်ခနဲပြေးဝင်သွားတော့သည်။

သို့သော်. . . လက်ခလယ်လက်ချောင်းသည် သံပြားကို ဒုန်းခနဲ သွားမထောက်ချေ။

သံပြားနှင့် ထိသည်နှင့် တိခနဲရပ်သွား၏။

သာမန်လူပြိန်းအမြင်တွင် လက်ချောင်းက သံပြားကို တို့ထိရုံသာ ထို့ထိလိုက်သည်ဟု ထင်ကြမည်မှာသေချာသည်။

'ဂွမ်း. . . ဂလိန်း'

သံပြားကြီး ပြုတ်ကျသွား၏။ သံပြားတင်ထားသော တိုင်နှစ်လည်း တကျွတ်ကျွတ် တဂွမ်းဂွမ်း ကျိုးသွားသည်။

သံပြားမှာ မည်သို့မျှ မထူးခြားပေ။

အပေါက်လည်း ဖြစ်မသွားပေ။

သို့သော် သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်သော ကုလန်မူ သူ့နားထဲ၌ ဖြိုးဖြိုးဖျစ်ဖျစ် မြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိနေသည်။

'ဘယ်က အသံတွေလဲ'

ကုလန်က မေးလိုက်၏။

လုစုယာက ပြုံးပြီး အုတ်နံရံကိုမေးငေါ့ပြ၏။

မှန်သည် အုတ်နံရံ၌ အက်ကြောင်းတစ်ခုပေါ်လာသည်။

ထို့နောက် ပင့်ကူအိမ်ကဲ့သို့ အက်ကြောင်းများစွာပေါ်လာပြီး ခေါင်မိုးမျက်နှာကြက်မှအုတ်ဖတ်များ ကွာကျလာလေတော့သည်။

အားလုံး ရှောင်တိမ်းကြရသည်။

သို့သော် မကြာမီ ရပ်သွားသည်။

'ဒါဟာ ကျုပ် အားကုန်ထုတ်သေးတာ မဟုတ်ဘူး'

ကုလန်သည် လုစုယာအား လေးစားစွာကြည့်၏။

'သိဝ် အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ပညာပဲ၊ မင်းသာ အားကုန်ထုတ်လိုက်ရင် ငါ့ မြေအောက်ခန်းတောင် ပျက်စီးသွားမလား မသိဘူး'

'ဟဲ. . . ဒါနဲ့ဆို ခင်ဗျား မကောင်းဆိုးဝါး မိတ်ဆွေတွေအတွက် အတော်လုံလောက်နေပြီလို့ ထင်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားကော ဘယ်လိုသဘောရသလဲ'

'ခက်တော့တာပဲကွာ၊ မင်းရဲ့ ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းပညာကို ငါ တကယ်အံ့ဩပါတယ်၊ ညာပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူတို့အပေါ်မှာ ဘယ်လိုအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိမယ် မရှိဘူးဆိုတာတော့ ငါလဲ မပြောနိုင်ဘူး၊ သူတို့ရဲ့ သိုင်းကွက်ခင်းပုံတစ်ကွက်တလေ ပြောပြပါဆိုလို့လဲ ငါ မပြောပြနိုင်ဘူး၊ သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်တိုင်း ငါချည်းပဲ ခံရတာပဲ၊ ငါလဲ သည့်ထက်ပိုမပြောတတ်တော့ပါဘူးကွာ'

လုစုယာသည် အတော်ကလေး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားမိ၏။ ဤမျှအရဆိုပါက ကုလန်သည် သူ့ရန်သူများကို အတော်ကလေး ကြောက်နေပေပြီ။

'အေးလေ. . . သူ သိပ်ကြောက်နေတော့ ငါတို့က သူ့ရန်သူတွေကို နိုင်မှနိုင်ပါ့မလားဆိုပြီး သူစိုးရိမ်နေတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီကောင်တွေ ဘယ်လောက်စွမ်းတယ်ဆိုတာ တစ်ပွဲတစ်လမ်း ယှဉ်ပြိုင်ပြီးမှ သိမှာပါ။ ရှိစေတော့ သူ့ကို အတင်းအကျပ်မေးမနေတော့ဘူး'

လုစုယာသည် ထိုအတွေးကိုတွေးမိလိုက်သဖြင့် သူ့ပညာအကြောင်းနှင့် ရန်သူ့ပညာအကြောင်းကို မမေးတော့ပေ။

သို့သော် ထိုရန်သူများနှင့် ကုလန် မည်သို့ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်ကိုတော့ သူ သိချင်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ကုလန်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ခုံတွင် ပြန်လည်ထိုင်ချလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈၈)
ပိုရှိမြင့်သောတောင်ထိပ်များ

'လုစုယာ၊ ငါတို့ စားဖို့သောက်ဖို့ မရလောက်သေးဘူးလား'

ကုလန်က လုစုယာအား မေးလိုက်၏။

'မရသေးလို့ပေါ့ဗျာ၊ ရရင် သူတို့ လာအကြောင်းကြားမှာပေါ့။ ...ဗျား ဆာနေပြီလား'

'ဆာတာတော့ မပြောနဲ့ကွာ၊ ကဲ. . . ရှိပါစေတော့၊ သူတို့ ချက်...ပြီးအောင်ပဲ စောင့်ကြတာပေါ့'

'နောင်ကြီး ကုလန်၊ ဒီလူတွေကို ကျုပ် တိုက်ခိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီး ... ပထမတုန်းကတော့ ခင်ဗျားကိုကူညီမယ်ဆိုပြီး ကတိပေးတာပါ။ ...တော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်က သူတို့ကို လိုလိုလားလား တိုက်ခိုက်ချင် ...မပေါက်နေပါပြီ၊ သူတို့ ဘာပညာပဲသုံးသုံး ကျုပ် ဂရုမစိုက်ဘူးဗျာ၊

အဲဒီလူတွေက ဘယ်သူတွေတုန်းဗျ ခင်ဗျားတို့ ပါရှားလူမျိုးတွေပဲလား ခင်ဗျားကို ဘာကြောင့် လိုက်ပြီးရန်ရှာနေကြရတာလဲ၊ အကြောင်းရင်း ကလေးတော့ နည်းနည်းပါးပါး ပြောပြထားစမ်းပါဦး'

ကုလန် ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်သည်။

'ပြောရမှာတော့ အရှည်ကြီးပါပဲကွာ'

'ရှည်ရှည်ဗျာ. . . ပြောစမ်းပါ၊ ကျွပ်ညီမတွေ ချက်ပြုတ်ကြေ လော့်နေတာလဲ မပြီးသေးပါဘူး။ ဆာတယ်ဆာတယ်ဆိုပြီး ထိုင်စော နေတာက ပိုအဲခံရခက်တယ်ဗျ၊ စကားပြောရင်း အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားတာက သက်သာပါတယ်၊ ကဲ. . . ခင်ဗျား ရန်သူတွေ ဘယ်လိုရန်ငြိုးဖွဲ့တယ်ဆိုတာကိုသာ ပြောပြပေတော့ဗျာ'

ကုလန်သည် သူ့မျက်နှာပေါ်မှဒဏ်ရာများကို အမှတ်တ စမ်းသပ်မိလိုက်လေ၏။

သူ့မျက်နှာပေါ်၌ ခံစားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊

ရောမ ထိပ်တန်းပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်၏ နှိမ့်ပါးမှုသည် ရှက်ဖွယ်လိလိဖြစ်သော်လည်း ကုလန်အဖို့ အရှက်တရားထ အကြောက်တရားက ပိုကြီးမားနေသည်။

ထိုအချင်းအရာသည် တရုတ်ပြည်သိုင်းလောက၏ ဗီဇစရိုက် နှင့် ဆန့်ကျင်လှသဖြင့် လုစုယာတို့အုပ်စုအဖို့ တုံ့ဩဖွယ်ရာလည် ဖြစ်နေသည်။

ကုလန်က မျှော့တော့အားနည်းသောလေသံဖြင့် ပြောသည်

'ငါ. . . လုံပတူစန်းတောင် ရသေ့တွေကို နှုံးနိုင်ခဲ့ရတဲ့အချိန်မှ

မင်းရှိနေသားပဲ၊ အဲဒီပွဲကို မင်း ကြည့်ခဲ့ရသေးတယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့. . . ကြည့်ခဲ့ရပါတယ်'

'အဲဒီမှာတင် မင်းဆီကရထားတဲ့ စက္ကူဝါကလေးကို ငါပေးခဲ့ရ တယ်၊ အင်း. . . တကယ်တော့လဲ ဒီစက္ကူဝါဟာ ငါနဲ့ မတန်ပါဘူးလေ၊ ကဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါက အခြေအနေမှန်အားလုံးကို ရှင်းမပြဘဲ မင်းဆီက စက္ကူဝါကလေးကို တောင်းယူခဲ့လို့ပါပဲ'

လုစုယာ ပြန်စဉ်းစားမိသည်။

သူ့ဖခင် လုကွမ်နန်၏လျှို့ဝှက်ချက်များကို သူ ဘာမျှ မသိသေး ကုလန်က တစ်ဘက်စကားဖြင့် တောင်းသွားသဖြင့် လုစုယာက စက္ကူဝါကလေးကို ပေးလိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။

အမှန်တကယ် မလိမ့်တစ်ပတ် ယူသွားသည့်ပုံစံမျိုး ဖြစ်သဖြင့် ကုလန်ကို စိတ်ဆိုးဖွယ်ရာရှိသည်။

သို့သော်. . . လုစုယာသည် ကုလန်ကို စိတ်ဆိုးမနေတော့ပေ။ စက္ကူဝါကလေးသည် ဥစ္စာရှင်းမှန်၍ ဥစ္စာရှင်ထံပြန်လည် ရောက် နေပြီ။

လုံပတူစန်းတောင် ရသေ့ကြီးများသိမ်းပိုက်ထားသော စက္ကူဝါ ကလေး တစ်ရွက်ပင် ထပ်မံရရှိခဲ့ပြီးပြီမဟုတ်ပါလား။

'ငါဟာ စက္ကူဝါကလေးကို ရသေ့တွေလက်ထဲအပ်ခဲ့ပြီး ကိုယ့် တိုင်းပြည်ကိုယ် ပြန်လာခဲ့တယ်၊ မင်း စဉ်းစားကြည့်လေ၊ သိုင်းသမား တစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်ပြိုင်ဘက်ကိုရှုံးခဲ့ပြီးပြီဆိုရင် ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်းရဲ့ရမယ်ဆိုတာ'

'တချို့ဆိုရင် သတ်တောင်သေကြတာပဲ'

'ဟုတ်တယ်၊ တချို့ဆိုရင် သတ်သေဖို့တောင် လုပ်ကြတယ် ငါကတော့ ဒီလောက် မပျော့ညံ့ခဲ့ပါဘူး။ လုံ့ဟူစန်းတောင် ရသေ့တွေ ထပ်ပြီးယှဉ်ပြိုင်မယ်၊ ထပ်အနိုင်ယူမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကြောင့် ငါဟာ ပါရှားရောက်တာနဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပြန်လေ့ကျင့်တော့တယ်'

လုစုယာက မြတ်၍မေးလိုက်၏။

'အဲဒါက သံမဏိစိတ်ဓာတ်ပဲ၊ သိပ်အတုယူစရာကောင်းတ စိတ်ဓာတ်ပေါ့။ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးတဲ့စိတ်ကို လူတိုင်း မွေးမြူသ တယ်၊ ကျုပ် တစ်ခုမေးပါရစေ၊ ခင်ဗျားနဲ့ အခု ရန်ဖြစ်နေတဲ့လူတွေ ကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီစိတ်ဓာတ်မျိုး မထားနိုင်တာလဲ'

ကုလန်က ခါးသီးစွာပြော၏။

'သူတို့က မင်းတို့ တရုတ်ပြည်က သိုင်းသမားတွေလို မဟုတ်ဘဲကွ၊ သူတို့ဆီမှာ ဘာဂုဏ်သိက္ခာမှမရှိဘူး'

လုစုယာက ဆက်မမေးတော့ပေ။

ကုလန်က. . .

'ငါဟာ ခက်ခက်ခဲခဲ ပင်ပင်ပန်းပန်းလေ့ကျင့်လိုက်တော့ အ တိုတိုအတွင်းမှာပဲ တကယ်တိုးတက်လာတယ်၊ ထက်မြက်လာတ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလဲ အတော်ကျေနပ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ် ဒါဟာ ငါ့အထင်ပါ။ ဟိုမိစ္ဆာငါးကောင်လဲ ငါ့ဆီရောက်လာရော အထင်ကြီးမှုတွေဟာ အားလုံးပျောက်ကွယ် ကုန်တော့တာပဲ၊ နေ တဆိုတာ နောင်မှပဲရတတ်တယ်၊ အရင်ကြိုရနေတယ်ဆိုရင်လဲ နေ

တလို့ ဘယ်ခေါ်ပါတော့မလဲကွာ'

ကုလန်သည် လုစုယာကိုပြောရင်းမှ သူ့ဘာသာလည်း ညည်း ညူ ရေရွတ်နေတော့သည်။

လုစုယာသည် ဘာမျှ ဝင်မစွက်တော့ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နား ထောင်နေမိသည်။

❖ ❖ ❖

တစ်နေ့မှာ လူစိမ်းငါးယောက် ငါ့ဆီရောက်လာတယ်၊ ငါး ယောက်ဆိုကတည်းက ဘယ်သူတွေဆိုတာ မင်းတို့သိပြီပေါ့ကွာ၊ အဲဒီ မကောင်းဆိုးရွားကောင် ငါးယောက်ဟာ ငါနဲ့ သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင် ပါရစေလို့ လာပြီးစိန်ခေါ်ခဲ့ကြတယ်၊ ကဲ. . . မင်း စဉ်းစားသာ ကြည့် တော့၊ ငါက ပါရှားနိုင်ငံရဲ့ နံပါတ်တစ်သိုင်းသမားကြီးကွ၊ ပါရှား ဘုရင်ရဲ့ကိုယ်ရံတော်ချုပ်ကြီးကွ၊ တော်ရုံတန်ရုံလူဟာ ငါ့ကို ပခုံးချင်း ဘယ်ယှဉ်ရဲမှာလဲ၊ မော်တောင် မကြည့်ရဲကြဘူး'

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်ပြီး နားထောင်နေ၏။

'နောက်ပြီး. . . ငါက လုံ့ဟူစန်းတောင်ရသေ့တွေကို မခံချင် စိတ်နဲ့ သိုင်းပညာကို အပြင်းအထန်လေ့ကျင့်နေတဲ့လူ၊ အတော်လဲ တိုးတက်နေပြီလို့ ထင်နေတဲ့လူ၊ ကဲ. . . ဒီကောင်တွေ စိန်ခေါ်တာကို ငါက ဘယ်မှာငြင်းပယ်နိုင်မှာလဲ၊ ဒီလို အနုတ်စုတ် ဂုတ်စုတ်တွေက လာစိန်ခေါ်တယ် ဆိုတာကိုက ငါ့ကို စော်ကားသလိုဖြစ်နေတာပဲ

မဟုတ်လား'

'နောက်ပိုင်းတော့ သူတို့ဟာ အနုတ်စုတ်ဂုတ်စုတ်တွေ မဟုတ်တော့ဘူး ဆိုပါတော့'

လုစုယာက ဝင်၍ထောက်ပေးလိုက်၏။

'အေးပေါ့ကွာ၊ ဒီလိုပဲ ထင်ရတာပေါ့၊ သူတို့ဟာ ပါရှားသိုင်းလောကမှာ နာမည်ရှိတဲ့လူတွေမှ မဟုတ်ဘဲကွာ၊ နောက်ပြီး ငါ့လိုတိုင်းတစ်ပါးသွားပြီး တွင်ကျယ်ခဲ့ဖူးတဲ့လူတွေလဲ မဟုတ်လေတော့ ငါ့အနေနဲ့ သူတို့ကို အထင်သေးတာမမှားပါဘူး၊ မင်းသာ ငါ့နေရာရောက်ရင် ငါ့လိုပဲ မင်းလဲ သူတို့ကိုအထင်သေးမှာပါပဲ'

ထိုအခါ ဟွမ်ရီစုံက ဝင်၍ထောက်ခံ၏။

'ဒါမှန်ပါတယ်၊ ဆရာကြီးနေရာမှာ ကျွန်တော်ရောက်နေရင်လဲ ကျွန်တော်လဲ စိန်ခေါ်တာကို လက်ခံမှာပါပဲ၊ သူတို့နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ အခွေ အနေက ဖန်တီးလာတာကိုး'

ကုလန် ကျေနပ်သွား၏။

'ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထက်ဆုံးလို့ထင်နေတဲ့အချိန်မှာ ဒီကော တွေကို ဘယ်ရှောင်မိတော့မလဲကွာ၊ ငါ့ကို သက်သက်လာပြီး သိက္ခာ တာလို့ပဲ ထင်မိတာပေါ့၊ သူတို့ကိုလဲ လုံးဝ အထင်မကြီးခဲ့ဘူး နောက်တစ်ချက်ရှိသေးတယ်၊ မင်းတို့သိအောင် ပြောပြရမယ်၊ မွန် နန်းတော်မှာ ကိတ်အဲကျက်ရဲ့ ရာထူးက တကယ်မြင့်မြတ်တာကွ၊ ဘယ် သူမှ လုမယ့်သူမရှိဘူး၊ ကျင်းထုံလိုလူမျိုးက တစ်ယောက်တစ် ပေါ်လာတာပါ၊ ငါတို့ပါရှားပြည်မှာက အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်ရဲ့

ချုပ်နေရာ လိုချင်တဲ့လူတွေက အများသားကလား၊ တစ်နှစ်တစ်ခါ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတွေလုပ်ပေးရတယ်၊ ယခင့်ယခင်ကတော့ ကိုယ့်လာပြိုင်တဲ့ လူတွေကို ကိုယ်ကချည်း အနိုင်ယူခဲ့လေတော့ ဒီလူတွေကို မှုစရာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့စိတ်ကလဲ ရှိနေတယ်'

'အင်း. . . ဒါက ပုထုဇဉ်လူသားတွေရဲ့သဘာဝပါပဲဗျာ၊ ဆရာကြီးကုလန်မှ ထူးခြားပြီး ဒီစိတ်ရှိနေတာမဟုတ်ပါဘူး'

ကုလန်သည် ဟွမ်ရီစုံကိုသဘောကျသွား၏။ ဟွမ်ရီစုံက သူ ကျေနပ်မှုရအောင် ဝင်ထောက်ပေးခြင်းမဟုတ်။

စိတ်ရင်းသဘောရင်းအတိုင်း ထောက်ခံနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူနားလည်သည်။

'ဟွမ်ရီစုံ၊ မင်း ငါ့ကိုနားလည်မှုရှိတဲ့အတွက် ငါဝမ်းသာပါတယ်၊ ကဲ. . . အဲဒီလို ဘဝင်မြင့်ပြီး သူတို့ရဲ့စိန်ခေါ်မှုကို လက်ခံလိုက်တဲ့ အခါမတော့ ငါ ဘာဖြစ်သွားသလဲ လုစုယာ'

လုစုယာ ပြုံးလိုက်၏။

'ခင်ဗျားရဲ့ စကားအသွားအလာအရ ခင်ဗျား ရှုံးရုံ့ကလွဲပြီး ဘာရှိတော့မှာလဲ' ဟု လုစုယာစိတ်ထဲက ပြောမိသည်။ သို့သော် စကားချက်အပြည့်ဖြင့်ပြောနေသူအား စိတ်မထိခိုက်စေလိုသဖြင့် ထိုစကားကို မပြောတော့ပေ။

'ဘာဖြစ်သွားသလဲဗျာ၊ ခင်ဗျား ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြောမှ ကျုပ်တို့ သိခွင့်ရမှာပါ'

လုစုယာက ဒါပဲပြောလိုက်သည်။

ကုလန်က စိတ်မကောင်းသောလေသံဖြင့် ပြောဏ်။

'အရှုံးလေကွာ. . . အရှုံးပေါ့၊ အောင်နိုင်ခြင်းရဲ့တစ်ဘက်မှာ ရှုံးနိမ့်ခြင်းဆိုတာ ရှိသကွ'

ထိုအခါ ဟွမ်ရီစုံက ဝင်ထောက်ပြန်သည်။

'တကယ်တော့ ဆရာကြီးအနေနဲ့ ဒီအရှုံးကိုခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ ကောင်းပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဆရာကြီးဟာ ရှုံးနိမ့်ပွဲတွေ တွေ့ဖူးသလို အောင်ပွဲတွေလဲ ရဖူးခဲ့တာမဟုတ်လား၊ လောလော ဆယ် မကြာခင်ကလေးတင်ပဲ လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့တွေကို ရှုံးနိမ့်ဖူး ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား'

'မတွေ့ဘူးကွဟွမ်ရီစုံ၊ မတွေ့ဘူး။ လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့တွေကို ငါက အထင်သေးထားတာ မဟုတ်ဘူး။ အရှုံးအနိုင်ကို ကြိုတင်ခန့်မှန်း ထားတာ မဟုတ်ဘူး။ ရှုံးနိုင်သလို နိုင်လဲ နိုင်နိုင်တယ်၊ ဟိုမိစ္ဆာကောင် ကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ငါက ဒီကောင်တွေကို စာရင်းထဲ ထည့် တွက်ထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ကယ်တိုက်ခိုက်ကျတဲ့အခါကျတော့မှ ငါအမှားကြီးမှားပြီဆိုတာ သိရတော့တယ်'

လုစုယာက လေးလေးနက်နက်ဝင်မေးဏ်။

'သူတို့က လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့တွေထက်များ သာနေလို့လား ဗျာ'

ကုလန်က ခေါင်းညိတ်ဏ်။

'သူတို့ဟာ တစ်ဦးချင်း သိုင်းပညာ အတော်ထက်မြက်ကြတယ် အဲ. . . ပူးတွဲတိုက်ခိုက်တဲ့အခါကျတော့လဲ လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့

တွေရဲ့ ပိုးခင်းကိုးကွက်ထက် သာပြန်ရော၊ သူတို့က တယ်ပြီးအချိတ် အဆက်မိတာကိုး။ လူငါးယောက်တိုက်တာဟာ တကယ် တစ်စိတ် တစ်ဝမ်းတည်း ရှိတယ်၊ ငါးယောက်က တိုက်နေတာလို့ မထင်ရဘူး။ လူတစ်ယောက်ထဲက တိုက်နေတာလို့ ထင်မှတ်ရတယ်'

'ဒီလောက်တောင်ပဲလားဗျာ'

'အေး. . . ငါက ဒီလောက်ပဲပြောတတ်လို့ကွ၊ ငါပြောသလို မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ငါက ဘာဖြစ်လို့ သူတို့ကိုရှုံးရမှာလဲကွာ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ တတ်နိုင်ရင် ငါက ဒီကောင်တွေကိုအစိမ်းလိုက် ဝါးစား ချင်တယ်၊ အေး. . . တကယ့်အဖြစ်အပျက်ကတော့ ဒီကောင်တွေက ငါ့ကို အစိမ်းလိုက်ဝါးစားဖို့ လိုက်ရှာနေကြတာကွ'

ကုလန် နောက်ပြောင်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။ တကယ် လေးနက်စွာ ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဒီလူတွေအကြောင်း ခင်ဗျား တစ်ခါမှမကြားဖူးဘူးနော်'

'မကြားဖူးဘူးကွ၊ ငုပ်ကောင်တွေ ဆိုပါတော့ကွာ၊ အဲဒီနေရာမှာ မင်းတို့ တရုတ်ပြည် သိုင်းလောကက စကားတစ်ခွန်း သိပ်မှတ်သား ရကောင်းတယ်၊ တောင်ထိပ်တစ်ခုထက်မြင့်သော အခြားတောင် ထိပ်သည် အမြဲရှိတယ်' ဆိုတဲ့ စကားလေ ပါရှားမှာလဲ ကုလန်ဆိုတဲ့ တောင်ထိပ်ထက်မြင့်တဲ့ အခြားတောင်ထိပ်တွေ ရှိနေတာပါပဲကွာ'

ကုလန်၏အသံသည် ပြောရင်းတိမ်ဝင်သွားသည်။ သူစိတ် ထိခိုက်နေသည်မှာ သိသာလှပါသည်။ ကုလန်၏ ခံစားမှုကို မျှဝေခံစား နိုင်ကြသဖြင့် လုစုယာ၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီစုံတို့မှာ နိမ့်ကျဆုံး

ရှုံးလာသော သိုင်းသမားဟောင်းကြီး၏မျက်နှာကိုသာ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ငေးကြည့်နေမိကြတော့သည်။

ဩော်. . . သူ့ဘဝ၏ အတက်အကျကား သံဝေဂယူဖွယ် ကောင်းလှချေတကား။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၈၉)
ပါရှားပြည်သား၏ လက်ဆောင်

လုစုယာတ ခပ်တိုးတိုးမေးမြန်းသည်။

'ဒါနဲ့ပဲ ခင်ဗျားဟာ စံတော်အိမ်ကပြေးပြီး ဒီမြေအောက်ခန်းကို ရောက်လာခဲ့ရရော ဆိုပါတော့ဗျာ၊ ဟုတ်လား'

'ပြောမယ်လေ ပြောမှာပေါ့၊ အမှန်အတိုင်းပြောရရင်တော့ ပူတို့ဟာ ငါ့လိုရာထူးကိုရသွားရင် ပြီးသွားတာပဲပေါ့၊ ငါ့အသက်ကို ရန်ရှာဖို့ မလိုတော့ဘူးပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီမိစ္ဆာကောင်တွေက ဒီလို ဝဘောမထားကြဘူးကွ၊ မီးနဲ့ရန်ကို အကြွေးမထားရဘူး၊ အကြွင်း အကျန် မထားရဘူးဆိုတဲ့ထုံးကို နှလုံးမူတယ်ကွ၊ ငါက သူတို့ကို အထင်သေးသလောက် သူတို့က ငါ့ကိုအထင်မသေးဘူး၊ ငါ လူ့လောကထဲက ပျောက်သွားမှဖြစ်မယ်လို့ ယူဆထားကြတာကွ'

'အင်း. . . တကယ့်လူတွေပါပဲ၊ ကျုပ်တို့စိတ်နဲ့ကတော့ ဆန့် ကျင်ဘက်ပဲ'

'အေး. . . အဲဒါကြောင့်မို့ မင်းမှာ အလုပ်ပိုတွေ လုပ်လုပ်နေရတာပါ၊ သူတို့ကတော့ ပြတ်တယ်၊ ငါ့ကိုအနိုင်တိုက်ပြီးတာနဲ့ သူတို့ဟာ ငါ့စံအိမ်တော်ကို အပိုင်စီးလိုက်ကြတယ်၊ ငါ့ရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုအားလုံးကို သိမ်းယူတယ်၊ ရွှေငွေရတနာပစ္စည်း အားလုံးပဲပေါ့ကွာ၊ သူတို့ဟာ ပါရှားဘုရင်ဆီဝင်ပြီး သူတို့က ငါ့ကိုအနိုင်ရကြောင်း လျှောက်ထားကြတယ်၊ အဲဒီတော့ ငါ့မှာ ခွေးလေးကြွမ်းပိုးလို ဒီနေရာကိုပြေးလာခဲ့ရတာပေါ့'

'ဒီမြေအောက်ခန်းကို ခင်ဗျား ကြိုတင်လုပ်ထားတယ် မဟုတ်လား၊ တစ်နေ့ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျား မျှော်လင့်ထားတာပေါ့ ဟုတ်လား'

ကုလန်က ခေါင်းကို သွက်သွက်ခါယမ်း၏။

'ဘုရားစူးပါစေရဲ့ကွာ၊ ငါ ဒီလို ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးရလိမ့်မယ်၊ ခွေးလေးကြွမ်းပိုးလို လွင့်ထွက်သွားရလိမ့်မယ်လို့ တစ်ခါမှ မတွေးဖူးပါဘူးကွာ၊ အဲဒီမြေအောက်အိမ်ဟာ ငါ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးက လိုရမယ်ရ လက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့အိမ်ပါ၊ အဲဒီတုန်းကတော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆပဲ လက်ခံခဲ့တာပါ၊ အခုတော့ တကယ့် ငါ့ရဲ့လုံခြုံရေးစခန်း ဖြစ်နေပါပြီ'

'ကျုပ်ယုံပါတယ်လေ၊ ခင်ဗျားမှာ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင်းတွေတော့ ရှိဦးမယ်လို့'

'ငါ့ကို ဒီအိမ်ပေးခဲ့တဲ့မိတ်ဆွေက သိုင်းသမား မဟုတ်ဘူး သာမန်ချမ်းသာတဲ့ လူတစ်ဦးပါ၊ ပထမပိုင်းတုန်းကတော့ ငါဟာ

မကောင်းဆိုးဝါး မိစ္ဆာငါးကောင်ကို ဘယ်လို ပြန်လက်စားချေရမလဲလို့ စဉ်းစားခဲ့တယ်၊ ငါဟာ မင်းတို့ထင်သလို တစ်ခါမှုတာနဲ့ အမြီးကုတ်ပြေးတဲ့ခွေး မဟုတ်ခဲ့ရပါဘူး၊ ဒါကြောင့်လဲ ငါ့ကို လက်စတုံးမလုပ်လိုက်ရတဲ့ မိစ္ဆာငါးကောင်က ငါ့ကို ခုလို တရကြမ်းလိုက်ရှင်းနေတာပဲပေါ့'

'ဩော်. . . ခင်ဗျားက ပြန်တိုက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့သေးတာကိုး'

'ပြန်တိုက်ခဲ့သေးတာပေါ့၊ ငါ့အတွက် တစ်ခုဆိုးသွားတာက ကောင်တွေဟာ အတော် အကွက်မြင်ကြတယ်ဆိုတာပဲ'

'သူတို့က ဘာတွေများ လုပ်သွားသေးလို့လဲ'

'ငါ့လက်အောက်က သိုင်းသမားတွေကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ကြတယ်ကွ၊ ငါ့ရန်ဟာ မအေးဘူးဆိုတာ သူတို့သိတယ်၊ ငါ့လက်အောက်က တပည့်တပန်းတွေဟာ ပါရှားနန်းတော်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတယ်၊ သူတို့က ငါ့ကို အုပ်စုနဲ့အနိုင်ယူတော့ ငါကလဲ အုပ်စုနဲ့ အနိုင်ယူဖို့ တစ်နည်းတစ်လမ်း ကြံစည်ရတော့တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က ပက်ဦးသွားတယ်၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့စိတ်လဲရှိတော့ ငါ့လူတွေအားလုံး အသတ်ခံလိုက်ရတယ်'

'ကျွတ်. . . ကျွတ်. . . ကျွတ်၊ တကယ်ရက်စက်တာပဲကိုး၊ ဘယ်နှစ်ယောက်တောင် အသတ်ခံလိုက်ရသလဲ'

'စုစုပေါင်းသုံးဆယ်၊ ငါ့လူတွေကို ကိုယ်ရံတော်သုံးကျိပ်လို့ ခေါ်ကြတယ်၊ ငါက ကိုယ်ရံတော်ချုပ်ပေါ့ကွာ၊ ကိတ်အာတျက်နဲ့ ပင်ဆင်ပါပဲ၊ ကိုယ်ရံတော်သုံးကျိပ်ကို ရှင်းပြီးတာနဲ့ ပါရှားတစ်ပြည်

လုံးမှာရှိတဲ့ ငါ့ကိုထောက်ခံတဲ့သိုင်းသမားတွေကို ရှင်းပစ်တာပဲ၊ ငါ နှိမ့်ပါးကျုံ့သွားပြီးတဲ့ ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်းမှာ ငါ့ကို လေးစား ကြည်ညိုတဲ့သိုင်းသမားပေါင်း ခြောက်ဆယ်ကျော် သေဆုံးခဲ့ကြ ရတယ်'

'ဘုရားရေ. . . ဒီလူတွေက စနစ်တကျ စီစဉ်ထားတာကွ ဘာပြီးရင် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကြိုတင်စီစဉ်ထားတာ၊ ငါမှားတာ တော့ အများကြီးပေါ့ကွာ၊ တစ်. . . သူတို့ကို သိုင်းပညာနဲ့ပတ်သက် ပြီး လုံးဝအထင်သေးခဲ့တယ်၊ နှစ်. . . သူတို့ဟာ ငါ့လူတွေကို စနစ် တကျ ဖြိုခွင်းမယ်လို့ လုံးဝ မထင်ခဲ့ဘူး၊ အဲဒီ နှစ်ချက်စလုံး ငါ အမှား ကြီးမှားခဲ့လေတော့ ငါဟာ သူတို့ကို လုံးဝပြန်မလှန်နိုင်တော့ဘူး ကိုယ့်အသက်ဘေးက လွတ်အောင်တောင် မနည်းပြေးနေရတယ် အခု -ဒီစခန်းလေး ရှိနေပေလို့ပဲ၊ ဒီစခန်းလေးသာမရှိရင် ငါ သေတာ ကြာပြီ'

လုစုယာ ညည်းညူလိုက်သည်။

'အင်း. . . ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းပဲပေါ့ဗျာ၊ ကံမ သံတိုင်အိမ်ဆောက်တော့ ကံမှောက်လျှင်ကျိုးဆိုတဲ့ စကားတော ရှိသေးတာပဲ'

ကုလန်မှာ ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး ထိုင် သည်။

သူ စကားများစွာပြောခဲ့သည်။

သူ မောသွားဟန်တူသည်။

တကယ်တော့ သူ စိတ်မောခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

'အင်း. . . အဲဒီနေရာမှာတော့ ငါ့ဆရာတော်ဟာ အင်မတန် မှန်တယ်၊ သူဟာ သိုင်းလောကထဲမှာ ရှင်သန်လာပေမယ့် သူထိပ်ဆုံး ရောက်တဲ့အခါမှာ သိုင်းလောကကို ရှောင်ခွာတော့တာပေါ့၊ ဘယ်သူ စိန်ခေါ်ခေါ် သူဂရုမစိုက်ဘူး၊ ကိုယ့်အလုပ်ပဲ ကိုယ်လုပ်တယ်၊ အခု သူ သိုင်းလောကထဲပြန်ဝင်လာတာကလဲ သိုင်းပညာကြောင့်မဟုတ် ဘူး၊ မွန်ဂိုတွေကို တရုတ်မျိုးချစ်တွေတော်လှန်တဲ့အခါ အကူအညီ ပေးဖို့ပဲ ဖြစ်ထယ်'

လုစုယာသည် သိုင်းလောက သံသရာလည်ပတ်ပုံကို စဉ်းစား ရင်း ထန်တိုဆရာတော်၏ စိတ်ပိုင်းဖြတ်နိုင်ပုံကို ချီးကျူးမိလေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ကုလန်က ဆတ်ခနဲ ခေါင်းမော့လိုက်သည်။

ကုလန်၏အပြုအမူမှာ ထူးခြားသဖြင့် လုစုယာတို့အားလုံး တအံ့တဩ လှမ်းကြည့်မိလိုက်ကြသည်။

ကုလန်က. . .

'လုစုယာ၊ ငါဟာ မင်းအပေါ်မှာ ဘယ်တုန်းကမှ အကဲဖြတ် မမှားခဲ့ဘူးကွ'

လုစုယာ ဘာပြောရမည်နည်း။

လူတိုင်းလူတိုင်း ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် အကဲဖြတ်နိုင်သည်ပဲ။

တစ်ဦးတစ်ယောက်၏စိတ်ထဲ ကျိတ်၍အကဲဖြတ်မှုကို မည်သူ တားမြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။

'ဒါကတော့ ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်းပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကို ကောင်းသည်လို့ အကဲဖြတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်လို့ အကဲဖြတ်သည်ဖြစ်စေ ကျုပ်က အဲဒီလူကို အပြစ်မတင်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်လဲ ဒီလိုပဲ သူများကို အကဲဖြတ်ခဲ့တာပဲကိုး'

'မင်းလိုပြည့်ဝတဲ့လူကတော့ ဒီလိုပဲသဘောထားတာပေါ့၊ ငါဟာ မင်းကိုတွေ့ကတည်းက လူတော်လူကောင်း သူရဲကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့တယ်ကွ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ'

'မင်းမှာ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိတယ်ဆိုတာလဲ ငါ သံသယမရှိဘူး၊ မင်းနဲ့တိုက်ခိုက်ရမှာကိုပဲ ငါမလိုလားခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခြေအနေအရ တိုက်ခိုက်ရတာကိုတော့ ဘယ်ရှောင်လွှဲနိုင်ပါ့ မလဲကွာ'

'ဒါကို ကျုပ်လဲသဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျောက်စိမ်းကျေရာ တံဆိပ်တော်မြေပုံအတွက် တိုက်ကြခိုက်ကြရတာကတော့ တာဝန်ဝတ္တရားသဘောမျိုး ဖြစ်နေတာကိုး၊ ခင်ဗျားကလဲ ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား၊ သည်တော့ ပြီးရောပေါ့ဗျာ၊ ဘာစိတ်မကောင်းစရာဖြစ်ဖို့ လိုတော့မလဲ'

'မင်းနဲ့ငါ တိုက်ခိုက်ဖို့ကို မလိုတော့ဘူး'

'ဗျာ. . . ဘယ်. . . ဘယ်လိုဗျ'

လုစုယာ တုန်လှုပ်စွာမေးလိုက်၏။

ထိုမြေပုံတစ်စိတ်မရလျှင် သူ့အဖို့ အကြီးအကျယ်ဒုက္ခရောက်ဦးမည်။

'မင်းနဲ့ငါ တိုက်ခိုက်ဖို့မလိုတော့ဘူးလို့ ပြောတာကွ၊ ငါ မင်းနဲ့ မတိုက်ခိုက်တော့ဘူး'

'ဘာ. . . ဒါ. . . ဒါတော့'

'ဒါတွေ ဘာတွေလုပ်မနေနဲ့'

ကုလန်သည် သူ၏အတွင်းအိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို နှိုက်ယူပြီး လုစုယာထံထိုးပေးလိုက်၏။

❖ ❖ ❖

'ရော့. . . လုစုယာ'

လုစုယာမှာ အံ့ဩလွန်းသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေတော့၏။

ကုလန်ပေးနေသည့်အရာမှာ စက္ကူဝါကလေးတစ်ဖြတ် ဖြစ်သည်။

ထိုစက္ကူဝါကလေးမှာ ကုလန်ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်ရပေမည်။

'ရော့. . . ယူပါကွ၊ လုစုယာ'

လုစုယာ လက်မလှမ်းမိပေ။ ငေးကြည့်နေမိသည်။ လုစုယာ မည်မျှအံ့ဩနေသည်ကို ဘွန်တီမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီစုံတို့ ရိပ်မိသိရှိကြသည်။

'လုစုယာ မင်းဟာ ငါ့ဆီကဘာမှ မမျှော်ကိုးဘဲနဲ့ ငါ့ဘေးရန်တွေကို ကာကွယ်ပေးဖို့ ကတိပြုခဲ့တယ်၊ ဘယ်လိုလူမျိုးက ငါ့ကို အခုလိုကူညီမှာလဲကွ၊ မင်းလို စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိတဲ့လူကသာ ငါ့ကို ခုလိုကူညီမှာပေါ့၊ တကယ်လို့ လုံဟူစန်းတောင်က ရသေ့တွေသာ မင်းနေရာမှာ ရောက်ကြည့်စမ်းပါလား၊ အခုလို ငါဖြစ်နေတာကို တွေ့ရင် သိပ်သဘောကျမှာပေါ့၊ ငါ့လည်ပင်းကို မလှီးမဖြတ်ဘဲနဲ့ ငါ့ဆီက မြေပုံကိုယူသွားရင် ကံကောင်းပဲ'

လုစုယာက ခေါင်းခါ၏။

'ဟင့်အင်း၊ သူတို့ ဒီလောက်ယုတ်မာမယ် မထင်ပါဘူးဗျာ'

ဘွန်တိမ်စန်းက. . .

'နောင်ကြီးလုစုယာ၊ ဒီလိုမပြောနဲ့လေ၊ သူတို့ကို အသက်ကယ်တဲ့ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင် ကန္တာရငှက်တွေကိုတောင် သူတို့ဘာလုပ်ခဲ့ကြသေးသလဲ၊ နောင်ကြီးကုလန်က သူတို့ ကျေးဇူးရှင်မှမဟုတ်ဘဲ၊ နောင်ကြီးကုလန်ပြောသလို ဝမ်းသာအားရ လည်ပင်းကိုလှီးပြီး မြေပုံကိုယူကြမှာပါ'

လုစုယာ နှုတ်ပိတ်သွားသည်။

'ငါဟာ မင်းကို သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ မြိန်ရာဟင်းကောင်းခင်ရာဆွေမျိုးဆိုတာ သိပ်မှန်တယ်၊ ငါ့အမျိုးတူ ပါရှားပြည်သားတွေက ငါ့ခေါင်းကိုဖြတ်ဖို့ ကြံနေတဲ့အချိန်မှာ ငါနဲ့မျိုးမတူတဲ့ ဟန်တရုတ်တွေက ငါ့အသက်ကိုကယ်ဖို့ စိတ်ပါလက်ပါ ရှိနေကြတယ်၊ ဒီတော့ ငါက ဘာမဟုတ်တဲ့ မြေပုံကလေးတစ်စိတ်ကို မက်မောနေရတော့မှာလား၊

ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို ငါ မယူလိုတော့ဘူး၊ မင်းကိုပေးဖို့ ငါဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီ၊ စောစောက ငါခေါင်းငိုက်စိုက်ချနေတာဟာ ငါ့အဖြစ်ကိုတွေးပြီး ဆွေးနေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ တံဆိပ်တော်ကို မင်းလက်ထဲ အပ်သင့် မအပ်သင့် စဉ်းစားနေတာပါ၊ တကယ်တော့ ငါဟာ မင်းဟို့ဟန်တရုတ်တွေရဲ့ပစ္စည်း၊ နောက်ပြီး မင်းဟာ ဒီတံဆိပ်တော်ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက်သုံးမယ့်လူ မဟုတ်ဘူး'

'ငါသိထားသလောက် မင်းဟာ ဒီတံဆိပ်တော်ကို တရုတ်မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့လက်ထဲကို ထည့်မှာ အသေအချာပဲ၊ အဲဒီ ခေါင်းဆောင်ဟာ တရုတ်ကောရာင်ဖြစ်လာမှာ မုချပဲ၊ အဲဒီ ကောရာင်ဆီမှာ မင်း ဘာရာထူး ရာခံမှ မမျှော်ကိုးဘူးဆိုတာလဲ ငါသိတယ်၊ မင်းအဖေသိမ်းဆည်းခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းကို ပြန်ရှာယူတာပဲ၊ သဘာဝကျပါတယ်၊ ငါကတော့ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ တံဆိပ်တော်ကို မင်းလက်ထဲပေးလိုက်ပြီ၊ ရော့. . . မြေပုံကိုယူပါ'

လုစုယာသည် မြေပုံကို လှမ်းမယူပေ။

'နောင်ကြီးကုလန်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်ဟာ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သိကျွမ်းခဲ့ရတယ်၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဘာဖြစ်လို့ကူညီတာလဲဆိုတာကော သိရဲ့လား'

'မင်း. . . ငါ့ကိုခင်လို့ပေါ့'

'ဟင့်အင်း. . . မဟုတ်ပါဘူး'

'ဘုရားရေ မင်း ငါ့ကို မခင်မင်ဘူး၊ ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ များ သက်သက်မဲ့ကူညီနေရတာလဲကွာ၊ ငါ့လည်ပင်း လှီးလိုက်ရင် ပြီးတာပဲပေါ့'

'မခင်မင်တာနဲ့ပဲ လည်ပင်းလှီးရတော့မှာလားဗျာ၊ ကလေး ကလား စကားတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို မခင်မင်ဘူး၊ လေးစားတယ်၊ လေးစားတာပဲရှိတယ်၊ အဲ. . . လေးစားတယ်ဆိုတာ ခင်မင်တာထက် ပိုပြီးတော့များ အဆင့်မြင့်မလားတော့ မသိဘူးပေါ့ ဗျာ'

ကုလန်မှာ ကြက်သီးထသွား၏။ စိမ်းပြာသော မျက်လုံးများမှ မျက်ရည်များကျလာသည်။

ကုလန် မျက်ရည်လည်ခဲ့ပါသည်။

သူသည် အင်မတန် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခဲ့သူ မဟုတ်ပါလား။

'ခင်ဗျားဟာ တရုတ်ပြည်သား မဟုတ်ဘဲ တိုင်းတစ်ပါးသား ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ကျုပ်စိတ်ဝင်စားတယ်၊ ဆက်ဆံကြည့်တော့ ခင်ဗျား ဟာ သိုင်းပညာကောင်းတယ်၊ ရဲဝံ့တယ်၊ ကတိတည်တယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို သူရဲကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ကြည်ညိုခဲ့တာ ပေါ့'

'မင်းလဲ သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲကွာ'

ကုလန်က တုန်ယင်စွာပြော၏။

'ငါ့ကို သူရဲကောင်းလို့သတ်မှတ်ထားတာက မင်းအချိန်ရွေး သွားတယ်၊ အခု သူရဲကောင်းကြီးကြောက်နေပြီ၊ ဒီလို လူကြောက်ကြီး

ကလဲ သူရဲကောင်းဖြစ်နိုင်တာပဲလားကွာ'

ကုလန်က ဝမ်းပန်းတနည်းဆက်ပြော၏။

လုစုယာက. . .

'သူရဲကောင်းတိုင်းမှာ အကြောက်တရားမရှိဘူးလို့ ဘယ်သူက ပြောသလဲ'

ကုလန်၏မျက်စောင်းများ ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် ဖြစ်လာ၏။ လုစုယာ ဆက်ပြော၏။

'သူရဲကောင်းလဲ လူသားပဲ၊ အကြောက်တရားရှိတာပေါ့၊ ကျုပ် ကြောက်တာတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ဖွင့်မပြောပါဘူး။ အဲဒါကလဲ ကျုပ်ကို လူကြောက်လို့ အများကထင်သွားမှာကို ကြောက်လို့ပဲ၊ ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ရယ်စရာ မကောင်းဘူး လား'

ကုလန်က လုစုယာကို လေးစားစွာကြည့်လိုက်၏။

လုစုယာက. . .

'နောင်ကြီးကုလန်၊ ခင်ဗျားကြောက်တာက အခြေအနေတစ်ခု ကြောင့်ပါ၊ ဒီတစ်ချက်ထဲနဲ့ ခင်ဗျားကို သူရဲကောင်းစာရင်းက မပယ် ဖျက်နိုင်ပါဘူး၊ အဲ. . . ကျုပ်ကတော့ မပယ်ဖျက်ပါဘူး၊ ကျုပ်ဟာ သူရဲကောင်းတွေကို လေးစားတယ်၊ ကြည်ညိုတယ်၊ ခင်ဗျား အခက် အခဲ တွေ့နေတဲ့အချိန်မှာ ကျုပ်ကူညီမယ် ကူညီချင်တဲ့ဆန္ဒရှိတယ်၊ ခင်ဗျားဆီက ဘာအကျိုးကျေးဇူးမှ ကျုပ်မမျှော်ကိုးပါဘူး'

'ဒါတွေကိုငါသိပါတယ် ညီလေးရာ'

အေးလေ. . . ဒါဆို သိတဲ့အတိုင်းထားပေါ့၊ မြေပုံကိုတော့ ကျုပ်တို့သဘောတူထားတဲ့ စည်းကမ်းနည်းလမ်းအတိုင်း ရယူပိုင်ဆိုင်ကြတာပေါ့၊ မကောင်းဘူးလား'

ကုလန်သည် ပထမဆုံးအကြိမ် ရယ်မောလေတော့၏။

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . လုစုယာ၊ အဲဒါကြောင့် မင်းခက်နေတာပေါ့၊ တကယ်တော့ မင်းဟာ ရှေးရိုးစဉ်လာသမားပဲ၊ လွယ်လွယ်ရောက်နိုင်တဲ့ ပန်းတိုင်ဆီကို ဘာဖြစ်လို့ ဝက်ပါထဲက ဖြတ်သွားချင်နေရတာလဲ၊ မင်းရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ၊ မင်းအဖေ သိမ်းထားပစ်ခဲ့တဲ့တံဆိပ်တော် ရဖို့ပဲမဟုတ်လား၊ မင်းအနေနဲ့ ဘာမှ စိတ်ထဲမှာ ကသိကအောက်ဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး၊ ငါနဲ့ မတိုက်ရတဲ့ အတွက်လဲ ဝမ်းနည်းစရာ မရှိပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းဟာ ငါနဲ့တိုက်ရမယ့်အစား ငါ့ရန်သူငါးယောက်နဲ့ အသက်လုတိုက်ရတော့ မှာမို့လို့ပဲ၊ သူတို့နဲ့တိုက်တာဟာ ငါ့ကိုတိုက်တာထက် ဆယ်ဆ ခက်မယ် ဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်ပါ လုစုယာ၊ မင်းတို့ ဒဏ်ရာရသွားရင် တောင် ငါ့အတော် စိတ်ချမ်းသာမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သဘောပေါက်ပြီ လား လုစုယာ'

လုစုယာ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကို တကယ်သတိရှိအောင် သတိပေးနေတာပဲကိုး၊ မှန်တယ်ဗျာ၊ စောစောက ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျား ရန်သူတွေကို အရမ်းအထင်သေးနေတာဗျ၊ ဒါပေမယ့် ခုတော့ ပြောင်းလဲသွားပါပြီ၊ သူတို့ကို ပေါ့ပေါ့ဆဆသဘောမထားတော့ပါဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့

မြေပုံကိုလဲ ပြန်သိမ်းထားလိုက်ပါဦး၊ ခင်ဗျားရန်သူတွေကို နိုင်ဖို့ မနိုင်ဖို့ ဆိုတာ အသေအချာမပြောနိုင်သေးတော့လဲ မြေပုံကို အရင်ယူမထားချင်သေးဘူး'

ကုလန် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးနောက် မြေပုံကို သူ့ရင်ဘတ်အတွင်းအိတ်ထဲ ပြန်လည် ထိုးသွင်းသိမ်းဆည်းလိုက်လေတော့၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၉၀)

ရန်သူများကို စောင့်ဆိုင်းခြင်း

ဟင်းခပ်အမွှေးအကြိုင်ရနံ့များကြောင့် ဟင်းလျာများ၏ရနံ့များသည် မြေအောက်ခန်းထဲ၌ ထိုင်နေကြသော လုစုယာတို့ အုပ်စုနှင့်တကွ ကုလန်ကိုပါ အူတကြွတ်ကြွတ်ဆာလောင်လာစေတော့၏။

ဘွန်လူအောသည် အားလုံးကို ဒိုင်ခံချက်ပြုတ်ပေး၏။ စန်းအော်က တောက်တိုမယ်ရကူညီမှုပေးသည်။

ကုလန်က ဘွန်လူအောတို့ရှိမည့်ဘက်သို့လှမ်းကြည့်၏၊ လုစုယာ ပြုံးလိုက်သည်။

အိမ်ရှင်ကုလန်သည် ဧည့်သည်များကို ဧည့်ဝတ်ပြုစုရန်ထက် သူ့ဝမ်းက ပိုဆာလောင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း လုစုယာ ကောင်းစွာသိသည်။

ထို့ကြောင့် စကားဝိုင်းကိုခေတ္တရပ်လိုက်ရ၏။

'ညီမလေးတို့ စားသောက်လို့ရနိုင်ပြီလား'

'ရပြီ ရပြီ၊ အားလုံးစားနိုင်ပါပြီ'

ဘွန်လူအော၏အသံ။ ဘွန်လူအောကား လွန်စွာမိန်းကလေး

ပီသ၏။ ဓားကိုင်သောလက်သည် ယောက်မကိုလည်း ကိုင်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

လုစုယာမှာ လွန်စွာကြည်နူးမိလေ၏။ စွမ်းစုံရသော ချစ်သူအတွက် လုစုယာ ကြည်နူးမိသည်မှာ အဆိုးမဆိုသာပါ။

မကြာမီ ဘွန်လူအောနှင့် စန်းအော်တို့သည် ဟင်းလျာပန်းကန်များနှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ရှေ့ခန်းသို့သယ်ယူလာလေတော့၏၊ သုံးခေါက်မျှသယ်ယူပြီးသောအခါ လူခြောက်ယောက် အလျှံပယ်စားနိုင်သည့်စားပွဲကြီးသည် အဆင်သင့်ဖြစ်လာလေတော့၏။

ကုလန်က ဘွန်လူအောနှင့်စန်းအော်တို့ကို ကြည့်ကာ အားနာစကားဆိုသည်။

လုံမလေးတို့သာ မပါလာလို့ကတော့ ကျုပ်ဟာ အိမ်ရှင်ဝတ္တရားကို ပြည့်စုံမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ အင်း. . . ခုလဲ ဧည့်သည်တွေက ချက်ပြုတ်ပြီး အိမ်သည်ဖြစ်တဲ့ကျုပ်ကို ပြန်ဧည့်ခံသလိုဖြစ်နေပါပြီ'

'ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်၊ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်မတို့အုပ်စုဟာ ရှင်နဲ့မတွေ့ရရင် ဘယ်လိုမှ ဒီလို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာစားနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဘွန်လူအောက ကုလန်ဖြေသာအောင် ဝင်ပြောသည်။

စန်းအော်က. . .

'ကျွန်မတို့ ဖြစ်သလိုစားနေရတာ ရက်သတ္တတစ်ပတ်လောက်ရှိနေပြီရှင့်၊ ခုမှ လူလိုသူလိုစားရတော့တယ်'

စန်းအော်သည် စကားဆုံးသည်နှင့် ပလုပ်ပလောင်း စားလေတော့၏။

လုစုယာက ဘွန်တိမ်စန်းအား. . .

'နောင်ကြီးဘွန်တိမ်စန်း၊ ဟောဒီကောင်မလေးနဲ့လက်ထပ်ပြီ
ရင်တော့ ခင်ဗျား အတော်ထိန်းရလိမ့်မယ်၊ သူ့စားကို အမြဲတမ်းသိမ်
လိုသလို သူ့ပါးစပ်ကိုလဲ အမြဲတမ်းထိန်းသိမ်းပေးရလိမ့်မယ်၊ နောင်ကြီး
ဘွန်တိမ်စန်း'

'ဩော်. . . သူတို့က ချစ်သူကြင်သူတွေကိုး'

ကုလန်က စားရင်းသောက်ရင်းမှတ်ချက်ချ၏။

စန်းအော်က လုစုယာနှင့်ဘွန်လူအောကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း

'ကျွန်မတင်မကဘူး၊ သူတို့လဲ ချစ်သူကြင်သူတွေပဲ၊ အဲဒါကော
ရှင် မသိဘူးလား'

ထိုအခါ ကုလန်က အစားအသောက်များ ပလုပ်ပလောင်း
လျှက် တဟားဟားရယ်လေတော့၏။

ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . လုစုယာ မင်းတို့ဒီလိုကိုး၊ အ
ဖြစ်လို့ ငါ့ကို စောစောကမပြောတာလဲ'

လုစုယာ ရှက်ပြုံးပြုံးရင်း. . .

'ဒါ ဘာမှမဆန်းပါဘူးဗျ၊ ကျုပ်တို့မိဘတွေက ဒီအတိုင်
လက်ဆက်ရမယ်လို့ စီစဉ်ပေးခဲ့တာကိုးဗျ၊ အားလုံး မိဘတွေအစီအ
ကို လိုက်နာတဲ့သဘောပါပဲ'

'ဟား - ဟား - ဟား - မင်းတို့အတွက်ကတော့ ကောင်းပါတ
ဒါမှ ရန်သူတိုက်တဲ့အခါ တစ်စည်းတစ်လုံးရှိတော့မှာပေါ့'

ထမင်းစားပွဲကား စိုပြည်လှ၏။ ဆာလည်းဆာလောင်နေ

သဖြင့် အားလုံးပင် မြိန်ရေယှက်ရေစားသောက်ကြလေသည်။

အတော်ကလေးစားသောက်ပြီးကြသောအခါ လူတိုင်းလိုလို
လက်နှေးလာကြ၏။

ထိုအခါ ဘွန်တိမ်စန်းက -

'နောင်ကြီးကုလန် စောစောက ခင်ဗျားရန်သူတွေကို မကောင်း
ဆိုးရွားတွေ၊ မိစ္ဆာကောင်တွေလိုပဲ ပြောခဲ့တယ်၊ အဲဒီနာမည်တွေပဲ ရှိ
သလား'

ကုလန်က ပလုပ်ပလောင်းစားနေရင်းမှ -

'ငါ့ကိုအကျိုးမပေးလို့ ငါက ရွတ်ချပြီးခေါ်တာပါ။ သူတို့နာမည်
က ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်တဲ့'

'နာမည်ကလဲ ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ'

စန်းအော်က မှတ်ချက်ချ၏။

'သူတို့နာမည်တင် ဆန်းတာမဟုတ်ဘူး၊ သိုင်းပညာပါ ဆန်းတာ
လုံမလေးရဲ့'

'ဘယ်လောက်များ ဆန်းမှာလဲ၊ ရှင်တို့ပြောနေတာတွေကို
ချက်ပြုတ်နေတဲ့နေရာက ကြားနေရတာပဲ၊ အောက်လမ်းသိုင်းပညာ
ဟာ အောက်လမ်းသိုင်းပညာပဲပေါ့၊ သူတို့နဲ့တွေ့မှ ဘယ်လိုထူးခြား
သလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရမယ်'

စန်းအော်ကား သူ့စရိုက်အတိုင်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင်ပြောသည်။

လုစုယာကမူ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။

ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ကို လုံးဝ အထင်မသေးပေ။ ကုလန်ကဲ့သို့သော အဆင့်မြင့်တစ်ယောက်ကို အပြတ်အသတ်နိုင်သူများ၌ လေးစားခန့်ညားဖွယ်ရာ သိုင်းပညာရှိမည်ဟု ယူဆသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထမင်းစားဝိုင်းပြီးစီးသွားသည်။

စန်းအော်က ခွက်ယောက်ပန်းကန်များမသိမ်းမီ သူမ၏ သဘောထားကို ပြောဖြစ်အောင် ပြောလိုက်သေး၏။

'သူတို့က ငါးယောက်ရှိတယ်၊ ကျွန်မတို့ကလဲ ငါးယောက်ရှိတယ်၊ ငါးယောက် ငါးယောက်ချင်း တိုက်ကြတာပေါ့၊ အရေအတွက်ချင်းတူနေတော့ ကြောက်စရာမရှိပါဘူး'

သူမသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို သယ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

စန်းအော်၏အကြံပြုစကားသည် လုစုယာ၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဟွမ်ရိုစုံနှင့် ကုလန်တို့ကို အငြင်းအခုံဖြစ်စေ၏။

လုစုယာက -

'နောင်ကြီးကုလန်၊ အုပ်စုချင်းတိုက်ရင် ဘယ်လိုသဘောရသလဲ၊ စွမ်းရည်ကွာခြားမှု ဘယ်လောက်ရှိမလဲ'

ကုလန်က -

'သူတို့ အုပ်စုချင်းတိုက်တာတော့ ငါကိုယ်တိုင်ခံရဖူးလို့ သူတို့အကြောင်းသိနေပြီ၊ သူတို့ရဲ့ပူးပေါင်းတိုက်ကွက်ဟာ လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့ကိုးပါးရဲ့ ပျိုးခင်းကိုးကွက်ထက် ကောင်းတယ်လို့ ငါပြောပြီးပြီပဲ၊ မင်းတို့ငါးယောက်က ဒီလို ပူးပေါင်းတိုက်ကွက်မျိုး လေ့ကျင့်ထားကြ

လို့လား'

ဤတွင် အုပ်စုချင်းတိုက်ရန်ဆိုသည့်အချက်မှာ ဆက်လက်မဆွေးနွေးနိုင်တော့သလို ဖြစ်သွား၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လုစုယာတို့ငါးယောက်သည် မည်သည့်အခါကမျှ ပူးပေါင်းတိုက်ကွက်တစ်ခုကို လေ့ကျင့်ခဲ့ခြင်း မရှိသောကြောင့်တည်း။

ကုလန်က -

'တစ်ဦးချင်း ရင်ဘောင်တန်းတိုက်ရင်တော့ ပြဿနာမရှိဘူးပေါ့လေ၊ ခုနကလို ဗျူဟာနဲ့တိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ မင်းတို့မှာ အခက်အခဲတွေ တွေ့လာမှာပဲ၊ သူတို့က တစ်ဦးချင်းလဲ ပညာအတော်ကောင်းတယ်ကွ'

ဟွမ်ရိုစုံကလည်း ဝင်၍ထောက်ခံသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ပူးပေါင်းလေ့ကျင့်မှုမရှိတော့ ပူးပေါင်းလေ့ကျင့်မှုရှိနေတဲ့လူတွေကို ဘယ်လိုလုပ် အနိုင်ရမှာလဲ၊ ဒါက သူတို့ရဲ့အခြေအနေကိုမြင်ပြီးမှ ဘယ်လိုတိုက်သင့်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားရမယ့်ကိစ္စပဲ'

မကြာမီ ဘွန်လူအောနှင့် စန်းအော်တို့ရောက်ရှိလာပြီး ထိုကိစ္စ ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြလေ၏။

လုစုယာက ဟန့်တားလိုက်သည်။

'အဲဒီကိစ္စကို ဆက်မဆွေးနွေးကြနဲ့တော့၊ ဟွမ်ရိုစုံပြောသလို မြင်ကြည့်ကရမယ့် အခြေအနေမျိုးပဲ'

ဤတွင် အားလုံးငြိမ်သွားကြတော့၏။

လုစုယာသည် တစ်စုံတစ်ခုကို လေးလေးနက်နက်တွေးပြ ကုလန်ကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။

'နောင်ကြီးကုလန်၊ ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးတွေ ဒီ လာမယ်ဆိုတာ သေချာရဲ့လား'

'သေချာတယ်၊ သူတို့ ဒီအိမ်ကိုခြေရာခံမိသွားပြီလို့ ငါယုံတ ကုလားအုတ်သုံးကောင်နဲ့ လူတစ်အုပ်ကြီး ဒီကိုလျှောက်လာကြ တော့ သူတို့မတွေ့ဘဲ ဘယ်နေတော့မလဲကွာ -'

'ဘယ်အချိန်လောက် လာနိုင်မလဲ'

'ဒါတော့ မပြောတတ်ဘူးကွာ၊ လာမှာကတော့ သေချာပါတ

'တဲ - ဒါဆိုရင်လဲ မြေပေါ်ကိုတက်ကြရအောင်၊ ကျုပ်တို့ မြေတိုက်ထဲမှာ တွေ့သွားရင် သူတို့ကိုကြောက်လို့ ပုန်းနေတ ထင်ဦးမယ်၊ ကျုပ်တို့ကလဲ သူတို့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ အလကား အထင်သေးမခံသင့်တော့ဘူး၊ အပေါ်မှာပဲ သူတို့အလ စောင့်သင့်တယ်'

မည်သူကမျှ မကန့်ကွက်သဖြင့် အားလုံးပင် မြေတိုက်ထ ထွက်ကြသည်။

မြေပေါ်ခန်းမမှာ ယခင်ကပင် လူမနေသည့်သဏ္ဍာန် ပြ ထားသဖြင့် သူတို့အပေါ်သို့တက်လာသောအခါ ထိုင်စရာပြဿ ဖြစ်ရတော့သည်။

ထိုအခါ လုစုယာ၏အစီအစဉ်အရ မြေတိုက်ခန်းထဲမှခုံမျ

သယ်ယူပြီး မြေပေါ်ခန်းမကိုပြင်ဆင်ကြရ၏။

ကုလန်က ရယ်မောရင်း -

'ထိုင်စရာ နားစရာရှိပြီးမှ စားစရာသောက်စရာမရှိရင် ဘယ် ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ကျုပ် သစ်သီးနဲ့ တခြားအဖျော်ယမကာတွေ သွားယူလိုက် ဦးမယ်'

ကုလန်သည် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို စားပွဲပေါ် ချပေး၏။

'အရက်တော့ မရဘူး၊ သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြပါ'

လုစုယာက ရယ်ရင်း -

'ကျုပ်တို့က ဒီလောက် မက်မက်ရက်ရက်မရှိပါဘူးဗျာ၊ တွေ့ရင် သောက်လိုက်တာပါ။ မတွေ့လဲ မသောက်ဘဲနေနိုင်ပါတယ်'

စန်းအော်က ပြတင်းပေါက်များကိုသွားဖွင့်၏။ ထိုအခါ ကုလန်က တားသည်။

'လုံးမလေး - ဘာဖြစ်လို့ပြတင်းတံခါးတွေ သွားဖွင့်ရတာလဲ၊ တ်ထားလိုက်ပါ'

လုစုယာက -

'ဘာဖြစ်သလဲ ဖွင့်တာ၊ သူတို့ကို မကြောက်လို့ အပေါ်မှာ က်ထိုင်နေမှတော့ ပြတင်းတံခါးကိုလဲ ဖွင့်ရဲရတော့မှာပေါ့၊ စန်းအော် ခါးမကြီးကိုပါ ဖွင့်ထားလိုက်၊ ဒါမှ ဒီဝိညာဉ်ဖြူတွေ ဇဝေဇဝါဖြစ်သွား သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်မယ့်လူတွေဟာ သူတို့ထင်သလို သွေးကြောင် သူတွေ မဟုတ်ဘူးဆိုတာသိသွားမယ်၊ နောင်ကြီးကုလန် ခင်ဗျား ထားတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ရန်သူတွေကို ကျုပ်တို့က အထင်သေးလို့

ဒီလိုလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ တိုက်ပွဲဆင်တာပါ။ ခင်ဗျား သဘောပေါက်ပါတယ်နော်'

လုစုယာတ ကုလန် စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေရန် လှည့်၍ ရှင်းပြရသေး၏။

ကုလန် စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါ။ ဤတစ်ပွဲတွင် လုစုယာမှာ ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်သဖြင့် သူ့အနေဖြင့် ဘာမျှဝင်စွက်မည်မဟုတ်ပါ။

'လုပ်ပါ လုစုယာ၊ မင်းစိတ်ကြိုက်သာ လုပ်ပါ၊ ဒီတစ်ပွဲမှာ မင်းကို ငါက ဗိုလ်တင်ပေးလိုက်ပြီပဲဥစ္စာ'

ထိုအခါ စန်းအော်သည် ပြတင်းတံခါးများကိုသာမက တံခါးမကြီးကိုပါ ဖွင့်ထားလိုက်သည်။ သူမသည် ငယ်ရွယ်သူဖြစ်၍ ရန်သူများကို ပမာမခန့်လုပ်ရသည်ကို ပို၍သဘောကျလေ၏။

အားလုံးသည် ကိုယ့်ထိုင်ခုံ၌ ကိုယ်ထိုင်၍ ဗိညာဉ်ဖြူများကို စောင့်နေလိုက်သည်။

ညအမှောင်စိုးမိုးလာသောအခါ ကုလန်က ဖယောင်းတိုင်များကိုထွန်းပေး၏။

လုစုယာက -

'ညီမဘွန်လူအော၊ ဖယောင်းတိုင်လေးတိုင် ထွန်းထားလိုက်ပါမှ ငါတို့ လင်းလင်းချင်းချင်းထိုင်စောင့်နေတယ်ဆိုတာ သူတို့သိသွားကြမယ်'

ဘွန်လူအောက လုစုယာ၏ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဖယောင်းတိုင် လေးတိုင် ထွန်းညှိသည်။

အခန်းထဲ၌ အလင်းရောင်ကောင်းစွာရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လေတိုးသဖြင့် ဖယောင်းတိုင်များ ငြိမ်းလုငြိမ်းခင် ဖြစ်သွားသော်လည်း တကယ်တမ်းတော့ မငြိမ်းပေ။

သူတို့သည် လုပ်စရာဘာမျှမရှိဘဲ ထိုင်စောင့်နေကြ၏။ ဘွန်လူအော၊ စန်းအော်နှင့်ဟွမ်ရီစုံတို့ တစ်ခါတစ်ရံ စကားပြောကြသော်လည်း တကယ်တမ်းတွင် သူတို့သည် စကားထဲ၌အာရုံမရှိသဖြင့် စကားဝိုင်းသည်လည်း အလိုလိုပြတ်သွားလေတော့၏။

အမှောင်ထုသည် တဖြည်းဖြည်းကြီးစိုးလာ၏။ ညဥ့်ဦးယံသို့ လွန်မြောက်လာသည်။

ဖယောင်းတိုင်များ ထပ်မံထွန်းညှိရသည်မှာ နောက်ထပ် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရှိခဲ့လေပြီ။

သန်းခေါင်ယံသို့ရောက်လာသောအခါ ထိုင်စောင့်နေသူများ ဂဏှာမငြိမ် ဖြစ်လာလေတော့သည်။

စင်စစ် - လုစုယာမှာ သတ္တိရှိသူသာဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အချိန်၌ ရန်သူလာမည်ကိုမသိနိုင်ခြင်းက သတ္တိရှိသူကိုလည်း ဂဏှာမငြိမ် ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ကုလန်ကား လွန်စွာငြိမ်သက်လှ၏။ ကြောက်၍ငြိမ်နေခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။

သူ စိတ်ကူးနေသည်မှာ ဗိညာဉ်ဖြူ ငါးယောက်ကို အနိုင်ယူနိုင်မည့်နည်းလမ်းအား စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

တရေဟာဖြုတ်ကျသွားသည့် သူ့ဂုဏ်သိက္ခာအား မည်သို့ ပြန်ဆွဲတင်ရမည်နည်းဟု စဉ်းစားနေခြင်းသာဖြစ်ပါ၏။

တွေးပင်တွေးငြားသော်လည်း ဝိဉာဉ်ဖြူငါးယောက်အား မည်သို့တိုက်ခိုက်ခုခံရမည်မှန်း သူ စဉ်းစား၍မရပေ။

သူသည် ကျောက်စိမ်း ကေရာဇ်တံဆိပ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ကား လုံးဝမတွေးတောတော့ပေ။ လိုချင်လောဘလည်း မရှိတော့။

သူ့နှလုံးသား၌ရှိနေသည့်အရာကား သူ့ဂုဏ်သိန်သရေကို ပြန်ဆယ်ရန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဘွန်လူအောမှာ ကုလန်၏စကားများကို ကြားထားသဖြင့် ဝိဉာဉ်ဖြူငါးယောက်ကို လုံးဝ အထင်မသေးချေ။

ရန်သူကိုအထင်သေးသဖြင့် အကြီးအကျယ်ရှုံးနိမ့်သွားရသူများ၏အဖြစ်အပျက်များကို တရုတ်ပြည် သိုင်းလောက၌ သူမ များစွာ ကြားဖူးထားခဲ့လေပြီ။

ထို့ကြောင့် သူမ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ထားသည့် အရေးကြီးလှသောသိုင်းကွက်များကို ပြန်လည်စဉ်းစားဖော်ထုတ်နေမိသည်။

ဤဒေသ၌ ကုလန် နာမည်ကျော်ခဲ့သည်။ ယခု ကုလန် နာမည် မကျော်တော့။

ဝိဉာဉ်ဖြူငါးယောက်က နာမည်ကျော်နေလေပြီ။ ဤ ငါး ယောက်ကို အနိုင်ရလိုက်လျှင် သူမ ပညာသင်ကြားခဲ့သော ဟန်စမ်း တောင်သည် လျှမ်းလျှမ်းတောက် နာမည်ကျော်သွားနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူမသည် အရေးကြီးသော သိုင်းကွက်များကို

စိတ်ကူးဖြင့် အထပ်ထပ်အဖန်ဖန် ဖော်ထုတ်နေခြင်း ဖြစ်လေတော့ ၏။

ဖွမ်ရိုစုံနှင့်ဘွန်တိမ်စန်းတို့ကား ဘွန်လူအောကဲ့သို့ သတိမရှိကြ။ ပြင်ဆင်ခြင်းမရှိကြ၊ လူစုယာပြောသလို မီးစင်ကြည့်ကမည့် သူများ ဖြစ်သည်။

ဘွန်လူအောကဲ့သို့ သိုင်းကွက်များကိုဖော်ထုတ်စဉ်းစားခြင်း မရှိသဖြင့် ဝိဉာဉ်ဖြူများ မည်သည့်အချိန်ရောက်လာမည်ကိုသာ ငံ့ငံ့ရင်း ဂဏှာမငြိမ် ဖြစ်နေကြတော့သည်။

ဤလူစုထဲ၌ တကယ်အပူအပင်မရှိသူကား စန်းအော်တစ်ယောက်သာရှိ၏။

သူမ၏စိတ်၌ ဝိဉာဉ်ဖြူငါးယောက်ကို စိုးစဉ်းမျှမကြောက်ချေ။ ဝိဉာဉ်ဖြူငါးယောက် လာမည်၊ တိုက်ခိုက်ရမည်ဟု ကြားသိရကတည်းက အလွန်ပျော်နေ၏။

သဲကန္တာရထဲ၌ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရသည့်ခရီးကို သူမ လွန်စွာ ငြီး၏။ လွန်စွာစိတ်ပျက်၏။ ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများနှင့် တိုက်ခိုက် ရသဖြင့် သူမ စိတ်သက်သာရာ အနည်းငယ်ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုလည်း အခြားသူများ ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်သလောက် သူမက အားဆေးဆေးပင်ရှိနေသည်။

သူမ၏ဓားကိုထုတ်ပြီး ဖယောင်းတိုင်ဘေးမှ စုပုံနေသည့် ပိုးကောင်းသားများကို ဓားနှင့်ခုတ်လှီးကစားနေသည်။

အခန်းအပြင်၌ကား အမှောင်ကြီးစိုးနေ၏။ တစ်ခန်းလုံး ငြိမ်

သက်တိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် တဝီဝီမြည်သံများကသာ အခန်းထဲ၌ လွှ
မိုးနေသည်။

ငုံလင့်ချင်းဟူသောဖိစီးမှုသည် အခန်းထဲမှလူများကို အတော်
ဒုက္ခပေးနေ၏။

လုစုယာသည် ကုလန်ကို တစ်စုံတစ်ရာလှမ်းပြောမည်လုပ်ပြီး
ရုတ်တရက်ပြန်ငြိမ်သွား၏။

သူသည် အသံတစ်ခုခုကို ပြန်၍နားစိုက်လိုက်၏။

ဆေးတံ ဆေးတစ်အိုးကျွမ်းလောက်ကြာသည့်အချိန်တွင်
ယာတ သူ့ရှေ့ရှိအဖျော်ယမကာအိုးကို စားပွဲရှေ့သို့တွန်း၍ပို့
၏။

'ဝင်ခဲ့ကြပါ မိတ်ဆွေတို့၊ ကျုပ်တို့စောင့်နေတာ အတော်ကြာ
ပြီ'

လုစုယာကဖိတ်ခေါ်လိုက်သည့်တိုင် တစ်ဦးတစ်ယော
ပေါ်မလာပေ။

အားလုံးက စိတ်ဝင်စားစွာ တံခါးမကြီးဆီသို့ကြည့်နေ

'အင်း - ကျုပ်ကဖိတ်ခေါ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဝင်မလာ
လဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ အိပ်ရုံပဲ ရှိတော့တာပေါ့'

လုစုယာက အေးအေးဆေးဆေးပင်ပြောလိုက်သည်။
အမှောင်ထဲမှ မည်သည့်လှုပ်ရှားမှုမျှ ပေါ်မလာသေးပေ။

လုစုယာတို့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်ကြည့်နေစဉ်မှာ
ခန်းဝ၌ ခိုင်ခန့် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။

လူတစ်ယောက်သည် တံခါးဝ၌ ရပ်လျက်ရှိနေလေပြီ။ သူ့လှုပ်ရှားမှုမှာ တစ္ဆေသရဲအလား လျင်မြန်လှသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

ထိုလူသည် အခန်းထဲ၌ထိုင်နေသူများကို လုံးဝဂရုမစိုက်။ သူ့လက်ကိုသာ လျှပ်တစ်ပြက်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

ဖယောင်းတိုင်မီးများအရောင်ကြောင့် ပြိုးပြက်သောအရောင်တစ်ခုသည် လင်းလက်သွားပြီး ထိုင်နေသူများ၏ငါးပေအကွာခန့်၌ ရုတ်ခနဲလာစိုက်သည်။

အားလုံးသောမျက်လုံးများ ထိုအရာဆီသို့ရောက်ရှိသွားကုန်ကြ၏။

ပါရှားပြည်သုံး ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းသာတည်း။ ဓားမြှောင်သည် ကြမ်းပြင်၌စိုက်နေသော်လည်း လက်ကိုင်ရိုးက ခါယမ်းလျက်ရှိနေသည်။

အားလုံး၏မျက်လုံးများသည် ဓားမြှောင်မှတစ်ဆင့် တံခါးဝ၌ ရပ်နေသူထံ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွား၏။ ထိုအခါ တံခါးဝ၌ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်လျက်ရှိနေပြီ။ စောစောက ရပ်နေသူကားမရှိတော့။

အမှောင်ထဲသို့ ပြန်လည်ခုန်ဝင်သွားခဲ့သည်။

ထိုအခါ အားလုံးသောမျက်လုံးများသည် ဓားမြှောင်ဆီသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြန်၏။ ထိုအခါကျမှ သူတို့သည် ဓားမြှောင်လက်ကိုင်ရိုးကို သေချာစွာကြည့်မိကြသည်။ ဓားမြှောင်လက်ကိုင်ရိုးကား လူဦးခေါင်းပုံ ထွင်းထားသည့်လက်ကိုင်ရိုးဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ကြရသည်။

'အဲဒါ ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်ရဲ့ ဦးခေါင်းပုံပဲ'

ကုလန်က တိုးတိုးပြောခြင်းဖြစ်သော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်လွန်းမကငြိမ်သက်နေသဖြင့် သူ့အသံသည် အလွန်တရာ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၉၁)

တတိယဝိညာဉ်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ထိုလူ ပစ်စိုက်လိုက်သည့်အရှိန်အဟုန် ကြီးမားလှသဖြင့် ဓားလက်ကိုင်ရိုး ခါယမ်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် လူရိပ်တစ်ရိပ် မှတ်တရက်ခုန်ထွက်သွား၏။ ထိုသူမှာ စန်းအော်ဖြစ်နေ၏။ ဤလူ ခြောက်ယောက်ထဲ၌ စိတ်ကို ထင်တိုင်းလွှတ်ပေးတတ်သူဆို၍ စန်းအော်တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသည်မဟုတ်ပါလား။

သူမသည် ဓားကို ဆွဲနုတ်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

'မကိုင်နဲ့'

အလန့်တကြားအော်လိုက်သူမှာ ကုလန်ဖြစ်သည်။

'သွားမကိုင်နဲ့၊ အန္တရာယ်ရှိတယ်'

'ဘာအန္တရာယ်လဲ'

ကုလန်က ဘာမှပြန်မဖြေ။ ပဝါတစ်ထည်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး ထလာ၏။ ထို့နောက် လက်ကိုင်ရိုးကို ပဝါဖြင့်အုပ်ကိုင်ပြီး ဓားကို ဆွဲနုတ်လိုက်၏။

ဓားဖျား၌ စာတစ်စောင်ပါသည်။ ကုလန်သည် ထိုစာကိုလည်း လက်နှင့် မကိုင်ပေ။ စာကို ဖတ်ရှုဖတ်သည်။

လုစုယာက. . .

စာက ဘာတွေရေးထားသလဲ'

'ဝိညာဉ်မြူများ လာမည်တဲ့'

လုစုယာက မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

'ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးတွေက တယ်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြတာကိုး။ လာပါဆိုနေမှ စာနဲ့လာမည်လို့များ ရေးနေရသေးတယ် နောက်ပြီး လူတွေရောက်မလာသေးတာလဲမဟုတ်၊ အပြင်မှာ ရောက်နေတဲ့ဥစ္စာ'

'လုစုယာ. . . သူတို့က တမင်ထေ့င်ချောက်ဆင်တာတွေ ဓားလက်ကိုင်ရိုးမှာ အဆိပ်ပြင်းတွေ သုတ်လိမ်းထားတယ်၊ ထိမိတာ သေသွားနိုင်တယ်၊ ဒီထဲက လူတစ်ယောက်ယောက် တိစွချောအောင် လုပ်လိုက်တာကွ'

စန်းအော်မှာ ကုလန်၏စကားကြောင့် တုန်လှုပ်သွား၏။

'တော်တော် ညစ်ပတ်တဲ့လူတွေပဲ'

စန်းအော် မှတ်ချက်ချ၏။

ကုလန်က မချိပြုံး ပြုံး၍ ပြောသည်။

'ဒါက ပဏာမပဲရှိသေးတယ်'

'ကျွန်မတို့ဟန်တရုတ်တွေက ဒီလို ကောက်ကျစ်တဲ့နည်းမျိုး မသုံးဘူး'

'မထင်ပါနဲ့၊ ငါလဲ တရုတ်ပြည်သိုင်းလောကထဲ ဝင်မွှေနှောက်ဖူးတာပဲ၊ မင်းတို့ သိုင်းဂိုဏ်းတွေထဲက အောက်လမ်းသိုင်းသမားတွေလဲ ဒီလိုညစ်ပတ်တာပဲ'

စန်းအော် ပြန်ပြောမည်ပြုစဉ် လုစုယာကဝင်ထား၏။

'ညီမလေး . . . နင် အောက်လမ်းသိုင်းသမားတွေနဲ့ တကယ်တွေ့ဖူးတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ငြင်းဖို့ ကြံမနေနဲ့၊ နောင်ကြီးကုလန်ပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ အောက်လမ်းသိုင်းသမားဆိုရင် ပါရှားသိုင်းသမားမှ တရုတ်သိုင်းသမားမှဆိုပြီး ကွဲပြားခြားနားနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံး ကောက်ကျစ်ယုတ်မာတဲ့နည်းကို သုံးတတ်တာချည်းပဲ'

စန်းအော် နှုတ်ခမ်းစူသွား၏။ ဘာမျှတော့ ဆက်မပြောတော့ပေ။

ကုလန်က. . .

'လုစုယာ၊ ဓားကို စစ်ဆေးဦးမှာလား'

'ဟင့်အင်း. . . မစစ်ဆေးတော့ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ စစ်ဆေးနေတော့မှာလဲ၊ အပြင်မှာ သူတို့ ရှိနေပြီပဲဥစ္စာ'

အားလုံး ကိုယ့်နေရာကိုယ်ပြန်ထိုင်ကြ၏။

လုစုယာက. . .

'တဲ. . . မိတ်ဆွေတို့ အချိန်ဖြုန်းမနေနဲ့တော့၊ ဒိုးကြောင်

နိုးဇွက် ချောင်းမနေကြနဲ့တော့၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မတော်တရော်အကြံ အစည်ကိုလဲ ကျုပ်တို့သိပြီးပြီ၊ ကဲ. . . ထွက်လာကြတော့'

လုစုယာက စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ခပ်ဆဲဆဲ ဗထတ်ပြောလိုက်သည်။

'ဟင်း. . . ဟင်း. . . ဟင်း'

လုစုယာ၏စကားဆုံးသောအခါ အမှောင်ထဲမှ မပွင့်တပွင့် ရယ်သံကြားရသည်။ ရယ်သံက မပွင့်လင်းပေ။ တစ္ဆေသရဲ ညည်းသံမျိုးဖြစ်သည်။ သို့သော် လူသားစစ်စစ်များဖြစ်ကြောင်း သိထားနေသဖြင့် မည်သူမျှ မကြောက်လန့်ကြပေ။

လုစုယာက အေးစက်စက် စိန်ခေါ်လိုက်၏။

'ဟေ့. . . ဟန်လုပ်ရယ်မနေနဲ့၊ လာရင် မြန်မြန်လာ၊ တို့က အပိုအလုပ် မလုပ်တတ်ဘူး'

ထိုစကားများက ဝိညဉ်ဖြူ၏အရှိက်ကို ထိသွားဟန်တူသည်။

'လာပြီဟေ့. . . မင်းတို့ သိပ်စိတ်မရှည်ဖြစ်နေသလား လာပြီ ဝိညဉ်ဖြူတွေ လာပြီ'

လူတစ်ယောက် ခိုပ်ခနဲရောက်လာ၏။ တံခါးဝ၌ရပ်ပြီး အတွင်းမှလူများကို ကြည့်နေ၏။

စန်းအော် ရုတ်ခနဲထလိုက်ပြီး လက်ကို ရင်ဝ၌ကာလိုက်သည်။

ဝိညဉ်ဖြူလည်း အေးစက်စက်ရယ်ပြီး အခန်းထဲသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာ၏။

သူ၏ ပမာမခန့်လျှောက်လာပုံမှာ လွန်စွာအသည်းယားစရာ

ကောင်းသည်။ အခန်းထဲမှလူများကို လုံးဝ လူမထင်သည့်ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး ဖြစ်သည်။

အခန်းထဲ၌ အားလုံးထိုင်နေစဉ် စန်းအော်က တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်နေသဖြင့် သူက စန်းအော်ကို စူးရှစွာကြည့်ပြီး ပြော၏။

'ဩော်. . . မင်းက တိုက်ခိုက်ချင်လို့လား၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့က ဒီလို ချောချောလှလှကလေးတွေကို မသတ်ရက်ဘူးကွ၊ ဟီး. . . ဟီး . . . ဟီး'

လှောင်ရယ်သံ မဟုတ်။ ကာမရမ္မက် လွှမ်းသောရယ်သံဖြစ်သည်။ အသံက စူးရှသဖြင့် ချောက်ချားဖွယ်ရာကောင်းသည် မဟုတ်သေး။

ရုပ်ရည်ကလည်း ကြောက်စရာကောင်းသည်။ မျက်နှာမှာ လူမမာတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဝါကြန့်ကြန့်ရှိနေသည်။

မျက်လုံးများက အတွင်းထဲသို့ဝင်နေသဖြင့် ပောက်ပက်ပက်ကြီးဖြစ်နေ၏။ ပါးနိုးကြီးများငေါထွက်နေခြင်းက သူ့ရုပ်ရည်ကို သရဲနှင့် တူစေသည်။

လူကလည်း ပိန်လှသည်။ အရိုးပေါ် အရေတင်ရုပ်ရည်သည် အဘယ်မှာလျှင် အခြားသူများကို ပသာဒဖြစ်စေမည်နည်း။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အတွင်းအားပညာကတော့ ကောင်းမည်မှာ သေချာသည်။

သိုင်းလောက၌ မျက်တွင်းနက်ခြင်း၊ မျက်လုံးများ အရောင်တောက်ပခြင်းသည် အတွင်းအားကောင်းခြင်း၏လက္ခဏာတစ်ရပ်

ဖြစ်သည်။

စန်းအော်မှတစ်ပါး လူတိုင်းသည် ထိုဝိညာဉ်ဖြူကို မည်သူမျှ အထင်မသေးကြချေ။

ထိုလူ၏ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ပုံသဏ္ဌာန်ကား လမ်းလျှောက်သည့်ပုံစံဖြစ်၏။ လူတစ်ယောက်လမ်းလျှောက်သည်နှင့်မတူ သချိုင်းမှာ ဖုတ်သဘက်ကြီးတစ်ကောင် လမ်းလျှောက်သည်နှင့် တူနေသည်။

စန်းအော်သည် ဤအုပ်စု၌ သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံ အနည်းဆုံး မိန်းကလေးဖြစ်၏။ သူသည် ကြောက်စိတ်အကင်းမဲ့ဆုံးသူ ဖြစ်သော်လည်း သူ့ကြောက်စိတ်ကင်းမဲ့မှုမှာ ဝိညာဉ်လောကနှင့် မပတ်သက်ချေ။

သိုင်းလောကသက်သက် လူသားသက်သက်နှင့်သာ ပတ်သက်သည်။ လူဆိုလျှင် သူမကြောက်။ ဝိညာဉ်လောကနှင့် ပတ်သက်လျှင် သူကြောက်သည်။

'ရှင်. . . ရှင်. . . လူလား။ သရဲလား။ ဖုတ်၊ တစ္ဆေလား'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ကျုပ်က ဝိလောက်တောင် ရှုပ်ဆိုးနေလို့လား။ ကျုပ်ရဲ့ညီတော်၊ ညီမတော်တွေကတော့ ကျုပ်ကို ဝိလောကမှာ အချောဆုံးအလှဆုံးလို့ ပြောကြတာပဲ'

သူ၏အေးစက်စူးရှသောအသံက စန်းအော်ကို ကျောရိုးတစ်လျှောက် စိမ့်၍ကြောက်ရွံ့သွားစေ၏။

လုစုယာက ဒီလူ ဘယ်သူလဲ ဟူသောအမေးမျိုးဖြင့် ကုလန်ကို

လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ကုလန်က နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံပြောသည်။

'တတိယ ဝိညာဉ်ဖြူ'

ထိုအသံမှာ တိုးညင်းသော်လည်း လူတိုင်းပင်ကြားကြ၏။ တတိယဝိညာဉ်ဖြူကလည်း ရယ်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က တတိယဝိညာဉ်ဖြူပဲ'

လုစုယာက အေးစက်စက်မေး၏။

'ကျုပ်က နောင်ကြီးကုလန်ကို ဆက်ဆံဖူးထားတော့ ပါရှားပြည်က သိုင်းသမားတွေဟာ အလုပ်ပို မလုပ်တတ်ဘူး၊ လိုရင်း တိုရှင်းသမားတွေလို့ ထင်ထားတာ၊ အခုကျမှ ပါရှားတွေထဲမှာ အလုပ်ပိုသမားတွေရှိမှန်း သိတော့တယ်'

တတိယဝိညာဉ်ဖြူက လုစုယာကို စူးရှစွာအကဲခတ် ကြည့်ရှုပြီးမှ ကုလန်ကိုမေး၏။

'ကုလန် ခင်ဗျား အတော်သတ္တိကြောင်တဲ့လူပဲ'

'ငါက ဘာသတ္တိကြောင်လို့လဲ၊ ငါစွမ်းနိုင်သမျှ မင်းတို့ကို ပြန်ချေနေတာပဲ'

'ခင်ဗျားက တရုတ်ပြည်ကအရှုးငါးယောက်ကို စစ်ကူခေါ်ထားမှန်း ကျုပ်တို့ မသိဘူး ထင်နေသလား'

'အရှူး မင်းတို့သာရူးနေတာ၊ သူတို့က သူတို့ကိစ္စနဲ့လာတာကွ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . သူတို့ကိစ္စနဲ့လာတဲ့ လူတွေက ကျုပ်တို့နဲ့မသိဘဲနဲ့ စိန်ခေါ်တဲ့လေသံတွေနဲ့ နှုတ်ဆက်ပါ့မလား'

'ဒါကတော့ သူတို့ရဲ့သဘောပဲ၊ ငါက ဝင်စွက်လို့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့ကြောက်ရင် တောင်းပန်ပြီး နောက်ဆုတ်သွားပေါ့ကွာ၊ မဟုတ်ဘူးလား'

ကုလန်၏အပြောက ပိုင်သည်၊ သူသည် လုစုယာနှင့်အတူ ရှိနေသဖြင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင်းဆိုသည်မှာ ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ် ရောက်နေခိုက် မိမိ၏ဘေး၌ ရပ်တတ်သူဖြစ်ပေသည်။

လုစုယာသည် သူ၏မိတ်ဆွေကောင်း မဟုတ်ပါလား၊ ထို့ကြောင့် လုစုယာ၏သတ္တိများသည် ကုလန်ထံသို့ ကူးစက် ဝင်ရောက်လာနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တတိယ ဝိညာဉ်ဖြူက အေးစက်စက်ပြော၏။

'သူတို့က မင်းကိုကူညီကယ်တင်နိုင်မယ်လို့ မင်း ထင်နေတယ် မဟုတ်လား'

ကုလန်၏မျက်နှာသည် ဒေါသကြောင့် ရဲခနဲတက်သွား၏၊ သူသည် တတိယဝိညာဉ်ဖြူကို ခပ်တင်းတင်းပြန်ကြည့်သည်။

'ဝိညာဉ်ဖြူ မင်း အပိုစကားတွေပြောမနေနဲ့၊ ဒီကိုလာတာ မင်းတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူးဆိုတာ လူတိုင်းသိတယ်'

'တယ်တော်ကြပါလား၊ တို့ကိုယ်တို့ ကိုယ်ဖော့ပညာ သိ ကောင်းတယ်လို့ယူဆထားတာ အခုမှ အင်မတန်နားကောင်းတဲ့ နတ်သိကြားတွေနဲ့ တွေ့နေရတော့တယ်'

'တတိယဝိညာဉ်၊ မင်းတာ ငါ့မိတ်ဆွေပြောတဲ့အတိုင်း တကယ်

ကို အလုပ်ပိုလုပ်တတ်တဲ့ လူပဲ၊ မင်း သက်သက်အချိန်ဖြုန်းဖို့ လာတာလား၊ ငါတို့နဲ့ စကားစမြည်ပြောမယ်ဆိုတဲ့သဘောမျိုးပေါ့ ဟုတ်လား'

ကုလန်က ငေါ့တော့တော့ပြောလေ၏။

တတိယဝိညာဉ်ဖြူက ကုလန်ကို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအကြည့်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ကြိမ်းမောင်းသည်။

'ကုလန် ခင်ဗျား အတော်ထောင်နေပါလား၊ အစက ခင်ဗျား ဒီလို စကားများများမပြောနိုင်ဘူး၊ ပါးစပ်များများ လှုပ်မယ့်အစား ခြေထောက်ကိုပဲ မြန်မြန်အသုံးချတယ်၊ အခုတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ၊ ကျုပ်တို့ကိုတောင် ပြန်ရွတ်ချရဲနေပြီ၊ ဒါက အားကိုးရှိတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့ ဟုတ်လား'

'တတိယဝိညာဉ် မင်းလူတွေကိုမြန်မြန်ခေါ်လိုက်စမ်း၊ မင်းတို့ကိုကြည့်ပြီး သူတို့တွေက ပါရှားအားလုံးကို အထင်သေးသွားလိမ့်မယ်'

'သွားသေလိုက်ပါလား'

တတိယဝိညာဉ်ဖြူက ရိုင်းစိုင်းစွာဆဲရေးလိုက်၏။ လုစုယာက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'အင်း. . . ခင်ဗျားတို့ဟာ အောက်လမ်းနည်းတွေကို သုံးရုံတင်မကဘူး၊ ပါးစပ်ကလဲ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းပြောတတ်သေးတယ်၊ ဒီလိုပုံမျိုးနဲ့ဆိုရင်တော့ တရှုတ်ပြည် အောက်လမ်းသိုင်းလောကထဲမှာ နံပါတ်တစ် မဖြစ်နိုင်တောင် ထိပ်တန်းကတော့ ပါဝင်နိုင်ကောင်း ပါဝင်လိမ့်မယ်'

ထိုစကားကို တတိယဝိညာဉ်ဖြူ ဆတ်ဆတ်ခါနာကြည်းသွားပြန်၏။

'ထွီ. . . မင်းတို့ တရုတ်ပြည်သိုင်းလောကများ စကားထဲ ထည့်ပြောနေရသေးသလား'

ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်သည် ရှေးယခင်က တစ်ဦးစီ ကိုယ်ပိုင်နာမည်များရှိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ကိုယ်ပိုင်နာမည်များ ပျောက်သွား၏။ ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ဟု ကျော်ကြားလာခဲ့တော့သည်။

တစ်ဦးချင်း ခွဲခြားခေါ်ဝေါ်ရာတွင်လည်း ပထမဝိညာဉ်၊ ဒုတိယဝိညာဉ်၊ တတိယဝိညာဉ်၊ စတုတ္ထဝိညာဉ်၊ ပဉ္စမဝိညာဉ်ဟူ၍သာ ခေါ်ဝေါ်ကြတော့သည်။

ပထမဝိညာဉ်သည် ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်တို့အနက် အသက်အကြီးဆုံးဖြစ်သည့်ပြင် ခေါင်းဆောင်လည်းဖြစ်၏။

ဝိညာဉ်ဖြူများအသုံးပြုသည့် ဓားမြှောင်များ၏လက်ကိုင်ရိုးသည် ပထမဝိညာဉ်ဦးခေါင်းပုံတူ ထွင်းထုထားပေသည်။

ဝိညာဉ်ဖြူတို့သည် သူတို့သတ်တော့မည့်လူများကို မရဏရာဇသံ ပေးတတ်၏။ ထိုမရဏရာဇသံမှာ ထိုလူခေါင်းပုံပါသော ဓားမြှောင်များကို ရှေးဦးစွာ ပေးပို့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယခု. . .

လုစုယာတို့ရှေ့ ရောက်ရှိနေသူမှာ တတိယဝိညာဉ်ဖြစ်ပြီး ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်တို့အနက် ရှေ့ပြေးတာဝန်ပေး ခံရသူ ဖြစ်သည်။

'အင်း. . . တရုတ်ပြည်မကြီးကသိုင်းသမားတွေ ရောက်လာတယ်လို့ သတင်းတော့ ကြားတယ်၊ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေလဲလို့ သေသေချာချာမသိလို့ အခုလာကြည့်တယ်၊ တကယ့် ကျီးအတောင်ပေါက်စကလေးတွေပဲ၊ ကိုယ့်ကိုစွကိုယ် မဆောင်ရွက်ဘူး၊ သူတစ်ပါးရဲ့ အတွင်းရေးကိုဝင်စွက်တယ်၊ အဲဒီအကျိုးဆက်ကို မင်းတို့ ဘယ်လိုခံစားရမလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ကြသေးတာပေါ့'

တတိယဝိညာဉ်သည် ပါရှားနိုင်ငံသား စစ်စစ်ဖြစ်သော်လည်း တရုတ်စကားကို ရေရေလည်လည် သွက်သွက်လက်လက် ပြောဆိုတတ်နေသည်။

ကုလန်ကဲ့သို့ပင်တည်း။

လုစုယာ၏စိတ်ထဲ၌မူ ဤ ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်သည် တရုတ်ပြည်၌ သိုင်းပညာသင်ဖူးသည်ဟု ထင်မှတ်နေ၏။ တရုတ်ပြည် ကြီးမှာ ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် သူတို့သည် လုစုယာတို့ လက်လှမ်းမမီသည့် ဒေသတစ်ခုခု၌ သိုင်းပညာလေ့ကျင့်သင်ယူနိုင်ကောင်း သင်ခဲ့လိမ့်မည်။

တရုတ်ဘာသာစကားကို ရေရေလည်လည်တတ်ကျွမ်းနေခြင်းက သက်သေခံနေသကဲ့သို့ရှိနေပေသည်။

စန်းဖော်သည် တဖြည်းဖြည်း ကြောက်စိတ်လျှော့ပါးလာ၏။ တတိယဝိညာဉ်သည် ဖုတ်တစ္ဆေမဟုတ်သည်မှာ သေချာသွားပြီမဟုတ်ပါလား။

သူမက ဓားကို ရွှမ်းခနဲဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

'ရှင်. . . သရဲတစ္ဆေမဟုတ်တာတော့ သေချာသွားပြီ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . .၊ အချစ်ကလေး၊ ငါ့လောက်ချောတဲ့လူကို သရဲတစ္ဆေလို့များ ထင်ရတယ်လို့၊ အထင်မမှားနဲ့အချစ်ကလေး'

ထိုလူ၏ ရယ်မွှက်သံသည် ပြန်ပေါ်လာသည်။

'ဒါပေမယ့်. . . ရှင် ဘာမှမပူနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရှင့်ကို တကယ်သရဲတစ္ဆေဘဝကို ကျွန်မ ပြန်ပို့ပေးမှာမို့လို့ပဲ'

'ဟီး. . . ဟီး၊ တကယ်လား အချစ်ကလေး'

'တကယ်ပါ'

'ဟင်း. . . ပို့နိုင်မယ်မထင်ဘူး၊ တကယ့်သရဲတစ္ဆေဘဝကို ငါမရောက်ဘဲ မင်း အရင်ရောက်သွားနိုင်တယ်'

'ဟုတ်လား'

စကားဆုံးသည်နှင့် စန်းအော်သည် လှစ်ခနဲခုန်ထွက်သွားပြီး တတိယဝိညာဉ်၏လည်ပင်းဆီသို့ ဓားဦးချွန်ကို လှစ်ခနဲထိုးသွင်းလိုက်သည်။

စန်းအော်၏လှုပ်ရှားမှုမှာ အလွန်တရာမြန်ဆန်သည်၊ သို့သော် တတိယဝိညာဉ်က တောင်းစွာရှောင်နိုင်၏။ ခေါင်းကလေး ငုံ့ပြီး ရှောင်ပေးသည်။

စန်းအော်၏ပညာမှာ မသေးပေ။ ဤသို့ရှောင်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြူများ၏သိုင်းပညာ အလွန်တောင်းသည်ဟု ကုလန် ပြောဆိုချက်များကို မှန်ကန်ကြောင်းသက်သေပြသလို ဖြစ်သွားသည်။

'ဟဲ. . . ဟဲ. . . ဟဲ၊ ရုပ်ချောသလောက် ဒေါသကြီးတဲ့မိန်းကလေးပဲ၊ အချစ်ကလေး ငါက ရုပ်ချောချောမိန်းကလေးတွေဆိုရင် ငါ့ရန်ဘက်အဖြစ် သတ်မှတ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကြင်ဘက်အဖြစ်ပဲ သတ်မှတ်တတ်တယ်'

သူသည် ရယ်မွှက်နိုးလျှံသောအကြည့်များဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။ သူ့အကြည့်မှာ ရိုင်းစိုင်းလှ၏။

စန်းအော်ခမျာ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲရဲတွတ်နီမြန်းသွားလေတော့၏။

သည်စော်ကားမှုများသည် စန်းအော်သာမက ဘွန်လူအောဆီ ပို့ပါ ကူးစက်သွားသည်။ ဤသို့ ရိုင်းပျစော်ကားမှုမျိုးကို မွန်ဂိုများထဲမှ အဆင့်မြင့် မရဏပွဲလွှား နှစ်ဆယ့်တစ်ကောင်ပင် မပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ မရဏပွဲလွှားများသည် ဝိညာဉ်ဖြူများထက် များစွာယဉ်ကျေး၏။

ဘွန်လူအော မခုန်ဝင်မီကလေးတွင် တတိယဝိညာဉ်က လှမ်း၍ နောက်ပြောင်၏။

'အချစ်ကလေး၊ တို့. . . အချစ်ကလေး တစ်ယောက်တည်း ပျင်းနေရင် နောက် အချစ်ကလေးတစ်ယောက် ထပ်ဝင်လာလို့ ရပါသေးတယ်'

ဘွန်လူအော သီးမခံနိုင်တော့ပေ။ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝင်သွားပြီး လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။ သူမသည် တတိယဝိညာဉ်ကို အထင်မြင်သေးခြင်း မရှိသဖြင့် အားကုန်သုံး၍ ရိုက်ထည့်သည်။

ရိုက်အား ပြင်းထန်ကြောင်းကို လေတိုးသံက ဖော်ပြနေလေ

သည်။ ဘွန်လူအောကို အထင်သေးထားသော တတိယဝိညာဉ် မထိတထိ ရှောင်တိမ်းသည်။

'ဟဲ. . . ဟဲ. . . ဟဲ၊ မင်းတလေးက ငါ့အစီအစဉ်ကို ချက်ချ သဘောတူတာပဲကိုး၊ ရပါတယ်. . . ရပါတယ်၊ အနမ်းသခင်က မင် ပါးပြင်ကို ကြူကြူမွှေးဖို့ အသင့်စောင့်နေပါတယ်'

'ဝုန်း. . .'

'အား. . .'

ဘွန်လူအောရဲ့ရိုက်အား ပြင်းထန်ခြင်း၊ ယောင်ပြရိုက်တွ ပါခြင်း လျှင်မြန်လွန်းခြင်းတို့ကြောင့် အနမ်းသခင်ကြီး တတိယဝိညာ မှာ လိမ့်ဆင်းသွားပြီး မူလ တံခါးဝနားသို့ ပြန်ရောက်ရှိသွားလေ ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၉၂)

ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်

နှိုးတွင်းချဉ်ဆီနိုက်သော နာကျင်မှု။

ပြီးတော့ အမှုန့်ချေပစ်လိုသည့်ဒေါသ။

ထိုခံစားမှုနှစ်ခုသည် အစဉ်လိုက်ပင် တတိယဝိညာဉ်ရင်ထဲ၌ ပေါ်လာ၏။

စင်စစ် ဘွန်လူအောကို အထင်သေးမှုက သူ့အား အကြီး အကျယ် အရှက်ရသွားစေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သိုင်းလောက၌ အထင် သေးမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသူများ တပုံတပင်ရှိသည်။

ကိုယ့်မျက်စိရှေ့၌ အသက်စွန့်သွားရသူများ မြောက်မြားစွာ တွေ့ခဲ့ရသည်ဖြစ်စေ၊ သိုင်းသမား အများစုသည် ထိုအထင်သေးမှုကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ကြသည်သာ။

တတိယဝိညာဉ်သည် ဒေါသတကြီးခုန်ထလာ၏။ သူ၏ ချိုင့်ဝင်နေသောမျက်လုံးများသည် အရောင်တလက်လက် တောက်ပနေ၏။

မီးခဲပမာ ရဲတောက်နေသဖြင့် အလွန်တရာဒေါသထွက်နေကြောင်း သိနိုင်သည်။

'သိပ်ကောင်းတဲ့ရိုက်ချက်ပါကလား'

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသော အသံသည် ကမူးရှူးထိုး တိုက်ခိုက်မည့်ဟန်ပြင်နေသော တတိယဝိညာဉ်အား ဇက်ကို တွဲဆွဲလိုက်သလို ဖြစ်သွား၏။ တတိယဝိညာဉ်က မကျေမနပ်လှည့်ကြည့်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအသံသည် သူ့အား လုံးဝဂရုမစိုက်ဘဲ ရန်သူများအပေါ် ချီးကျူးသည့်လေသံဖြစ်နေသည်ဟု တတိယဝိညာဉ် ထင်မှတ်လိုက်သောကြောင့်တည်း။

တံခါးဝ၌ လူလေးယောက်ပေါ်လာ၏။ ကြောင်ကြောင် ကျားကျားဝတ်စားထားသော ဝိညာဉ်ဖြူလေးယောက်ပင်တည်း။

သူတို့သည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဝိညာဉ်ဖြူများဟု အမည်နာမ ပေးနေကြသော်လည်း တတိယဝိညာဉ်ဖြူမှလွဲ၍ ဤလူများမှာ အမည်နာမနှင့် မအပ်စပ်ကြပေ။

တတိယဝိညာဉ်ဖြူသာ လမ်းလျှောက်လျှင် ဖုတ်လိုလို၊ တစ္ဆေလိုလို၊ အလောင်းကောင်လိုလို ရှိသဖြင့် မရဏတရားနှင့် အပ်စပ်၏၊ ဝိညာဉ်ဟူသောစကားနှင့် နီးစပ်၏။

ကျန်လူများကား အလုံးအရပ် ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်း မဟုတ်ကြ။ ပထမဝိညာဉ် တစ်ယောက်ကား လူဝကြီးဖြစ်၏။ ကျန်လူများမှာ ပိန်ပိန် သေးသေးသွယ်သွယ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ် ရာရုပ်လက္ခဏာလည်း မရှိကြပေ။

ဒုတိယဝိညာဉ်သည် အရပ်အနည်းငယ် ရှည်သည်။ ကိုယ်လုံးကား မကြီးထွားချေ။ ကြံ့ခိုင်မှုမရှိဟု ထင်ရသည်။

ပဉ္စမဝိညာဉ်မှာလည်း အရပ်က ခပ်ပျပ်ပျပ်ပင်။ သိပ်မထူးခြားလှပေ။ သာမန် ရုပ်လက္ခဏာမျိုးသာ ဖြစ်သည်။

သူတို့ထဲတွင် အထူးခြားဆုံးဝိညာဉ်ဖြူမှာ စတုတ္ထဝိညာဉ် ဖြစ်၏။ ငါးယောက်အနက် သူမသည်သာ မိန်းကလေးဖြစ်၏။ အပျိုစင်ဖြစ်၏။

ရုပ်ရည်ရူပကာလည်း ချောမွေ့လှပသည်။ မျက်လုံးများကား ပြာလဲ့နေ၏။

မျက်လုံးမျက်ဆန် အနက်ရောင်ရှိသော ဘွန်လူအော၊ စန်းအောင် တို့နှင့်စာလျှင် အပြာရောင်မျက်လုံး၏ထူးခြားမှုဖြင့် သူမ၏အလှက ပို၍ပေါ်လွင်သယောင် ရှိနေ၏။

သူမ၏ရှည်လျားသော ဆံပင်များကလည်း ရွှေဝါရောင် ဖြစ်နေပြန်ရာ အခန်းထဲရှိလူအားလုံး၌ စတုတ္ထဝိညာဉ်သာ အထင်ရှားဆုံး၊ အပေါ်လွင်ဆုံး၊ ဖြစ်နေလေတော့၏။

ဘွန်လူအော၏လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို ချီးကျူးသူမှာ ပထမဝိညာဉ် ဖြစ်၏။

စတုတ္ထဝိညာဉ်ကား အခန်းထဲသို့ ဝင်ဝင်ချင်း တတိယဝိညာဉ်ကို လှောင်သလို ကြည့်၏။ ထို့နောက် အချင်းချင်း ရန်စသည့်စကားမျိုးကို ပြောလေတော့သည်။

အမှန်တကယ်တွင် ရန်စခြင်း မဟုတ်ပါ။ လှောင်ပြောင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

'မိန်းမမြင်တိုင်း မနေနိုင် မထိုင်နိုင်ဖြစ်နေမှတော့ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရတော့မှာပေါ့။ ဟင်း. . . ဟင်း မိန်းမတောထဲမှာ ဒီလောက် နေနေတာတောင် အားမရနိုင်ဖြစ်နေတာတော့ မကောင်းပါဘူးရှင်'

တတိယဝိညာဉ်မှာ ဒေါသလည်းထွက်၊ ရှက်လည်းရှက်နေသည်။ စတုတ္ထဝိညာဉ်ကိုလည်း ဘာမျှပြန်မပြောနိုင်ပေ။ ခေါင်းပင်ငုံ့သွား၏။

ဤအချက်ကို လုစုယာတို့ သဘောမပေါက်ကြပေ။ သူတို့တရုတ်ပြည်သိုင်းလောက၏ ဝါစဉ်သတ်မှတ်ချက်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသောကြောင့် ဤအဖြစ်ကို မည်သို့သတ်မှတ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ၏၊ တရုတ်ပြည်ရှိ သိုင်းဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း၌ နောက်ဆုံးဝင်ရောက်လာသူသည် နံပါတ်ရှစ်အဆင့်ဖြစ်သည် ဆိုပါစို့။ သူ့နောက်မှ ဂိုဏ်းထဲဝင်လာသူသည် နံပါတ်ကိုးဖြစ်ရပေမည်။ နောက်မှဝင်လာသူ၏ အသက်သည် ခေါင်ခိုက်နေပါစေ၊ သူသည် နံပါတ်ရှစ်၏ဂိုဏ်းတူညီသာဖြစ်၏။

ထို့ပြင် တကယ်အဆုံးအဖြတ်ပေးရာတွင်လည်း နံပါတ်ရှစ်ကသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။ နံပါတ်ရှစ်၏ ဆုပ္ပကြိမ်းမောင်းမှုကိုလည်း နံပါတ်ကိုးက ခံယူရသည်။ နံပါတ်ကိုးအနေဖြင့် နံပါတ်ရှစ်ကို ပြန်လှန် ငေါက်ငမ်းခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

ယခု. . .

ဝိညာဉ်ဖြူများ၏ဝါစဉ်အရ စတုတ္ထဝိညာဉ်သည် တတိယဝိညာဉ်ထက် ငယ်သည်။

သို့သော် -စတုတ္ထဝိညာဉ်က တတိယဝိညာဉ်ကို လှောင်ပြောင်ရော်နေသည်။

တတိယဝိညာဉ်ကလည်း ခေါင်းငုံ့ခံနေသည်။ သူတို့၏အဆင့်အတန်းများကို လုစုယာတို့ နားမလည်တော့ပေ။

ပထမဝိညာဉ်ခေါ် ဝိညာဉ်ဖြူတို့၏ခေါင်းဆောင်သည် သူ၏ဖြူမားဖြိုးသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို သယ်ဆောင်ပြီး ရှေ့သို့ ထွက်လာ၏။

သူသည် တတိယဝိညာဉ်ပခုံးကိုပုတ်၍ နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

'တတိယညီတော်၊ ဘာတွေ စိတ်ထိခိုက်နေတာလဲကွ'

'နောင်တော် ကျွန်တော်ခံလိုက်ရပြီဗျာ၊ အလစ်မိသွားတဲ့သဘောပေါ့။ ကျွန်တော်က ပေါ့ဆလိုက်မိတာကိုး'

'ငါလဲ အဲဒီလိုပဲထင်တာပါပဲ၊ သူတို့ကလေးတွေက အတော်စွံပါကလား'

ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ စတုတ္ထဝိညာဉ် မည်သို့ တုံ့ပြန်လေမည်နည်းဟု လုစုယာတို့ စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်ကြည့်လိုက်၏။

တေုတ္တဝိညာဉ်သည် သူတို့၏ခေါင်းဆောင်ကိုတော့ လှော
ပြောင်ခြင်း မရှိပေ။

'နောင်တော် မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ နှစ်ယောက်စလုံး ချောတာ
သိုင်းပညာလဲ သိပ်မဆိုးလှဘူး'

'မင်းက နှစ်ယောက်စလုံးကို လိုချင်နေတာလား။ ညီတော်'

'နှစ်ယောက်စလုံးက နုလဲနု၊ ငယ်လဲငယ်၊ ချောလဲချောတာကို
နောင်တော်ရဲ့'

'အဲဒီလိုတော့ မလုပ်သင့်ပါဘူး၊ မင်းက အစကတည်းက
အချောအလှတွေ ကြားမှာနေခဲ့ဖူးတာပဲ၊ ဒီနှစ်ယောက်စလုံးကိုတော့
မင်း မယူပါနဲ့ကွာ၊ ဟိုအငယ်မ စွာတာတာလေးကို မင်း တာဝန်ယူ
လိုက်၊ ငါက ဟိုအကြီးမချောချောလေးကို တာဝန်ယူလိုက်မယ်၊ မင်း
ဘယ်လိုသဘောရသလဲ'

ဒရှက်မရှိဘဲ ပြောနေကြသူ နှစ်ယောက်၏ ရိုင်းစိုင်းလှသော
စကားများကို လုစုယာတို့ သည်းခံ၍နားထောင်နေကြရလေ၏။

တတိယဝိညာဉ်သည် စောစောက သူ့အားပြစ်တင်ရှုတ်ချခဲ့
သည့် စတုတ္ထဝိညာဉ်အား ငဲ့စောင်း၍ကြည့်၏။ စတုတ္ထဝိညာဉ်က
ထိုအကြည့်ကို မသိချင်ယောင်ဆောင်နေ၏။

တတိယဝိညာဉ်က ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်ကို ပြောသည်။

'နောင်တော်. . . နောင်တော်သဘောကျရင် ကျွန်တော် ဘာ
ကန့်ကွက်စရာရှိမှာလဲ၊ နောင်တော်သာ လိုချင်ရင် ဒီဆတ်ဆတ်
ကြဲမလေးနှစ်ယောက်လုံးကို ကျွန်တော်ကပေးပါတယ်'

'ငါ ဒီလောက်တော့ လောဘမကြီးပါဘူးကွာ၊ မင်းနဲ့ငါ
တစ်ယောက်စီပဲ ခွဲယူကြတာပေါ့၊ အဲ. . . တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ကိုယ့်
ပစ္စည်းနဲ့ကိုယ်ပဲနေ၊ မကျူးကျော်ကြေးကွ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . .'

ရယ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုစဉ် ပဥ္စမဝိညာဉ်က ဝင်ပြော၏။

'ဒီလိုဆိုရင် ဟိုအနိမ့်ကလေး နှစ်ယောက်ကို ဆွဲခေါ်ကြတော့
မယ်ပေါ့၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်က တတိယဝိညာဉ်ကိုကူညီမယ်၊ နောင်
တော်ကြီးကိုတော့ မကူညီတော့ဘူး'

တတိယဝိညာဉ်သည် ထိုအခါကျမှ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ရယ်
မောနိုင်တော့သည်။

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်းတဲ့
အကြံဉာဏ်ပဲ၊ မင်းက ငါ့ကို ကူညီမယ်ဆိုတော့ ငါကလဲ မင်းကို
ညလင်းပုလဲတစ်ကုံး လက်ဆောင်ပေးရမှာပေါ့'

'တကယ်နော်. . . နောင်တော်၊ ကိုယ့်ကိစ္စ အောင်မြင်ပြီးမှ
ညလင်းပုလဲပေးဖို့ မေ့နေရင်တော့၊ နောင် ကျွန်တော့်ဆီက ဘာအကူ
အညီမှ ရမှာမဟုတ်ဘူး'

'ညီလေးကလဲကွာ၊ ငါ့ကို အထင်သေးလိုက်တာ၊ စိတ်ချစမ်းပါ၊
ငါဟာ ပေးပြီးသား ကတိကို ဘယ်တော့မှမပျက်စေရပါဘူး'

ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်သည် လုစုယာတို့ကို လုံးဝ အမှုမထား
ဘဲ သူတို့ ပြောချင်ရာများကိုသာ အတားအဆီးမရှိ ပြောနေကြသည်။

ထိုအုပ်စုထဲ၌ ယခုအထိ စကားတစ်ခွန်းမျှမပြောသူဆို၍
ဒုတိယဝိညာဉ် တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိပေသည်။

ထို ငါးယောက်ထဲ၌ တကယ်တမ်းသတိရှိသူများမှာ ဒုတိယဝိညာဉ်နှင့် စတုတ္ထဝိညာဉ်တို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် စကားမပြောဘဲ လုစုယာတို့၏လှုပ်ရှားမှုများကို အေးစက်သောမျက်လုံးများဖြင့် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။

ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင် တတိယဝိညာဉ်နှင့် ပဉ္စမဝိညာဉ်တို့သည် အာဘောင်အာရင်း သန်သန်ဖြင့် စကားဖောင်ဖွဲ့နေကြသည်။

သူတို့ပြောနေသည့်ဟန်မှာ လုစုယာတို့အား တမင်ရန်စသည့်ဟန်မျိုး မဟုတ်ပေ။ စိတ်လိုလက်ရ စိတ်ရင်းအတိုင်း ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်နှင့် တတိယဝိညာဉ်တို့က စန်းအော်နှင့် ဘွန်လူအောတို့ကို အာသာငမ်းငမ်း ကြည့်လိုက်ကြတော့သည်။ သမင်ငယ်ကို ကျားရဲကကြည့်သည့် ပုံနှယ်တည်း။

သည်းခံစောင့်ဆိုင်းနေသော လုစုယာက ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။

'တဲ မိတ်ဆွေတို့ စကားပြောလို့ပြီးသွားကြပြီလား'

'မင်းက ဘာပြောချင်လို့လဲ'

ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်က လုစုယာအား စူးစူးရားရား ကြည့်ပြီး မေးလေ၏။

'ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို ညှဉ်းခံမလို့ပါဗျာ၊ တခြား လျှောက်မတွေးပါနဲ့'

လုစုယာသည် စားပွဲပေါ်၌ အဖျော်ယမကာငါးခွက်ကို တင်ထားပြီးဖြစ်ရာ ထိုခွက်ကို တစ်ခွက်စီပစ်ပေးလိုက်လေ၏။

အဖျော်ယမကာ ခွက်များသည် အဖိတ်အစင်မရှိဘဲ ဝိညာဉ်ဖြူ

ငါးယောက်ဆီ ရောက်သွား၏။

'ဘယ်ဆိုးလို့လဲ'

ဝိညာဉ်ဖြူ ခေါင်းဆောင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ထိုယမကာခွက်ကို ပြန်ပစ်ပေးသည်။ ထို့နောက် အခြား ယမကာခွက်များသည်လည်း တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် စားပွဲပေါ် ပြန်ရောက်လာသည်။ အထဲမှ ယမကာများ ဖိတ်စင်ခြင်းမရှိကြပေ။

ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်က. . .

'ငါတို့ မသောက်ချင်ပါဘူးကွာ၊ ဒါကြောင့် မင်းတို့ ယမကာခွက်တွေကို ပြန်ပေးတာပါ'

'ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး မဆိုးလှပါဘူး'

လုစုယာက ဖိတ်စင်ခြင်းမရှိသော ယမကာခွက်များကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ဝိညာဉ်ဖြူများကို ပြန်လှန်ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ကုလန်သည် ဘေးမှစောင့်ကြည့်နေသည်။ လုစုယာ၏ အေးဆေးတည်ငြိမ်မှုကို ကြိတ်၍ချီးကျူးမိသည်။ ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်၏ သွားတိုးစမ်းနေသည့် အပြုအမူကိုလည်း ဖုံ့ကြနေသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် ဤဝိညာဉ်ဖြူများသည် စလျှင်စချင်း ဘီလူးတိုင်းနှင့် ဘီလူးက ကမည့်လူများသာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

'ငါတို့က ယမကာကို ဝါသနာမပါဘူးကွ၊ တို့ ဝါသနာပါတာက'

ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်က ဘွန်လူအောနှင့်စန်းအော်တို့အား အဓိပ္ပာယ်ပါပါ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၉၇)
အုပ်စုတိုက်ပွဲ နွံကြီး

ဘွန်လူအောသည် လည်းကောင်း၊ စန်းအော်သည်လည်းကောင်း တတိယဝိညာဉ်ကို လွန်စွာမုန်းတီးနေ၏။ ယခု သူတို့ ထပ်မံ မုန်းတီး မြင်သည့် လူတစ်ဦးမှာ ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင် လူဝကြီးဖြစ်နေသည်။

ထိုလူဝကြီးရော တတိယဝိညာဉ်ပါ တကျာကောင် ရမ္မက်ဘိ များဖြစ်ကြောင်း အပြောအဆို၊ အပြုအမူ၊ ဟန်ပန်များအရ သူ သိရှိခဲ့ကြရလေပြီ။

စန်းအော်သည် အခန်းထဲမှအခြေအနေကို သိပ်မကြိုက် လုစုယာသည် ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ကို သွေးတိုးစမ်းနေသည်။ စင် ဤမျှအချိန်ကြာနေရန်မလို၊ တုံးတိုက်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက် တိုက် ရမည့်အချိန်ရောက်ပြီဟု စန်းအော်ယူဆသည်။

ထို့ကြောင့် လူစုယာ၏တိုက်ပွဲခေါ်သံကို မစောင့်တော့ဘဲ သူမ ကာသာဝင်တိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူမဝင်တိုက်လျှင် အားလုံး ပါလာမည်ဟု သူမယူဆ၏။

စန်းအော်သည် ဆုံးဖြတ်ပြီးသည်နှင့် တတိယဝိညာဉ်ထံသို့ လှစ်ခနဲခုန်ထွက်သွားပြီး ဓားနှင့် ဝှစ်ခနဲထိုးလိုက်၏။ ဤအချိန်မှာ တကယ့် လစ်ဟာနေသောအချိန် ဖြစ်၏။ တတိယဝိညာဉ်မှာ ထိုဓား ချက်ကို မည်သို့မျှရှောင်နိုင်မည်မဟုတ်။ စန်းအော်သည် ဘွန်လူအော ၏လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို အတုယူကာ ယောင်ပြတိုက်ကွက်နှင့် အစစ် အမှန်တိုက်ကွက်ကို ရောနှော၍ သုံးလိုက်ခြင်းကြောင့်လည်း တတိယ ဝိညာဉ်မှာ မျက်စိများပြာဝေသွားရသည်။

ထိုအချိန်၌ ပဉ္စမဝိညာဉ်သည် စန်းအော်ကို သတိထားနေခိုက် ဖြစ်၍ စန်းအော် စတင်လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကြမ်းပြင် သို့ လျှပ်တစ်ပြက် ဝမ်းလျားထိုးကာ စန်းအော်၏ခြေထောက်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

'ဝုန်း. . .'

စန်းအော်၏ဓားချက် လွဲသွားတော့၏။ သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ လည်း ပြိုလဲသွားသည်။ သူမဓားဖြင့် လှမ်းထိုးသည့်အရှိန်မှာ ပြင်းထန်သဖြင့် ခြေထောက်အဆွဲခံလိုက်ရသောအခါ ဟန်ချက်ပျက် ကာ ပြိုလဲသွားခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။

စန်းအော် ချက်ချင်းသိ၏။ သူမက အလစ်တိုက်ခိုက်သော် လည်း သူမသာ အငိုက်မိခဲ့လေပြီ၊ တတိယဝိညာဉ်က သူမကို စောင့်

မကြည့်သော်လည်း တစ်ယောက်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေကြောင်း သိလိုက်လေပြီ။

စန်းအော်သည် လဲကျသည်နှင့်တပြိုင်နက် ကိုယ်ကိုတခြမ်း စောင်း လှဲချလိုက်၏။ သို့မှသာ အကျသက်သာပြီး ခြေထောက်ကို ဆောင့်ရုန်းရန်လည်း အားရှိပေမည်။

စန်းအော်သည် တတိယဝိညာဉ်ကို ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ခြေ ထောက်ကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်ရ၏။ စန်းအော်၏လှုပ်ရှားမှု မြန်ဆ သဖြင့် ပဥ္စမဝိညာဉ်သည် စန်းအော်၏ခြေထောက်ကို လွှတ်ပေးလိုက် ရသည်။

စန်းအော် မတ်တတ်ရပ်သွားနိုင်သည့်တိုင် ပဥ္စမလူ မထ ,သေးပေ။

စန်းအော်က သည်တစ်ကြိမ် တတိယဝိညာဉ်ကို တိုက်နိုင် သည့်အခါတွင်မူ တတိယဝိညာဉ်မှာ အသင့်ဖြစ်လျက်ရှိနေလေပြီ။

'တွေ့လားနောင်တော်ကြီး၊ ဒီကလေးမက အင်မတန် ချ လက်ဖျတ်လတ်တာဗျ၊ ချစ်စရာမကောင်းဘူးလား'

'အေးဟေ့၊ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတာပဲ၊ ငါရွေးထားတဲ့ က ကလေးကတော့ သိပ်ငြိမ်တာပဲ၊ ချစ်စရာကောင်းမှ ကောင်းပါ့မလ'

'ဟား. . .ဟား. . . ဟား. . . နောင်တော်ကြီး၊ အဲဒီအ မပူပါနဲ့၊ ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီအနိပ်ကလေး ဖျတ်လတ်ချ လက်မှုကို မြည်းစမ်းပြီးပါပြီ၊ ကျွန်တော်လို မြည်းစမ်းချင်စိတ်ရှိ ဆိုရင်တော့ သူ့ကို အထင်မသေးနဲ့ ပေါ့ဗျာ၊ သူ့ လက်ဝါးက အတော်

ပြင်းတယ်ဗျို့၊ အရိုးခိုက်အောင် နာကျင်မှုမခံစားချင်ရင် အဲဒီလို မလှုပ်မယှက် နေကြည့်ဗျို့'

တတိယဝိညာဉ်သည် တစ်ဘက်မှ ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်ကို ရှင်းပြရင်း တစ်ဘက်မှ စန်းအော်၏ဓားချက်ကို ရှောင်တိမ်းနေရ လေတော့၏။

စန်းအော်သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ထင်တိုင်းပေါက်အောင် မတိုက်နိုက်နိုင်သဖြင့် ယခုတစ်ကြိမ်တွင်တော့ လုံးဝ သတိလက်လွတ် မတိုက်နိုက်တော့ပေ။

'အချစ်ကလေး. . . ငါ့ကို ထိအောင်တိုက်နော်၊ မထိရင်တော့ ငါက မင်းကို မွှေးမွှေးပေးရလိမ့်မယ်'

တတိယဝိညာဉ်က စန်းအော်ကို မထိတထိ ကလိပေး၏။

'တဏှာအိုး၊ အပြောကြီးမနေနဲ့၊ ကြည့်လဲ ရှောင်ဦး'

စန်းအော်၏နန့်ရွဲ့ဓားသိုင်းသည် အရိပ်ထောင်သောင်း ယှက်ဖြာ လာ၏။

ဝိညာဉ်ဖြူများသည် သူတို့လူကို အထင်ကြီးထားသဖြင့် ခပ်ပြုံးပြုံး ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။

'ရှီး. . .'

တဟီးဟီး တဟားဟား ဖြစ်နေသော တတိယဝိညာဉ်မှာ တခဏ အတွင်း၌ အကြီးအကျယ်မျက်နှာပျက်သွားလေတော့၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စန်းအော်၏ဓားချက်သည် သူ့ရင်ဝ နှင့် သီသီကလေးလွဲချော်ပြီး သူ့အင်္ကျီကို ထိုးခွဲသွားသောကြောင့်

တည်း။

ပျော်တပြုံးပြုံး ဖြစ်နေသည့် ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်လူဝကြီးမှာလည်း ချက်ချင်းမျက်နှာတည်သွား၏။

'တတိယညီတော် မင်းအချစ်ကလေးက မြွေဟောက်မလေးပဲကွ'

တတိယဝိညာဉ် မရယ်နိုင်တော့ပါ။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ရှောင်တိမ်းခြင်းမျိုးလည်း မလုပ်ဝံ့တော့ပါ။

'ဟုတ်တယ် သူ. . . မြွေဟောက်မလေးပဲ၊ ပေါ့လို့မရတော့ဘူး'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . အခုတော့ ပေါ့လို့မရတော့ဘူးပေါ့။ ရှေ့ဆက် သည့်ထက်ပေါ့လို့မရဘဲဖြစ်ဦးမယ် ကြည့်ထား'

စန်းအော်သည် တရကြမ်းတိုက်ခိုက်တော့ရာ ဓားရိပ်၏အေးစက်မှုသည် အခန်းတစ်ခန်လုံးကို လွှမ်းခြုံလာလေတော့သည်။

စန်းအော်က တိုက်ခိုက်ရာမှ လုစုယာကိုလှမ်းအော်၏။

'အစ်ကိုလုစုယာ၊ ညီမလေး တိုက်နေတာကို ကြည့်ကောင်းနေသလား။ ဒီဝိညာဉ်ဖြူဆိုတဲ့ အနုတ်စုတ်တွေနဲ့ အစ်ကိုနဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ဘူးဆိုပြီး ထိုင်ကြည့်နေတာလား'

စန်းအော်၏ ဒေါသတကြီးအော်ပြောသံသည် လုစုယာကို ငြိမ်ထိုင်၍မရအောင် ဖြစ်သွားစေခဲ့တော့သည်။

'ညီမလေး. . . နောက်ဆုတ်လိုက်၊ ငါ ပြောစရာရှိတယ်'

လုစုယာက လှမ်းအော်သဖြင့် စန်းအော် နောက်ဆုတ်သွားသည်။

သူမသည် တတိယဝိညာဉ်ကို မီးရဲရဲ တောက်သကဲ့သို့သော မျက်လုံးများဖြင့် စူးရှစွာ ကြည့်နေ၏။ ဓါးကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

လုစုယာက ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်ကိုကြည့်ပြီး အေးစက်စက်ပြောလေ၏။

'ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့မိတ်ဆွေကြီးကုလန်ကို အုပ်စုအင်အားနဲ့ စော်ကားမော်ကားလုပ်ခဲ့ပြီးပြီ'

'ဟား. . ဟား. . ဟာ. . . တို့က စော်ကားတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဆုံးမခဲ့တာပါကွ'

လူဝကြီးက ဖြတ်၍ပြော၏။

'အဲဒီကိစ္စကိုထားလိုက်ဦး၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ပါရှားပြည်သားမဟီသစွာ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကို ပြောချင်ရာပြော၊ ဆိုချင်ရာဆိုပြီး ကျုပ်တို့ကို စော်ကားလိုက်ပြန်ပြီ'

'ဒါကလဲ ချစ်လို့ပြောတာပါ၊ ဟီး. . . ဟီး. . . ဟီး. . .'

လူဝကြီးက ပျက်ချော်ချော်ပြောနေသည်။

'ခင်ဗျားတို့ဟာ လူကြီးလူကောင်းလိုဆက်ဆံလို့မရတဲ့ တေလေကြမ်းပိုးတွေပဲ၊ ပါရှားပြည် လမ်းကြိုလမ်းကြား၊ မြောင်းကြို မြောင်းကြားမှာ ဖအေမပေါ်၊ မအေမပေါ် မွေးလာတဲ့ လူပေါက်ပန်းတွေမှန်းသိသာတယ်'

လူဝကြီး မရယ်တော့ပါ။ မျက်နှာကြီးနီလာသည်။ တရှူးရှူးတရှားရှား ဖြစ်လာသည်။

သူ၏ကြီးမားသော လက်သီးကြီးကိုဆုပ်ကာ လေထဲဝှေ့ယမ်းပြသည်။

'ခွေးကောင်၊ ငါတို့ကို ဒီလို စော်ကားနိုင်တယ်လို့ ထင်ရအောင် မင်းရဲ့ပညာက ဘယ်လောက်များရှိနေလို့လဲ'

'အေး. . . ဒါပဲ ကျုပ်ပြောချင်တာ၊ တိုက်ခိုက်ဖို့လာတဲ့ကိစ္စမှာ တိုက်ခိုက်ဖို့ အကြောင်း မပြောဘူး။ မဟုတ်တာတွေ လျှောက်ပြောနေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကများ ကျုပ်တို့ကို အရူးတွေလို ပြောင်းပြန် ပြောနေရသေးတယ်'

'မင်း ဘယ်လိုတိုက်ချင်သလဲပြောစမ်း၊ တို့က ဘာတွေညာတွေ ရှေ့နေတာမဟုတ်ဘူး'

'အခု ကျုပ်တို့ဘက်က ငါးယောက်၊ ခင်ဗျားတို့ဘက်က ငါးယောက် ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ အင်အားမသာဘူး'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . မင်းတို့ဘက်က ကုလန်ကို ထည့်တွက်ပါ၊ ငါတို့ ဂရုမစိုက်ဘူး'

'အေးလေ. . . တစ်ဦးချင်းတိုက်ရင် ကျန်တဲ့လူတွေ ပျင်းနေလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ အုပ်စုချင်းတိုက်ကြမယ်'

'ရတယ်၊ ကြိုက်သလိုပြော'

'ဒါဖြင့်တိုက်ပြီ'

လုစုယာသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲခုန်ထ၍ ရန်သူများဆီသို့ ခုန်ဝင်သွားလေတော့၏။

လုစုယာသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြည့်နေခြင်းမှာ

ကြောင်းမဲ့ မဟုတ်ချေ။ ဤငါးယောက်ထဲ၌ မည်သူသည် သိုင်းပညာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ကို အကဲခတ်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။

ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်သည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သိုင်းပညာ အကောင်းဆုံး မဖြစ်နိုင်။

တရုတ်ပြည်သိုင်းလောက၌ အလွန်တရာ ကျော်ကြားထင်ရှားသည့် သိုင်းပညာရှင်လူဝကြီးအချို့ ရှိခဲ့သော်လည်း အရေအတွက် နည်းပါးလှ၏။

တစ်ရာလျှင် ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်သော သိုင်းပညာရှင်တို့မှာ ပိန်လှီသေးသွယ်သော ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအဆက်များသာ ရှိကြပေသည်။

တတိယဝိညာဉ်၏သိုင်းပညာကိုမူ မြင်ပြီးခဲ့ပြီ။ သူ့ပြိုင်ဘက် ဖြစ်သည်မှာ သေချာ၏။

ပဥ္စမဝိညာဉ်သည်လည်း ကိုးရိုးကားရားဖြင့် စန်းတော်၏ခြေ ထောက်ကို လှမ်းဆွဲခဲ့၏။ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်သည် ဤသို့ ပြုမူမည်မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် လုစုယာ စဉ်းစားရသည်မှာ ဒုတိယဝိညာဉ်နှင့် စတုတ္ထဝိညာဉ်တို့သာရှိကြတော့၏။ စတုတ္ထဝိညာဉ်အဆင့် သတ် မှတ်ထားပြန်သဖြင့် ထိုမိန်းကလေးကိုလည်း အကောင်းဆုံး သိုင်း သမားအဖြစ် သတ်မှတ်၍ မရပြန်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဒုတိယဝိညာဉ်သာ ဤအုပ်စုထဲ၌ အကောင်းဆုံး သိုင်းသမားဖြစ်ရမည်ဟု လုစုယာတွက်လိုက်သည်။

သူ့သည် သျှပြိုင်ဘက်ဖြစ်နိုင်သူထံသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝ
သွားတော့သည်။

ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင် လူဝကြီးကား တဟီးဟီးရယ်ရ
ဘွန်လူအောထံ ခုန်ဝင်သွား၏။

သူသည် လုစုယာထင်သလို ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ထဲ၌
ကောင်းဆုံးသိုင်းသမား မဟုတ်သော်လည်း ထိပ်တန်းအဆင့်
ရှိပေသည်။ သူ့လှုပ်ရှားမှုမှာ လွန်စွာပေါ့ပါးလှပေသည်။

'ဟီး. . . ဟီး. . . ဟီး. . . ဒီတစ်ခါတော့ မင်းနဲ့ငါ ဖူးစာဆုံ
ပြီ၊ စောစောက ငါတို့ခွဲဝေပုံကို မင်းလဲကြားပြီးရောပေါ့၊ သ
တူပါတယ်နော်၊ ငါက ငါ့ညီတော်ထက်တော့ ပိုချောပါတယ်'

'ထွီ'

ဘွန်လူအောက တံတွေးဖြင့်လှမ်းထွေးလိုက်ရာ လူဝကြီ
အကျီလက်စရှည်ဖြင့် ခါယမ်းထုတ်လိုက်ရ၏။ အပြုအမူသည်
လုံး ထောင်သောင်းထက်ကျယ်လောင်သည်ဆိုသည့် စကား
တကယ်မှန်၏။

စန်းအော်သည် သူမရွှံမုန်းသည့်တတိယဝိညာဉ်ကို စကာ
များစွာဖြင့် ရွတ်ချခဲ့သည်။

ယခု ဘွန်လူအောက လူဝကြီး၏မျက်နှာကို တံတွေ
တစ်ချက်တည်း ထွေး၏။ သူမ ရွံရှာမုန်းတီးမှုမှာ အားလုံးပြည့်
လောက်သွားသည်။

'ရုပ်ရည်ကလေးသနားကမားနဲ့ အတော်မိုက်ရိုင်းတဲ့ ကေ

ရုတ်ကလေးပဲ'

လူဝကြီးမှာ တဟီးဟီးမလုပ်နိုင်တော့ပေ။ ဒေါသထွက်သွား
လေပြီ။

ဘွန်လူအောသည် လူဝကြီးကိုဣန္ဒြေရရပင် တိုက်ခိုက်၏။
လူဝကြီးမျက်လုံးပြူးနေရလေပြီ။ ဘွန်လူအောကို သူက သာမည
သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဟုသာ ထင်မှတ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု ဘွန်လူအော ထုတ်သည့်သိုင်းကွက်များမှာ သာမည
သိုင်းကွက်များ မဟုတ်ပေ။ မည်သည့် ထိပ်သီးသိုင်းသမားမဆို
မျက်လုံးပြူးရမည့်သိုင်းကွက်များ ဖြစ်နေပေသည်။

စန်းအော်ကား ထုံးစံအတိုင်း တတိယဝိညာဉ်ကိုတိုက်ခိုက်၏။
သူမသည် ရှုံ့ရင်းကြမ်းတမ်းလှသော ထိုလူဖုတ်ကောင်ကို သတ်ဖြတ်
ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။

တတိယဝိညာဉ်မှာလည်း စန်းအော်ကို ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘော
ထားရဲပေ။ စောစောက တစ်ချက်ပင် လက်မတင်ကလေး အသက်
ဘေးမှ လွတ်ခဲ့ရပြီမဟုတ်ပါလော။

လုစုယာနှင့် ဒုတိယဝိညာဉ်၊ ဘွန်လူအောနှင့် ဝိညာဉ်ဖြူ
ခေါင်းဆောင်လူဝကြီး၊ စန်းအော်နှင့်တတိယဝိညာဉ်တို့သည် ဒွိယ
ယ တိုက်ခိုက်နေကြလေပြီ။

ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရှီစုံတို့မှာ မည်သူ့ကို တိုက်ခိုက်ရမှန်း မသိ
ကြသဖြင့် အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ စတုတ္ထဝိညာဉ်
နီးမချောသည် သူမ၏ဓားရှည်ကို ရွှမ်းခနဲဆွဲထုတ်လိုက်၏။

'ဓားရှည်နဲ့ ဓားပြားကြီး တိုက်ခိုက်ရမယ်ဆိုရင် မှတပါတယ်၊ ငါ့မောင်က ချောချောလှလှလေးဆိုတော့ အစ်မနဲ့တိုက်ခိုက်ဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့၊ မောင်လေးရဲ့ဓားပြားကြီးကိုသာ ဆွဲထုတ်လိုက်တော့ ရဲရဲတိုက်နော်၊ ဘာမှမကြောက်နဲ့'

တကယ်တော့ စတုတ္ထဝိညာဉ်အမည်ရှိသူ မိန်းမပျိုက ရှက်နောက်နောက်ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤတုပ်စုထဲ၌ တည်တည်တန့်တန့်ရှိသူဆို၍ ဒုတိယဝိညာဉ် တစ်ယောက်သာ ရှိပေသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းမှာ မိန်းမချောစကားကြောင့် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး နီမြန်းသွားသည်။ သို့သော် သူ့အနေဖြင့် မတိုက်၍လည်း မဖြစ်ပေ၊ ထို့ကြောင့် သူ၏ဓားကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဟွမ်ရိုစုံအဖို့ ပဥ္စမဝိညာဉ်ပုကလေးနှင့် တိုက်ခိုက်ရန်သာ တပါး အခြားရွေးစရာလမ်း မရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ပဥ္စမဝိညာဉ်ထံသို့ ခုန်ဝင်သွားပြီး တိုက်ခိုက်လေတော့၏။ သူတို့ နှစ်ယောက်မှာ အတော် လက်ညီသည်။

ပဥ္စမဝိညာဉ်သည် ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ထဲ၌ သိုင်းပညာ အညံ့ဆုံး ဖြစ်၏။ ကိုယ်ဖော့ပညာတွင်မူ မဆိုးချေ။ ထိုအခြေအနေမှ ကြောင့် ဟွမ်ရိုစုံနှင့်ပဥ္စမဝိညာဉ်တို့၏အတွဲသည် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တိုက်ခိုက်နေကြခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ထိုအချက်ကြောင့် ကုလန်၏ဆုံးဖြတ်ချက်၊ အကဲဖြတ်ချက် အချို့ မှားယွင်းနေကြောင်း သိသာသည်။ ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ထဲ၌ သိုင်းပ ညာအကောင်းဆုံးဟုဆိုနိုင်သူမှာ လေးယောက်တည်းသာ ရှိသည်။ ပဥ္စမဝိညာဉ်မှာ အကောင်းဆုံးအဆင့်၌ မရှိပေ။

ဘွန်တိမ်စန်းသည် သူ၏ရွှေဓားကြီးကို ထုတ်ထားသော်လည်း ရှေ့တိုးရန် ခြေထောက်ရွေ့မရဘဲ ဖြစ်နေ၏။ ပြောင်ချော်ချော် မြူးချိုချို မျက်နှာပေးရှိနေသောမိန်းမပျိုနှင့် တိုက်ခိုက်ရန် သူ မဝံ့မရဲဖြစ်နေ သည်။

'ခစ်. . . ခစ်. . . ခစ် မောင်လေး။ ဘာငိုင်နေတာလဲ၊ လာလေ ကွယ်၊ မင်းက ရှက်နေလိုက်တာ၊ ချစ်ဗျူဟာကျင်းဖို့မှ မဟုတ်ဘဲကွယ်၊ တိုက်ဖို့ ခိုက်ဖို့ဥစ္စာ၊ လာပါ. . . မင်းရဲ့တိုက်ကွက်ကို ထုတ်စမ်းပါ'

ဘွန်တိမ်စန်းမှာ ရဲခနဲ ရှက်သွေးတက်သွားရပြန်လေ၏။

သူသည် အပြောအဆို ပေါ့ရမ်းသော့သွမ်းလှသော ထိုမိန်းမ ချောဖြင့် မတိုက်ခိုက်ချင်ပေ။ သို့သော် သူ့မှာ အခြားရွေးချယ်စရာ လည်း မရှိတော့ပေ။ နောက်ဆုံး၌ မတိုက်ချင်တိုက်ချင်ဖြင့် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရတော့သည်။

ထိုအခါ ကုလန်မှတစ်ပါး ကိုယ်စီကိုယ်စီ တိုက်ပွဲဆင်ရသည့် ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားတော့၏။

အခန်းတစ်ခုလုံး တိုက်သံခိုက်သံ ဆူညံသံများဖြင့် ပွက်လော ရိုက်ကုန်တော့၏။

ကုလန်သည် ခါး၌ပတ်ထားသောသံကြိုးကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ်စောင့်ကြည့်သည်။

သူသည် ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ တုပ်စုချင်း

အားဘချက် အားနည်းချက်များကိုသာ ကြည့်ရတော့သည်။

သူ ဂရုစိုက်ကြည့်နေသည့်စုံတွဲမှာ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် စတုတ္ထ ဝိညာဉ်တို့ အတွဲဖြစ်၏။ စတုတ္ထဝိညာဉ်သည် ဒုတိယဝိညာဉ် ပြီး နောက် သိုင်းပညာအကောင်းဆုံးဖြစ်ရာ ဘွန်တိမ်စန်းသည် လုံးဝ ရှုံးနိမ့်နိုင်သည်ဟု ကုလန်တွက်ဆထား၏။

တိုက်ပွဲမှာ ကုလန်တွက်ဆထားသည့်အတိုင်းပင် တစ်ဘက် စောင်းနင်း ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် သူ၏လက်စွဲတော် သံကြိုးကို ထုတ် ကိုင်ပြီး ဘွန်တိမ်စန်းကို ဝင်ကူရန် ပြင်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေတော့ သည်။

လုစုံယာသည် လူရွေးမှန်သွား၏။ ဒုတိယဝိညာဉ်နှင့် သုံးလေး ကွက်မျှတိုက်ပြီးသည်နှင့် ထိုလူသည် သိုင်းပညာစွမ်း တကယ် ထက်မြက်လှကြောင်း သိလိုက်မိသည်။

နက်ရှိုင်းသောရေပြင်သည် တည်ငြိမ်သည်ဟူသော စကားပုံ သည် ထိုလူလို လူမျိုးအတွက် ဖြစ်ပုံရသည်။

ထိုလူသည် ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ထဲ၌ အတည်ငြိမ်ဆုံး ဖြစ်၏။ အစအဆုံး စကားတစ်လုံးမျှလည်း မပြောချေ။ သိုင်းပညာ ထက်မြက် သလောက် စိတ်ခံစားမှုကို မျက်နှာ၌ မပေါ်အောင် ကွယ်ဖုက်ထားနိုင် စွမ်းရှိသည်။

သူ့သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်ကြောင်းကို တစ်စေ့တစ်စောင်း ဖော်ပြနေသည့်အချက်မှာ စူးရှသောအကြည့်များနှင့် တောက်ပသော

မျက်လုံးများသာ ဖြစ်သည်။

တကယ်တိုက်ခိုက်သောအခါ သူ့လှုပ်ရှားမှုများသည် ဖုံးကြွ ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လျင်မြန်နေ၏။ တိုက်ကွက် ဆယ်ကွက် အထိ လုစုယာနှင့် ဒုတိယဝိညာဉ်တို့ လက်ရည်တူယှဉ်လျက် ရှိကြ၏။

လုစုယာနှင့် လက်ရည်တူသည်ဟုဆိုလျှင် ထိုလူ၏သိုင်းပညာ မည်မျှကောင်းသည်ကို ချင့်ချိန်ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။

ကိတ်အာကျက်ကို မည်သို့တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသနည်း။ ကိတ်အာ ကျက်၏စွမ်းရည် မည်မျှရှိသနည်း။

ထို့ကြောင့် ဒုတိယဝိညာဉ်၏သိုင်းပညာသည် ကိတ်အာကျက် ထက် အမှန်တကယ် သာလွန်နေပေသည်။ လုစုယာမှာ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် သတိပေးခံထားရခြင်းကြောင့် ဒုတိယဝိညာဉ်ကို လုံးဝ အထင်မသေးဘဲ တိုက်ခိုက်သည်။

တတိယဝိညာဉ်သည် လူပုံက ကြောက်စရာကောင်းသလောက် အပြောအဆိုအမူအရာ အပျော့ရမ်းဆုံးအသော့သွမ်းဆုံးလည်း ဖြစ် သည်။

သိုင်းပညာစွမ်းကောင်းသည်ဟု သတ်မှတ်ခံထားရသော်လည်း ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်ထဲ၌ သူက စတုတ္ထအဆင့်သာရှိသည်။ သူ့ အောက်၌ ပဉ္စမဝိညာဉ်လူပုကလေးသာ ရှိတော့သည်။

လူသည် ကာမရာဂကို အလွန်အကျူးလိုက်စားသူ ဖြစ်၏။ စန်းအော်က တဏှာအိုးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခြင်းမှာ မလွန်ပေ။ ဤလို လူမျိုးကိုမှ ဤနာမည်မပေးလျှင် အခြားနာမည် ပေးစရာမရှိတော့ပေ။

သူသည် စန်းအော်ကို လွန်စွာတပ်မက်၏။ အခြားရန်သူများမှာ မြို့ဘက်ကိုအနိုင်ရလျှင် သတ်ဖြတ်ရန်သာစိတ်ကူးသည်။ သူကမူ စန်းအော်ကို အနိုင်ရလျှင် အောင်သေအောင်သားစားသည့် အနေဖြင့် အိပ်ရာထဲသို့ဆွဲသွင်းမည်ဟု ကြံစည်ထားသူဖြစ်၏။

သို့သော်. . .

သူတွက်ကိန်း လွဲသွားသည်။ စန်းအော်မှာ သူထင်ထားသလို သိုင်းပညာကို ထမင်းစား ရေသောက်ကလေး တတ်ထားရုံ တတ်ထားသည်မဟုတ်။

တုလန်နှင့်တွေ့စက နန်ရွှဲဓားသိုင်းကိုသာ တတ်ကျွမ်းထားသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် အချိန်အားတိုင်း လေ့ကျင့်မှု၊ ထန်တိုဆရာတော်၏ချီးမြှင့်မှုများဖြင့် ထိပ်တန်းဓားသိုင်းပညာရှင် ဖြစ်နေပေပြီ။

ထို့ကြောင့် စန်းအော်၏ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုများကို တွေ့ရသောအခါ တုလန်မှာ အကြီးအကျယ်အံ့အားသင့်မိသည်။

လုစုယာပြောသည်မှာ မှန်လေပြီဟုလည်း သိလိုက်၏။ လုစုယာက စန်းအော်သည် ယခင်က စန်းအော်မဟုတ်၊ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲနေသည့်စန်းအော် ဖြစ်နေပြီဟု ပြောခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

စန်းအော်သည် နန်ရွှဲဓားသိုင်းကို ကျွမ်းကျင်စွာထုတ်ဖော်တိုက်ခိုက်သဖြင့် တတိယဝိညာဉ်မှာ မလွယ်ကူတော့ချေ။ သို့သော် သူသည် တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူဖြစ်၍ စန်းအော်ကို

မခံချင်အောင်ပြောမှသာ ဖြစ်တော့မည်ဟု တွက်လာမိ၏။

စန်းအော်ကို စိတ်ဆိုးအောင်လုပ်ရန် မခက်လှကြောင်း တတိယဝိညာဉ် သိ၏။

'ဘယ့်နှယ်ကြောင့် အစ်ကိုကြီးကို ဝီလောက်တိုက်ခိုက်နေရတာလဲ ညီမလေးရယ်၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို ကြင်ကြင်နာနာ ဆက်ဆံမှပေါ့ အချစ်ကလေးရဲ့'

စန်းအော် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးမည်းမှောင်သွား၏။

'အရွှး. . . တကျာအို။ ဒီ အရှက်မရှိတဲ့မျက်နှာကို ပောဒီဓားနဲ့ တစ်ခြမ်းတိတိလှီးပြမယ်'

'ဟီး. . . ဟီး. . . ဟီး။ အချစ်ကလေးရဲ့စကားတွေက စိမ်းကား လွန်းလှတယ်ကွယ်'

'ကြင်နာပါတယ်ရှင်. . .၊ ကြင်နာပါတယ်၊ ပောဒီမှာ နောက်ထပ် အကြင်နာတွေ'

'ရွှမ်း. . . ရွှမ်း. . . ရွှမ်း'

သူမသည် 'တိမ်မှောင် လမိုက်' အမည်ရှိသောဓားကွက်ကို ထုတ်၍ တရကြမ်းတိုက်သည်။ ဝေ့ဝိုက်ဝင်လာသောဓားချက်များက ကြောက်စရာကောင်းလှသဖြင့် တတိယဝိညာဉ်မှာ သူ၏တံစဉ်လက်နက်ဖြင့် ထုတ်ခုခံရလေ၏။

'ထန်း. . .'

လက်နက်ချင်းထိခတ်သံ ပြင်းထန်စွာပေါ်လာသည်။ မီးပွင့်ကလေးများ ထွက်သွားသည်။ တတိယဝိညာဉ်၏လက်သည် ထုံကျဉ်

သွားသည်။ သူ့လက်ထဲမှ တံစဉ်လက်နက်ပင် လွတ်ကျမတတ် ဖြစ်သွားသည်။

စန်းအော်ကား ဘာမျှမဖြစ်။ သူမ၏လက်ထဲမှ ဓားသည် လက်ထဲ၌ စီးစီးပိုင်ပိုင်ရှိနေသည်။ တတိယဝိညာဉ် အခြေအနေပျက်ယွင်းသွားသည်ကိုလည်း ရိပ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံတော့ဘဲ 'လေပွေသယ်နိုက် ရွက်ကြွေလိုက်' ဟူသော သိုင်းကွက်ဖြင့် မနားတမ်း တိုက်စစ်ဆင်လေတော့သည်။

တတိယဝိညာဉ်မှာ စန်းအော်အား ထိကပါးရိကပါး မစော်ကားနိုင်တော့ပြီ။ အသေအလဲ ခုခံလာရတော့သည်။

'ဒိုး. . . ဒိုး. . . ဒိုး'

'ဖုစ်. . . ဖုစ်. . . ဖုစ်'

လေထုထဲတွင် ဓားသံ၊ တံစဉ်သံများ ဆူညံနေ၏။ စန်းအော်မှာ အပေါ်စီးမှ ရောက်နေပြီဖြစ်၍ တတိယဝိညာဉ်ကို ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် ဖိတိုက်ထားသည်။

သူ၏ဓားဦးသည် တတိယဝိညာဉ်၏ သေကွင်းသေကွက်များဆီသို့သာ တဝဲဝဲလည်လည် ဖြစ်နေသဖြင့် တတိယဝိညာဉ်၏ နဂိုကမလှပသောမျက်နှာမှာ ပို၍ပင်ရုပ်ဆိုးလာတော့သည်။

တစ်ကြိမ်တွင် တတိယဝိညာဉ် ဟန်ချက်ပျက်သွားလေ၏။ သိုင်းပညာတွင် တစ်ကွက်မှား၍မရပေ။

'ဖြန်း. . .'

တတိယဝိညာဉ် ဓားချက်ကို အသေအလဲရှောင်တိမ်းလိုက်ရာ

စန်းအော်က ဘယ်လက်ဖြင့် ပါးကိုရိုက်ချလိုက်လေသည်။

'ကဲ. . . ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့တဲ့စကားတွေကိုသာ ပြောတတ်တဲ့ ရှင့်ပါးစပ်ကို ဒါဟာ ပထမဆုံးအကြိမ် ဆုံးမလိုက်တာပဲ၊ နောင်မပြောနိုင်အောင်လဲ လုပ်ပေးခဲ့ဦးမယ်၊ အဲဒီတစ်ခါမှာတော့ ရှင့်လည်ချောင်းသွေးကို ဖောက်ထုတ်ပေးခဲ့မယ်'

စန်းအော်က တကယ် လေးလေးနက်နက်ပြောခြင်း ဖြစ်၏။ သူမသည် သိုင်းလောကထဲဝင်ခဲ့ပြီးနောက် ဤလူလောက် မည်သူ့ကိုမျှ သတ်ချင်ဖြတ်ချင် မရှိခဲ့ပေ။

'ရှင့်ကိုသတ်တဲ့အခါ တကယ်အရသာရှိမယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်၊ အဲဒီအခါမျိုးမှာ ရှင် ဘယ်လောက်ရဲရင့်သလဲဆိုတာ ရှင့်မျက်နှာကို ကျွန်မ သေသေချာချာကြည့်ချင်တယ်'

စန်းအော်၏ အံကြိတ်၍ပြောသည့်အသံမှာ တကယ်ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှသည်။ တတိယဝိညာဉ်မှာ အခြေအနေဆိုးနေပြီဖြစ်၍ စန်းအော်ကို ပြန်လည်မချေပ နိုင်တော့ပေ။

တိုက်ပွဲတစ်ခုလုံး၏အခြေအနေကား ဤသို့ တစ်ဖက်သတ်မဟုတ်ပါ။ သူမက တတိယဝိညာဉ်ကို တစ်ဘက်သတ် တိုက်ခိုက်နိုင်သလို စတုတ္ထဝိညာဉ် မိန်းမချောကလည်း ဘွန်တိမ်စန်းကို တစ်ဘက်သတ် တိုက်ခိုက်နေသည်။

ဘွန်တိမ်စန်း၏သိုင်းပညာမှာ မဆိုးပါ။ ထိပ်တန်းအဆင့် ရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောက သူ့ထက်ပို၍ ပညာသာနေသည်။ အတွေ့အကြုံလည်း ရင့်ကျက်သည်။ ထို့ကြောင့်

ဘွန်တိမ်စန်းမှာ တတိယဝိညာဉ်ကဲ့သို့ပင် ဖောချွေးပြန်ပြီး အသေအလဲ ခုခံနေရတော့သည်။

စတုတ္ထဝိညာဉ် မိန်းမချောကား အပြုံးကို မျက်နှာပေါ်မှ လုံးဝခွါမချချေ။ ထိုအပြုံး နောက်ကွယ်၌ မရဏသေမင်းရှိသည်။ ကြောင်က ကြွက်ကို ဆော့ကစားသကဲ့သို့ မသတ်မီ ဘွန်တိမ်စန်းကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်လိုသောစိတ်ထားလည်း ရှိ၏။ သူသည် ဘွန်တိမ်စန်းကို အချိန်မရွေးသတ်နိုင်၏။ သို့သော် မသတ်သေး။ တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူမကပင် တမင်အလျှော့ ပေးလိုက်ပေသေး သည်။

ဤအချက်ကိုကြည့်ပါက သူမ၏မျက်နှာကလေးက ချောမောလှပသလောက် သူမ၏အတွင်းစိတ်ဓာတ်က အလွန်တရာ ခက်ထန်ရော် ရှုပ်ဆိုးလှကြောင်း ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်ပေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘွန်တိမ်စန်းကို မမောမောအောင် သိကျွာကျအောင် ရေရှည်ဆွဲ၍ဗုက္ခပေးမည်ဟု စိတ်ကူးထားခြင်းကပင် သူတို့အုပ်စုအတွက် နိုင်မှတ်တစ်မှတ်ကို လျှော့ပစ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

သူမအနေဖြင့် ဘွန်တိမ်စန်းကို စောစောစီးစီးရှင်းလင်းပစ်လိုက်ပါက သူမ၏အင်အားသည် အပိုအင်အားဖြစ်သွားပြီး သူတို့ဘက်မှ မည်သူ့ကိုမဆို အားဖြည့်ကူညီနိုင်ပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပဥ္စမဝိညာဉ်ကို သွားရောက်ကူညီလိုက်ပါက ဟွမ်ရိုစုံမှာ စောစောစီးစီး ဘဝနိဂုံး ချုပ်သွားပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူမနှင့် ပဥ္စမဝိညာဉ်တို့သည် လုစုယာ၊ ဘွန်လူအောနှင့် စန်းအော်တို့အား စိတ်ကြိုက်တိုက်ခိုက်နိုင်

ခွင့်ရသွားမည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုတော့သည်သို့ မဟုတ်။ ဘွန်တိမ်စန်းကိုသာ ဆော့ကစားနေချင်သည်။

'မောင်လေး မင်းရဲ့တိုက်ကွက်တွေက သိပ်ပျော့တာပဲကိုး။ ဒါနဲ့များ ပါရှားပြည်ကို ထွက်လာရသေးသလား၊ တက်မစုံ ရွက်မစုံဘဲ ပင်လယ်ထဲ လက်ကုန်လွှင့်ချင်လို့ ဘယ်ရပါ့မလဲမောင်လေးရယ်'

သူမက လှောင်ပြောင်သရော်နေ၏။

ဝိညာဉ်မြူဂိုဏ်းတူ မောင်နှမတော့ ဗီသသည်။ နိုင်လျှင် သရော်မျှင်သည့်ဇီဇစရိုက်ကတော့ သူမ၏အသည်းနှလုံးထဲ၌ ရှိနေပုံရသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းက ငြိမ်မခံပါ။

'လူဆိုတာ သေတစ်နေ့ မွေးတစ်နေ့ပါ အမျိုးသမီးရဲ့ သေမှာကြောက်နေရင် သိုင်းလောကထဲ မဝင်ဘူး။ ပါရှားပြည်ကိုလဲ မလာဘူး။ သိုင်းသမားဖြစ်နေတာရယ်၊ ပါရှားပြည်ထွက်လာတာရယ်ကို ကြည့်ပြီးရင် သေမှာမကြောက်လို့ဆိုတာကို မှတ်ထားလိုက်ပါ'

ဘွန်တိမ်စန်း၏စကားများက ဏ္ဍခြွေရလှ၏။

စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောလေးက ပြုံးလိုက်၏။

'စိတ်ချပါ. . . စိတ်ချပါ။ မမကလဲ မင်းကိုသတ်ပေးမှာပါ။ မသေမှာကိုတော့ မပူပါနဲ့၊ မမတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေက လူသတ်ရတာကိုလဲ ပျော်ပါတယ်၊ မင်းရုပ်ကလေးက ချစ်စရာလေးဆိုတော့ မမက မြန်မြန်သတ်ပစ်ရမှာနှမြောနေလို့ပါကွယ်'

'ထွီ. . .'

ဘွန်တိမ်စန်းက ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်စွာ တံတွေးထွေး၏။ ထို့နောက် သူ၏ရွှေဓားကြီးဖြင့် တရကြမ်းလိုက်လံတိုက်ခိုက်သည်။ ပညာ အဆင့်မတူသူတစ်ယောက်အား မီးကုန်ယမ်းကုန်တိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ ကိုယ့်အင်အားကို အချည်းအနှီး ဖြုန်းတီးပစ်ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၉၄)

အကောင်းဆုံးသော အုပ်စုတိုက်ပွဲ

ထိုအတွဲထဲ၌ လက်ရည်ညီသောအတွဲတစ်တွဲမှာ ဘွန်လုအော နှင့် ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင် လူဝကြီးတို့အတွဲပင် ဖြစ်သည်။ ဝဖြိုးလှ ဖြင့် ရုတ်တရက်အားဖြင့် ထိုသူကို အထင်မကြီးနိုင်ဖြစ်ရသော် ည်း တကယ်တမ်းတိုက်ခိုက်သည့်အခါတွင်မူ လုံးဝအထင်သေး၍ ရတော့ပေ။

အကြိတ်အနယ်တိုက်ခိုက်နေကြစဉ် မည်သူ့ကို မည်သူကမျှ စ်ဘက်သတ် မတိုက်နိုင်ခဲ့ချေ။ တစ်ယောက်တစ်ပြန်စီသာ တိုက် က်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

လူဝကြီးသည် စည်တစ်လုံးလိမ့်သကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်နေသော် ည်း သူ၏အကွက်ချန်ပုံများမှာ များစွာသေသပ်လှပသဖြင့် ဘွန်လု ာမှာ တစ်ကွက်တစ်လေမျှ အလစ်မတိုက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်ကား ဘွန်လူအောသည်ပင်လျှင် အ
အလွှားရှောင်တိမ်းရသည်။ ယပ်တောင်တမျှကြီးမားလှသော
လက်ဝါးကြီးနှစ်ဖက်ဖြင့် လိုက်လံဖမ်းဆီးပုံမှာ သိုင်းသမားနှင့်မ
တောထဲမှလူဝံကြီးတစ်ကောင်က ရန်သူအား ဒေါသတကြီးတိုက်
ပုံနှင့်တူနေသည်။ ဘွန်လူအောက အသုံးပြုရန် စိတ်ကူးပင် မ
သော သွေးကြောပိတ် ပညာကိုပါသုံး၍ လူဝံကြီးက တိုက်ခိုက်
သည်။

'အချစ်ကလေး. . . မင်းနဲ့ငါ ထိုက်တန်တယ်ဆိုတာ သိုင်းပ
အဆင့်အတန်းကိုက သက်သေပြနေတယ်'

'ထွီ. . . ရှင့်လို တောလေကြမ်းပိုးသိုင်းသမားက ဘာအ
အတန်းစကား ပြောနေတာလဲ၊ ရှင် ကျွန်မကို နိုင်အောင်တိုက်
စကားပြော'

'စိတ်ချ. . . စိတ်ချ၊ တို့ပွဲက အခုမှ စရုံပဲရှိသေးတာ၊ ပွဲပြီး
သိရမှာပေါ့၊ အချစ်ကလေးရယ်'

စင်စစ် ဤဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်တွင် ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်း
သည် စေတုတ္တဝိညာဉ်မိန်းမချောနှင့် သိုင်းပညာတွင် အဆင့်တ
သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သိုင်းပညာအရာတွင် ဒုတိယဝိညာ
မမီကြချေ။

ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်၏ဝါစဉ်နှင့် ပညာစဉ်မှာ
ထွေးမှုရှိပြီး လုစုယာတို့အတွက် အံ့ဩခြင်းကြီးစွာဖြစ်ကြရသည်
လူဝံကြီးသည် လုစုယာမှလွဲ၍ ဘွန်လူအောနှင့်လက်ရည်

၏။ စန်းအော်နှင့်ယှဉ်လျှင်လည်း လူဝံကြီးက စန်းအော်ထက် အတွေ့
အကြုံသာသည်။

ထို့ကြောင့် စန်းအော်၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့်ဟွမ်ရှိစုံတို့ အားလုံးကို
ဤလူဝံကြီးက မှုလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ အလေးထားလိမ့်မည် မဟုတ်
ချေ။

'ဟီး. . . ဟီး. . . ဟီး. . . အချစ်ကလေး လက်လျှော့တော့၊
လက်လျှော့တော့၊ ငါ့ကို စိတ်ဆိုးအောင်တော့ မလုပ်နဲ့နော်၊ ငါ စိတ်ဆိုး
ရင် အချစ်ပိုကြမ်းတတ်တယ်၊ ဟီး. . . ဟီး. . . ဟီး'

လူဝံကြီးသည် ဘွန်လူအော မခံချင်အောင် တမင်လုပ်ရယ်
ရယ်သည်။

ထို့နောက် အယုတ္တအနတ္တများကို လျှောက်ပြောနေတော့
သည်။

ဘွန်လူအောမှာ တိုက်ခိုက်ရင်းအကြံထုတ်နေ၏။ လူဝံကြီး
ပြောသမျှ စိတ်ဆိုးပြီး စိတ်လက်မာန်ပါလုပ်လျှင် မိမိသာ အမှားပေါ်ပြီး
ဒဏ်ရာရနိုင်သည်ကိုလည်း ရိပ်မိ၏။

ထို့ကြောင့် လူဝံကြီးက ဒေါသဖြစ်အောင် ဆွပေးတိုင်း
သူ့ကိုယ်ကို ဒေါသမထွက်နဲ့ ဒေါသမထွက်နှင့်ဟု သတိပေးနေရ၏။

တိုက်ကွက်ပေါင်း သုံးဆယ်ခန့်တိုက်ပြီးသောအခါတွင်လည်း
သူမနှင့်လူဝံကြီးသည် တစ်ယောက်တစ်ပြန်စီသာ တိုက်ခိုက်နေခဲ့ကြ
သည်။

လူဝံကြီးကို အလဲတိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့မလွယ်ကြောင်း ဘွန်လူအော

နားလည်၏။

သူက မိမိကို မခံချင်ဖြစ်အောင် ဒေါသထွက်အောင်ဆွနေလျှင် မိမိကလည်း သူ့အမှားကိုသာ စောင့်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘွန်လူအော နားလည်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မြွေမြွေချင်းခြေမြင်ဆိုသလို တစ်ယောက်၏ဟာကွက်ကို တစ်ယောက်ကစောင့်ပြီး တိုက်ခိုက်နေကြတော့၏။

ထိုစဉ် လူဝကြီးက ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်လိုက်၏။

'လွတ်အောင်ရှောင်တော့ အချစ်ကလေး'

လူဝကြီးသည် သတိပေးလည်းပေး၊ ခုန်ပျံခြင်းလည်း ပြုသည်။ အလွန်တရာဝသော လူကြီးတစ်ယောက်က ခုန်ပျံနိုင်ခြင်းမှာ ပြောမယုံ ကြုံမှသိဟူ၍သာ ပြောရပေတော့မည်။

သူသည် ခုန်ပျံလာရင်း ဘွန်လူအော၏ဝမ်းဗိုက် သွေးကြောကို လှမ်းတို့၏။

အရှက်မရှိ သူ၏ လုပ်ရပ်ပေတည်း။ သိုင်းသမားချင်း အကြောပိတ်ရာတွင် အရှက်လွတ်ကင်းသည့် အဓိကသွေးကြောနေရာများမှာ ရှိ၏။ ယောက်ျားချင်းဖြစ်စေ၊ မိန်းမချင်းဖြစ်စေ အရှက်လွတ်ကင်းသည့်နေရာများသို့သာ အကြောပိတ်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ယခု လူဝကြီးက ဘွန်လူအော၏ဝမ်းဗိုက်နေရာ အကြောကို လှမ်းပိတ်ခြင်းမှာ မဖွယ်မရာပြုမူခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကုလန်ပြောသည့် တောက်လမ်းသိုင်းသမားတို့၏ အပြုအမှု

များစွာထဲမှ ဆိုးရွားသောအပြုအမူတစ်ခုသာ ဖြစ်တော့သည်။

သို့သော်. . .

ဘွန်လူအောသည် သူထင်ထားသလို တစ်ချက်အငိုက်ဖမ်း၊ တစ်ချက်အငိုက်မိခံရမည့် လူစားမျိုး မဟုတ်ပေ။ အမြဲတမ်း သတိရှိသူဖြစ်၍ လျှပ်တစ်ပြက် ဆုတ်ခွာရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

ရှောင်တိမ်းပုံအလွန်လှပသဖြင့် လူဝကြီးက ဖိတိုက်ခိုက်လာ၏။ သူ၏ကြီးမားသောလက်ဝါးကြီးများသည် သံဒလက်ကြီးများသဖွယ် ဘွန်လူအောအား တဝိုးဝိုးတဖြန်းဖြန်း ရိုက်ပုတ်လျက် ရှိသည်။

'ရှင်က ယင်ကောင် ခြောက်သလို ခြောက်နေတာကိုး၊ ရိုက်ရင်လဲ ထိအောင်ရိုက်မှပေါ့'

ဘွန်လူအောသည် လူဝကြီးသုံးသည့်ပရိယာယ်ကို ပြန်သုံးလိုက်သည်။ သူမက အပျော့ဆွဲကလေး ရိလိုက်ခြင်းမှာလည်း သဘာဝကျသည်။

လူဝကြီး၏ပြင်းထန်သော လက်ဝါးရိုက်ချက်များမှာ သူမအင်္ကျီစကိုပင် တစ်ချက်မျှမထိသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

'အချစ်ကလေး ထိရင်လဲ မင်း သေမှာပဲ'

အချစ်ကလေးဟု သုံးနှုန်းသေးသော်လည်း လူဝကြီး၏လေသံမှာ ဒေါသသံပေါက်နေသည်။

'ရှင့်လက်ကြီးတွေက မကောင်းဆိုးဝါးလက်ကြီးတွေလို့ ထင်ရပေမယ့် တကယ်တော့ လူ့အညစ်အကြေးတွေသယ်ဖို့ပဲ ကောင်း

တယ်၊ ခုလိုလက်မျိုးကိုတော့ ကျွန်မ အထိမခံနိုင်ဘူး။ ယင်ကောင်သာ သတ်စမ်းပါ'

ဘွန်လူအောက ဒုတိယအကြိမ် ထပ်၍တိုက်စစ် ဆင်ပြန်သည်။

'ကောင်စုတ်မလေး၊ နင်က ငါ့ကို ဒီလိုပြောရဲသလား။ ငါဟာ ဝိညာဉ်ဖြူခေါင်းဆောင်ကွ၊ ခွေးကလေး'

လူဝကြီး ဒေါသများပေါက်ကွဲသွားလေပြီ။

ဘွန်လူအောက ရယ်ရယ်မောမောတိုက်ခိုက်ရင်း. . .

'အချစ်ကလေး ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ဒေါသဖြစ်ပြီး ရင့်ရင့်သီးသီးပြောနေတာလဲ အချစ်ကလေး'

တတိယအကြိမ် လေတိုက်စစ်က အလွန်ထိရောက်သွား၏။

'ခွေးမ. . . နင့်ကို ငါအသေသတ်မယ်၊ ငါ့ကို နောက်စရာပြောင်စရာများ အောက်မေ့နေသလား'

လူဝကြီးသည် တရှူးထိုး တိုက်ခိုက်လာလေတော့၏။

ဘွန်လူအောသည် လူဝကြီး ရှူးရှူးရှားရှားဖြစ်လာသောအခါ ရန်သူ၏ ယောင်ပြတိုက်ကွက်နှင့် အစစ်အမှန်တိုက်ကွက်ကို ခွဲခြားနိုင်တော့သည်။ သူမအဖို့ အသာစီးရနိုင်သည့်အချက်ပင်တည်း။

ထိုလူဝကြီးသည် ပြင်းထန်သည့်တိုက်ကွက် ထုတ်မည်လုပ်တိုင်း မာန်သွင်းအော်ဟစ်တတ်ကြောင်းကိုလည်း ဘွန်လူအော သတိပြုမိလာသည်။

ထို့ကြောင့် ဘွန်လူအောအနေဖြင့် မည်သည့်အချိန်တွင် ကြမ်း

မ်းရမ်းရမ်း ခုခံမည်၊ မည်သည့်အချိန်တွင်ရှောင်ရမည် စသည်ကို ခွဲခြားနိုင်ခွင့်ရလာ၏။

တစ်ကြိမ်တွင် ဘွန်လူအောက ပြင်းထန်သောလက်ဝါးရိုက်က်ဖြင့် လူဝကြီး၏ရင်ဝကိုရိုက်ချ၏။ ဘွန်လူအောထံမှာ တကယ်းထန်သည့် တုံ့ပြန်မှုကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရလိုက်သည့်အခါ လူဝကြီး ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားလေတော့၏။

'ဒီကောင်မလေးဟာ တကယ့်ကျားသစ်မလေးပါလား'

လူဝကြီးမှာ ဘွန်လူအော၏စွမ်းရည်ကို အသိအမှတ်မပြုချင် သို့သော် တကယ်လည်းစွမ်းနေသဖြင့် အသိအမှတ်မပြုချင်ဘဲ လာရပါတော့သည်။

ဘွန်လူအောသည် အသာစီးရနေခိုက် ဖိ၍တိုက်ခိုက်သည်။ နှစ်နီးတောင်၏တိုက်ကွက်များကို ကျော်ကြားလက်ချောင်း င်းပညာဖြင့် ပူးတွဲတိုက်ခိုက်သဖြင့် လူဝကြီးမှာ အကြီးအကျယ် က်လုံးပြူးလာရတော့သည်။

သူသည် တိုက်ပွဲ၏အစောပိုင်းကာလက ဘွန်လူအောအား ယ်မရာများ အဆက်မပြတ်ပြောခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင်တော့ ပြောနိုင်ရှာတော့ပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘွန်လူအော၏ဓားချက်ဖြင့် သူ့ခေါင်း က်မထွက်သွားအောင် ကြိုးစားနေရသောကြောင့်ပေတည်း။

ဝိညာဉ်ဖြူတို့၏ခေါင်းဆောင် ပထမဝိညာဉ်ဟုတွင်ကျယ်သူ ဝကြီးသည် အစွမ်းကုန်ခုခံကာကွယ်ရင်း ချွေးပြန်နေရှာလေပြီ။

လုစုယာသည်ကား တကယ့်ခေါင်းဆောင် ပီသသူတည်း။ သူသည် ဒုတိယဝိညာဉ်နှင့် အသေအလဲတိုက်ခိုက်နေရသော်လည်း အခန်းထဲရှိ အခြေအနေ အားလုံးကို မြင်သိနေသည်။

ထိပ်သီးသိုင်းသမားချင်း ယှဉ်ပြိုင်လျှင် မျက်စိတစ်ချက် အလစ်ခံ၍မရဟု ဆိုရိုးစကားရှိပါလျက် လုစုယာက အဘယ့်ကြောင့် အခန်းထဲမှအခြေအနေများကို သိနေရသနည်းဟု စောဒကတက်နိုင်ပါသည်။

လုစုယာ သိရှိပုံမှာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းကလေးပင်။ သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုတိုင်း သူ့ပြိုင်ဘက်ကို အပြင်းထန်ဆုံးသော လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို အသုံးပြု၏။ ထိုအခါ ရန်သူသည် နောက်ဆုတ်သွားတတ်၏။ ထိုတဒင်္ဂအချိန်ကလေးကို အသုံးပြုပြီး လုစုယာသည် အခန်းထဲမှအခြေအနေကို အကဲခတ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဘွန်လူအောတို့စုံတွဲဆီသို့လည်းကောင်း၊ ဟွမ်ရီစုံ ဆီသို့လည်းကောင်း၊ ဘွန်တိမ်စန်းဆီသို့လည်းကောင်း၊ မကြာခဏ အကဲခတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘွန်လူအောက အသာစီးရထားသည်ကို မြင်သောအခါ စိတ်ထဲ၌ပြုံးမိသည်။ သူမသည် ဟိန်စန်းတောင်သိုင်းကွက်များနှင့် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းပညာကို အကွက်ကျကျသုံးနိုင်၍ ဤသို့ အသာစီးရခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ဖျတ်ခနဲတွေ့လိုက်ရုံဖြင့် လုစုယာ အကဲခတ်နိုင်သည်။

ဟွမ်ရီစုံနှင့် ပဉ္စမဝိညာဉ်လူပုကလေးတို့၏ လက်ရည်တူတိုက်ပွဲကို တွေ့သောအခါ သူ့စိတ်ထဲ၌ အကြံတစ်ခုလင်းလက် သွားလေ၏။

ဟွမ်ရီစုံနှင့် ပဉ္စမဝိညာဉ်လူပုကလေးတို့၏ တိုက်ပွဲမှာ လွန်စွာကြည့်ကောင်းသည်။ သူတို့သည် သိုင်းပညာကောင်းသောကြောင့် ကြည့်ကောင်းခြင်း မဟုတ်ပေ။ လက်ရည်တူသောကြောင့်သာ ကြည့်ကောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့အုပ်စုတွင် ဟွမ်ရီစုံသည် သိုင်းပညာအညံ့ဆုံးဖြစ်သလို ဝိညာဉ်ဖြူအုပ်စုထဲတွင်လည်း ပဉ္စမဝိညာဉ်သည် သိုင်းပညာအညံ့ဆုံး ဖြစ်ရပေမည်။

သို့ဖြစ်၍ ဟွမ်ရီစုံနှင့် လက်ရည်တူတိုက်ခိုက်နေရခြင်း မဟုတ်ပါလား။ ဒီအချက်ကတော့ ရှင်းသည်။

'ကြည့်စမ်း. . . ငါ အတော်ပေါ့လျော့တာပါလား၊ အနားသားတွေကို အရင်ဖြိုပြီးမှ အလယ်ဗဟိုကိုဖြိုရရင် ငါတို့အဖို့ လွယ်မသွားပါလား၊ ဒီကောင်ကို ငါဖြိုရမယ်၊ ဒီလိုကောင်မျိုးကို လွယ်လွယ်ကလေး ဖြိုနိုင်တယ်၊ ဒါဆိုရင် ဟွမ်ရီစုံရဲ့အင်အားကို ငါ မရပါလား၊ ဟွမ်ရီစုံအနေနဲ့ ဟာနေတဲ့ကွက်လပ်တွေကို ဝင်ဖြည့်ပေးနိုင်တယ်'

ထိုအတွေးမျိုးကို ဒုတိယဝိညာဉ်လည်းမရ၊ စတုတ္ထဝိညာဉ်လည်း မရချေ။

ထိုအတွေးမျိုးသာရလျှင် လုစုယာ မဆောင်ရွက်မီ သူတို့က ကြိုတင်ဆောင်ရွက်ကြပေလိမ့်မည်။ ဟွမ်ရီစုံတို့၊ ဘွန်တိမ်စန်းတို့ကို လှဲသိပ်ကြပေတော့မည်။

လုစုယာသည် ထိုအကြံကိုရလိုက်သဖြင့် လွန်စွာ ကျေနပ်

သွား၏။

'ငါ့နှယ် စောစောကတွေးမိဖို့ကောင်းတယ်၊ ဟွမ်ရီစုံသာ လွတ်နေရင် ဘွန်တိမ်စန်းကို တစ်နည်းတစ်ဖုံကူညီနိုင်မှာ သေချာတယ်'

သူ တွေးနေစဉ်မှာပင် အလွန်တရာပြင်းထန်သော လေဖိအားတစ်ခုက သူ့ဆီသို့ကျရောက်လာတော့သည်။

'ဟူး'

လုစုယာ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသော်လည်း ဒုတိယမ္ဘိ အကြံကောင်းတစ်ခုကို ချက်ချင်းရလိုက်ပြန်သည်။ အာရုံပျံ့လွင့်မှု များသွားသဖြင့် ဒုတိယဝိညာဉ်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခွင့်ရသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒုတိယဝိညာဉ်သည် လုစုယာထက် ခေါင်းတစ်လုံး မြင့်သည်။ အလုံးမရှိသော်လည်း အရပ်ရှိသဖြင့် ကလန်ကလားကြီးသည် လုစုယာအပေါ် ခေါင်းတစ်လုံးအသာဖြင့် မိုးနေသည်။

ယခု လုစုယာအား တိုက်ခိုက်သည့်လက်သီးနှစ်လုံးသည် အလွန်တရာ ပြင်းထန်သည်။ သူသည် ဖြင်းထိုင်ထိုင်ပြီး လုစုယာ၏ ရင်ဘတ်ဆီသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ထိုးသွင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် တော်ရုံတန်ရုံလူသည် ဝမ်းတွင်းကလီစာများ ကြေမွကုန်ပြီး ဆယ်ပေခန့် လွင့်စဉ်ထွက်သွားနိုင်သည်။

ဤကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်မှုမျိုးမှာ အပိုင်တိုက်ကွက်မျိုးဖြစ်သည်။ ရန်သူ၏ဟာကွက် သို့မဟုတ် ရန်သူ အာရုံလွင့်ပျံ့မှုကိုတွေ့မှသာ

တိုက်ကြသည့် အကွက်မျိုး ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိထံ၌ နောက်ချန်အင်အားဟူ၍ တစ်စိုးတစ်ခုမျှ ချန်ထားခြင်းမရှိဘဲ ရှိသမျှအင်အားကို သွန်ထုတ်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်၍ မနိုင်တနိုင်လုပ်၍လည်း မဖြစ်ချေ။ မပိုင်ဘဲလုပ်လျှင် ကိုယ်သာခံသွားရနိုင်သည်။

လုစုယာသည် ချက်အတွင်းမှ အတွင်းအားကို လက်ဖျားဆီသို့ လွှတ်လိုက်သည်။ ထိုမှ လက်ခလယ်လက်ချောင်းဆီသို့ ပို့သည်။

ထိုပညာကား ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်း၏ အဆင့်ဆင့်ဆောင်ရွက်မှုပင် ဖြစ်တော့သည်။

ယခု ဒုတိယဝိညာဉ်က သူ၌ ရှိရှိသမျှအတွင်းအားကို ထုတ်၍ သူ့အားတိုက်ခိုက်ပေပြီ။ ဤအကွက်မျိုးသည် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းအတွက် အကောင်းဆုံးမျှော်လင့်ချက်ဖြစ်သည်။

လုစုယာသည် အသက်ကိုမှန်မှန်ရှူပြီး လက်ခလယ် လက်ချောင်းဖြင့် ဒုတိယဝိညာဉ်၏လက်သီးကို ထောက်ခနဲ ထိုးချလိုက်သည်။

'ဗုန်း'

ကျယ်လောင်သော အသံကြီးသည် တခြားဆူညံသံများကို ကျော်ပြီး ပေါ်ထွက်လာ၏။

အသံနှင့်အတူ လုစုယာသည် ကြိုးပြတ်သော စွန်ပမာ လေထဲ၌ လွင့်မြောက်တက်လာ၏။

'ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ'

ကုလန်သည် အထိတ်တလန့်ဖြင့် ဘုရားတလေ၏။ သူဘုရားတမိသည်မှာလည်း မလွန်ပါ။

အုပ်စုချင်းတိုက်ပွဲတွင် လုစုယာသည် ဦးစီးဦးဆောင်ဖြစ်၏၊ သူ့ကို အားကိုးနေရသည်။ သူ့ဘဝ၏ ရှေ့အနာဂတ်ကိစ္စတွင်လည်း လုစုယာကိုသာ အားကိုးနေရ၏။

မြင်နေရသောအခြေအနေက ပထမတွင် မဆိုးလှချေ။ လုစုယာက ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း တိုက်ခိုက်နိုင်နေသည်။ ထို့အတွက် ကုလန် အားတက်နေ၏။

စင်စစ် သူသည် လုစုယာကို အထင်မသေးသော်လည်း လုစုယာ၏အုပ်စုကိုတော့ အထင်သေးသည်။ ဤမျှအထိ ကြံ့ကြံ့ခံ တိုက်ခိုက်နိုင်မည်ဟု ယခင်ကထင်မထားချေ။ အခု အတော်ကလေး တက်ညီလက်ညီ တိုက်နေသည်ကိုမြင်ရမှ စိတ်ချမ်းသာသွားသည်။

သို့သော် သူ့စိတ်ချမ်းသာမှုမှာ ယခုပြိုကွဲရတော့မလို ဖြစ်နေသည်။

လုစုယာသည် ဒုတိယဝိညာဉ်နှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီးနောက် ကြိုးပြတ်သွားသော စွန်လိုလွင့်ခဲ့ရပြီ။ သူသည် ဆောက်တည်ရာမရသလို ဖြစ်သွား၏။ သူ မည်သို့ ကူညီရမည်နည်း။ လုစုယာကိုယ်စား ဒုတိယဝိညာဉ်ကို ဝင်တိုက်ပေးရန်မှာလည်း မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ဒုတိယဝိညာဉ်ကို သူ လုံးဝ မယှဉ်နိုင်ပေ။

နောက်တစ်ချက် ဆိုးရွားခြင်းမှာ လုစုယာဆုံးရှုံးသွားပြီးနောက် သူ့နောက်လိုက်အားလုံး ရွံ့အိမ်ကဲ့သို့ ပြိုလဲကျမည်ကို စိုးရိမ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ လုစုယာ၏နောက်လိုက်များထဲတွင် လုစုယာနီးပါးထက်မြက်သူ တစ်ယောက်မျှမပါချေ။

ကုလန်သည် လက်ထဲမှ သံကြိုးကို တင်းတင်းကြီးဆုပ်ကိုင်ပြီး အံကြိတ်မိလေ၏။ တိုက်မည်။ ဤပွဲတွင် လုစုယာသာ ဒုက္ခရောက်လျှင် သူ့ဘဝကို ဤနေ့ဤအချိန်၌ နိဂုံးချုပ်အဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး အသေခံ တိုက်တော့မည်။ ကုလန် ဤသို့သာ စိတ်ဆုံးဖြတ်မိသည်။

သို့သော် အခြေအနေက သူထင်သလို မဟုတ်ပါ။ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အခြေအနေဖြစ်နေသည်။ လုစုယာသည် လေထဲ၌ လွင့်မျောသွားပြီးနောက် လေထဲ၌ပင် တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျလာ၏။

သူ ကျလာသည့်နေရာမှာ ဟွမ်ရီစုံနှင့် ပဥ္စမဝိညာဉ်လူပုကလေးတို့အနီး ဖြစ်သည်။ လုစုယာ ဒဏ်ရာရပြီး လွင့်ကျလာခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ကုလန် သိခွင့်ရသောအခါ လုစုယာသည် အကြံတစ်ခုကြံစည်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ကုလန်ရိပ်မိလာသည်။

သူထင်သည့်အတိုင်းပင် လုစုယာသည် ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေချပြီးသည်နှင့် ပဥ္စမဝိညာဉ်၏ပန်းတစ်ဖက်ကို ဖမ်းဆုပ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ စွန်လက်သည်းကုတ် သိုင်းမျိုးဖြစ်၍ ပဥ္စမဝိညာဉ်မှာ အံ့အားကြီးသင့်သွားပြီး လုစုယာ၏ချုပ်ကိုင်မှုမှ မလွတ်နိုင်တော့ပေ။ သူသည် တစ်ချက်ဆောင့်ရုန်း၏။ မရုန်းနိုင်။ မျက်လုံးကြီးမှာ ကလယ်ကလယ် ဖြစ်လာ၏။

'လွှတ်စမ်း. . . ငါ့ကိုလွှတ်စမ်း'

ပဉ္စမဝိညာဉ်လူပုကလေးက အော်သည်။ ထိုသူ၏အော်သံကို လုစုယာက ဂရုမစိုက်ပါ။ သူအချိန်ကိုက် မျှောလိုက်လာနိုင်ခြင်းအတွက် လုစုယာကျေနပ်သွားသည်။

ကုလန်မှာ အကြီးအကျယ်အံ့အားသင့်နေ၏။ ဒုတိယဝိညာဉ်၏ မြင်းထိုင်အနေအထား လက်သီးဒဏ်ချက်ဖြင့် လုစုယာ ဒဏ်ရာရသွားပြီဟု ကုလန်ယူဆခဲ့သည်။ စိတ်ဓာတ်လည်း ကျသွားခဲ့သည်။

ယခုကား လုစုယာမှာ ဘာမျှမဖြစ်သည့်အပြင် ပဉ္စမဝိညာဉ်ကိုပင် ထိန်းချုပ်ထားလိုက်လေပြီ။

ကုလန်သည် သူအထင်မှားမှုကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်၏။ အသေအချာ စဉ်းစားမှသာ လုစုယာ၏ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းမှုကို သိမြင်ခွင့်ရလာသည်။

'တယ်တော်တဲ့ လုစုယာပဲ'

ကုလန်ကြိတ်၍ ချီးကျူးမိလေ၏။

လုစုယာသည် ဒုတိယဝိညာဉ် မတိုက်ခိုက်မီက ဟွမ်ရီစုံအား ကူညီသည့်အနေဖြင့်ဝင်ကူရန် အတွေးပေါ်ခဲ့သည်။ ဟွမ်ရီစုံအား ကူညီပြီး ပဉ္စမလူအား တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ဗျူဟာကြီးတစ်ခုလုံးကို ကူညီရာရောက်ကြောင်း စဉ်းစားခဲ့၏။

ထိုစဉ် ဒုတိယလူက မြင်းထိုင်လက်သီးဖြင့် သူ့အား အသေအကြေ တိုက်ခိုက်သောအခါ သူသည် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းဖြင့် ခုခံလိုက်၏။ လက်သီးနှင့်လက်ချောင်း ထောက်ခနဲ ထိတွေ့လိုက်သောအခါ လုစုယာက သူပို့လွှတ်ထားသည့် အတွင်းအားကို

ရှတ်တရက်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ မိမိက ဆတူအတွင်းအားမထုတ်ဘဲ ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ပါက မိမိဒုက္ခရောက်နိုင်သည်။ မိမိက အတွင်းအားကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ခြင်းမှာ ရန်သူတော်၏ တွန်းလွှတ် အတွင်းအားအတိုင်း လွင့်မျောလိုက်သွားရန် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ လုစုယာသည် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းပညာကို ရေကုန်ရေခန်း အပြင်းထန်ဆုံး လွှတ်ထုတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့လျှင် ပွဲမှာ ကြည့်ကောင်းမည်။ ဒုတိယဝိညာဉ်၏ စွမ်းရည်ကို အကုန်မြင်ခွင့်ရမည်။

ယခုသော် လုစုယာက ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းပညာကို တစ်ဝက်သာ ထုတ်သုံးသည်။ တစ်ဝက်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပြီး တစ်ဘက်ရန်သူ၏ တွန်းခံလွှတ်အားကိုခိုစီးကာ လေထဲ၌လွင့်မျောပစ်လိုက်သည်။

ကုလန်သည် လုစုယာ၏လှုပ်ရှားမှုနောက်သို့သာ လိုက်ကြည့်နေမိသဖြင့် ဒုတိယဝိညာဉ်ဖြူ ဘာဖြစ်သွားသည်ကို သတိမပြုမိပေ။ သူ့အဖို့ လုစုယာသာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလော။

ကုလန် အတွေးပေါက်သွားစဉ်မှာပင် လုစုယာက ပဉ္စမဝိညာဉ်လူပုကလေး၏ပခုံးကို ဆွဲယူပြီး တံခါးပေါက်မှနေ၍ အပြင်သို့ ပစ်လွှတ်လိုက်တော့၏။ ပဉ္စမဝိညာဉ်မှာ လေထဲ၌ တောင့်တောင့်ကြီး လွင့်ထွက်သွားလေတော့သည်။

'ဟင်. . .'

'ဟာ. . .'

တိုက်ပွဲအတွင်း၌ အာမေဋိတ်သံများ ဆူညံသွားလေ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၉၅)
အံ့ဖွယ်ပညာစွမ်းများ

ပဥ္စမဝိညာဉ်လူပုကား ဥက္ကာပျံတစ်ခုကဲ့သို့ လေထဲ၌လွင့်ပြောက်သွား၏။ ဟွမ်ရီစုံမှာ များစွာ အသက်ရှုချောင်သွားလေ၏။

အသက်ရှုကျပ်သွားသူမှာ ဒုတိယဝိညာဉ်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဝိညာဉ်ဖြူငါးယောက်၏ ခေါင်းဆောင် မဟုတ်သော်လည်း ဤတိုက်ပွဲ၌ ဦးစီးဦးဆောင်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယဝိညာဉ်သည် တစ်ဖက်အုပ်စု၏တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သလို သူသည်လည်း သူ့အုပ်စု၏ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများအတွက် တာဝန်ရှိသည်။

သူသည် လုစုယာတစ်ယောက် ပဥ္စမဝိညာဉ်အနီး တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုး ဆင်းသက်သွားသည်နှင့် လုစုယာ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖက်ခနဲ နိုင်မိလိုက်သည်။

ပဥ္စမဝိညာဉ်အား တစ်စုံတစ်ခုလုပ်တော့မည်ကိုလည်း နိုင်မိ၏။ လုစုသာက ပဥ္စမဝိညာဉ်အား အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်ကို လွှင့်ပစ်သည့်နှယ် လွှင့်ပစ်လိုက်သောအခါ သူ-ည် သူ့ညီတော်အား အလွန်ကယ်တင်ချင်သည်။

သို့သော်. . . ကယ်တင်၍လည်း မရပေ။ အကြောင်းမှာ ကျောက်စိမ်း လက်ချောင်းသိုင်း၏လက်ချက်ဖြင့် သူ့သွေးကြောများ ပိတ်သွားသောကြောင့်ပေတည်း။

လုစုယာ လွင့်တက်လာသည့်အချိန်၌ သူ့အား ကုလန် ကြည့်မိပါက မြင်းထိုင်အနေအထားအတိုင်း လက်နှစ်ချောင်း ဆန့်တန်းလျက် မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေသည်ကို ကုလန် တွေ့ရှိရမည်မှာသေချာသည်။

ထိုအခါ လုစုယာသည် ခဲတစ်လုံးတည်းဖြင့် ငှက်နှစ်ကောင်ကို ပစ်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကုလန်သိရှိသွားနိုင်သည်။

ပထမ၌ ထိုသို့ မကြည့်မိသဖြင့် လုစုယာအတွက် သူ ပူပန်ခဲ့ရပေသေးသည်။

သို့သော်. . . ဒုတိယဝိညာဉ် မလှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့သော်လည်း စတုတ္ထဝိညာဉ် မိန်းမချောကား လှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့ပါလေ၏။ သူမသည် ဘွန်တိမ်စန်းကို အသာစီးဖြင့် စိတ်ကြိုက်တိုက်ခိုက်နေရသူ ဖြစ်ရာ အခန်းထဲမှ အခြေအနေအားလုံးကို အများတကာထက် အေးအေးဆေးဆေး လေ့လာခွင့်ရနေသည်။

လုစုယာတစ်ယောက် ပဥ္စမဝိညာဉ်အနီးသို့ ဖြုန်းခနဲကျလာသည်ကို တွေ့သည်နှင့် သူမသည် ပဥ္စမ ဝိညာဉ်အတွက် အန္တရာယ်ကို

ကြိုတင်တွေးမိပြီး ဖြစ်ပေသည်။

လုစုယာက လျှပ်တစ်ပြက်သတ်ပစ်လျှင်တော့ သူမ ဘာမျှ တတ်နိုင်မည် မဟုတ်သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ လေထဲလွင့်ပစ်သည့် ကိစ္စတွင်မူ သူမ များစွာတတ်နိုင်ပါသည်။ ကယ်နိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။

လေထဲတွင် လေဟုန်စီးနေသော ငှက်ကလေး တစ်ကောင်အား သိန်းငှက်ကြီးတစ်ကောင်က ထိုးသုတ်သွားသည်ကို သင် မြင်ဖူးပါ သလား။ မမြင်ဖူးလျှင်လည်း စိတ်နှင့်မှန်းဆကြည့်ပါလေ။

ယခုလည်း စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောသည် လေထဲ လျှပ် တစ်ပြက် ပျံတက်သွား၏။ အမှန်မှာ လုစုယာ လွှပ်ရှားလိုက်သည် နှင့် သူကလည်း ပစ်ပေါက်ရာသို့ ခုန်ပျံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တံခါးမှ အပြင်သို့ ထွက်လုလုဖြစ်နေသော ပဥ္စမဝိညာဉ်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောက လျှပ်တစ်ပြက်ဖမ်းဆွဲပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အသာကျစေလိုက်သည်။

ဒုံ့မခန်း မြင်ကွင်းပါပေ။

လုစုယာသည် သူမ၏အဆင့်မြင့်လွန်းလှသော ကိုယ်ဖော့ ပညာကို စိတ်ထဲက ကြိတ်၍ချီးကျူးလိုက်မိသည်။ ရင်ထဲ၌လည်း ထိတ်လန့်သွားမိသည်။

'အင်း. . . ဒီအမျိုးသမီးရဲ့ကိုယ်ဖော့ပညာဟာ ငါ့လောက်နီးနီး ရှိနေပါကလား'

လုစုယာသည် ရုတ်တရက် ဒုတိယဝိညာဉ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက် ရာ ဒုတိယဝိညာဉ်သည် တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်နေဆဲ တွေ့လိုက်ရ

သည်။

'အင်း. . . အခုအချိန်မှာ ဒီလူရဲ့သိုင်းပညာတွေကို ဖျက်ဆီး ပစ်လိုက်ရင်တော့ ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် မလုပ်ကောင်းပါဘူးလေ၊ သူလဲ သိုင်းသမား။ ကိုယ်လဲ သိုင်းသမားပဲ ဉစ္စာ'

သူသည် နိုင်သူကို ဖိမထောင်းအပ်ဟူသော သူ့ရဲကောင်း စိတ်ဓာတ်မျိုး ရှိသဖြင့် ဒုတိယဝိညဉ်အား အပြတ်အသတ် ချေမှုန်းရန် မကြိုးစားတော့ပေ။

ဤအချက်ကပင် သူ့အား နောက်ပိုင်း၌ ကြီးကျယ်သောအခက် အခဲကြီးနှင့် ကြုံတွေ့စေခဲ့ပေသည်။

လောလောဆယ်ဆယ်၌ ဒုတိယဝိညာဉ် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ ပေ။

ထို့ကြောင့် ပွဲသိမ်းမြန်စေရန် နောက်ထပ် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်တစ် ယောက်ကို ထပ်မံရွေးချယ်ရပြန်တော့သည်။

သူ ကြည့်လိုက်သည်။ ပထမ ဝိညာဉ်လူဝကြီးသည် ဘွန်လူ အောနှင့် တိုက်ခိုက်နေ၏။ ဘွန်လူအော အခြေအနေကလည်း တောင်းနေ၏။

စန်းအော်က တတိယဝိညာဉ်နှင့်တိုက်ခိုက်နေ၏။ စန်းအော် လည်း အခြေအနေကောင်းနေ၏။

ထို့ကြောင့် သူအဖို့ စတုတ္ထဝိညာဉ်ကိုတိုက်ခိုက်ရန်မှတစ်ပါး အခြား မရှိတော့ပေ။

ထို့ပြင် စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောကို စောစောစီးစီးလှဲသိပ်ထားပါက ပြိုင်ပွဲ၏သုံးပုံနှစ်ပုံသည် မိမိတို့နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီဟု တွေးလိုက်မိ၏။

လုစုယာက လှမ်းပြောသည်။

'တယ်ဟုတ်ပါလား။ အမျိုးသမီး ကိုယ်ဖော့ပညာကလဲ အရမ်းကောင်းပါကလား။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် တစ်ပွဲတစ်လမ်းအကဲစမ်းကြရအောင်'

စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောသည် လုစုယာကို စူးစူးရားရား ကြည့်လိုက်၏။ ပဥ္စမဝိညာဉ်ကို လွင့်စဉ်အောင် ပစ်ပေါက်ခဲ့သူကို မျက်လုံးပြာများဖြင့် မုန်းတီးစွာကြည့်လိုက်၏။

လုစုယာရှေ့သို့ သွား၏။

'မဆိုးပါဘူး။ ခင်ဗျားကယ်လိုက်တော့လဲ သူ သက်သာသွားတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် စိတ်ချပါ၊ ကျုပ်တို့က ပြိုင်ဘက်အချင်းချင်း ဘယ်တော့မှ သေသည်အထိမသတ်ပါဘူး'

'ဒါက ကျွန်မ ကယ်နိုင်လို့ကိုး။ မကယ်နိုင်ရင် သူသေချင် သေသွားမှာပေါ့'

'မသေပါဘူးလေ၊ ကျုပ် အာမခံနိုင်ပါတယ်၊ ကဲ. . . လာပါ လက်ရည်စမ်းပွဲ တစ်ပွဲလောက်တော့ စမ်းကြည့်ရအောင်'

'ရှင်နဲ့တိုက်မယ်လို့ ဘယ်သူကပြောလို့လဲ'

သူမသည် လုစုယာကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘဲ ဘွန်တိမ်စန်းဆီသို့ ခုန်ဝင်သွားလေ၏။ သူမ၏စိတ်ကူးမှာ သူ တစ်ဖက်သတ် အနိုင်ယူ

နိုင်သည့်ဘွန်တိမ်စန်းကို သတ်ဖြတ်ပစ်ရန်ဖြစ်သည်။ ပဥ္စမဝိညာဉ်အတွက်လက်စားချေရန် သူမ ကြံစည်နေလေသည်။

လုစုယာသည် စတုတ္ထဝိညာဉ်ရှောင်ဖယ်သွားသည့်အတွက် အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွား၏။ သူ၌ ပြိုင်ဘက်မရှိဘဲ ဖြစ်သွားသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် သူ့မျက်လုံးများသည် သူ အကြောပိတ်ထားခဲ့သည့် ဒုတိယဝိညာဉ်ဆီသို့ အမှတ်မထင်ရောက်သွားလေ၏။

'ကျား. . .'

ဒုတိယဝိညာဉ်သည် မာန်သွင်းအော်ဟစ်ပြီး သူ့ဆီသို့ တစ်ရှိန်ထိုးပြေးလာလျက် ရှိလေသည်တကား။

'ဘုရားရေ'

လုစုယာ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းပညာမှာ နယ်နယ်ရရပညာ မဟုတ်ပေ။ ဤပညာဖြင့် သွေးကြောပိတ်ခံရပါက တော်ရုံတန်ရုံပညာနှင့် သွေးကြောပြန်ဖွင့်၍ မရပေ။ အဆင့်မြင့် ပညာရှင်တစ်ဦးကဖွင့်မပေးလျှင် မည်သို့မျှ မရချေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ဖွင့်ရန်ကား ပို၍ခက်ခဲသေး။

လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့များသည် ဤကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းပညာဖြင့် သွေးကြောပိတ်ခံခဲ့ရသေး၏။ လုစုယာကပင် သွေးကြော ပြန်ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။ လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့ကြီးများမှာ သိုင်းပညာ နိမ့်ပါးသူများ မဟုတ်ကြပေ။ သို့သော် သူတို့လည်း ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်း အကြောပိတ်ပညာကို ပြန်မဖွင့်နိုင်ပေ။

ယခု ဒုတိယဝိညာဉ်သည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် သူ့သွေးကြောကို သူ့ဘာသာပြန်ဖွင့်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

တစ်ချက်တော့ ရှိသည်၊ လုစုယာက ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း

သိုင်းကို အသုံးပြုခဲ့ခြင်းမှာ အစွမ်းကုန်အားကုန် မဟုတ်ခဲ့ပေ။ တစ်ဝက်တစ်ပျက်ပို့ပြီး တစ်ဝက်တစ်ပျက်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်း၏ သွေးကြောပိတ်ပညာကို ကိုယ့်ဘာသာပြန်ဖွင့်နိုင်ခြင်းကတော့ အမှန်တကယ် ချီးကျူးစရာပါပေ။

အချက်အလက်များစွာကို ထောက်ထားခြင်းဖြင့် ဒုတိယဝိညာဉ်သည် လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့တစ်ဦးစီထက်လည်းကောင်း၊ ကိတ်အာကျက်ထက်လည်းကောင်း သိုင်းပညာသာလွန်သည်မှာ သံသယဖြစ်ရန် မလိုတော့ပေ။

လုစုယာအဖို့ကား စောစောက သူ့သိုင်းပညာများကို မဖျက်ဆီးလိုက်သည့်အတွက် အကြိတ်အနယ်ထပ်မံယှဉ်ပြိုင်ရန် ဖန်လာတော့သည်။

'ရွှစ်. . . ရွှစ်. . . ရွှစ်'

ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ လင်းလက်သွား၏။ ထိုအရာများသည် သူ့ဆီသို့ အရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့်ပြေးဝင်လာရာ ပေါက်ဓားများ ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရတော့သည်။

စင်စစ် ထိုအသံများကို လုစုယာသာကြားခြင်းဖြစ်သည်။ အတွင်းအားကောင်းလွန်းသောကြောင့်သာ ကြားခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားသူများကား မကြားချေ။

ဒုတိယဝိညာဉ်သည် လက်နက်ပုန်းပစ်ခတ်သည့် အတတ်ပညာကိုလည်း အကောင်းဆုံး ကျွမ်းကျင်စွာပစ်ခတ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ လုစုယာမှာ အဆိပ်လူးထားဟန်တူသောပေါက်ဓားများကို မဖမ်းရဲ

ချေ။ အကျီလက်စရှည်ဖြင့်သာ ယမ်းထုတ်ပစ်ရသည်။

'အား'

စူးစူးဝါးဝါးအော်သံ ပေါ်လာသည်။

ရှုပ်ထွေးနေသော အခြေအနေထဲ၌ ခါယမ်းထုတ်လိုက်ရသောကြောင့် ဓားတိုင်းသည် ဘေးကင်းရာသို့ ရောက်မသွားချေ။

ထိုအော်သံသည် ဟွမ်ရီစုံ၏အော်သံဖြစ်၍ လုစုယာမှာ ရင်ထိတ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် လုစုယာ ဖောချွေးပြန်လာသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဒုတိယဝိညာဉ်ဝင်ရောက်ပြီး တိုက်ခိုက်လာသဖြင့် လုစုယာမှာ ဟွမ်ရီစုံကိုမကြည့်ရှုနိုင်တော့ဘဲ ဒုတိယအကြိမ် ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ရလေတော့သည်။

ဟွမ်ရီစုံ ကံကောင်းသည်မှာ တိတိကျကျ တည့်တည့်မတ်မတ် မထိခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှပ်ထိသွားသဖြင့် ကံကောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အဆိပ်သုတ်ထားခြင်းကြောင့် ဟွမ်ရီစုံမှာ လဲကျပြီး မေ့မျောသွားရရှာသည်။

ပဉ္စမဝိညာဉ်သည် ဟွမ်ရီစုံလဲကျသွားသည်ကို တွေ့သောအခါ လျှပ်တစ်ပြက်ခုန်ဝင်လာ၏။ ပိုင်ပြီ၊ ဒီကောင့်ကို ငါသတ်နိုင်ပြီဟု ယူဆကာ လဲကျနေသူ၏ဦးခေါင်းဆီသို့ ရိုက်ချရန် ဟန်ပြင်၏။

ဘေးမှရပ်ကြည့်နေသော ကုလန့်မှာ မနေသာတော့ပေ။

'ဟိတ်. . . မလုပ်နဲ့'

ကုလန်၏အော်သံသည် ဟိန်း၍ထွက်လာ၏။ မိမိအတွက် အသက်စွန့်၍တိုက်ခိုက်နေသူများအတွက် တတ်နိုင်သမျှကာကွယ်ကူညီရန်မှာ သူ့တာဝန်ပင် မဟုတ်ပါလား။

'ချွမ်း. . . ချွမ်း. . . ချလွမ်း'

သူသည် သံကြိုးကြီးကိုဝှေ့ယမ်းပြီး ပဥ္စမဝိညာဉ်လူပုကလေးကို ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။ ပဥ္စမဝိညာဉ်၏လက်ဝါးမှာ ဟွမ်ရီစုံ၏ ငယ်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်လုဆဲဆဲဖြစ်၏။

ရှေ့သို့ ဆက်ရိုက်ပါက ဟွမ်ရီစုံကို သူ သတ်နိုင်မည်မှာ သေချာသည်။

သို့သော် ဟွမ်ရီစုံလည်းသေ၊ သူလည်း သေရမည့်နည်းလမ်းကိုတော့ မရွေးချယ်လိုပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဟွမ်ရီစုံသေအောင် ကြိုးစားနေလျှင် သူလည်း ကုလန်၏သံကြိုးလက်ချက်ဖြင့် အသက်ထွက်မည်မှာ သေချာနေသောကြောင့်တည်း။

ပဥ္စမဝိညာဉ်မှာ ချက်ချင်းခုန်ဆုတ်သွားရလေ၏။ ပထမတစ်ချက်တော့ ကုလန် ကယ်တင်နိုင်လိုက်ပေပြီ။ ဆက်တိုက်ရန်လည်း လိုအပ်ပေသေးသည်။

သူသာ နောက်ပြန်ဆုတ်ပါက ပဥ္စမဝိညာဉ်လူပုသည် ဟွမ်ရီစုံကို ပြန်သတ်မည်မှာ သေချာနေသည်။ အဆိပ်ကြောင့် မေ့နေသူကို မသတ်အပ်ပေ။

သို့သော် ဝိညာဉ်ဖြူများကဲ့သို့သော အောက်လမ်းသိုင်းသမားများ အဖို့ကား တရားသည် မတရားသည်၊ လုပ်သင့်သည် မလုပ်သင့်သည်တို့ကို တွေးတောနေကြမည် မဟုတ်ပေ။ ရန်သူတစ်ယောက်သေလျှင် တစ်တောရှင်းသည်ဟုသာ ယူဆကြသည်။

စောစောက ဒုတိယဝိညာဉ် သွေးကြောပိတ်နေစဉ်ကာလက လူစုယာသည် သိုင်းပညာများဖျက်ဆီးပစ်ရန် ကြံသေး၏။ သို့သော် မလုပ်သင့် မလုပ်ထိုက်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး မလုပ်ဘဲနေခဲ့သည်။

အထက်ဂိုဏ်းသားနှင့် အောက်လမ်းဂိုဏ်းသားတို့ကား ဤသို့ကွာခြားကြလေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ကုလန်နှင့် ပဥ္စမဝိညာဉ်လူပုတို့ တိုက်ခိုက်ကြလေတော့၏။ ထိုပွဲတွင် ကုလန်က အပြတ်အသတ်သာ၏။ ပဥ္စမလူပုမှာ သေလုမျောပါး ခုခံကာကွယ်နေရတော့သည်။

ကုလန်သည် လူစုယာလို လူမျိုးကိုပင် အကြိတ်အနယ် တိုက်နိုင်စွမ်း ရှိသူဖြစ်၍ ပဥ္စမဝိညာဉ်လိုလူပုမျိုးကို ဘာမျှအရေးထားစရာမလိုပေ။ ဆင်နှင့်ဆိတ် ကွာခြားသလို သူတို့၏ ရုပ်သွင်ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ပညာပါ အလွန်ကွာခြားနေတော့သည်။

'မင်း ဘာမှမပူနဲ့၊ မင်းကို ငါအသေသတ်ပေးမယ်၊ မင်းလူတွေလဲ မင်းကို မကူညီနိုင်တော့ဘူး၊ သူတို့ မသေဖို့တောင် အတော့်ကို ကြိုးစားနေကြရတယ်၊ တွေ့လား'

ကုလန်က ပြောလည်းပြော တိုက်လည်းတိုက် လုပ်နေလေရာ ပဥ္စမဝိညာဉ်လူပုမှာ လှည့်ပတ်ပြေးနေရလေတော့၏။

'ရှင်ထင်သလို ဖြစ်မလား၊ ကုလန်'

စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောသည် ဘွန်တိမ်စန်းအား သတ်ဖြတ်ရန်ကြိုးစားနေရာမှ ကုလန်ဆီသို့ ပြန်လည်ခုန်ဝင်လာလေ၏။

ကုလန်အား တရကြမ်း တိုက်စစ်ဆင်လေတော့ရာ ကုလန်မှာ ပဥ္စမဝိညာဉ်လူပုအား မသတ်နိုင်တော့ဘဲ နောက်ဆုတ် ပေးရလေတော့၏။

ကုလန်မှာ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွား၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ပုံမှန်အခြေမှန်ရှိသူ မဟုတ်ပေ။ ဒဏ်ရာများလည်း ရရှိထားသဖြင့် စိတ်တိုင်းကျ တိုက်ခိုက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

'အင်း ဒီမိန်းမဟာ ဒီလူပုကလေးကို ဘာကြောင့်များ ဒီလောက် အကာအကွယ်ပေးနေရတာလဲ မသိဘူး၊ သူတို့ တစ်ခုခုပတ်သက်မှု တော့ ရှိရမယ်၊ ချစ်သူချင်းလား၊ ဒါမှမဟုတ် လင်မယားလား၊ တစ်ခုခု တော့ တစ်ခုခုပဲ'

ကုလန်သည် တွေးတောရင်း စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောနှင့် ပဉ္စမဝိညာဉ်လူပုတို့ကို ခုခံတိုက်ခိုက်ရတော့သည်။

သုံးလေးကွက်မျှ တိုက်ခိုက်ပြီးသည်နှင့် ထိုအမျိုးသမီးသည် အသာစီးမှ ရောက်သွား၏။ ထို့ပြင် လူပုကလည်း ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက် ရာ ကုလန်မှာ ဝဲလည်သလိုဖြစ်ပြီး တစ်ဆုတ်တည်းဆုတ်နေရတော့၏။

ထိုစဉ်. . .

'နောင်ကြီး. . . ကုလန်၊ ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့တို့၊ ကျူပ်လာကူပြီ'

ဘွန်လူအောသည် အချည်းအနှီး ရပ်မနေပါ။ ကုလန်ကို ကူညီ ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ဘွန်လူအောသည် ပထမဝိညာဉ်လူဝကြီးကို အသာစီးမှ တိုက်ခိုက်နေရာ လျှပ်တစ်ပြက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းတိုက်ထုတ်လိုက်ပြီး စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောဆီသို့ ခုန်ပျံထွက်လာ၏။

'အမျိုးသမီး. . . ရှင်နဲ့ ကျွန်မ တစ်ပွဲတစ်လမ်း အကဲစမ်းကြရ အောင်'

သူမသည် ဘယ်လက်၌ နှင်းငွေ့အလင်းခွဲဓား၊ ညာဘက်တ ရွှေဓားကြီးဖြင့် ခုန်ပျံထွက်လာပြီး ဓားချက်နှစ်ချက် ထိုးသွင်းသည်။

စတုတ္ထဝိညာဉ် မိန်းမချောသည် ဘွန်လူအောကို စောင်းငဲ့ကြည့် ပြီး ရှောင်ပေးလိုက်၏။ ဘွန်လူအောသည် နုနယ်ချောမောလှပသည် မှန်သော်လည်း၊ တကယ်တမ်းတွင်မူ သူမကို မမီချေ။ ဆံပင်ရွှေရောင်၊

မျက်လုံး မိုးပြာရောင်နှင့် ထူးခြားလှသော သူမ၏ရုပ်သွင်မှာ ဒဏ္ဍာရီ ထဲမှ မင်းသမီးကလေးတစ်ပါးလောက် လှပနေသောကြောင့်တည်း။

သူမသည် အလှနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘွန်လူအောနှင့် စန်းအော်တို့ ကို သဝန်မတိုပေ။ သူမက အပြတ်အသတ်သာနေသည် မဟုတ်ပါ လော။

သို့သော် သိုင်းပညာ ထိုမျှ တော်နေတတ်နေသည်ကိုတော့ သူမက ကြည့်မရပေ။

'အင်း. . . ညည်းက အတော်ကလေးတွင်ကျယ်နေတယ်၊ ညည်း ဘယ်လောက်တော်တယ် တတ်တယ်ဆိုတာတော့ စမ်းကြည့်ရ သေးတာပေါ့'

'ရွှမ်း. . . ရွှမ်း'

သူ၏ဓားသည် စက်ဝိုင်းများပမာ ပေါ်လာ၏။ ကုလန်မှာ နောက်သို့ နှစ်လှမ်းမျှဆုတ်ခွာသွားရ၏။

'ဟင်း. . . ဟင်း. . . ဟင်း၊ ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ နောက်ဆုတ် သွားရတာလဲ၊ ရှေ့တိုးစမ်းပါ'

စတုတ္ထဝိညာဉ်က ထိုသို့ပြောပြီးသည်နှင့် ဘွန်လူအော၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဓားနှင့်လှမ်းထိုးလိုက်သည်။ လျင်မြန်သည်၊ တိကျသည်။ ထို့နောက် အလစ်တိုက်ခိုက်၏။

သတိရှိသောဘွန်လူအောအဖို့ ဘာမျှပြဿနာမရှိချေ။ ငိုးခနဲ ဓားဦး တိုးဝင်လာသည်နှင့် သူမက ရှောင်တိမ်းပြီးဖြစ်နေ၏။

'သိပ်ကောင်းတဲ့ ဓားကွက်ပဲ'

ဘွန်လူအောက ချီးပင် ချီးကျူးလိုက်သေးသည်။

ဘွန်လူအောက ထိုဓားချက်ကို နှင်းငွေ့အလင်းခွဲဓားဖြင့်ခင်

နိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ ထန်းခနဲမြည်သွားသည်။ ဓားချက်ရိုက်ပုံမှာ ပြင်းထန်သဖြင့် သူမသည် နှစ်လှမ်း သုံးလှမ်းမျှ ဆုတ်ပေးလိုက်ပြီး ဘွန်လူအောကို အထိတ်တလန့်ကြည့်မိလေ၏။

'ဟင်. . . ဒီကောင်မလေးရဲ့အတွင်းအားက မခေပါလား၊ ငါသာ ဒီထက် နည်းနည်းကလေး ပေါ့ဆမိရင် ငါ့လက်ထဲကဓား လွတ်ကျမှာ သေချာတယ်'

ပထမဝိညာဉ်ခေါ်လူဝကြီးမှာ ပြုံးဘက်မဲ့နေပြီဖြစ်၍ ရုတ်တရက် ငေါင်နေသည်။

သူသည် လုစုယာကို ဝင်တိုက်ရန်းနိုး၊ စန်းအော်ကို ဝင်တိုက်ရန်းနိုး ဝေခွဲမရဖြစ်နေသည်။

'အို. . . ကိုယ့်ပစ္စည်းနဲ့ကိုယ်တိုက်တာ ကောင်းမယ်၊ ကိုယ့်ပစ္စည်းနောက် ကိုယ်လိုက်မှဖြစ်မယ်'

သူသည် ထိုသို့တွေးပြီးသည်နှင့် စတုတ္ထဝိညာဉ်နှင့်တိုက်ခိုက်နေသည့် ဘွန်လူအောနောက်သို့ ပြေးလိုက်လာလေတော့၏။

စတုတ္ထညီမလေး၊ မင်း ဘယ်နှယ့်လုပ်တာလဲ'

'ဘာလုပ်လို့လဲ အစ်ကိုတော်ရဲ့'

'မင်း ပြုံးနေတာက ငါ့ အချစ်ကလေးကွယ့်၊ ငါ့ပြုံးဘက်၊ ငါက တစ်ယောက်တည်း အူတူတူရပ်နေရမှာလား'

စတုတ္ထဝိညာဉ်၏လှပသောမျက်နှာထားမှာ ရှုံ့မဲ့သွား၏။ ထိုစဉ် လူရိုင်းများ ရှုပ်ထွေးသွားပြန်ရာ စတုတ္ထဝိညာဉ်မိန်းမချောက ဖြတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ အခြားသူများ မဟုတ်ချေ။

ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ကုလန်တို့က ပထမဝိညာဉ်ခေါ် လူဝကြီးရှေ့၌ ပိတ်ပင်တားဆီး ရပ်တန့်လိုက်ကြခြင်းပေတည်း။

'ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ၊ ငါ့နောင်တော်ကို ဒီလိုတိုက်လို့ရမလား'

စူးစူးဝါးဝါး အော်ပြီး ပြေးလာတိုက်ခိုက်သူများမှာ ပဥ္စမဝိညာဉ် လူပုပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် လူဝကြီးကိုပိတ်ဆို့ထားသည့် ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ကုလန်တို့ကို တရကြမ်းဝင်တိုက်ခိုက်ရာ သူနှင့် လူဝကြီးက တစ်ဘက်၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ကုလန်တို့ကတစ်ဘက် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ တိုက်ခိုက်မိကြလေတော့သည်။

စတုတ္ထဝိညာဉ်သည် ထိုအခါ လူရွေးရန် မလိုတော့ပေ။ ဘွန်လူအောနှင့် တိုက်ရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် သဲသဲမဲမဲပင် တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။ အလွန်တရာ လျင်မြန်ကြသဖြင့် ဓားရိပ်များသာ ဖုံးနေသည်။

ပထမဝိညာဉ်နှင့် စတုတ္ထဝိညာဉ်တို့ အဆင့်တူသည် ဆိုသော်လည်း စတုတ္ထဝိညာဉ်က ပထမဝိညာဉ်ထက် အနည်းငယ်ပို၍ လက်စောင်းထက်၏။

ထို့ကြောင့် ဘွန်လူအောနှင့် သူမသည် လက်ရည်တူသကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး၊ ဤသို့ အကြိတ်အနယ်ပိုဖြစ်ရခြင်းပင်။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်၏ပျော့ကွက် ဟာကွက်ကို တစ်ယောက်က ကြည့်၏။

သို့သော် နှစ်ယောက်စလုံး သိုင်းပညာတော်သူ ကျွမ်းကျင်သူချည်းဖြစ်၍ ကိုယ့်ပျော့ကွက် ဟာကွက်ကို ထုတ်ဖော်မပြကြချေ။

ထို့ကြောင့် တိုက်ကွက်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်လာသည်အထိ အကြိတ်အနယ်ပင် ယှဉ်ပြိုင်နေကြရတော့သည်။

စတုတ္ထဝိညာဉ်မှာ ဘွန်လူအော၏စွမ်းရည်ထက်မြက်ပုံကို

တွေ့သောအခါ ဖြုံသွားခဲ့သည်က အမှန်ပင်။

ဓားနှစ်လက်ဖြင့် ဟာကွက်မရှိ လှလှပပတစားနိုင်သူ တိုက်ခိုက်နိုင်သူဆို၍ ဤမိန်းကလေးကိုသာ တွေ့ဖူးသေးသည်။

ပါရှားပြည်၌မူ သူတို့ကို ယှဉ်နိုင်သူ ယောကျ်ား၊ မိန်းမဟူ၍ တစ်ယောက်မျှ မရှိပေ။ သူမသည် ပရိယာယ် ဝေဝုစ် အမျိုးမျိုးဖြင့် ဘွန်လူအောအား တိုက်ခိုက်၏။ လှည့်စား၏။ ထိုသို့လှည့်စားတိုင်း ဘွန်လူအောက သူ့သေကွက်များချည်းသို့ တိုက်ခိုက်သောအခါ စတုတ္ထဝိညာဉ်သည် သူမကိုယ်သူမ အသာစီးရှိသည်ဟု မသတ်နိုင်တော့ဘဲ အသေအလဲ ပြန်လည်ခုခံနေရပေတော့သည်။

ကုလန်နှင့် ဘွန်တိမ်စန်းတို့ကား အခြေအနေ အဆိုးဆုံးပင်။ အဓိကအချက်မှာ ကုလန် ဒဏ်ရာရရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူ့ခမျှာ အစွမ်းကုန် မီးကုန်ယမ်းကုန် မတိုက်နိုင်ရှာချေ။

ထို့ကြောင့် လူဝကြီးနှင့်လူပုတို့က သူတို့အား အထက်စီးမှ တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

လုစုယာမှာ ဒုတိယဝိညာဉ်ဖြင့် အကြိတ်အနယ်တိုက်ခိုက်နေနေရသည် မှန်သော်လည်း အခန်းထဲမှအခြေအနေအားလုံးကို သိနေသည်သာ ဖြစ်၏။

စတုတ္ထဝိညာဉ်နှင့် ပထမဝိညာဉ်တို့ လူပြောင်းလူလွှဲ တိုက်ကြခြင်းကို သိသည်။ စန်းအော် အခြေအနေကောင်းနေသည်ကိုလည်း သိသည်။

သူ ရင်ပူနေသည့်အချက်မှာ ဟွမ်ရီစုံအတွက်သာတည်း။ သာမန် အဆိပ်ဆိုလျှင် အကြောင်းမဟုတ်။ တဆွေ့ခုန် အဆိပ်ဖြစ်မှာသာ ကြောက်သည်။

သာမန်အဆိပ်ဆိုလျှင် တစ်ကိုယ်လုံးသို့ အဆိပ်ပျံ့နှံ့ချိန် ကြာမြင့်သဖြင့် အဆိပ်ဖြေဆေးတောင်းချိန်နှင့် ကယ်တင်နိုင်ချိန် ရနိုင်သည်။

ဟွမ်ရီစုံမှာ မိမိတို့ကို တကယ်ခင်မင် တကယ်အထင်ကြီး၍ လိုက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလူမျိုးကို မသေစေကောင်းပေ။

ထိုလူမျိုးသေသည်ဆိုလျှင် မိမိတို့သည် သူ့အတွက် ဘယ်မှာလှဲလျောင်းရာ၊ မှီခိုရာ၊ အားထားရာဖြစ်ပါမည်နည်း။

အကယ်၍ ကျိုလန်ထူသာ ထိုအဖြစ်ကိုသိသွားလျှင် မည်မျှစိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်နည်း။ ကျိုလန်ထူသည် ဟွမ်ရီစုံကို အလွန်ချစ်ခင်ပေသည်။

ယခု ဟွမ်ရီစုံခမျှာ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များ တစီစီထွက်နေလေပြီ။ ကုသရန် ပြုစုရန်လိုအပ်နေပြီ။ သည့်ထက်ကြာမြင့်သွားလျှင် ဘာမဟုတ်သည့်ဓားချက်ကလေးဖြင့် အသက်ပေးရရှာတော့မည်။

လုစုယာ၏ရင်ထဲ၌ မတုန်လှုပ်စဖူး အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်လာလေ၏။

ထို့ကြောင့် ဒုတိယဝိညာဉ်ကို သူသည် အာရုံစူးစိုက်မှုအပြည့်ဖြင့် မတိုက်ခိုက်နိုင်တော့ပေ။ ဒုတိယဝိညာဉ်က ပို၍အားတက်ပြီး ပို၍ဖိတိုက်၏။

ဆိုစဉ်. . . အသာစီးရနေသောလူဝကြီးသည် ဘွန်တိမ်စန်း၏ဓားကို သူ့ဓားဖြင့်ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။

'ထန်း. . .'

ဘွန်တိမ်စန်း၏လက်မောင်းတစ်လျှောက် ထုံကျဉ်သွား၏။ သူသည် ဓားလွတ်ကျမသွားအောင် အရေးတကြီး ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိ

သည်။

ဤပွဲ၌ လက်နက်လွတ်ကျသွားလျှင် မုချသေဆုံးရပေလိမ့်မည်။ ဘွန်တိမ်စန်းက သူ့ထံသို့ လူဝကြီး ဆက်လက်ဝင်လာတော့မည်ဟုတွေးပြီး လက်ဝဲလက်ဝါးဖြင့် ခံစစ်တစ်ခုရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

သို့သော်. . . လူဝကြီးက သူ့ဆီသို့ ဝင်မလာ။ လဲကျနေသောဟွမ်ရီစုံထံသို့ ခုန်ဝင်သွား၏။ ဘွန်တိမ်စန်း ကြက်သေ သေသွားသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို လုစုယာလှမ်းမြင်လိုက်သည်။

လူဝကြီးသည် ဟွမ်ရီစုံ၏အသက်ကိုကယ်ရန် ပြေးဝင်သွားခြင်းတော့ မဟုတ်တန်ရာ။

စာစဉ်(၁၁)ပြီး၏။

စာစဉ်(၁၂) ဓာတ်သိမ်းပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။